

கலை மலர்

கா

கோப்பாய்

அரசாங்க மகளிர் ஆசிரிய கலாசா

வெளியீடு

1965

6

196

போன் : 281

தந்தி : “ஜுவல்ஸ்”

மதிப்பிற் சிறந்த வைரங்கள்
அழகிற் சிறந்த ஆபரணங்கள்

யாவற்றிற்கும்

ஈழத்திருநாட்டில் இணையற்ற ராபனம்

தங்க மாளிகை

யாழ்ப்பாணம்.

சும்பிகை !

நாணயம் !!

நயம் !!!

உத்தரவாதமான நகைகளுக்கு

— தங்க மாளிகை —

For Super Craftsmanship

VISIT

LOVABLE

KIND

SERVICE

JEWELLERS OF REPUTE

GOLD HOUSE,

JAFFNA.

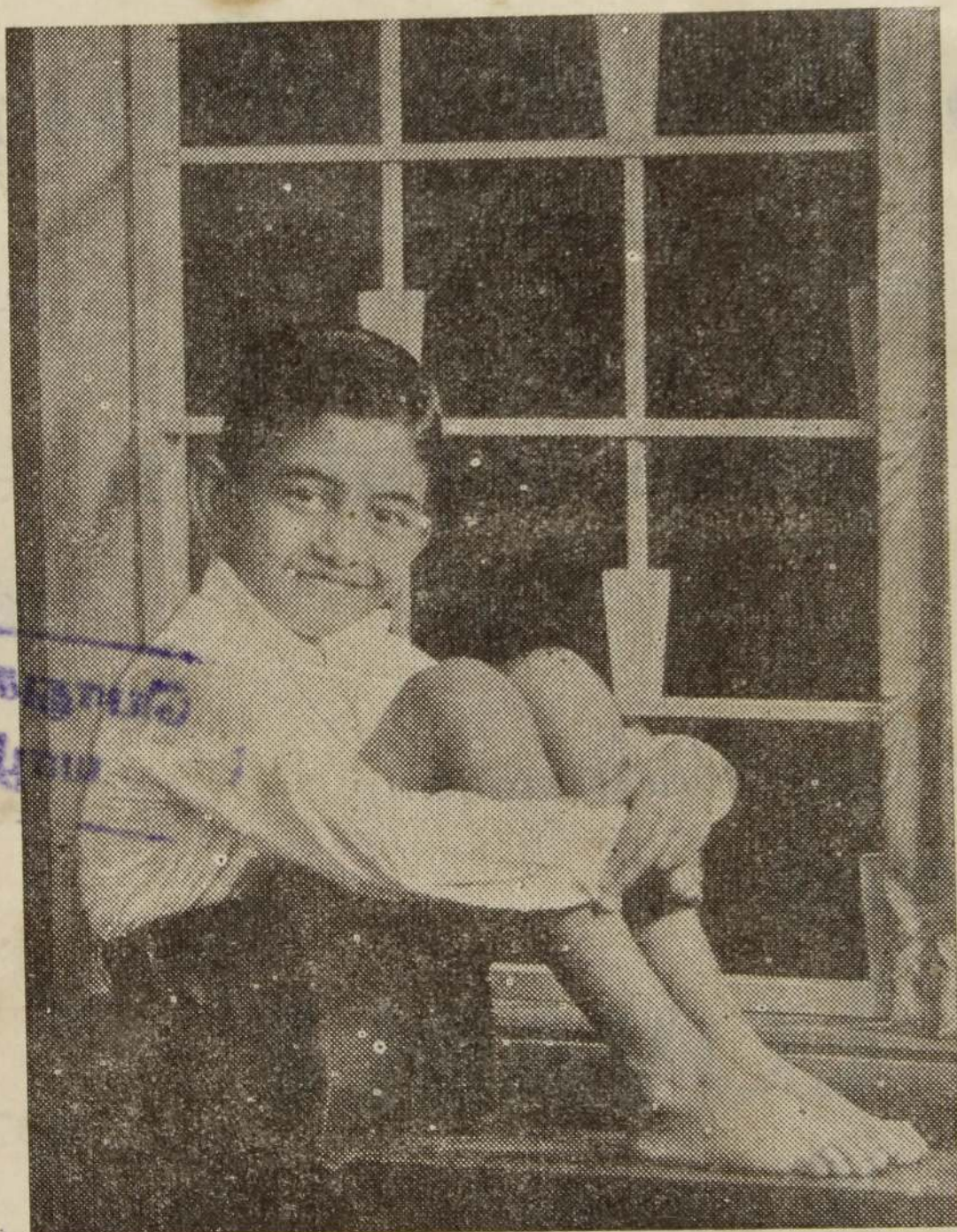
பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்

2326 CDCC

தேவய நூலகப் பிரதி
மாநகர் நூலக சேவை
யாழ்ப்பாணம்

For
Sparkling

PHOTOGRAPHS

CHOLLAH

JAFFNA

DIAL: 707

கலை மலர்

உள்ளுறை

S. Ravi

பக்கம்

இதழாசிரியர் குழு	1
கழக வாழ்த்துப்பா	2
பேராசிரியர் குழு	3
கலைமலர் வாழ்த்து	4
W.C.	5
ஆசிரிய பயிற்சிக்கழக வித்தியாதிகாரி	
அவர்களது முன்னுரையின் தமிழாக்கம்	
இதழாசிரியர் உரை	7
அதிபர் ஆசிரியரை	8
ஆன்மநேய ஒருமைப்பாடு	9
நாழத்தில் தமிழ் நாடகங்கள்	14
தற்கால ஆசிரியர்களின்	
முக்கிய தேவை	21
இலக்கியமும் சமநோக்கும்	23
நாட்டுப் பிரிவினைகள் பொருளாதார	
அடிப்படையில் அமைதல் அவசியம்	27
கோவைக் கலையகத்தைப்	
பணிந்திடுவோம்	34
சமயக்கல்வியும் கற்பித்தல்முறையும்	35
விஞ்ஞான வளர்ச்சி	41
ஆதாரக் கல்வி	45
பாப்பாவின் கோபம்	50
குடியியல் கற்பித்தலில்	
அட்டவணைகளின் பிரயோகம்	51
தசம்பின்னங் கற்பிக்க	
மூன்று முறைகள்	59
பேச்சுப் பாடமும் மாணவரும்	62
Various types of speech training	
devices in the teaching of English	
as a second Language	65
பெருமைசான்ற பேராசிரியர் வாழ்க	70
நாயன்மார் மனைவியரின் மாண்பு	74
சிந்தனைச் சூழலிலே	78
கோவைத் தாயிடம்	
விடைபெறும் கோதையர்	81
மகளிரெடுத்த முத்தமிழ் விழா	86
புயல் வகுத்த வழி	93

கோப்பாய்
மகளிர் அரசினர்
ஆசிரிய கலாசாலை
வேளியீடு

1965

6

2326 (C.C.)

	பக்கம்
இங்கு இவ்வருடத்திலே	97
கவிஞன் உள்ளமும் கற்பனையும்	100
பணிபுரிவோம் வாரீர் !	104
புவியியல்	106
குமரப் பருவம்	
தாக்கத்திற்குரியதா ?	115
சரித்திர பாடத்தில்	
கட்புல, செவிப்புல	
உபகரணங்களின் உபயோகம்	120
பாலரும், கைவேலையும்	125
எங்கழக ஆளுமன்றம்	130
எமது தமிழ் மன்றம்	131
நுண்கலை மன்றம்	133
சமூக இயல் மன்றம்	134
இந்துசமய மகளிர் மன்றம்	135
விளையாட்டு மன்றம்	137
அருணை இல்லம்	138
இராதா இல்லம்	140
சுவர்ணை இல்லம்	141
1964-ம் ஆண்டு பயிற்சி பெற்று	
வெளியேறிய மாணவிகள்	143
1965-ம் ஆண்டு பயிற்சி பெற்று	
வெளியேறும் மாணவிகள்	144

இதழாசிரியர் குழு

ஆலோசனையாளர் :

செல்வி. க. செள. சந்தனநங்கை
திருவாட்டி. சு. செல்வத்துரை
திருவாட்டி. ஜி. கூல்

இதழாசிரியர்:

திருவாட்டி கமலாதேவி இராசசுந்தரம்

உப இதழாசிரியர் :

செல்வி லோகநாயகி வல்லிபுரம்

செயற் குழுவினர் :

செல்வி. குகானந்தநாயகி தம்பித்துரை
செல்வி. நாகம்மா சின்னையா
செல்வி. ஞானம்மா கந்தையா
திருவாட்டி. புஷ்பராணி கந்தசாமி
திருவாட்டி. பவளராணி பரமசாமி
திருவாட்டி. திலகாம்பாள் சண்முகநாதன்
திருவாட்டி. மனோன்மணி நடராசா
திருவாட்டி. விமலாதேவி கைலாசநாதன்
செல்வி. சீதாதேவி கணபதிப்பிள்ளை
செல்வி. யோகசுந்தரி கணபதிப்பிள்ளை
செல்வி. லில்லி கார்த்திகேசு
திருவாட்டி. மாகிறெற் எஸ்பீரியர்.

எங்கள் கலாசாலைக்குத் தங்கள் சஞ்சிகைகளை
அனுப்பிவைத்த கல்லூரிகளுக்கு எமது உளங்கனிந்த
நன்றிகள் பல.

கழக வாழ்த்துப்பா

இராகம் : மோகனம்

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

யாழ்நகர் மீதமர் கோப்பாய் மகளிர்
ஆசிரிய கலாசாலை வாழ்க.

அனுபல்லவி

அறிவொளி பெருக்கியே வாழ்க
ஆசிரியர் மாணவர் வாழ்க (யாழ்)

சரணங்கள்

அறிவியற் கலையுடன் அழகியற் கலைகள்
அறிந்திடும் பான்மையை அறிவோம்
அருந்தமிழ் அகநூல் அறிவுறு கணிதம்
ஆவன நிறைந்திடப் பயில்வோம். (யாழ்)

ஒழுக்கமும் நேர்மையும் உடலுறுபலமும்
உண்மையில் ஒங்கிடப் பயில்வோம்
ஒரிரண்டாண்டாய் ஓர்ந்திடும் கலைகள்
உலகினில் ஒங்கிடப் பயில்வோம் (யாழ்)

தண்டமிழ் ஒங்கவே தொண்டுகள் புரிந்து
தரணியிற் காப்போம் எம் மானம்
எண்டிசை புகழ் எம்கலாசாலை வாழ்க
இயன்ற நற்பணிகளைப் புரிவோம். (யாழ்)

அரசினர் ஆசிரியர் ஆற்று நல்லுதவி
அகிலத்தில் என்றென்றும் மறவோம்
அதிபரும் ஏனைய ஆசிரியர் குழாமும்
ஆண்டவனால் என்றும் வாழ்க. (யாழ்)

பேராசிரியர் குழு

- திருவாட்டி. இ. ஆனந்தக்குமாரசாமி, M. A., MSc.
திருவாட்டி. ஜெ. தே. பெரேரா, 1st Class Eng. Trd.
திருவாட்டி. சு. செல்வத்துரை, B. A., Dip. in Edu.
திருவாட்டி. ஜீ. கூல், B. Sc. First Class Hon's (Lond.)
திருவாட்டி. மி. தாஸ், B. A.
செல்வி. க. செள. சந்தனநங்கை, 1st Class T. Trd.
திருவாட்டி. பொ. பத்மநாதன் — சங்கீதபூஷணம்
திருவாட்டி. லா. லா. ஜேக்கப், Art. Teach. Cert.
திருவாட்டி. டெ. தருமராசா, P. T. I.
திரு. சி. பொன்னம்பலம், Health Educator
திரு. ந. வீரமணிஐயர், Govt. Teach. Cert. in Dancing

விடுதி மேற்பார்வையாளர்
திருவாட்டி ஞா. மேதர்

எழுது வினைஞர்
செல்வி ம. சரவணமுத்து

கலைமலர் வாழ்த்து

உள்ள மலர்க்கமல நந்தேன் இனிது முகைய லர்த்தும்
வெள்ளிக் கிரியுச்சி விளங்கு மரிய ஞாயிறு போல்
உள்ளந் தோயுமிருள் கீறியின் பத்தேன் பெருக்கி மிளிர்
கொள்ளை மணங்கமழ் இன்பக் 'கலைமலர்' இனிது வாழி!

வான்பொய்யா நிலை யெய்த மன்னுயிர் நிலை பெற்றேக
நானில மன்னர் தாமும் மனுநெறி யோம்பிக் காக்க
தானுணர் வுள்ள ஈசன் கருணையே பொலிந்து சூழ
ஊனமில் கற்றோ ரேத்தக் 'கலைமலர்' நிலைத்து வாழி!

சிந்தனைக் கோர்இடமாக கற்பனைக் கோர் களனாக
நிந்தனை தீர் வேதங்கள் நிறைந்திடு மோர் தலமாக
எந்தனையும் விஞ்ஞாபப் பேரறிவு திறம் நல்தும்
வந்தனைசேர் சான்றோர் சொல் வளம் மலிய வாழியவே!

பல்கலையின் செல்விரதி லக்குமியாம் அதிபர் வளர்
தொல்கோவை நகரமதில் தையலார் பயில் கழகம்
சொல்கலைகள் கவினிறைந்து ஆண்டிலொரு மலர்மலரும்
பல்லாண்டு 'கலைமலரே' பாரினிலே வாழியவே!

த. குகானந்தநாயகி,
(விடுகை வருடம்)

Verward

I wish to thank the students of Kopay Government Training College for giving me this honour of writing a message to their College Magazine. I am glad that the Trainees continue to bring out a Magazine as an annual feature; since I believe it is part and parcel of the life of a College. It is a record of the school as a community and is bound to be of interest not only to the present but also to all past students and well-wishers of the college.

I knew that your College has had a splendid record of Educational Service. Times have changed and the world around us has also changed, but your college can still go on training its teachers who will in turn train the young to take their place in a changing world.

I wish your college continued success.

W. A. J. W. Jayatilaka,
Education Officer,
(Training Colleges)
18-6-65.

ஆசிரிய பயிற்சிக்கழக வித்தியாதிகாரி அவர்களது முன்னுரையின் தமிழாக்கம்

கோப்பாய் அரசினர் மகளிர் ஆசிரிய பயிற்சிக்கழக மாணவிகள், தமது கழக வெளியீட்டுக்கு ஆசியுரைவழங்கும் வாய்ப்பை எனக்கு அளித்தமைக்கு அன்றார்க்கு எனது உளங்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன். சஞ்சிகைகளை வெளியிடுவது கல்விக்கழக வாழ்க்கையின் ஒருபகுதியாகவிருப்பதால், அவ்வப்போது பயிற்சியிலிருக்கும் மாணவிகள் தொடர்ந்து இம்மலரை வெளியிடுவதையிட்டு நான் பெருமிதமடைகின்றேன். இது கல்விக்கூடச் சமூகத்தின் பதிவேடாகவமைந்து, தற்சமயம் பயிற்சியிலிருக்கும் மாணவர்க்கேயன்றி, பழைய மாணவர்களுக்கும், கழகத்தின் நன்மை விரும்புவோர்க்கும் ஆர்வத்தையூட்டவல்லதாக விளங்குகின்றது.

கல்வித்துறையில் உங்கள் பயிற்சிக்கழகம் உயரியபணி ஆற்றியிருப்பதை யான் நன்கு அறிவேன். காலவேறுபாட்டிற்கேற்ப எமைச் சூழ்ந்துள்ளதனைத்தும் மாறிவிட்டன. எனவே, உலகத்தின் மாற்றங்களுக்கேற்பத் தம்மை அனுசரணைசெய்துகொள்ளத் தக்கவாறு இளஞ்சிறார்கள் பயிற்றத்தக்க ஆசிரியர்களை உங்கள் கழகம் தொடர்ந்து பயிற்றுமாக.

நீடித்த வெற்றி உங்கள் கழகத்திற்குக் கிட்டுகவென வாழ்த்துகின்றேன்.

W. A. J. W. ஜயதிலகர்,
வித்தியாதிகாரி,
(பயிற்சிக் கழகங்கள்)
18-6-65.

இதழாசிரியர் உரை

செங்கமலம் ஒன்று பூத்ததம்மா! — எழில்
சிந்திச் சிவந்து சிரித்ததம்மா
மங்கையர் மென்கரம் பட்டிடவே அதன்
மாண்பு நிலத்தில் உயர்ந்த தம்மா!

ஆம், ஆண்டொருமுறை மலர்ந்து எழில்மணம் பரப்பும்
எம் கமலம் ஈண்டு இம்முறையும் புதுமணம் பரப்பி அனைவரது
உள்ளங்களையும் கவினுறச்செய்து திகழுமென எண்ணி மகிழ்
கின்றோம்.

சென்ற ஆண்டுகளில் இம்மலர் வெளிப்போந்து எங்கும்
அறிவுமணம் பரப்பிநின்றது. இவ்வாண்டும் அதேகாலத்தில்
பூரணப்பொலிவுடன் மலர்ந்தமை கண்டு மகிழ்கின்றோம். இவ்
வாறு காலந்தப்பாது அம்மலர் மலர்வதற்கு இக்கழகத்தாரின்
பெருமுயற்சியே காரணமெனலாம்.

இம்மலரின்கண் அமைந்து அதன் அங்கத்தோடு அங்கமாய்
இணைந்து அறிவொளி சிந்துங் கட்டுரைகள், கவினுறு கவிதைகள்,
ஆன்றவிந்த கல்விச்சான்றோரின் நல்லுரைகள், நவீன கல்வி
முறைகள் இன்னும் இவைபோன்ற பிறவும் பார்ப்போர் கொள்
வோர் என்போரின் உணர்வைக் கவர்ந்து உள்ளத்துட் புகுந்து
சிந்தையைத் தூண்டிச் சித்தத்தை நெறிப்படுத்தும் தன்மை
வாய்ந்தவை.

இம்மலரைச் சிறப்புடன் வெளியிடுவதற்கு விடயங்கள் தந்
துதவிய அறிஞர்களுக்கும், பழைய மாணவர்களுக்கும், விளம்
பரங்கள் தந்துதவிய அன்பர்களுக்கும், வாழ்த்துரை நல்கிய
ஆசிரிய பயிற்சிக்கழகங்களின் வித்தியாதிகாரி அவர்களுக்கும்,
ஆலோசனைகள் பலகூறி ஊக்கமும் ஆக்கமும் தந்துதவிய அதி
பர், விரிவுரையாளருக்கும், மனஞ்சலியாது ஒத்துழைத்த மலர்
வெளியீட்டுச் செயற் குழுவினருக்கும், நன்முறையில் அச்சேற்றி
உதவிய அழுத்தகத்தாருக்கும் எம் உளங்கனிந்த நன்றி
உரித்தாக.

திருவாட்டி க. இராசசுந்தாம்,
இதழாசிரியர்.

பொதுசன நூலகம்
வாழ்ப்பாணம்

அதிபர் ஆசியுரை

ஒரு சமூகத்தின் உயிர்நாடி போன்றவர் ஆசிரியர். இக் கலாசாலையிலிருந்து காலந்தோறும் பயிற்சிபெற்று வெளியேறும் ஆசிரியர்கள் மேற்போந்த கூற்றுக்கு இலக்கணமாக விளங்க வேண்டியவர். இவர்தங் கருத்தில் மலர்ந்த கலைமலராங் கழக வெளியீடு கற்றோர் உள்ளங்களைக் களிக்கச் செய்யுமென்பது எனது நம்பிக்கை.

தற்போது ஏற்பட்டுள்ள காகிதத்தட்டுப்பாடு காரணமாக இம்முறை வெளியீட்டை உகந்தமுறையில் வெளியிட இயலா திருந்தபோதிலும், இம்மாணவரது பெருமுயற்சியும். ஊக்கமுமே உரியகாலத்தில் இது வெளிவர உதவியதெனலாம்.

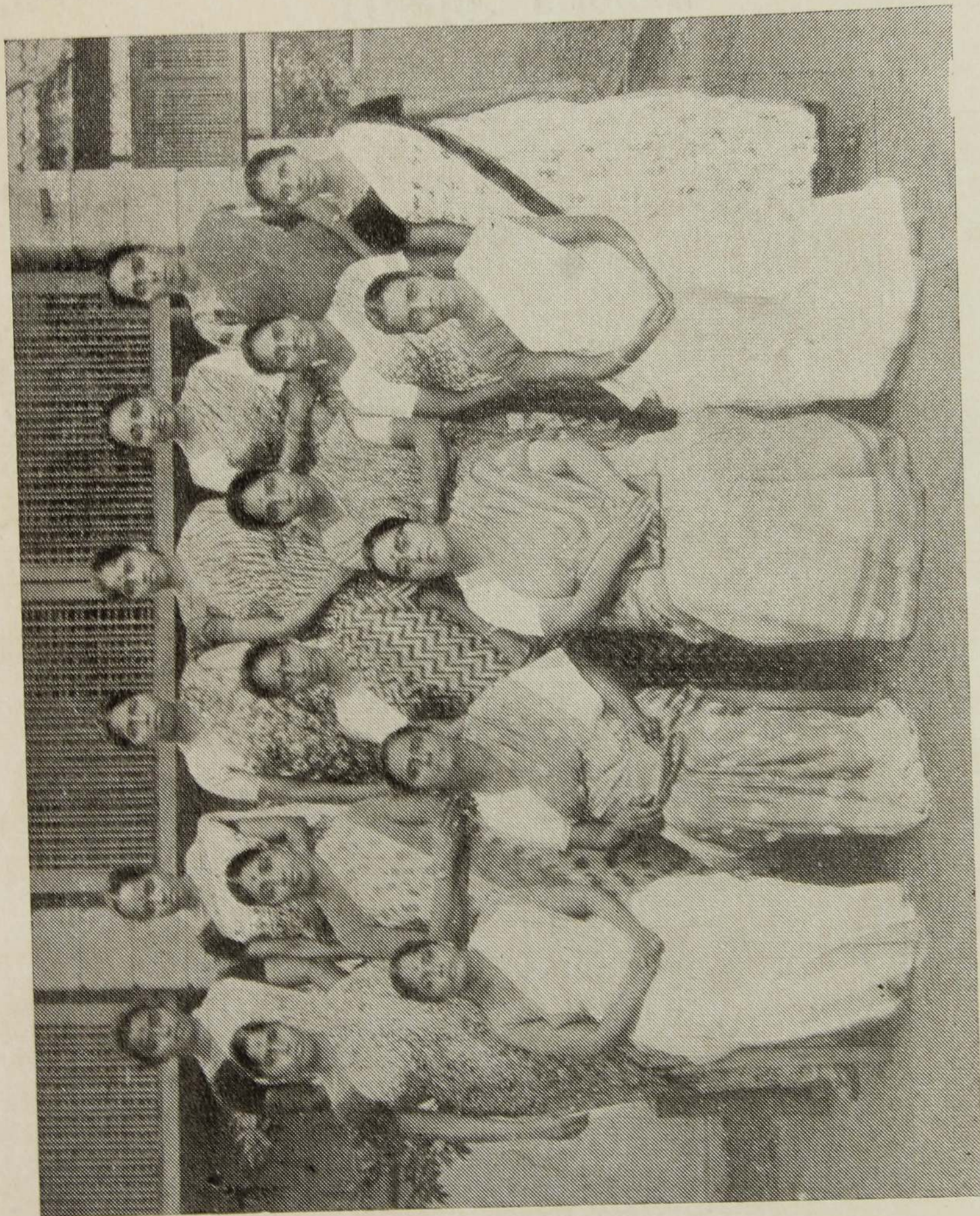
இக்கழகத்தினின்றும் வெளிப்போந்த பழைய மாணவர், தமக்கும் இக்கழகத்தில் என்றும் உரிமை உண்டென்பதை உணர்ந்து, தங்கழகமலர் விடயத்தில் தற்போது அளிக்கும் உதவியிலும்பார்க்கக் கூடிய உதவியும், ஒத்துழைப்பும் நல்குவாராயின் இது காலந்தோறும் உரியகாலத்தில் மலர்ந்து நன்மணம் பரப்பும் என்பதற்குச் சிறிதுமையமின்று.

இம்மலர் செல்லுமிடமெல்லாம் அறிவுமணம் பரப்பி அனைவரையும் மகிழ்விக்குமாகவென வாழ்த்துகிறேன்.

எங்கள் அதிபர்

திருவார்ட்டி. இ. ஆனந்தக்குமாரசாமி அவர்கள்

அதிபர், விரிவுரையாளருடன் எங்கழக ஆளுமன்ற உறுப்பினர்.

ஆன்மநேய ஒருமைப்பாடு

(Spiritual Communism)

“ விஞ்ஞானமும் மெய்ஞ்ஞானமுஞ் சந்தித்து, உட்கலப்பில் ஒருவரையொருவர் பாராட்டுங்காலம் அண்மையில் வரப்போகிறது ” என்றார் நவபாரதத்தின் புதுயுக நபியாகப் போற்றப்படும் சுவாமி விவேகானந்தர். இந்த மணிவாக்கு வெளிவந்தது இற்றைக்கு எழுபது ஆண்டுகட்கு முன்னராகும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டு ஆரம்பத்திலிருந்து இன்றுவரையில் விஞ்ஞானம் எய்தியுள்ள சித்திகளும், அது சிருட்டித்துள்ள இயந்திரங்களும், ஏனைய சாதனங்களும், மனித சமுதாய வரலாற்றிற் கண்டுங்கேட்டுமிராத அற்புதங்களாகும். அவற்றின் மூலம் மனிதவாழ்வு பலதுறைகளில் உயர்ந்துள்ள தென்பதை எவரும் மறுக்கமுடியாது. ஆனால், அது கண்டுபிடித்துள்ள நாசக் கருவிகள் உலகையும், உலகிலுள்ள சகல சீவராசிகளையும் அழித்துவிடலாமென்ற அச்சமும் பீதியும் மாந்தரை இன்று வாட்டுகின்றது.

இந்தப் பயங்கரமான நிலையிற்றான், விஞ்ஞானமானது மெய்ஞ்ஞானத்தைச் சந்தித்து, அதன் உறவால் மண்ணுலக வாழ்வை விண்ணுலக வாழ்வாக மாற்றியமைக்கவேண்டிய முக்கிய சந்தர்ப்பத்தைப் பெற்றுள்ளதெனலாம். இவ்விதமான ஓர் அரிய சந்திப்பும், சந்தர்ப்பமும் மனிதவாழ்வின் பரிணாமப் படியிற் கட்டாயமாக வந்தே அமையும் என்பது மெய்ஞ்ஞான வாழ்வில் உயர்ந்த நிலையடைந்த மகாத்மாக்கள் பலர் விளக்கிப்போன பேருண்மையாகும். இதனை எங்கள் கண்முன் விஞ்ஞான ரீதியான யோக மார்க்கமாக விளக்கியும், வாழ்ந்துங்காட்டிய பெருமை மகாயோகி அரவிந்தரைச் சார்ந்ததாகும். அதனை அஹிம்சாமார்க்கமாக அரசியல் வாழ்விற் புகுத்தி, அனுபவ சித்தியிற் காட்டி, அணுக்குண்டின் நாசவேலையை வற்புறுத்தி, வல்லரசுக்கு நல்லறிவு புகட்டிய சிறப்பு மகாத்மாகாந்தியைச் சார்ந்ததாகும். இவ்விருவரின் வருகைக்குப் பல வருடங்கட்கு முன்னரேயே, குறித்த இதே உண்மையை “ ஆன்மநேய ஒருமைப்பாடு ” (Spiritual Communism) என்ற கொள்கையிற் போதித்த மகிமை அருட்பிரகாச வள்ளலாரென்றழைக்கப்படும் இராமலிங்க சுவாமிகளுக்கு உரியதாகும்.

அவரால் நிறுவப்பட்ட சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கத்தின் நூற்றாண்டுவிழா இந்த ஆண்டில் தென்னிந்தியாவின் பல இடங்களிற் கொண்டாடப்படுவதை வாசகர்கள் தினசரிப் பத்திரிகைகளிற் பார்த்திருப்பார்கள். அதேபோல் இந்த நாட்டிலும் கொண்டாட முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இது மகிழ்ச்சிக் குரிய விஷயம்.

இராமலிங்கசுவாமி ஓர் இணையற்ற தீர்க்கதரிசி. அன்பே வடிவானவர்; அறமே உருவானவர்; சீவகாருண்யமே அவர் விட்ட மூச்சாய் அமைந்திருந்தது. உலகின் வெவ்வேறு சமயங்களிடையே சமரசம் காண்பதே அவரது பேச்சாக இருந்தது. உலகில் அமைதியும், சமாதானமும் நிலவுதற்கு, உலக சமயங்கள் இதுவரையிற் காட்டிவந்துள்ள வேற்றுமைகளுக்கும் பூசல்களும், பிணக்குகளும் முதலில் மறையவேண்டுமென்று அறிஞருலகு இன்று பறைசாற்றிப் பிரசாரஞ் செய்கின்றது. இந்த உண்மையை நூறு வருடங்கட்குமுன் விளக்கியவர் வள்ளலார். அவரது அளப்பரும் ஆத்மசக்தியின் தூண்டுதலினாலேயே 1873-ம் ஆண்டில் 'பரிஸ்' நகரத்தில் வாழ்ந்த 'விளவட்ச்கி அம்மையார்' அங்கிருந்து அமெரிக்கா சென்றார். அங்கே அறிஞர் 'ஆல்கொற்றை'ச் சந்தித்தார். இருவருஞ்சேர்ந்து, சமயங்களிடையே சமரசத்தைப் போதிக்கவும், உலகமக்களிடையே சகோதர மனப்பான்மையைப் பரப்பவும், பிரம்மஞான சபையை (Theosophical Society) நிறுவி, இந்திய யாத்திரையையும் மேற்கொண்டனர். தூயவெள்ளை உடையணிந்த ஓர் இந்திய மகாத்மாவே தம்முன் தோன்றி 'விளவட்ச்கி' அம்மையாரின் பெருமை கூறியதாக ஆல்கொற் பெரியார் வரைந்துள்ளார்.

உலகத்தின் புண்ணியக் குறைவினாற் போலும், வள்ளலார் தென்னிந்தியாவில் தமிழனாகப் பிறந்துவிட்டார்! ஸ்ரீராமகிருஷ்ணதேவர்போல் அவர் வடஇந்தியாவில் தோன்றியிருப்பின் அவரது புகழும் கொள்கைகளும் இருபதாம் நூற்றாண்டு உதயமாவதற்குப் பல வருடங்கட்கு முன்னரே உலகின் நாலாபக்கங்களிலும் பரவி உலகசாந்திக்கு அரும்பணியாற்றியிருக்கும். வடநாட்டில், ஆங்கிலங்கற்ற சிலர்கூட வள்ளலாரின் திருநாமத்தை முதன்முதலாகக் கேள்விப்பட்டது 1928-ம் ஆண்டிற்றான் என்பதை இங்கு வெட்கத்துடனும், துக்கத்துடனும் குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது.

இற்றைக்கு ஏறக்குறைய நாற்பது ஆண்டுகட்குமுன்,

“ தினைத்துணையும் பேதமின்றிச் சீவகாருண்யவழி சேர்ந்துவாழ மனத்திருளை மாற்றி அறிவானந்தத்துரிய மலைவள நாடேற்றி நினைத்திடவும் முடியாத நிலைக்குநமை அழைத் தானே நேரில் ஓர்நாள் அனைத்துலகும் அறிவானைத் தமிழர் இன்னும் அறியாணை

அணிந்துவாழ்வாம் ”

என்று கவிக்குயில் பாரதியார் நாம் மேலே குறிப்பிட்ட உண்மையை அருமையாக அடக்கிப் பாடியுள்ளார். இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் கழித்து அப்பெரியாரே “ அருட்பா விளக்கம் ” என்னும் வியாசத்தில், மேலே தரப்பட்டுள்ள பாடலின் ஈற்றடியை “ அனைத்துலகம் அறிந்திடவே தமிழர் அறிந்திசைப்பானே அணிந்து வாழ்வோம் ” என்று மாற்றியமைக்கச் செய்வீர்களா? எனத் தமிழர்களுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்துள்ளார். அத்தோடு “ உலகில் யாரும் சமரசம் பேசாமுன் வள்ளலார் உலக சமரசத்திற்கு வழிகாட்டினார் ” என்பதையுஞ் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். போனவை போகட்டும். நமக்குப் புதுவழியும், புதுயுகமும், புதுவாழ்வும் வழங்கிய மகானின் பிறந்ததினத்தின் நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாடாத குற்றமுங் குறையுந்தீர அவர் நிறுவிய சமரச சன்மார்க்க சங்கத்தின் நூற்றாண்டையாவது கொண்டாடத் தமிழினம் இன்று முன்வந்துள்ளதே, அதற்காக நன்றி செலுத்தி அவர்களைப் பாராட்டுவோம்.

தன்னலம் என்னும் அடிப்படையிற் கட்டப்பட்டிருந்த தனியுடைமைக் கோட்டையைத் தகர்த்தெறிந்து, அதன் இடத்தில் பொதுவுடைமைக் கோபுரத்தை எழுப்பிவிட்டதாக ருஷியா பெருமை கொள்கின்றது. பகைமையையும், போட்டியையும், பொருமையையும் அடிப்படையாகக்கொண்டு ஆயுதபலத்தின் ஆதரவுடன் நடைபெறும் எந்தக் கிளர்ச்சியோ, புரட்சியோ, உலகில் நிரந்தரமான சாந்தியை நிறுவமுடியாது. மேன்மேலும் அசுரக்குணங்களையே பரவச்செய்யும். சமுதாயிகமானது (Socialism), அதாவது பொதுவுடைமைக் கொள்கையானது அருளுடைமையாக மாறவேண்டும். அதற்கு வள்ளலார் வகுத்த வழியைச் சிறிது ஆராய்வாம்.

முதலில், அவரது பரமசிவ வணக்கப்பாடலைச் சிந்திப்போம் :

“ அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும் மனையே !
 அன்பெனும் குடில்புகும் அரசே !
 அன்பெனும் வணக்குட் படுபரம் பொருளே !
 அன்பெனும் கருத்தமர் அமுதே !
 அன்பெனும் கடத்துள் அடங்கிடுங் கடலே !
 அன்பெனும் அணுவுளார் ஒளியே !
 அன்பெனும் உயிருள் ஒளிந்தரும் அறிவே !
 அன்புருவாம் பரசிவமே ! ”

இவ்விதம் எல்லா நிலையிலும் அன்பே உருவாக வள்ளலார் கண்டு அனுபவித்த பரசிவத்தை நாம் அடைவதற்கு அவர் காட்டிய வழி சீவகாருண்யமார்க்கமாகும். முத்திக்கு முதற்படி சீவகாருண்யம் என்பது அவர் மணிவாக்கு, அதற்கு அவர் தரும்

விளக்கம் : “ நம்முடைய தலைவராகிய கடவுளை நாமடைவதற்கு அவரெழுந்தருளியிருக்கும் கோட்டையின் சாவியாகிய அருள்வேண்டும். இவ்வருள் அன்பினால்லாது வேறுவகையாலடைவதரிது. இவ்வன்பு சீவகாருண்யத்தாலல்லாது வேறுவகையால் வராது. சீவகாருண்யத்தின் இலாபமே அன்பு. இக்காரணம் பற்றியே, சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கத்தின் மந்திரமானது, “ அருட்பெருஞ் சோதி தனிப்பெருங் கருணை ” யாக அழகாய் அமைந்துள்ளது.

ஆழ்ந்த பொருளழகு பொலிந்த பொற்கவிகள் எத்தனை ஆயிரம் அவரது அருளறிவில் ஊற்றெடுத்து அன்பமுதச் சொற்பெருக்காய்த் தமிழ்மொழியை வளம்பெறச் செய்துள்ளன! அக்காலப் பண்டிதச்செருக்கு அவற்றின் மகிமையை உணர்ந்து கொள்ளவில்லை. உலகின் எதிர்காலச் சமயநிலை குறித்து அவற்றில் அடங்கியிருந்த அற்புதத் தத்துவங்களை, தீர்க்கதரிசனங்களைப் புரிந்துகொள்ளும் ஆற்றல் அவர்கால வித்துவான்கட்கு இருக்கவில்லை. வள்ளலார் அருட்பாடல்களின் எளிய இனிய நடையே ஊனையும் உயிரையும் உருக்கும் தன்மையே அவர்கட்குப் பிடிக்கவில்லைப்போலும். பத்தியுள்ளம் படைத்த பாமர மக்களே அவர் பாடல்களால் நற்பயனடைந்தனர். வன்மொழியில் தம்மைக் கண்டித்து இகழ்ச்சிசெய்தவர்கட்கும் அவர் இன்மொழியே பகர்ந்தார். “ நீர் பிறரோ? யானும் உமக்கு நேய உறவு அலனோ? நெடுமொழியே உரைப்பனன்றிக் கொடுமொழி சொல்வேனோ? ” என்று ஆன்மநேய உரிமைப்பாட்டை விளக்கும் முறையில் பதிலிறுத்தார்.

அவரது பாடல்களையே உணர்ந்துகொள்ள முடியாமல் தர்க்கவாதத்தில் இறங்கிய மாந்தருக்கு, அவர் எண்கோண வடிவான தாமரைவடிவில் ஏழு சித்துணர்வுகளைக் குறிக்கும் ஏழு திரைகளுடனும், அவற்றின் பின்னே சூடாமணி விளக்குகளுடனும் அமைந்த ஞானசபையின் அத்யாத்ம தத்துவங்களை விளங்க முடியாமல் போனதில் வியப்பொன்றுமில்லை. சாதி, சமய, நிற, மொழிப்பேதம் எதுவுமின்றி, எல்லோரும் சகோதர பாவத்துடன் கலந்து வணக்கஞ்செய்யும் முறையில், இன்று ஐரோப்பா விலும், அமெரிக்காவிலும், ஜப்பானிலும் எழுகின்ற ஆலயங்களெல்லாம் வள்ளலார் காட்டிய புதுவழியைப் பின்பற்றி உள்ளனவெனக் கூறுதல் மிகையாகாது. அவர் சோதிவடிவெடுத்துப் பத்தாண்டுகள் கழித்து, ஜப்பானில் ‘ நகயாமா ’ அம்மை

யாரால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ரென்றி (Terri Cult) என்ற புதுச் சமயம் ஒளியையும் அன்பையும் (Light and Love) சிந்தனையில் வழிபடு சின்னங்களாக வைத்திருப்பது வள்ளலாரின் அருட் பெருஞ்சோதி—தனிப்பெருங் கருணைக் கொள்கைக்குப் பூரண ஆதரவு அளிப்பதுபோல் அமைந்துள்ளது. 1963-ம் ஆண்டில் யாம் அமெரிக்காவில் சுற்றுப்பிரயாணஞ் செய்தபோது, நியூ யோக் நகரிலுள்ள ஐக்கியநாட்டுச் சங்கத்திற்குச் (U. N. O.) சில அமெரிக்க அன்பர்களுடன் சென்றிருந்தோம். அச்சங்கக் கட்டடத்தின் கீழ்மாடியில், காலஞ்சென்ற அச்சங்கப்பிரதான செயலாளரான (Secretary - General) கலாநிதி டாக்டர் ஹமர் ஷீல்டு அவர்களின் நன்முயற்சியால் நிறுவப்பட்டுள்ள மௌன வழிபாட்டு மண்டபத்தில் அன்பர்களுடன் தியானஞ்செய்யும் அரும் பாக்கியங் கிடைத்தது. அங்கே “ஜோதி” வழிபாட்டிற்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள அற்புத நவீன சித்திர முறையானது எமது உள்ளத்தைக் கவர்ந்தது. வள்ளலாரின் “அருட்ஜோதி” வழிபாட்டின் மகிமையே முதலில் நினைவுக்கு வந்தது. மண்டபத்தை விட்டு வெளியேவந்ததும், அன்பர்கட்கு அந்த மகானின் தீர்க்கதரிசனத்தைப்பற்றிச் சிறிது விளக்கிக் கூறினோம். அதைக்கேட்ட அம்மையார் ஒருவர், “இந்த மகானைப்பற்றி நீங்கள் ஜப்பானிலும், ஜேர்மனியிலும் செய்த பிரசங்கங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளீர்கள்” என்று எமக்கு நினைவூட்டினார். ஆங்கில சமய மஞ்சரியான (Religious Digest) ஐச் சென்ற பத்துவருடமாக ஒழுங்காய் வாசிக்கும் இந்த அம்மையார் நமது மகான்களைப்பற்றி எவ்வளவு கருத்தூன்றிப் படித்து ஞாபகத்தில் வைத்துள்ளாரென்று அதிசயப்பட்டோம்.

பலகோடி மக்களாற் பேணப்படும் இப்புது நெறியானது ஜப்பானிலும், பிறநாடுகளிலும் சென்ற எழுபதுஆண்டு எல்லைக்குள் பதினையாயிரம் ஆலயங்களை நிறுவியுள்ளது. இந்த ஆலயங்கட்குச் செல்லும்போது, வடலூர் ஞானசபையின் நினைவே முதலில் எழும். ஆனால், தமிழ்மொழி பேசும் வைதீகச் சைவர்கள் சிலர் வடலூர் ஞானசபையைத் தரிசிக்கச் செல்வதே முறையற்றதென இன்னுங்கருதுகிறார்கள். சைவத்தைப் பிடித்திருந்த சாபக்கேடு இது! அது நீங்குங்காலம் மிகவும் அண்மையில் உள்ளது. மேலே குறிப்பிட்ட நூற்றாண்டுவிழா அடுத்ததைப் பூசத்திருநாள் வரையில் ஒவ்வொரு தமிழர் பாடசாலையிலும் அருட்பா ஓதுதலுடன் கொண்டாடப்படல்வேண்டும். காலதேவி வேண்டிநிற்கும் இந்தச் சுத்த சமரசப்பணியில் எல்லோரும் ஒத்துழைப்போமாக!

— க. இராமச்சந்திரன்

ஈழத்தில்

தமிழ் நாடகங்கள்

— கலையரசு க. சொர்ணலிங்கம்.

எப்பொழுது எத்தேசத்தில் கலைகள் உற்பத்தியாயின வென்பது எவராலுஞ் சொல்லமுடியாத விடயம். ஆனால் இலக்கியம், சங்கீதம், நாடகம், நடனம், சித்திரம், சிற்பம்போன்ற நுண்கலைகள் அந்தந்தத் தேசத்தினரின் உள்ளங்களிலுதிக்கும் உணர்ச்சிகளுக்கேற்றவாறே வளர்ந்து வந்தனவென்று சொல்லலாம். கலையானது ஒரு தேசத்தவரின் உள்ளுணர்ச்சியின் வெளித் தோற்றமெனவும் சொல்லலாம். ஒரு தேசத்திலுள்ளவர்கள் யுத்தம்புரிவதில் இயற்கையான இயல்புடையவராயின் அவர்களது கலைகளும் யுத்தம்புரிவதையே தூண்டக்கூடியனவாக வளர்ந்து வந்திருக்கும். பெண்களின் அழகில் மோகங்கொள்பவர்களாகவோ அல்லது காதல் விடயங்களில் இச்சை கொள்பவர்களாகவோ விருந்தால் அத்தேசத்தின் கலைகளும் அந்தவழியிலேயே விருத்தியடைந்திருக்கும். தமிழர்களாகிய நாங்கள் சாந்தமும் ஈஸ்வர பக்தியும் உடையவராகையால் எங்கள் கலைகள் தெய்வங்கள் மீது பக்தியை உண்டுபண்ணக்கூடியனவாகவே ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எங்களின் உயர்ந்த கலைகளாயும் தெய்வங்களுக்கே அர்ப்பணம் செய்யப்பட்டவையாகும். நமது ஆலயங்களிற்றான் இன்றைக்கும் சிறந்த கலைகளைக் காணக்கூடியதாய் இருக்கின்றது. ஆதி காலங்களில் இதிகாசம், புராணங்கள் முதலியவற்றையொட்டிய சரித்திரங்களை நாடகங்களாக இயற்றிக் கோயிற்றிருவிழாக்காலங்களில் நடித்துக்காட்டி வந்தார்கள். ஏனெனில் எழுத்துமூலமாகவோ அல்லது பிரசுரங்கள் வாயிலாகவோ பொதுஜனங்களுக்கு ஒரு விஷயத்தைப் புரியும்படி செய்வதைப் பார்க்கிலும் நாடகமூலமாகச் செய்வது மிகச்சுலபமென்பதை அந்நாட்களிலேயே நமது பெரியார்கள் அறிந்துகொண்டார்கள். காலஞ்செல்லச் செல்லச் சரித்திரங்களிற்றேன்றும் இலட்சிபபுருஷர்கள், பெண்மணிகள் என்போரது வாழ்க்கை வரலாறுகளையும் நாடகமாகச் சித்தரித்து நடித்து வந்தார்கள். அநேக நூற்றாண்டுகளாக நாடகங்கள் நாட்டுக்கூத்துக்களாகவே நடிக்கப்பட்டு வந்தன.

உலகத்தில் பெரும் மாற்றங்கள் சென்ற நூறு, நூற்றைம்பது வருடங்களாகத்தான் நடைபெற்றுவருகின்றன. அதிலும் இந்த

இருபதாம் நூற்றாண்டில் விஞ்ஞானம் அதிவிரைவாக முன்னேறி வருகின்றது. அதன்பயனாக நம்பமுடியாத எத்தனையோ புதிய புதிய கருவிகளை உற்பத்திசெய்து வருகிறார்களென்பதையும் அறிகிறோம். எங்கள் வாழ்க்கையும் எத்தனையோ மாற்றங்களை அடைந்துவருகின்றது. அதுபோலவே, நமது கலைகளும் பல மாற்றங்களை அடைந்துவருகின்றன. முக்கியமாக நமது நாடகக் கலை சென்ற எழுபத்தைந்து, எண்பது வருடங்களில் அநேக மாற்றங்களை அடைந்துவிட்டது. பல நூற்றாண்டுகளாக எங்கள் நாடகங்கள் நாட்டுக்கூத்துப் பாணியிலேயே இருந்துவந்தன. எங்கள் நாட்டுக்கூத்திலும் பலவகைப்பட்ட பாணிகள் உண்டு. அவைகளில் நாடகம், விலாசம் என்பன முக்கியமானவை. சாஸ்திரமுறைப்படி இவ்விரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபாடானவை. பாடல்கள், நடனங்கள், உடையலங்காரங்கள், மேடையமைப்புத்தானும் மிக வித்தியாசமானவை. நாடகத்தில் நடனங்கள் பரதநாட்டியத்தை ஒட்டியதாகவிருக்கும். ஆதலால், பாடல்கள், உடைகள் முதலியன அதற்கேற்றவாறே இருக்கும். மேடை சதுரமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும். அண்ணாவி முதலியவர்கள் பின்புறமாக வீற்றிருப்பார்கள். விலாசத்தில் நடனங்கள் சதாக் பாணியை ஒட்டியதாக இருக்கும். அதற்கேற்றவாறு பாடல்களும் உடைகளும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். அரங்கு வட்டவடிவாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும். அண்ணாவி முதலானோர் நடுமத்தியில் நிற்பார்கள். நடிகர்கள் மேடையைச்சுற்றி ஆடுவார்கள். சில சமயங்களில் நடிகர்கள் யாவரும் ஒன்று சேர்ந்தும் ஆடுவார்கள். அந்தக்காலத்தில் மின்சார வெளிச்சமோ ‘‘காஸ்லாம்பு’’களோ கிடையா. அவைகளைப்பற்றி யாரும் கேள்விப்பட்டுமிருக்க மாட்டார்கள். மண்ணெய் விளக்குகளும் அரிது. அப்படியானால் அரங்கிற்கு எப்படி வெளிச்சம் கொடுத்தார்களென்பதைச் சொல்லுகிறேன். மேடையைச்சுற்றி இடையிடையே வாழைக் குற்றிகளை நாட்டி வைப்பார்கள். அவைகள்மீது தேங்காய்ப் பாதிகளை வைத்துத் துணியைச் செதுக்கித் தேங்காய்நெய்யிட்டுக் கொளுத்திவிடுவார்கள். சிலசமயங்களில் ஒருவன் பிரதானமாக ஆடுபவர்தான் ஒரு கைத்தீவட்டியைப் பிடித்துச் செல்லுவான். இந்த அற்ப வெளிச்சத்தில் ஆயிரக்கணக்கானோர் உட்கார்ந்திருந்து நன்றாகப் பார்த்து இரசிப்பார்கள். முகபாவங்கள் தானும் அவர்கள் கண்களுக்கு நன்றாகப் புலப்படும். ஒலிபெருக்கியும் அந்நாட்களில் யாரும் கேட்டிராத இன்னொன்று. ஒலிபெருக்கி இல்லாமலே அத்தனைபேரும் கேட்கும்படி பாடிப் பேசுவார்கள். ஜனங்களின் காதுகளும் கூர்மையாகத்தான் இருந்திருக்கவேண்டும். இந்தக்காலத்தில் இருபத்தைந்து அல்லது முப்பது பெயர்கள் கொண்ட ஒரு சிறு கூட்டத்திலேதானும்

ஒலிபெருக்கி இல்லாமல் யாரும் பேசுவதில்லை: ஒரு மண்டபத்
துள் நடக்கும் நாடகந்தானும் ஒலிபெருக்கி இல்லாமல் நடப்ப
தில்லை. இப்போதுள்ளவர்களிடத்தில் மற்றவர்கள் கேட்கக்
கூடியதாகப் பேசும் சக்தி குன்றிவிட்டதா அல்லது மக்களின்
கேட்கும் சக்தி குன்றிவிட்டதா என்பது கேள்வி. அதுபோலத்
தான் மின்சார வெளிச்சமில்லாமல் பார்க்கவும் கஷ்டமாயிருக்
கிறது. நவீன நாகரிகங்களில் நாம் பழகிவருவது இதற்குக்
காரணம் என்றுஞ் சொல்லலாம். இது ஒருபுறமிருக்க இந்த
ஒலிபெருக்கி, மின்சாரவெளிச்சம் அமைப்பவர்களினால் அனேக
நாடகங்கள் கெட்டுப்போவதைப் பற்றிப் பலமுறையும் எழுதி
யிருக்கிறேன்.

மட்டக்களப்பில் இந்நாட்டுக் கூத்துக்களை வடமோடி, தென்
மோடி என அழைத்துவருகிறார்கள். அவர்களது வடமோடி
எமது விலாசங்கள்போலவே இருக்கிறது. ஆனால், தென்மோடி
எமது நாடகங்கள் போலல்ல. நாடகந்தான் எமது நாட்டிற்
குச் சொந்தமான கூத்தென்பதுவும், விலாசம் வடமோடி தமிழ்
நாட்டிற்கு வடக்கே இருந்து அதாவது ஆந்திரதேசத்திலிருந்து
கொண்டுவரப்பட்ட பாணி என்பதுவும் என் அபிப்பிராயம். இவ்
விதமான நாடகங்கள் இப்பொழுதும் ஆந்திரதேசத்தில் நடை
பெற்றுவருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள்: அதுவுமன்றி விலாசங்
கள் யுத்தசம்பந்தமான விஷயங்கள் அமைந்தனவாகவிருக்கும்.
ஆனால், நமது நாடகங்கள் சமயசாரமுள்ளவைகளாக இருக்கும்.
எமது உள்ளத்தில் உதிக்கும் உணர்ச்சிகளுக்கேற்றவாறே நமது
நாடகங்களும் அமைக்கப் பெற்றவையெனலாம். இதனாற்றான்
நாடகமும் எமது சொந்தக் கூத்தென்று அபிப்பிராயப்படு
கிறேன். அது தவறானால் மன்னிக்கவும்.

இலங்கைத் தமிழர்களாகிய நாம் எங்கள் கலைகளை எமது
தாய்நாடாகிய தென்இந்தியாவிலிருந்தே பயின்று வருகிறோம்.
முற்காலத்தில் நடனக்காரர், நாடகக்காரர், சங்கீதக்காரர்
என்போரும் வேறு மற்றவர்களும் அடிக்கடி யாழ்ப்பாணம்
வந்து தங்கள் கலைகளைக் காட்டிச் செல்வதுண்டு. அவர்கள்
வருகையினால் நமதுகலைஞர்களும் அவர்களைப்பார்த்து முன்னேறி
வந்தார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சகலரும் அறியவேண்டிய
விஷயமொன்றைச் சொல்லவேண்டும்: அந்த நாட்களில் பாஸ்
போட்டோ, விசாவோ அல்லது வேறு எவ்வித தடைகளோ,
இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்குமிடையில் பிரயாணஞ் செய்வோ
ருக்கு இருக்கவில்லை. இந்தியாவுக்கும் யாழ்ப்பாணத்திற்குமிடையில
யில் பிரயாணச் செலவு ஆக இருபத்தைந்துசதந்தான். அது
வும் சிலசமயங்களில் இரண்டுமணி நேரத்துள் போய்விடலாம்.
நம்மூரவர் ஒருவர் நீந்திச்செல்லக்கூடிய ஒரு சிறு கடல்தானே.

நான் சிறுபிள்ளையாய் இருந்தகாலத்தில் இப்படிப் போக்குவரவு செய்வோரைக் காங்கேசன்துறையில் பலமுறையும் பார்த்திருக்கிறேன். இவ்விதம் வசதிகள் இருக்கும்போது கலைஞர்கள் அடிகடி இங்கே வந்துபோவது சுலபந்தானே. நாடகக் கோஷ்டியினர் வழக்கமாகக் கோடைகாலங்களிற்றான் வருவார்கள். அவர்கள் வந்து அனேகமாகக் காலியாயிருந்த எமக்குச் சொந்தமான வீடொன்றிற்றான் தங்கி இருப்பார்கள். எங்கள் கிராமத்தில் ஐந்து, ஆறு இடங்களில் ஆடிவிட்டு மறுகிராமங்களுக்கும் போய் ஆடுவார்கள். ஓர்நாள் ஆட்டத்திற்கு அவர்களுக்கு ஐந்துரூபாவும் ஓர் ஆட்டுக்கடாவும் நாடகம் ஏற்படுத்துபவர் கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் நாடகமத்தியில் நாடக சம்பந்தமான ஏதாவது ஒரு சாட்டுச் சொல்லிக்கொண்டு ஒரு நடிகர் ஜனங்களுக்குச் சென்று அவரவர் இஷ்டப்படி கொடுப்பதைப் பெற்றுக் கொள்ளுவார். சில அபிமானிகள் தங்கள் அங்கவஸ்திரங்களைக்கூடக் கொடுத்துவிடுவார்கள். அப்படியான சந்தர்ப்பம் ஒன்று தேவதாசனின் உடலைத் தகனஞ்செய்வதற்குக் கூலியாகிய முழத்துண்டு, காற்பணம் சேகரித்துவரும்படி அரிச்சந்திரன் சந்திரமதியை அனுப்பும் வேளையில் ஏற்படும். இவர்களின் கூத்துக்களைப் பார்த்ததும் உள்ளூர் நாடகக்காரர்களும் உற்சாகமாய் நாடகங்களை நடிக்க ஆரம்பித்துவிடுவார்கள். . . நாட்டுக் கூத்துக்கள் நமது நாட்டிலே நல்ல செல்வாக்குடன் நடைபெற்று வந்தன. அனேக கிராமங்களில் பெயர்பெற்ற அண்ணாவிமாமர்களும், நடிகரும் இருந்தார்கள். இவைகளில் முக்கியமான கிராமங்களாக நெல்லியடி, இணுவில், ஆனேக்கோட்டை, மானிப்பாய், வட்டுக்கோட்டை, அளவெட்டி ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இந்நாட்டுக் கூத்துக்களின் இலட்சணங்களைப்பற்றி இங்கே விபரமாகக் கூறமுடியாது. ஆனால் இவைகள் கண்டிப்பான சாஸ்திரங்கள், இலக்கணங்களுக்கிணங்கவே அமைக்கப்பட்டவை என்று மாத்திரம் சொல்லுகிறேன். இந்நாட்டுக்கூத்து ஒருபெரும் கலை. நமக்குள் சிலர் எண்ணிக்கொள்வது போல நாட்டுக்கூத்து ஒரு விளையாட்டு வேடிக்கை அல்ல. பகிரங்கமாக மேடையிலேறுமுன் நடிகர்கள் பல மாசங்கள் பயின்றவர்களாக இருக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு நடிகனும் பாடுவதிலும் ஆடுவதிலும் பேசி நடிப்பதிலும் பூரண அனுபவம் பெறவேண்டும். அதுவுமன்றிப் பன்னிரண்டு மணிநேரமும் களைக்காமல் பாடி ஆடக் கூடிய திடமுள்ளவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும்.

இற்றைக்கு ஏறக்குறைய எண்பது வருடங்களுக்கு முன்தான் கொழும்பில் சுந்தரராவ் என்பவரின் கோஷ்டியினர் முதல்முதலாக டிராமா முறையில் திரைகளுடன்கூடிய அரங்கில் நடித்தனராம். சுந்தரராவ் என்பவர் சென்னையில் அரசாங்க உத்தியோகத்தவ

ராக இருந்தவராம். ஆங்கிலம், தமிழ், சங்கீதம் ஆகியவற்றில் சிறந்த அறிவும் அனுபவமும் உடையவராம். பம்பாயிலிருந்து ஓர் பார்சிக் கம்பனி சென்னைக்கு வந்து நடித்ததைப் பார்த்ததும் தனக்கேற்ற சில நடிகரைச் சேர்த்து ஒரு கோஷ்டியை ஏற்படுத்திச் சென்னையில் சிலகாலம் நடித்து விட்டுத் தான் கொழும்புக்கு வந்தவராம். ஆயினும் T. T. நாராயணசாமிப் பிள்ளைதான் தென்னிந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் டிரூமா நாடகங்களுக்குச் செல்வாக்கு உண்டுபண்ணியவரென்று சொல்லலாம். இவர்களைக்கண்டு தென்னிந்தியாவில் அனேகர் நாடகத் தொழிலில் இறங்கினார்கள். குறிப்பிட்ட சிலரைவிட மற்றெல்லோரும் பாடுவதையே சிந்தனையில் கொண்டிருந்தார்களன்றி குணச்சித்திர நடிப்பிலோ உடை ஒப்பனைகளிலோ கவனஞ் செலுத்தவில்லை. அன்றியும் அவர்கள் தங்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி பேசி நடிப்பார்கள். சிலசமயங்களில் அவர்களின் பாடல்கள், பேச்சுக்கள் முதலியன விரும்பத்தகாத முறையில் இறங்கிவிடும். ஆயினும் அவைகளை இரசிப்பதற்காகப் பொதுஜனங்கள் ஏராளமாகப் போவார்கள். மரியாதையுடையவர்களுக்கு இவை பிடிப்பதில்லை. இவைகளைப் பார்ப்பதற்கு நமது பெண்மணிகள் ஒருபோதும் போகமாட்டார்கள்.

ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்துப் பதினேராம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் பத்தாந்திகதியன்று இலங்கை தமிழ் நாடக உலகில் ஒரு புதிய சகாப்தம் ஆரம்பமாயிற்றென்று சொல்லலாம். அன்றுதான் தமிழ் நாடகத் தந்தை பத்மபூஷணம் பம்மல் திரு. சம்பந்த முதலியார் சென்னை சுகுண விலாச சபாவுடன் கொழும்பில் முதல்முதலாக நாடகம் நடத்தினார். அன்றுதான் நாடகம் எவ்வாறு நடிக்கப்படவேண்டுமென்பதும் நாடகத்தின் நோக்கம் இன்னதென்பதும் இலங்கை வாசிகள் புரியும்படி நேர்ந்தது. அவர்களது ஒழுக்கமான நடிப்பினால் ஆண் பெண் பாலான யாவருக்கும் கூச்சமின்றி நாடகம் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் கிட்டியது. மறுமுறை ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்துப் பதின்மூன்றில் அவர்கள் கொழும்புக்கு வந்தசமயம் எமது குரு நாதரின் உதவியாலும் ஊக்கத்தாலும் இலங்கா சுபோத விலாச சபா ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அதையடுத்து யாழ்ப்பாணத்திலும் சரசுவதி விலாச சபாவும் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்த இரண்டு சபாக்களும் தத்தம் பாணிகளில் நாடகக்கலையை வளர்த்துவந்தார்கள். இலங்கா சுபோத விலாச சபா ஒரு நாடகக் கலாசாலைபோல சொந்த வாத்தியக்காரர் உடைகள், திரைகளுடன் நடத்தப்பட்டுவந்தது. தக்க பிரயாசத்திலும் உழைப்பாலும் இந்தச் சபாவின் நடிகர்கள் நாடகக்கலையில் மிகுந்த உயர்நிலையை அடைந்திருந்தார்கள். இவர்களின் நாடகங்களை இலங்கைத் தமிழர்கள் மாத்திர

மன்றி இந்தியர்கள், சிங்களவர், பறங்கியர், இஸ்லாமியர், வெள்ளைக்காரர் என்பவர்களும் மிக ஆவலுடன் பார்த்து இரசித்து வந்தார்கள். இவர்களைக்கண்டு தொழில் நடிகரும் குணச்சித்திர நடிப்பில் கவனஞ்செலுத்தவாரம்பித்தார்கள். ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்துப் பதினாரும் ஆண்டு தொடக்கம் ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து முப்பத்தியோராம் ஆண்டுவரையுமுள்ள காலஎல்லை நாடகங்களுக்கு ஒரு பொற்காலமாக விளங்கிற்று. இந்தக் காலத்திற்குள் மிகச்சிறந்த அமெற்கூர் (Amateur) நடிகர்களும் இந்திய தொழில் நடிகர்களும் இலங்கையில் நடித்திருக்கிறார்கள். ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து முப்பத்தி நாலாம் ஆண்டில் சினிமா வரத்தொடங்கியதிலிருந்து நாடகத்தின் செல்வாக்குக்குறைந்துகொண்டே வந்தது. முதலில் அசையும் படங்களின் நூதனத்தைப் பார்க்க ஜனங்கள் சென்றார்கள். பின்பு முப்பத்தைந்து சதத்துடன் ஓர் இரவுப் பொழுதுபோக்கைக் கழிக்கலாமென்பதும் ஒரு தூண்டுகோலாகவிருந்தது. சினிமாப் படங்களைத் தயாரிப்பவர்கள் வியாபார முறையில் பணம் சம்பாதிப்பதிலேயே கண்ணும் கருத்துமுடையவர்கள். அதனால் நமது பாஷை, கலை, கலாச்சாரம், பண்பாடு முதலியவற்றிற்கு மாறான பல ஆபாசமான கட்டங்களைப் படங்களில் புகுத்தி வந்தார்கள். அவைகளை நானே விபரமாகச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. நேயர்களே உணரக்கூடும். இந்த ஆபாசங்கள்தானே பொதுமக்களின் மனத்தைக் கவரக்கூடியவை. இதனால் தினந்தோறும் ஏராளமான பெயர்கள் இந்தப் படங்களைப் பார்க்கப்போய் வருகிறார்கள். ஆனால், எங்கள் நாட்டின் பாஷை, சங்கீதம், ஒழுக்கங்கள் அந்தப் படங்களினால் பயனடைந்தனவா என்பதை அறிவுடையோர் ஆழ்ந்து யோசிக்கவேண்டும். இப்போது என்னவென்றால் நமது இளைஞர்கள் மேடையிலேறிக் கால்களை அகட்டி வைத்துக் கொண்டு தோள்முட்டுக்களையும் இடையிடை ஆட்டிக்கொண்டும் உரத்து உளறிப்பேசி அடிக்கடி “ஹக்கக்ஹா” என்று சிரித்து விட்டால் அது நடிப்பென்று எண்ணிக்கொள்ளுகிறார்கள் போலத் தெரிகிறது. நடிப்பென்றால் என்னவென்பதைப் படித்தறிதல் வேண்டும். நடிப்பைப்பற்றி எழுதுவதானால் அது ஒரு நீண்ட தனிக் கட்டுரையாகவே முடியும். இந்தப் பழக்கங்கள் கண்முடித்தனமாகச் சினிமாப்படங்களைப் பின்பற்றியதன் பயன். ஆனாலும் சினிமாவினால் நாடகம் அனேக நன்மைகளை அடையாமல் இருக்கவில்லை. நமக்கு உதவக்கூடியவைகளை ஆராய்ந்து அறிந்து நாடகத்தில் சேர்த்துக்கொண்டால் நலந்தான்.

தற்காலத்தில் எமது நாடகங்களில் காணப்படும் குறைக
 ளுக்கு அளவேயில்லை. நாடகத்தின் இயக்குநர் அறிவாளியாக
 வும் அனுபவசாலியாயும் இருந்தாற்றான் இக்குறைகள் குறைந்து
 விடும். இயக்குநர், உரையாடல், நடிப்பு, பாடல், உடை ஒப்
 பனை, மேடை அலங்காரம், ஒளி அமைப்பு, ஒலி அமைப்பு முதலிய
 வற்றிலெல்லாம் சிறந்த அறிவும் அனுபவமும் பெற்றவராக
 இருக்கவேண்டியதவசியம். இவையில்லாதவர்கள் பெயருக்கு
 இயக்குநராயிருந்து அவரவர் இஷ்டப்படி செய்வதற்கு அனுமதி
 கொடுத்து நாடகக்கலையைக் கெடுத்து விடாதிருத்தல் நலம்.
 இப்பொழுது இலங்கையில் இருநூறு நாடகமன்றங்களுக்குமேல்
 இருக்கின்றனவாம். இவைகளில் எத்தனை தகுந்த கட்டுப்பாடு
 களுடன் அமைக்கப்பட்டவை. எத்தனை கலையை வளர்ப்பதற்
 கென இயங்கி வருகின்றன. எத்தனை தாமும் மேடையேறி
 விடவேண்டுமென்ற ஆசையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கென ஒரே
 நாடகத்தை ஆடிவிட்டு மறைந்து விடுகின்றன. இவை போன்
 றனவைகளை யெல்லாம் நாடக அபிமானிகள் சிந்தனையில் கொள்ள
 வேண்டும்.

அறியாமைகளிலெல்லாம் பெரியதோர் அறி
 யாமை ஒன்றுண்டு. அது என்ன தெரியுமா? தெரி
 யாத ஒன்றைத் தனக்குத் தெரிந்திருப்பதாகக் கற்
 பனை செய்து கொள்கிறானே, அதுதான் அறிவின்
 தவறுதலனைத்திற்கும் மூலகாரணமாயிருக்கிறது.

—பிளேட்டோ

தற்கால ஆசிரியர்களின் முக்கிய தேவை

— திரு. P. சுவரிமுத்து அவர்கள்
M. A. DIP. ED. (LOND.)

காலத்துக்குக்காலம் பெரியோர் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகளிலும், பெற்றோர் நம்முடன் நடாத்திய சம்பாஷணைகளிலுமிருந்து அநேக ஆசிரியர்கள் தற்காலத்தில் தமது கடமையில் ஆர்வமற்றிருக்கின்றனரெனத் தெரியவருகிறது. இதைப்பற்றி ஆசிரியர்களிடம் வினவினால், மாணவர்களின் அக்கறையற்ற மனோநிலையினால்தான் இந்நிலை ஏற்படுகிறது என்று அவர்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். உண்மையாகவே ஆர்வமுள்ள மாணவர்கள் ஆசிரியர்களோடு நன்கு ஒத்துழைப்பின், ஆசிரியர்களும் அதிக ஆர்வத்துடன் தமது தொண்டைச் செய்வர் என்று அண்மையில் நடாத்தப்பட்ட கல்வித்துறை ஆராய்ச்சிகள் எடுத்து விளக்குகின்றன.

தற்கால ஆசிரியர்களிற் பலர், தங்கள் கடமையில் தோல்வி மனப்பான்மையுடையராயிருத்தல் ஏன்? சுதந்திரத்தின் காரணமாக இல்லை. இலவசக் கல்வித் திட்டத்தின் பயனாக இலங்கைக் கல்வியில் ஏற்பட்ட தீவிர மாற்றங்களுக்கேற்ப ஆசிரியர்கள் தங்களை மாற்றியமைக்க முடியாத நிலையில் இருக்கின்றனரா என்ற பிரச்சினை எழும்புகிறது. இந்நிலையில் ஆசிரியர்களைத் தங்கள் பணியில் ஆர்வத்துடன் ஈடுபடப் பயிற்றலும், ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலைகளின் ஒரு முக்கிய கடமையாயிருக்கிறது. ஒரு திறமைவாய்ந்த ஆசிரியரிடம் காணப்பட வேண்டிய சிறப்பாம்சங்கள், அல்லது சீரிய இலட்சணங்கள் தான் எவை?

முதன் முதலாக ஓர் ஆசிரியர் தான் கற்பிக்கும் பாடத்தைப் பற்றி ஆழமான அறிவுடையராய் இருத்தல் வேண்டும். இதைப் பாட அறிவு அல்லது, விஷய ஞானம் என்று கூறலாம். அடுத்த படியாகப் பாடத்தைப் பற்றிய அறிவு மாத்திரமன்றி அவ்வறிவைத் தகுந்த முறையில் கற்பிக்க வேண்டிய அறிவும் அவருக்கு இருக்க வேண்டும். இவ்வறிவின்மையால் சில பயிற்றப்படாத ஆசிரியர்கள் (பட்டதாரிகளும் உட்பட) வகுப்பறையில் சிரமமடைவது கண்கூடு. வேறொரு விதமாகக் கூறவேண்டுமாயின் ஓர் ஆசிரியர் நவீன போதனாமுறைகளை நன்கறிந்து, தமது கற்பித்தல் தொழிலில் அவற்றைக் கையாளல் வேண்டும்.

மூன்றாவதாக ஓர் ஆசிரியர் தமது வகுப்பிலிருக்கும் இளஞ்சிறாரின் கவர்ச்சியைக் கிளப்பி அவர்களின் சிந்தித்தலைப் பயிற்சி செய்தல் வேண்டும். இதுவே தற்கால ஆசிரியர்களின் முக்கிய கடமையாகவிருக்கிறது எனின், அது மிகையாகாது.

ஓர் ஆர்வமற்ற ஆசிரியரின் வகுப்பிலிருக்கும் கெட்டிக்காரப் பிள்ளைகளும் கல்வியிலுள்ள கவர்ச்சியை இழந்து உற்சாகம் குறைந்து, ஊக்கம் அற்றுக் காட்சியளிப்பர். அப்படிப்பட்ட ஆசிரியரின் வகுப்பில் பிள்ளைகள் தங்களுக்குள்ளே சதா சண்டை பிடித்துத் தொந்தரவு செய்வர் ; அல்லது பிள்ளைகள் பயத்தின் நிமித்தம் வகுப்பு வேலையில் அக்கறையற்றிருப்பர். மாணவர்களின் கவர்ச்சியைத் தூண்டி அவர்களை வகுப்பில் சுறுசுறுப்புடன் கற்க உதவி செய்யாத எந்த ஆசிரியரும் தம் தொழிலுக்கு அருகதையற்றவர் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

ஓர் ஆசிரியரைத் தமது சேவையில் அனுகூலமுள்ளவராக ஆக்கும் தனிப்பட்ட பண்புகள்தான் எவை? சுருங்கக் கூறின் மாணவர்களை ஊக்கப்படுத்தி அவர்களுக்கு உற்சாகம் ஊட்டல் எனலாம். இதற்கு ஆசிரியருடைய புருடோத்தமம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. எந்த ஆசிரியரும் ஒரு பரந்த கல்வியைப் பெற்றவராயிருக்க வேண்டும். கல்வித்துறையில் ஏற்பட்டிருக்கும் தற்கால விருத்திகளைப்பற்றி, பலவித ஆராய்ச்சிகளைப் பற்றி நன்கு அறிந்தவராயிருக்க வேண்டும். வளரும் பிள்ளைகளின் பிரச்சினைகளை நீதியான, அனுதாபமான முறையில் விளங்கி, அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். குழந்தை உளநூல் சற்றும் அறியாத, குழந்தைகளில் அற்பமேனும் அனுதாபமற்ற ஆசிரியர்களின் நிமித்தமே அநேக சிறுவர்களின் எதிர்கால வாழ்வு இருளடைந்து நாசமாகிறது எனலாம்.

குழந்தைகளின் தன்மையை அவர்களின் ஆற்றல் ஆசைகளை அவர்களின் தேவைகளையும், பிரச்சினைகளையும் விளங்கும் பொருட்டு அவைகள் சம்பந்தமான புதுநூல்களையும், வெளியீடுகளையும் ஆசிரியர் வாசித்தல் அத்தியாவசியமாயிருக்கிறது. ஆனால், உண்மையாகவே கல்வி வெளியீடுகளையும், உளநூல் உண்மைகளையும் வாசிப்பதில் தற்கால ஆசிரியர்களில் எத்தனை பேர் ஈடுபடுகின்றனர்? புதுப்புது ஆராய்ச்சிகளைப்பற்றி ஆர்வத்துடன் அறிய விரும்பும் ஆசிரியர்களில் எத்தனை பேருக்குத் திறமான சஞ்சிகைகள் தமிழிலும், சிங்களத்திலும் இலங்கையில் கிடைக்கின்றன?

இப்பணியில் ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரிகளும், ஆசிரிய சங்கங்களும் ஒன்று சேர்ந்து உழைக்க வேண்டும். “தான்கற்ற நூலறிவேயாகும் நுண்ணறிவு” என்ற வார்த்தைகள் உளநூல் துறைக்கும் பொருத்தமானதன்றே. தற்கால ஆசிரியர்களைத் தட்டி எழுப்பி அவர்களின் சிறந்த பணியைப்பற்றி எடுத்துரைக்கும் “வித்தியா போதினி” உளநூல் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் என்பன இலங்கையில் வெளிவர வேண்டும். இதுவே ஆசிரிய உலகின் முக்கிய தேவையாகத் தற்காலத்தில் இருக்கிறது.

இலக்கியமும் சமநோக்கும்

திருமதி. கங்கேஸ்வரி கந்தையா,
தமிழ் விரிவுரையாளர்,
மட்டக்களப்பு ஆசிரிய கலாசாலை.

சூல்வியின் நோக்கம் மக்களைப் பூரணவாழ்வு நடாத்தத் தயார் செய்வது. தன்னிறைவுப்பேறு அல்லது தன்னை அறியும் அறிவு, மக்கட்பண்பியல், சமூகத்தோடுவாழப் பயிற்சி ஆதியனவற்றைப் பெறுதலே பூரணவாழ்வாகும். இவற்றை அடைதற்கு இலக்கியங்கள் துணைசெய்கின்றன. ஆதலால் இலக்கியம் வெறுமனே ஓர் இன்பக்கலை என்றுமட்டும் வகைப்படுத்தி வைத்தல் கூடாது. உயர்ந்த இலக்கியங்கள் இம்மை, மறுமை இரண்டிலும் இன்பத்தைத் தந்து வாழ்வை வளம்படுத்தும் தனிச்சிறப்புடையவை. இவ்வகை இலக்கியங்களை முறையாக நுகரப் பயின்றால் மக்கள் வாழ்வு சிறப்புற்றோங்கும். மக்களின் சிறப்புக்குக் காரணமாய் விளங்குவது அவர்களது மொழியேயாகும். இதனால் ஒரு மொழியின் உயிர்நாடி இலக்கியமே என்று கொள்ளலாம்.

இலக்கியத்தின் பெருமையை அறிந்த நம்முன்னோர் அதனைப் படைக்கும் புலவர்களைப் பெரிதும் மதித்தனர். அவர்கள் கூறும் மதிவழியே வாழ்வும் நடாத்தினர். தத்தம் தகுதிக்கேற்பக் கூழுடையார் கூழும், கோமக்கள் பொன்னும், முடிவேந்தர் நிலமும் அளித்து மக்களும் மன்னரும் புலவர்களைத் தம் கண்ணே போற் போற்றிப் பாதுகாத்தனர் என்று பழைய இலக்கியங்கியங்களால் அறிகிறோம். சிறந்த இலக்கியம் என்பது ஒரு தனிப் படைப்பு. படைத்தற் கடவுளாகிய பிரமனால் ஆக்கப்பெறும் உடம்புகள் அழியாமல் காலமுள்ளவரை உயிரோடு வாழ்வனவாயிருப்பதை நாம் கண்கூடாகக் காண்கின்றோம். இதனை.....

“மலரவன்செய் வெற்றுடம்பு மாய்வனபோல் மாயா
புகழ்கொண்டு மற்றிவர் செய்யுமுடம்பு” என்னும் குமரகுருபரர் பாடலும்,

“என்றும் கிழியாதென் பாட்டு” என்னும் ஔவையார் கூற்றும் தெளிவு படுத்துகின்றன. இவ்வாறு என்றும் அழியாத பாட்டுக்கள் மூலம் தன்பெயரை நாட்டிக் கவிச்சக்கரவர்த்தியாக விளங்கும் கம்பன் தந்த இலக்கியமான இராமாயணம் தமிழர்க்கு

ஓர் அரிய களஞ்சியமாகும். உண்மை, நன்மை, அழகு என்ற உயர்ந்த கல்வித்தத்துவங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு மினிர் வது இந்நூல் என்றால் மிகையாகாது. கம்பராமாயணத்தைப் பெரியதொரு இலக்கியச் சமுத்திரமெனலாம். இதனுள் இறங்கிச் சுழியோடிப் பார்ப்பவர்கள் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நாற்பயனையும் இதிலிருந்து நாம் பெறமுடியுமென்றே கூறுவார்கள்.

“தனிமனிதனுக் குணவிலையெனில் சகத்தினை அழித்திடுவோம்” என்று பாடிப் பொதுஉடைமைக் கொள்கையை ஊட்டிய பாரதியாரே “எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்” என்னும் சமதர்மக் கொள்கையை எடுத்துக்காட்டி இந்தநூற்றாண்டில் வாழும் நமக்கு வழிகாட்டியுள்ளார். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன்னர் வாழ்ந்த வள்ளுவப் பெருந்தகையார், தமிழர் வாழ்வுக்கு விளக்கமாகத்தந்த திருக்குறளிலே “பிறப்பொக்கும் எல்லாவுயிர்க்கும்” என்றார். திருமூலர் “ஒன்றே குலம்” என்றார். “சாதி குலம் பிறப்பென்னும் சுழிப்பட்டுத் தடுமாறும் ஆதமிலி நாயேன்” என்கூறித் தன்னைத்தானே நொந்து கொண்டார் மாணிக்கவாசகர். இவர்களுடைய வாக்குகளும் இவைபோன்ற பிறவும் அவ்வவ் விலக்கியத்தின் மூலம் சமநோக்கினைத் தெரிவிக்கின்றன. கம்பன் தந்த இராமாயணத்திலும் சாதி, பேதமற்ற சமரச நோக்கினைக் காணுமிடங்கள் பல வுண்டு.

“பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமையான்” என்ற வள்ளுவப் பொருளைத் தெளிவுபெறக்காட்டும் கண்ணாடியாகவிருக்கிறது கம்பனுடைய சமநோக்கு. பிறப்பால் உயர்வு, தாழ்வு கற்பிக்கும் இலக்கியங்களைப் போலன்றி அழியாமல் இளமையோடும் இராமாயணம் நின்று நிலவுவதற்குக் காரணம் இச்சம நோக்கே எனலாம்.

இராமன் தசரதச் சக்கரவர்த்தி மகன், தந்தைக்கு உயிராயிருந்தவன். அருள், வலி, ஆண்மை, கல்வி, செல்வம், அறிவு, அழகு, யாவுமொருங்கே அமையப்பெற்ற தன்னிகரில்லாத் தலைவன். தந்தை உதவிய தரணியைத் தாயுரைகொண்டு தம்பிக் கீந்து காணாச் சென்றதனால், “தந்தை, தாய் வாக்கிய பரிபாலனம் செய்தவன் தசரத குமாரராமன்” எனப் புகழ்பெற்றவன். நாட்டைவிட்டுக் காட்டுக்குச்சென்ற இராமன் சித்திரகூடத்தில் தங்கியிருக்கையில் வேடனொருவன் காணவந்தான். அவன்பெயர் குகன். வரும்போதே தான் மிக உவந்ததெனக் கருதும் காணிக்கைப் பொருளாகத் தேனும் மீனும் அன்பொடும் கொணர்ந்தான். அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று

இராமனைப் பணிந்து நின்றான் குகன். அவனுடைய அன்பிலே கட்டுப்பட்ட இராமர், நாம் உண்ணாத உணவே எனினும், இவன் உள்ளத்தன்பினால் கொணர்ந்தான் ஆதலால் அது அமிழ்தினும் சிறந்ததாகுமெனக் கருதி “அரிதில் நாமும் உண்டனம்” எனக் கூறினார். பிறப்பொக்கும் இந்தச் சமநோக்கினை இராமபிரானிடத்திலே பார்க்கின்றநாம் குகனைக்கண்ட கோசலை அம்மையாரின் நோக்கினையும் காண்போம். சீதை, இராமலக்குமணரை நாட்டிற் குக் கூட்டிப்போகப் பரதன் முதலானோரோடு கோசலையும் காட்டிற்குவந்து சேர்ந்தாள். வருத்தத்தோடு தன்னைவணங்கிய குகனைக் கோசலை யாரெனக்கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டாள். சாதாரணமாக வீடுகளிலே உயர்வு தாழ்வு பார்ப்பதும், தீட்டுக் கற்பிப்பதும் பெரும்பாலும் பெண்களாகவே இருப்பர். இங்குத் தோற்றத்தில் முழுவேடனாகவே காட்சியளித்த குகன் மீது கோசலா தேவியார் மகன் என்னும் உரிமை பாராட்டிய சமநோக்கினை நாம் அனைவரும் அறிந்து நமது வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்திக் கொள்ளுதல் அவசியமாகின்றது. இந்தச் சமரசமனப்பான்மையைக் கம்பர் கோசலையாரின் வாயிலாக, “இராமலட்சுமணர்பிரிந்து காடு சென்றதனால் இரு மைந்தரைப் பிரிய நேரிட்டதேயென்று கருதினேன். உற்று நோக்குமிடத்து இப்பிரிவினால் நான்கு புதல்வரோடு ஐந்தாவதாகவும் ஒரு புதல்வன் கிடைக்கப் பெற்றான். இதனால் இவ்விருவரும் காடு நோக்கி வந்தது நலமாயிற்று” என்று தன் உள்ளக்கிடக்கையைத் தெரிவித்து.

“.....காளையிவன் தன்னோடும் கலந்து நீவிர் ஐவீரு மொருவீராய் அகலிடத்தை நெடுங்காலமளித்திர்” என்று மிகுந்த ஆராமையோடு வாய்விட்டுக் கூறினான் எனக் காட்டுகின்றார். இதில் அரசர், வேடர் என்ற வேறுபாடுகாணாத நிலையில் நால்வர் மக்கள் ஐவரானதொரு பெரும் சமநோக்கினைக் காண்கின்றோம்.

சீதையைத் தேடி வரும் வழியில் இராமருக்குக் கிட்கிந்தையில் சுக்கிரீவனின் நட்புக்கிடைத்தது. உயர்ந்தவர்களைத் தாழ்ந்தவரெனக் கருதப்படுவோர் போற்றுதலும், புகழ்தலும், உறவு கொண்டாட முயல்தலும் சாதாரணமாக எங்கும் நடப்பனவே. இவ்விடத்திலோ உயர்ந்த நிலையில் வைத்தெண்ணப்பட்ட பெருமகனான இராமபிரானே சுக்கிரீவனைத் தன் உயிர்த் துணைவனாகக் கொள்கின்றாரென்றால், எல்லாவுயிர்க்கும் பிறப்பொக்கும் என்ற பெருநோக்கில் சமரசங் கண்ட கம்பனைப் போற்றாமல் இருக்க முடியவில்லை. இராமர் சுக்கிரீவன் என்ற குரங்கினைப் பார்த்து,

“வானிடை மண்ணில் நின்னைச்

செற்றவர் என்னைச் செற்றார் தீயரே எனினும் உன்னை(டு)
உற்றவர் எனக்கும் உற்றார் உன்கிளை எனதென் காதலை
சுற்றமுன் சுற்றம் நீயென் இன்னுயிர்த்துணைவன் ”

என்று கூறினார்.

ஏதோ சில உதவிகளுக்காகவோ அன்றி முகமனுக்காகவோ
இராமர் இவ்வாறு கூறவில்லை என்பது தெளிவு. ஏனெனினால்
குகனும், சுக்கிரீவனும் எதிரில் இல்லாத பின்னுமொரு சந்தர்ப்ப
பத்தில் இராமர் “ குகனெடுமைவரானேம் முன்பு பிங்குன்று
சூழ்வான் மகனெடும் அறுவரானேம் ” — என்று கூறுவதைப்
பார்க்கின்றோம். அனுமானும் குரங்கினத்தவனே. இராமனிடம்
தூதனாகச் சென்ற அனுமானைக் குரங்கெனப் பலவாறு பழித்
தான் அந்த இராவணன். ஆனால், இராமரோ அனுமானைக்
குரங்கெனச் சிறிதும் நினையாமல் ஒரு கலத்திலே தன்னெடு
அனுமானை அமர்த்தி உணவுண்டார் என்ற சந்தர்ப்பம், ஒன்றே
குலம் என்ற சமநோக்கினை இராமன் கடைப்பிடித்தமையைக்
காட்டுகின்றது.

இலங்காபுரியிலே இராம இராவண யுத்தம் ஆரம்பித்தது.
புத்தி சொல்லியும் கேளாது அறம்பிழைத்த தன் அண்ணனை
விட்டு விபீஷணன் இராமனைச் சார்ந்தான். இராமன் பிறப்பிலே
மானிடனாயினும் தெய்வத்தன்மை உள்ளவனாகையால் தேவ
னாக மதிக்கப் பெறுபவன். விபீஷணனோ அசுரன் சுரத்தன்
மைக்கும் அசுரத்தன்மைக்கும் ஒருக்காலும் நட்பு ஏற்படவே
மாட்டாது. ஆயினும் தம்மை வந்தடைந்த விபீஷணனுக்கு
அபயங் கொடுத்த இராமர், அவனைத் தன்தம்பியாக ஏற்றுக்
கொள்ளுதல், சாதி, குலம், பிறப்பு, இவற்றில் அகப்பட்டுத்
தடுமாறுத ஒரு நிலையாகும். விபீஷணனை இராமர் தம் தம்பி
என்று கூறுவதில் மட்டும் நிறைவு காணாது, தன்தந்தையையே
விபீஷணன் தந்தையாக்கிப் பிறப்புரிமை கொண்டாடி மன
நிறைவு காண்கிறார். இதனை,

“எம் முழை அன்பின் வந்த

அகனமர் காதலைய நின்னெடு மெழுவரானேம்

புகலருங் கானந்தந்து புதல்வராற் பொலிந்தானுந்தை ” —

என்று பாடுகிறார் கம்பர்.

இவ்வாறு சமநோக்கினில் மட்டுமன்றிப் பலவேறு படிப்
பினைகளோடும் நிலவி மக்களை நல்வழிப்படுத்த உதவும் இரா
மாயணம் போன்ற சிறந்த இலக்கியங்களைக் கற்று நாம் பயன
டைதல் வேண்டும்.

நாட்டுப் பிரிவினைகள் பொருளாதார அடிப்படையில் அமைதல் அவசியம்

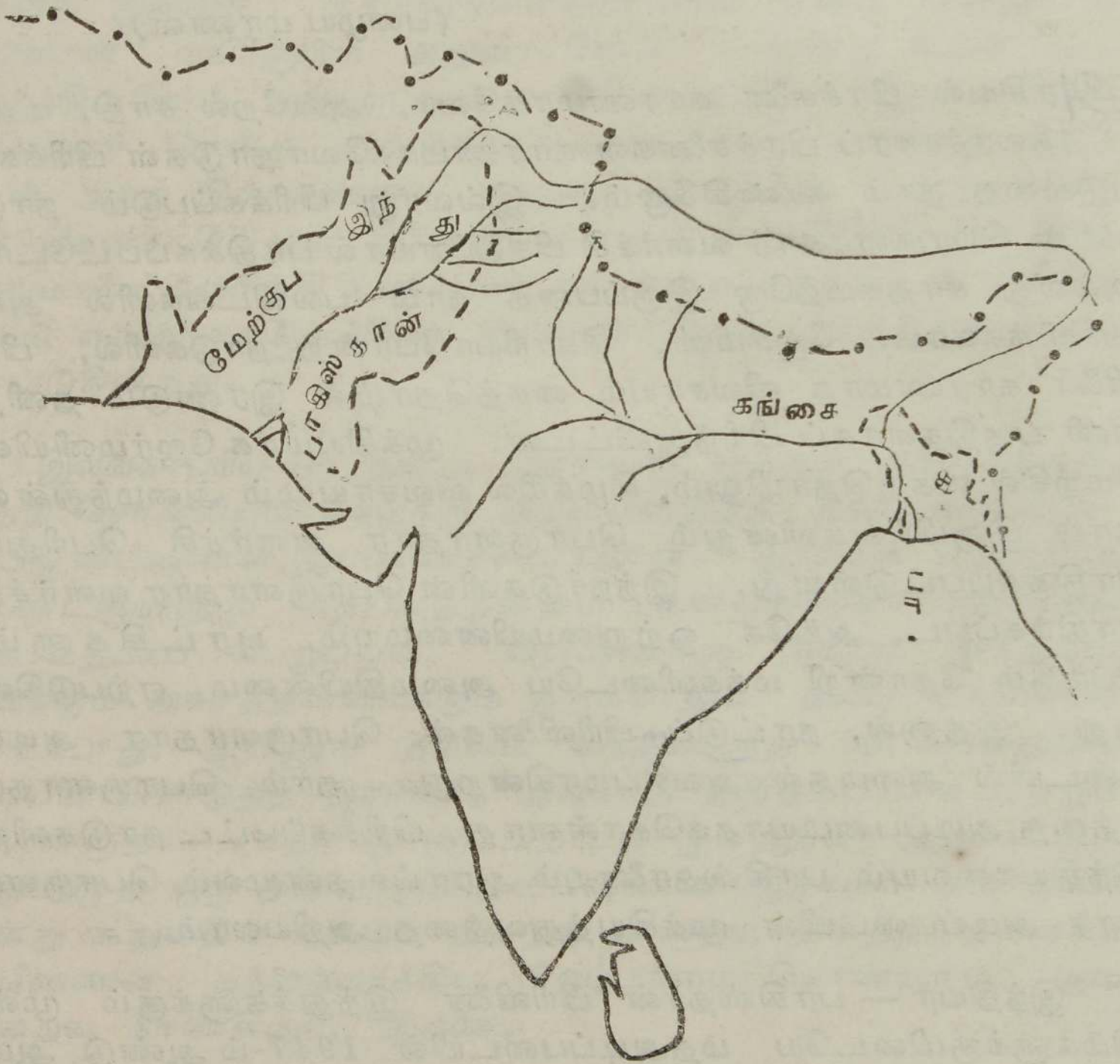
செல்வி. கனகம்மா நாகமணி B. A.
(பழைய மாணவி)

அரசியல் பிரச்சனை காரணமாகவோ, அன்றேல் சாதி, மத, கலாச்சாரப் பிரச்சனைகள் காரணமாகவோ நாடுகள் பிரிக்கப் படுவதை நாம் காண்கிறோம். இவ்வாறு பிரிக்கப்படும் நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சி பிரிவினையால் பாதிக்கப்பட்டோ, அல்லது சாதகமற்றோ இருப்பதை நாம் பலவிடங்களில் அவதானிக்கலாம். ஜேர்மனி, கொரியாபோன்ற நாடுகளில், பிரிவினை காரணமாக விவசாயம் கைத்தொழில் இரண்டும் தனித் தனி பகுதிகளாகப் பிரிந்துவிட்டன. முக்கியமாக ஜேர்மனியின் மேற்கில் கைத்தொழிலும், கிழக்கில் விவசாயமும் அமைந்துள்ளதால் இருபிரிவுகளினதும் பொருளாதார வளர்ச்சி பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சி பாதிக்கப்பட, அங்கே ஒற்றுமையின்மையும், புரட்சிகளும், போரும் தோன்றி மக்களிடையே அமைதியின்மை ஏற்படுகின்றது. இதனால், நாட்டுப்-பிரிவினைகள் பொருளாதார அடிப்படையில் அமைதல் அவசியமாகின்றது. நாம் பொருளாதாரத்தை அடிப்படையாகக்கொள்ளாது, பிரிக்கப்பட்ட நாடுகளில் இந்தியாவையும் பாகிஸ்தானையும் ஆராய்வதன்மூலம் பொருளாதார அடிப்படையின் முக்கியத்துவத்தை அறியலாம்.

இந்தியா — பாகிஸ்தான் பிரிவினை இந்துக்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்குமிடையே மதஅடிப்படையில் 1947-ம் ஆண்டு ஆடிமாதம் ஏற்பட்டது. பிரிவினைக்கு முன்பு சிந்து, பலுசிஸ்தான், காஷ்மீரின் மேற்குப்பாகம், பஞ்சாப், கிழக்கு வங்காளம் ஆகிய பகுதிகளில் முஸ்லிம் மக்கள் பெருந்தொகையினராக வாழ்ந்தனர். இக்காரணத்தைப் பிரதான காரணமாகக்கொண்டு, அதாவது அம்மக்களின் மதம், மொழி, கலாச்சாரம் ஆகிய இவை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற ஒரே காரணத்தைக் கொண்டு பிரிவினை ஏற்பட்டது. பாகிஸ்தான் ஆயிரம் மைல் இடைத்தூரத்தைக் கொண்டு கிழக்கு மேற்குப் பாகிஸ்தான் எனப் பிரிக்கப்பட்டது.

செல்வி. கனகம்மா நாகமணி
பாழ்ப்பாணம்

இந்தியாவின் மொத்தப்பரப்பு 1226411 ச. மைல். பாகிஸ்தானின் மொத்தப்பரப்பு 364737 ச. மைல். இவ்விரு நாடுகளும் இப்போது பொருளாதார அடிப்படையில் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு நாடும் தமது பொருளாதாரத்தைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டியிருக்கின்றது. ஒரு நாட்டின் பொருளாதார விருத்தியைக் கவனிக்கும்போது அந்நாட்டின் சனத்தொகையையும் அதன் புவியியற் தன்மைகளையும் சீர்தூக்கி ஆராய்தல் அவசியமாகின்றது. முதலில் நாட்டின் புவியியல்

வளத்தை ஆராய்தல் வேண்டும். இவ்வளம் நாட்டின் தற்போதைய மக்கட்தொகைக்கும், ஆண்டுதோறும் பெருகிவரும் மக்கட்தொகைக்கும் ஈடுசெய்யக் கூடியதா என்பதை நாம் ஆராய்தல் வேண்டும். மேலும், பொருளாதார விருத்தியில், போதியளவு மூலதனம் பெறவும், தொழிலாளர் பெறவும், சந்தை பெறவும் சனத்தொகை முக்கிய அம்சமாகின்றது. இந்தியா — பாகிஸ்தான் பிரிவினையில் பஞ்சாப்பும் வங்காளமும் துண்டாடப்பட்டன. வங்காளத்தில் 51 ஆயிரம் ச. மைல் கிழக்கு வங்காளம் என்ற பெயரில் பாகிஸ்தானுக்கும், 26 ஆயிரம் ச. மைல் மேற்கு

வங்காளம் என்ற பெயரில் இந்தியாவிற்கும் சென்றது. வங்காளத்தின் $\frac{2}{3}$ பங்கு சனத்தொகையும் $\frac{2}{3}$ பங்கு நிலப்பரப்பும் பாகிஸ்தானுக்கு உரிமையாயின. பஞ்சாப்பில் ஏறக்குறைய $\frac{2}{3}$ பங்கு நிலப்பரப்பும் சனத்தொகையில் ஏறக்குறைய $\frac{1}{2}$ பங்கும் பாகிஸ்தான் பெற்றது. இவ்வாறு நிலப்பரப்பும், சனத்தொகையும் பிரிக்கப்பட இருநாடுகளிலும் பொருளாதாரச் சமநிலை பாதிக்கப்பட்டது. இதனால் பொருளாதாரத் திட்டங்கள் வித்தியாசமான முறையில் தீட்டப்படவேண்டியது அவசியமாகிறது.

இங்கே, பொருளாதார வருவாய்களின் பரம்பல் சமனற்றுக் காணப்படுகின்றது. விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் பாகிஸ்தான் இந்தியாவிலும் நன்மை பெற்றுள்ளது எனலாம். 209 மில்லியன் ஏக்கர் மொத்த விளைநிலத்தில் 41.8 மில்லியன் ஏக்கர் நிலத்தைப் பாகிஸ்தான் பெற்றது. இதில் நெல்விளையும் நிலம் 26.27 மில். ஏக்கர். மேலும் இந்திய கோதுமை விளைநிலத்தில் 25% ஐயும், கரும்பு விளைநிலத்தில் 15% ஐயும் பெற்றுள்ளது. எண்ணெய் விதைகளைப் பொறுத்தவரையில் இந்தியாவிற்கு நன்மை கிடைத்தாலும் பிரிக்கப்பட்ட மாகாணங்களைப் பொறுத்தவரையில் பாகிஸ்தான் அதிகம் நன்மை பெற்றுள்ளது. மொத்தக் கழிவு நிலமான 94 மில். ஏக்கரில் 23 மில். ஏக்கரைப் பாகிஸ்தான் பெற்றது. இவ்வாறு ஏற்பட்ட விளைநிலப் பிரிவினைகளை நாம் இருநாடுகளின் சனத்தொகையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்குமிடத்து, விவசாயத்துறையில் பாகிஸ்தான் நன்மையடைந்துள்ளதென்றே கூறவேண்டும்.

இப்பிரிவினை காரணமாகத் தோன்றிய முக்கிய பிரச்சனைகளுள் நீர்ப்பாசனப் பிரச்சனையும் ஒன்றாகும். நாடு பிரிக்கப்பட்டபோது எல்லையானது இந்துநதியையும் அதன் கிளையாறுகளையும் வெட்டிச் சென்றது. இவ்வாறுகளிலிருந்து பெருந்தொகையான கால்வாய்கள் ஏறக்குறைய 26 மில். ஏக்கர் நிலத்தை நீர்ப்பாய்ச்சுகின்றன. இந்நிலத்தில் 5 மில். ஏக்கர் நிலம் பாகிஸ்தானைச் சேர்ந்தது. மிகுதி நீர்ப்பாசனம் செய்யக்கூடிய 65 மில். ஏக்கர் நிலத்தில் 39 மில். ஏக்கர் நிலம் பாகிஸ்தானுக்குச் சென்றது. ஆனால், கால்வாய்களிற் பெரும்பகுதி பாகிஸ்தானில் இருந்தபோதும் அவை பாகிஸ்தானுக்குவெளியே இருந்து நீரைப் பெற்றன. இவ்வாறுகள் வருடாவருடம் ஏறக்குறைய 168 மில். ஏக்கர் அடிநீரைக் கொண்டுவருகின்றன. இதில் பாகிஸ்தானில் உள்ள கால்வாய்கள் 66 மில். ஏக்கர் அடிநீரையும், இந்தியக் கால்வாய்கள் 9 மில். ஏக்கர் அடிநீரையும் பெற, மிகுதி ஆற்றின் போக்கில் இழக்கப்பட்டும், கடலில் விழுந்தும் வீணாகின்றது. பாகிஸ்தான் பெற்ற நீர்த்தொகையில் 10%

தொடக்கம் 16% வரை இரவி, பயஸ், சட்லெஜ் ஆகிய ஆறுகளிலிருந்து பெறுகின்றது. இவ்வாறுகளில் வரட்சிப்பருவத்தில் நீர்குறைந்து காணப்படுகின்றது. இதனால், நீர்ப்பாசனத்திற்குப் பாகிஸ்தானுக்கு நீர்த்தேவை ஏற்படுகின்றது. இந்நாட்டுப் பிரிவினை ஏற்பட்டபோது இந்தியா பாகிஸ்தானுக்குப் பணத்திற்கு நீர் விநியோகம்செய்ய உடன்பட்டது. ஆனால், பின்பு இந்தியா இராசஸ்தானினுள்ள வரண்டபகுதிகளை விளைநிலமாக்க விரும்பியதால் மேற்குப் பஞ்சாப்பின் பயிர்ச்செய்கை பாதிக்கப்படும் நிலை ஏற்பட்டது. பாகிஸ்தான் நீர் வருவாய்களை இந்தியா ஆட்சிபுரிவது பாகிஸ்தானின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அபாயகரமானதாகவே காணப்பட்டது.

நாட்டுப் பிரிவினையின்போது முக்கியமாக இருந்த இந்நீர் விநியோகப் பிரச்சனை 1960-ம் ஆண்டு செப்ரம்பர் மாதம் கராச்சியில் உடன்படிக்கைமூலம் தீர்க்கப்பட்டது. இந்து, ஜீலம், ஜனாப் நதிகளின் நீரில் இந்தியாவின் தேவைபோக மிகுதியைப் பாகிஸ்தானுக்குக் கொடுக்க உடன்பட்டது. இதனால், பாகிஸ்தானுக்கு ஏற்பட்ட பொருளாதாரப் பாதிப்பு ஓரளவு நீங்கியதுடன் அது வேறு அபிவிருத்தித்திட்டங்களையும் செய்யக்கூடியதாக இருந்தது. ஆனால், இவ்வுடன்படிக்கை பத்து வருடகாலத்திற்கென்றும், தேவையானால் மேலும் மூன்றுவருடங்களுக்கு நீடிப்பதற்கும் அனுமதி கொடுக்கப்பட்டது என்பதை நாம் கவனித்தல் வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக இவ்விரு நாடுகளின் கைத்தொழில் வளர்ச்சியை எவ்வாறு பிரிவினை பாதித்துள்ளது என்பதை நாம் ஆராயலாம். இந்தியாவிற்கு உணவுப் பற்றாக்குறையுடன் ஒரு சில மூலப்பொருட் பற்றாக்குறையு மேற்பட்டன. இதில் அதிக அளவு பாதிக்கப்பட்டது சடைச்சணல் உற்பத்தியாகும். சடைச்சணலின் உலக உற்பத்தியில் 95% கங்கைக் கழிமுகத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இதில் $\frac{2}{3}$ பங்கிற்கு மேற்பட்ட பகுதி கிழக்குப் பாகிஸ்தானுக்குச் சென்றுவிட்டது. இங்கே நாம் பிரிவினையின் எல்லையைக் கவனிக்குமிடத்துச் சணல் உற்பத்திப் பிரதேசம் பாகிஸ்தானுக்கும் சணற் தொழிற்சாலைப் பிரதேசம் (குக்ளி நதிப் பிரதேசம்) இந்தியாவிற்கும் உரிமையானதை அவதானிக்கலாம். இதனால், பாகிஸ்தான் சணலுக்குத் தொழிற்சாலைகளைத்தேட வேண்டிய கஷ்டமும், இந்தியா தொழிற்சாலைகளுக்குச் சணல் தேடவேண்டிய கஷ்டமும் ஏற்பட்டன. இதன் காரணமாக மேற்கு வங்காளம், பீகார், ஒரிசாப் பகுதிகள் சணல் விளைநிலங்களாக மாற்றப்பட்டன. ஏற்கனவே உணவுப் பற்றாக்குறையிலுள்ள இந்தியாவிற்கு இது மேலும் தாக்கத்தைக் கொடுத்தது.

மேலும் இந்தியாவின் பருத்திச் செய்கையை நோக்குவோமாயின் அதிலும் இதேநிலையைக் காணலாம். இந்தியபருத்தி ஆலைகளுக்குத் திறமையானவையெனக் கணிக்கப்படும் அமெரிக்கப் பருத்தி பஞ்சாப்பிற்றான் விளைவிக்கப்படுகின்றது. பிரிவினையின் பயனாக இவ்விளை நிலத்தில் 75%மேல் மேற்குப் பாகிஸ்தானுக்குச் சென்றுவிட்டது. இதனால் இந்திய பருத்தி ஆலைகளில் உற்பத்தி வீழ்ச்சியடைந்தது. இதனால் இந்தியா - பாகிஸ்தான் பிரிவினையால் மூலப்பொருட்களின் சமனற்ற பரம்பலை நாம் உணரலாம்.

அடுத்து, பெரும் கைத்தொழில் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான கனிப்பொருட் பரம்பலைக் கவனிப்போம். பிரதானமான பெரும் நிலக்கரி வயல்கள் பீகாரிலும் மேற்கு வங்காளத்திலும் காணப்படுகின்றன. கொண்டுவாறா நிலக்கரி வயலில் 98% இந்தியாவில் இருக்கிறது. இரேஷியறி நிலக்கரி வயலில் 2% மட்டுமே (மேற்குப் பஞ்சாப், பலுசிஸ்தானில்) பாகிஸ்தானில் இருக்கிறது. இதைவிட வேறு நிலக்கரி வயல்கள் பாகிஸ்தானில் இல்லை. இரும்புத்தாதும் இந்தியாவில் காணப்பட்ட போதும் பாகிஸ்தானில் முற்றாகவே இல்லை. மங்கனீசு, மைக்கா என்பனவும் இந்தியாவில் கிடைக்கின்றன. சுருங்கச் சொன்னால் குரோமைற் என்னும் கனிப்பொருளைத்தவிர, வேறு பெரும் கனிப்பொருட்கள் பாகிஸ்தானில் இல்லை. ஆனால், ஓரளவு குறைந்த முக்கியத்துவமுள்ள உப்புவகை, சுண்ணக்கல், களி என்பன பாகிஸ்தானில் உள்ளன. மேற்குப் பஞ்சாப்பில் பெற்றோலியம் இருக்கிறது. அங்கே பாரிய இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலைகள் இல்லை. இத்தொழிற்சாலைகளைப் பாகிஸ்தான் தொடங்குவதற்கும் தேவையான கனிப்பொருள் வருவாய், இயக்கும் சக்திகள், மூலதனம், தொழில் வல்லுநர்கள் என்ற இன்னோரன்ன காரணிகள் இல்லாதிருக்கின்றன.

இவ்வாறு இந்நாட்டுப் பிரிவினை இரு நாடுகளிடையேயும் பொருளாதாரப் பிரச்சனையை அதிகரிக்கச் செய்துவிட்டது. இந்தியா உணவுப் பொருட்களைப் பெருமளவு இறக்குமதி செய்யவேண்டியுள்ளது. உணவுப் பொருட்களில் மேலதிகமாக உற்பத்தி செய்யும் மாகாணங்கள் பாகிஸ்தானுக்குச் சென்றதால், சனத்தொகைப் பெருக்கமுள்ள இந்தியா உணவுப் பற்றுக்குறையைப் பெற, பாகிஸ்தான் நுகர் பொருட் பற்றுக்குறையைப் பெற்றுள்ளது. இதுபோல மேலே கூறியவாறு இரு நாடுகளிடையேயும் கைத்தொழிற் சமநிலையும் இல்லை. வர்த்தகத்தை நோக்கும்போதும் இருநாடுகளிடையேயும் நேசநிலைமை இல்லை. பிரிவுக்கு முன்னர் இந்தியா குறைந்ததரத் தேயிலையைப் பாகிஸ்

தானிடமிருந்து பெறப், பாகிஸ்தான் உயர்ந்ததரத் தேயிலையை இந்தியாவிடமிருந்து பெற்றது. மேலும் பாகிஸ்தானில் ஏற்பட்ட நிலக்கரிக் குறைவினால் புகையிரதப் போக்குவரவு பாதிக்கப்பட்டது. புகையிரதங்களில் வேலைசெய்வோர் இந்தியாவில் குறைவாகவும் பாகிஸ்தானில் அதிகமாகவும் இருந்தனர். பிரிவினையால் இவர்கள் வேலையற்றுக் காணப்பட்டனர்.

ஒரே பொருளாதார அலகாக விளங்கும் நாடுகள் பிரிக்கப்படும்போது இவ்வாறு பல பிரச்சனைகள் தோன்றுகின்றன. இவற்றைத் தீர்ப்பதற்குப் பல பொருளாதாரத் திட்டங்களை நாட்டின் புவியியல் வளம், சனத்தொகை என்பவற்றின் அடிப்படையில் வகுக்கவேண்டும். ஆனால் பாகிஸ்தானைப் பொறுத்தவரையில் இத்திட்டங்கள் செயற்படுவதிலும் பிரச்சனைகள் தோன்றுகின்றன. பாகிஸ்தானின் மேற்குக் கிழக்குப்பகுதிகள் ஏறக்குறைய ஆயிரம் மைல்கள் இடைத்தூரத்தைக் கொண்டிருப்பதால் போக்குவரவு வசதிக்குறைவு முக்கிய பிரச்சனையாக இருக்கின்றது. அதனால் மேற்குக் கிழக்குப் பாகிஸ்தான்கள் இரண்டும் தனித்தனியே விருத்தி பெறக்கூடிய திட்டங்கள் வகுத்து வளர்ச்சி பெறவேண்டியிருக்கிறது.

இவ்வாறு மதம், மொழி, கலாச்சாரம், அரசியல் என்ற காரணங்களைக்கொண்டு பிரிக்கப்படும் நாடுகள் பொருளாதார முழுமையற்று அல்லலுறுகின்றன. இதனால் அந்நாடுகள் பலாத்கார முயற்சிகளிலும் ஈடுபடுகின்றன. வேறுநாடுகளில் உரிமை கோருகின்றன. இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் காஷ்மீரில் உரிமை கோரியதன் முக்கிய நோக்கம் இருநாடுகளினதும் பொருளாதாரப் பாதிப்பேயாகும். காஷ்மீரில் கனிப்பொருள் வருவாய்கள், நீர்ப்பாசன வசதிகள் இருந்தமையால் அதை இருநாடுகளும் உரிமை கொண்டாடின.

இதனால் பொருளாதாரத்தில் ஒரே அலகாக விளங்கும் நாடுகளை வேறு காரணங்களைக்கொண்டு பிரிப்பது பொருத்தமற்றது என்பதை நாம் அறியலாம். ஆனால் தவிர்க்கமுடியாத காரணங்களால் அத்தகைய நாடுகள் பிரிக்கப்பட்டால் அவை ஒன்றையொன்று உணர்ந்து சினேகபூர்வமாகச் செயற்படவேண்டும். வர்த்தக உடன்படிக்கைகள், விவசாயவிருத்தி ஒத்துழைப்புக்கள், கைத்தொழில் விருத்தி ஒத்துழைப்புக்கள் இருநாடுகளுக்கும் அவசியமாகின்றன. ஆனால், உலகிலே பிரிவினைக்குட்

பட்ட நாடுகளை நாம் கவனிக்குமிடத்து அவை ஒன்றையொன்று பகைமை பாராட்டுகின்றன. கிழக்குஜேர்மனி மேற்குஜேர்மனி மீது பகைமை பாராட்டுகின்றது. அதன் ஒருபகுதியில் உணவுத் தேவையும் மறுபகுதியில் கைத்தொழிற்பொருட் தேவையும் பலமடைந்து நாடு பொருளாதாரச் சமனற்றுக் காணப்படுகிறது. இவ்வாறுதான் கொரியா, வியட்னாம் போன்ற நாடுகளின் நிலைமையும் காணப்படுகின்றன. ஆகவே, பொருளாதாரத்தில் ஒரே அலகாக விளங்கும் நாடுகளுக்கு மதம், மொழி, கலாச்சாரப் பிரிவுகளோ அன்றேல் அரசியல்பிரிவோ ஏற்றதல்ல. அவை ஆட்சியின் பொருட்டுப் பிரிந்தாலும், பொருளாதார வளர்ச்சியில் ஒன்றாகவே இருத்தல் அவசியமாகின்றது.

கேளாத போது தானாகவே வலிய வந்து ஒன்றைக் கொடுப்பது தாராள மனப்பான்மை; போய்க்கேட்ட பிறகு ஒன்றைக் கொடுப்பது வல்லமை; மீண்டும் மீண்டும் விடாமல் போய்க் கேட்ட பிறகு ஒன்றைக் கொடுப்பது கால் நடைக்கூலி; அவ்வாறு மீண்டும் மீண்டும் போய்க்கேட்ட பிறகும் ஒன்றும் கொடாமலிருப்பது வமிச அழிவு.

— ஓளவையார்.

கோவைக் கலையகத்தைப் பணிந்திடுவோம்

திருவாட்டி. க. புட்பராணி
விடுகை வருடம்.

தொழுது வழத்தி இறை அருவருவப் பொருளுணர்த்தி
பழுதில் கலைவளர்க்கும் பான்மையினைப் பகன்றிடுவோம்
பொழுதைப் பொன்னுயருக்கி அருளின் கிளை தளிர்க்க
விழுது படர்த்துங் கோவை அகத்தைப் பணிந்திடுவோம்.

இல்லிற்கோர் இல்லாள் உலகிற்கே அவள் வல்லாள்
சொல்லும் செயலும் சூழும் வினைபலவும் சாராது
வெல்லும் வகைவல்ல நல்லறிவுச் சோதி வழி
செல்லுந் திறங்காட்டும் கலையகத்தைப் பணிந்திடுவோம்.

தெளிந்தமனம் படைத்திரு. தூய வாழ்வு வாழ்ந்திரு.
அடக்கமும், பணிவும், சுறுசுறுப்பும் உடைத்திரு. இத்
தகைய பெருவாழ்வு கடினமானது எனினும் இதையே
கடைப்பிடி.

— ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பாமஹம்சர்

சமயக் கல்வியும்

கற்பித்தல் முறையும்

— செல்வி. கு. தம்பித்துரை,
விடுகை வருடம்.

புரந்த உலகிற் பல்லாயிரக்கணக்கான உயிருள்ள பொருள்களும், உயிரில் பொருள்களும் நிறைந்துள்ளன. அவை எங்ஙனந் தோன்றின? இதற்கு விடை காண்பதெவ்வாறு? சகல கோடி அண்ட சராசரங்களும் தோன்றுதற்கும், அடங்குதற்கும் மூலப்பொருளாகி, எல்லாவற்றுள்ளும் கலந்தும், அவற்றைக் கடந்தும், உலகம் இயங்கும்வண்ணம் பஞ்சகிருத்திய நிருத்தம் புரிந்து பிறவிப்பிணியறுக்கும் வைத்தியனாக விளங்கும் சோதி வடிவந்தான் இறைவன். அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாதென்பதும் உறுதி. அப்பரம்பொருளையடையும் மார்க்கமே சமயம்.

“கற்றதனாலாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழாஅ ரெனின்”

என்னும் தெய்வப்புலவரின் குறள் மொழியை நோக்குவோமாயின், கல்வி கற்றதனாலெய்தும் பயன் இறைவன் திருவடி நீழலே வணங்குதல்தானென்பது தெற்றென விளங்கா நிற்கின்றது.

இன்றைய பால்மணம் மாறாப் பாலகனே நானாய பண்புள்ள மனிதனாக விளங்குபவனாகின்றான். இஃதிங்ஙனமாயின், சமயம் பற்றிய அறிவு பெறுதற்கேற்ற காலந்தானெனது? “இளமையிற் கல்வி சிலையிலெழுத்து” என்ற முதுமொழியே இதற்கு விடை பகரும். இளம் பராயந்தான் இதற்குரிய காலமாகும். பிறந்த காலந்தொடங்கிக் கல்விக்கூடம் அணுகும்வரை சேயின் அகபுற வளர்ச்சி வீட்டுச்சூழலிற்றான் தங்கியுள்ளது. பெற்றோர் உற்றோரைப் பின்பற்றுதல்தான் அவர்தம் இயல்புத்தன்மையுமாகும். எனவேதான் பெற்றோரே தம்பிள்ளைகளின் சமயவாழ்விற்கு முன்மாதிரியாதல் வேண்டும். சுத்தத்திற்கு பத்தியுண்டு. பரிசுத்த இடத்திலேதான் இறைவன் உவந்துறைவான். பெற்றோர் தங்கள் இல்லங்களிலேயே தூயதான ஓர் இடத்தில் வழிபாட்டிற்கெனத் தனியிடமொதுக்குதல் வேண்டும். ஆங்குத்

தம்முள்ளங் கொண்ட உருவங்களமைத்துப் பத்திசித்தத்துடன் தூபதீபமேற்றி, ஒழுங்குமுறையிற் பிழையறப் பாடிப்பரவிச் சமயசின்னந்தரிப்பாராயின், பிள்ளைகள் அச்சூழலிலேயே உயரிய தன்மைகளைப் பெறுவர். இத்தகைய சமயச்சூழலமைந்த இல் லங்களே நாட்டின் முன்மாதிரியாதல்தகும். இளம்பராயந்தான் சமய பேதவாதப் பிரதிவாதமேற்படுங்காலமென்பர். ஆயின், இல்லங்களிலேயே பல்சமய சின்னங்களையும் சொரூபங்களையு மமைத்துச் சமயப் பொறுமையோடு வழிபடப் பெற்றோர் வழி காட்டின் அங்ஙனமெழக் காரணமின்று.

ஒரு குழந்தையின் வாழ்வின் அடுத்தபடி, கல்விக்கூடச் சூழ லாகும். அவை ஆலயங்களையடுத்து அமைந்திருப்பதுங் கண்கூடு. யாவரும் உரிய முறையிற் கற்று முன்னேறவே இக்கூடங்கள் அமைந்துள்ளன. இங்குத்தான் பிள்ளை தன் காலத்தின் பெரும் பகுதியைச் செலவிடுகின்றான். வெவ்வேறு சமயக்கொள்கை களுள்ள மாணவர் சேர்ந்திருப்பினும், ஒவ்வோர் பிரிவினருக்கும் அவ்வச்சமயப் போதனைகளையளிக்க ஒழுங்குகள் இருக்கவேண்டு வதுமவசியமாகும். ஆனால், எல்லாக் கல்விக்கூடங்களிலும் மாண வர் நலனிற்கேற்ப சமயக்கல்வி போதிக்கப்படுகின்றதென்பது சிறிது ஐயத்திற்கிடமானது.

மாணவன் உள்ளத்தில் அறிவுக்களஞ்சியத்தையள்ளிச் சொரி பவன் ஆசிரியன். சமய அறிவையூட்டும் ஆசிரியர் பல்சமயங் களிலும் ஓரளவு அறிவு படைத்தவராதல் நன்று. விசேடமாகத் தாம் கற்பிக்கும் சமயத்தில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கையும், அறிவும் உடையவராதல் வேண்டும். அன்றி, அவர் உளநூல், கல்விக் கொள்கைகளை அறிந்திருப்பவராயின் அவற்றிற்கேற்ப மாணவர் தன்மை, வயது, வகுப்பு, கொள்ளும் ஆற்றலென்பனவுணர்ந்து உளமீர்க்கும் வண்ணம் போதிக்க இயலும். அத்துடன் போதனை களைச் சாதனையில் அனுட்டிப்பவராயும், சமயப்பொறுமை மிக்க ராயுமிருத்தல் தக்கதே.

கீழ்வகுப்பு மாணவர் சமயஅறிவின் ஆரம்பநிலையிலிருப்பவர். அவர்கட்கு வேதாந்த சித்தாந்த போதனைகள் புறக்குடத்து நீராயமையும். மாணவர் கற்பவர். ஆசிரியர் கற்கச் செய்பவர். இப்பிரிவுமாணவருக்கேற்ப இலகுவான பாடத்திட்டமமைய வேண்டும். இவர் கதைகள் கேட்பதிலும், சிறு பாடல்கள் பாடு தலிலும் மிகுந்த ஆவல் கொண்டவர். 'ஒளவையாரும் முருகக் கடவுளும், 'குங்கிலியக்கலயர்' போன்ற சிறுகதைகளைத் தெரிந்து எளியநடையில் இனிமைததும்பச் சொல்வது நன்று. இத்தகைய கதைகள் இறைவன்மாட்டு அன்பையும், பத்திமேம்பாட்டையும்

வளர்க்க உதவும், அபிநயிப்பதற்கும், பாடுவதற்கும், மனனஞ் செய்வதற்குமேற்ற சிறுபாடல்களைப் பண்ணுடன் பிழையறப் பாடச்செய்தலும் வேண்டியதொன்றே. மேலும், சமயச்சின்னங்கள், கோயிலுக்குப்போதல், கோயிற்றொண்டு, கூட்டுவழிபாடு என்பன போன்றவிடயங்களை வாழ்வுடன் தொடர்புபடுத்தி, உளங்கவர் முறையிற் போதித்தல் சாலச்சிறப்புடைத்து. இவ்வகுப்பினருக்குக் கற்பிக்குங்கால் சில உபகரணங்களும் உதவி புரியுமென்க. கருத்துநிறைந்த வாக்கியங்கள், பாடல்கள் போன்றவற்றைத் தெளிவான முறையில் அட்டைகளிலெழுதி மாணவர் பார்வைக் கெட்டும்வண்ணம் வகுப்பறையில் மாட்டுதலால் மனப்பதிவேற்பட ஏதுவாகும். கதைப்படங்களும் உபயோகிக்கலாம். இன்னும், தலங்கட்குச் சுற்றுலாச்சென்று வழிபாடுசெய்து பத்திப்பாடல்களைப்பாடும் வாய்ப்பளிப்பின் இறைவழிபாட்டில் ஈடுபாடும், ஒத்தியங்கிப்பாடுமாற்றலும் பெறுவர்.

வருடாவருடம் வகுப்பும், வயதும், அனுபவமுங் கூடிக்கொண்டே செல்லும். மாணவர் மேல்வகுப்பினையடையுங்கால், அவர்கட்குச் சமயம்பற்றிய ஆழ்ந்த, விரிந்த விடயங்கள் கற்பிக்கப்படுதல் இன்றியமையாதது. இறைவனது அருமைபெருமைகளை உணரவைப்பதோடு, அவனையடையும் மார்க்கங்களையும், அவன் பாதாரவிந்தமடைந்த மெய்யடியார்களின் சீர்த்திகளையுமறிய உதவுவது ஆசிரியர்களது கடமையன்றோ? பத்திச்சுவை மிகுந்த பன்னிருதிருமுறைகளிலும் மாணவர் நாட்டங்கொள்ளச் செய்வதுமிக்க நன்மை பயக்கும். பாசுரங்களைக் குருட்டுப்பாடமாக நெட்டுருச்செய்ய விடாது அப்பாசுரங்களைப் பாடியோரின் நிலைக்கு மாணவரை உயர்த்தவும் முயலல் வேண்டும். அன்றி, பாடல்கள், பாடியவர், தலம் சந்தர்ப்பம் என்றவகையில் அட்டவணைப்படுத்திக் காட்டலும், இம்முயற்சியில் மேல்வகுப்பு மாணவரை ஈடுபடுத்துதலும் நன்று. இவ்வாறுணர்ந்த மாணவர் தலங்கட்குச் செல்ல நேருங்கால் கூடியநன்மையெய்துவர் என்பதற்கையமின்று. இன்னும், காலந்தோறும் தலங்கட்குச் சுற்றுலாச் செல்வதால் தலவரலாறு, ஆங்காங்கு நிகழ்ந்த அற்புதங்கள், தலங்களிலெடுக்கும் விழாச்சிறப்பு என்பன அறிதலோடு தெய்வீகஉணர்வுடையராய், மனத்தை ஒருவழிச்செலுத்திப் பாடிப்பரவிக் கூட்டுவழிபாடு நிகழ்த்தவும் வாய்ப்பேற்படும். உள்ளத்திற் சமயநம்பிக்கையுமுண்டாகும். சிந்தனாசக்தி வளரும். இத்தனை அம்சங்களும் பாடசாலைகளிற் கவனிக்கப்படின் மாணவர் தாமாகவே சமயநெறிகளிலீடுபடுவர். இத்தகைய முறைகளிற் கல்விகற்பிக்கப்படுகின்றதென்பது சிறிது

ஐயத்திற்குரியது. ஓர் ஆசிரியர் ஒரு தலத்தைப்பற்றிக் கற்பிப்பதற்குப் பற்பல முறைகளைக் கையாளுதல் கூடும். எனினும் ஒரு முறையினை ஈண்டுத்தருவாம்.

வகுப்பு: 6.

நேரம்: 35 நிமி.

பாடம்: சமயம்.

விடயம்: கதிர்காமத்தலம்.

நோக்கம்: 1. தலவரலாறு அறிதல்.

2. பத்திமையை வளர்த்தல்.

3. கதிர்காம யாத்திரைக்கு ஆயத்தஞ் செய்யுமுகமாகக் கூட்டுவழிபாட்டுப் பாடல் பாடுதல்.

உபகரணம்: 1. கதிர்காமத்தலமிருக்கும் நிலையங் குறிப்பிட்ட இலங்கைப்படம்.

2. கதிர்காமக் கோயிலின் அமைப்பும், பத்தர் குழாம் பல்வேறு நிலையிற் குழுமியிருக்குங்காட்சி கொண்டதுமான படம்.

3. பாட்டு எழுதிய தாள்கள்.

தொடக்கம்: மாணவர் பல்வேறு கோயில்களுக்குப் போயிருப்பார். ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆடி மாதத்தில் நாலா பக்கங்களிலுமிருந்து சிங்கள, தமிழ் மக்கள் திரண்டு சென்று காவடி எடுத்தும், கற்பூரச் சட்டியேந்தியும், அரோகரா ஒலியெழுப்பியும் வழிபாடியற்றும் வரலாற்றைக்கூறி அத்தலமெதுவென அறியச்செய்தல். அங்குப் போய்வந்தவர்களிருப்பின் அன்றார் அனுபவங்களையும் உசா வியறிதல்.

தேடல்: ஆசிரியர் படத்திற் கதிர்காமத்தலமிருக்கும் இடத்தைக் குறிப்பிட்டு (வடமாகாணத்தைச் சேர்ந்தமாணவர்களாயின்) இது மாணவரிருக்குமிடத்திற்கு வெகு தூரத்திலிருப்பதை அறியச்செய்தல். இங்குக் கந்தன் கோயில் கொண்டுள்ளான் எனவும், நாளாந்தப் பூசையொழுங்குகள் பற்றியும், ஆடிமாதத்தில் இங்குத் திருவிழா நடைபெறுதல் பற்றியும், இத்தலத்தைத் தரிசிக்கக் காலந்தோறும் பல்லாயிரக்கணக்கானோர் சென்று அங்குப் பாயும் மாணிக்க கங்

கையில் மூழ்கி ஆணவமலங்கழுவி, அணியான கந்தன் பாதத்
தைத் தரிசிப்பர் எனவுஞ் சொல்லுதல் நன்று. இத்தலத்
திற் 'கப்புருளை' என்னும் சிங்களப்பூசகர்களே பூசைசெய்
தலையும், செல்வச்சந்நிதி போன்று பூசை நேரத்திற் பூசகர்
களின் வாய் துணியாற் கட்டப்படுதலையும் தெளிவாக
விளக்கலாம்.

இக்காலத்தில் மோட்டார் வாகனமூலம் நேரே இத்
தலத்தினை அடையலாமென்பதையும், புகைவண்டிமூலம்
'திசைமாரு' என்னும் இடம்வரை செல்லும் வசதியையுங்
கூறல். அக்காலத்தில் இத்தகைய வாய்ப்பின்மையால்
மக்கள், கல்லும் முள்ளும் பாராமல், கால் வலியைப்பா
ராமல், கந்தா! கந்தா! என்று திருப்புகழ் மணிநாதன்
வடிவங்காணக் கால்நடையாகவே பலமைல் செல்லுவர்
என்பதையும், அங்ஙனஞ் செல்கையில் வழிநடைக் களைப்பை
ஆற்ற முருகனைப்பற்றி வழிநடைப் பாடல்களைப் பாடுதலை
யுங் குறிப்பிட்டுக் கீழே தரப்பட்ட பாடலைப்பாடிக்காட்
டல். அதனாற் காட்டையும், மலையையும், கொடியவன
விலங்குகளின் தொல்லைகளையுங்கடந்து அலுப்பும், களைப்பும்
நீங்குவரென்பதையும் அறியச்செய்தல். இறைவன் சந்நி
தானத்திற் பத்தர்குழாம் பத்திபரவசராய், கைகள் தலைமேற்
கூப்பி, கங்கைபோற் கண்ணீர் பெருக்கியும், மனமுருகிப்
பாட்டிசைத்தும் வழிபடுங் காட்சியை மாணவர் மனக்கண்
முன் கொணர்ந்து, அவை காண்போருள்ளத்தையே உருக்
குந்தன்மைத்தென்பதையும் மாணவர் உணரவைத்தல்.
இத்தருணத்தில் இரண்டாவதாகக் குறிப்பிட்ட காட்சிப்
படம் இடம் பெறலாம்.

பதித்தல் : 1. இலங்கையில் எல்லாச் சமயத்தவரும் போய்
வணங்குந் தலமெது?

2. அங்குப் பாயும் ஆறுயாது?

3. கதிர்காமத்தலத்திலே திருவிழா எப்போது நடை
பெறும்?

4. முற்காலத்திற் கதிர்காமக்கந்தனைக் காணச் செல்
வோர் எங்ஙனஞ் சென்றனர்?

5. அங்குக் காணுங் காட்சிகள் எவை?

கூட்டுவழிபாட்டைப் பற்றியும் அழுத்தலாம். சிற்சில
வரிகளைச் சொல்ல ஏவலாம். பாடச்செய்யலாம்.]

- பிரயோகம் : 1. கதிர்காமத் தலத்தைப்பற்றிச் சொல்லவிடல்.
2. பாடல் எழுதிய தாள்களைக் கொடுத்துப் பாட
விடுதல்.
3. கதிர்காமஞ் செல்வதாக ஆசிரியரும், மாண
வரும் பாடிக்கொண்டு செல்லுதல்.

பாடல்

வாருமே நீங்கள் வாருமே
வன்னமயில் வாகனனைக் காண வாருமே.

கல்லும் முள்ளும் பாராமல் கால்வலியைப் பாராமல்
கந்தா கந்தா என்று கதிர்காமவேலனைக் காண [வாருமே

திரைமறைவிருந்து கொண்டு செகத்தையெல்லாம் மயக்கும்
சிங்கார வேலனைச் சிறைப் பிடித்தெல்லோருங் காண [வாருமே

மாணிக்க கங்கைமூழ்கி மல ஆணவங்கமூவி [மே
அணியான கந்தன் பாதம் அனைவருமாய்க் கூடிக்காண [வாரு

திருப்புகழ் மணிநாதன் திவ்யவடிவங் கண்டு
திருநாமம் பாடித்தித்தோம் தித்தோமென் ருடிக்காண [வாரு.

எண்ணற்ற யோகிகளின் எண்ணங்களைக் கொள்ளையிட்ட
ஏகசோதி மயனான ஏந்தல் கதிர்காமனைக் காண [வாருமே

செல்வந்தர்களின் மாளிகைகளைவிட ஏழைகளின்குடிசை
களிலேதான் அதிகமான அன்பு வாசம் செய்கிறது.

—இங்கர்சால்

விஞ்ஞான வளர்ச்சி

— செல்வி, இ. சின்னத்துரை
விடுகை வருடம்

பரந்த வானம். அவற்றை முகடாகக்கொண்ட இருண்ட காடுகள். அதனிடையே வாழ்ந்தான் அன்று ஆதிமனிதன். உண்ண உணவு நாளாந்தம் தேடவேண்டியிருக்கும். உடுக்க மரப்பட்டைகளும் இலைகுழைகளுமே அகப்பட்டன. இருக்கவும், உறங்கவும் குகைகளும் மரநிழலும் மட்டுமேயிருந்தன.

இந்நிலையில் கடும்புயற்காற்று — தாங்கமுடியாத குளிர் — தணிக்கமுடியாத காட்டுத்தீ..... யாவும் அவனை வருத்தியது. சூழ்நிலை அவனை உறுத்தியது; பகுத்தறிவு அவனை ஊக்கியது. கொந்தளிக்கும் கடல், மாறிவரும் இரவு — பகல் மற்றைய இயற்கை நிகழ்ச்சிகள் யாவற்றையும் ஊன்றிக் கவனித்தான் மனிதன். “விஞ்ஞானம் பிறந்தது”.

பெருமழை, வெள்ளப்பெருக்குக் கரைபுரண்டோடும், காட்டாறுகள் அவன் உள்ளத்தைக் கலக்கவே காலத்தையும், வேளையையும் கணிக்கத்தொடங்கினான். சூரிய — சந்திரர் அவனைக் கவர்ந்தன. தன்னைச்சுற்றி நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளுக்குக் காரணம் தேடினான். படிப்படியாக அவனது பகுத்தறிவு சூழ்நிலையை வெல்லத்தொடங்கியது. நாளும் கோளும் நாளாந்தம் ஊன்றிக் கவனிக்கும் விடயங்களாகின்றன. நுண்ணறிவுகொண்ட அறிஞர் கூட்டம் பெருகியது. அடிப்படைத் தேவைகள் இலகுவில் பூர்த்தியாகின. தேவையற்றதும் — கெடுதலுமான சக்திகளைத் தடுக்கவோ, கட்டுப்படுத்தவோ முடியுமான அறிவு, இவற்றால் பெற்ற சாதனைகளயாவும் விஞ்ஞானமாகத் திருவுருவம் கொண்டன.

வேட்டையாடி அல்லற்பட்டு உணவு சேர்த்த மனிதன், காட்டிற்கண்ட சில புல்லினங்களின் அரிசியைச் சமைத்து உண்ணப் பழகினான். இவற்றினைத் திரும்பவும் தாம்விரும்பிய இடங்களில் விளைவிக்க முடியுமெனக் கண்டான். நிலத்தைக் கீறி விதைத் தால் விளைவு பெருகுமெனக் கண்டான். அவற்றிற்கான கருவி

களைத் தேடியாராய்ந்தான்; பலன் கண்டான். காடுகள் நாடாகின; தரிசுகள் வயல்களாகின; காட்டாந்தரை களனிகளாயின. உரம் இயற்கையாகவும், செயற்கையாகவும் இடப்பட்டது. பயிரினங்களின் தேர்வு. சிறிய நிலத்தில் பெருவிளைவு. “கதிரியக்க ஐசடோப்புக்கள்” கொண்டு ஒரிரு செடியிலிருந்தே உலகு முழுமைக்கும் உணவு தயாரிக்குமாற்றலைப் பெற்றது சமுதாயம்.

அஞ்சி, அஞ்சி வாழ்ந்த இனம் இன்று சாவைக்கண்டு சிரிக்கின்றது. பயங்கர நோய்களை நொடிப்பொழுதில் தீர்த்து வைக்கும் மருந்துவகைகள், படைத்த கடவுளே வியக்கும்வண்ணம் சீர் செய்யப்பட்ட அறுவைச் சிகிச்சைக் கருவிகள், இயக்கங்கெட்ட இதயத்திலே வேலைசெய்யும் இயந்திர இதயம், இப்படியாக மருத்துவம் வளர்ந்தது. மனிதனின் நுண்ணறிவின் விளைவாகவே மனிதனின் சிந்தனாசக்தி விஞ்ஞானப் போர்வையில் நாளும் வளர, மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகள் வியப்புத்தருமளவில் இலகுவிற்பூர்த்தியாகியது. கால்நடையாகச் சென்ற மனிதன் இன்று கணப்பொழுதிலே நினைத்த இடத்தை வானவூர்தி மூலமும், நீர்மூழ்கிகள் மூலமும் நிமிடக்கணக்கிலே சென்றடைகின்றான். ஐக்கிய நாடுகள்சபையில் அங்கம் வகிக்கச் செல்லும் அங்கத்தவர், காலையாகாரத்தைக் கல்கத்தாலிலும்—பகற்போசனத்தைப் பரிசிலும்—இரவு ஆகாரத்தை வாசிங்டனிலுமாகக் கழித்து அன்றையதினமே அரங்கில் அங்கம்வகிக்கின்றனர். “வாஸொலி”, “ரெலிவிசன்” போன்ற விஞ்ஞானக் கருவிகளின் உதவியால் இன்று நாட்டுடன் நாடு—வீட்டுடன் வீடு ஒன்றுபட்ட ஒரேகுடும்பமாக ஒற்றுமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஏட்டுச்சுவடிகளில் எழுத்தாணிகளால் எழுதியெழுதி உளுக்கேறியவன், இன்று இம்மென்றால் எழுநூறும் எண்ணூறும் அம்மென்றால் ஆயிரம் அச்சப்பிரதியாகாதா? என்னும் நிலையில் வசதிகளை வளப்படுத்தியுள்ளனர். சென்ற உலகமகாயுத்தத்தின்போது அணுவைப்பிளந்து ஒரு மகத்தான புரட்சியை உண்டாக்கியிருந்தாலும், அவ்வறிவு இன்று சர்வஉலகையும் நொடிப்பொழுதிலே மென்று ஏப்பம் விடக்கூடிய கண்டம்விட்டுக் கண்டம்பாயும் குண்டுகளையும்—அண்டவெளி ஏவுகணைகளையும் தயாரித்துவைத்து ஊழிக்காலத்தை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருப்பதற்கு உதவியாய் அமைந்துள்ளதை, உண்ணும் பொழுதும் உள்ளமே நெக்குவிடுகின்றது.

விழாக்கள் எடுத்தனர். வேள்விகள் நடாத்தினர் தருமங்கள் வழங்கினர். தவமிருந்தனர். வருணபகவான் வாழாவிருந்தான். பாலைவனமாகியது. பஞ்சமும், பசியும், பிணியும் நாட்டிற் தஞ்சம் புகுந்தது. ஆனால், இன்று வேண்டும்பொழுது அணுசக்தியின் உதவியினால் வேண்டிய இடத்தில் வருணபகவானை வரவழைக்கின்றான். இப்படியாக மழையையும் வெயிலையும் கட்டுப்படுத்தும் ஆற்றலைப் பெற்றுள்ளது நமது சமுதாயம்.

“வேறுள குழுவையெல்லாம் மானிடம் வென்றதம்மா” எனக்கவிக்குயில் அன்றுமானிடனை உச்சிமீது வைத்து மெச்சினான். கவிஞன் கண்டமானிடன் இன்று சோவியத் நாட்டிலே உதயமாகிவிட்டான்.

“வானையளப்போம் கடல்

மீனையளப்போம்

சந்திர மண்டலத்தினியல்

கண்டு தெளிவோம்—என”

அன்று கவிக்குயில் கனவுகண்டார். வல்லரசு நாடுகளால் இன்று கனவு நனவாக்கப்பட்டு விட்டது. நீராவி கொண்டும் மின்சக்திகொண்டும் இவ்வுலகை ஆட்படுத்திய மனிதன் அணுவின் சக்தியினால் மண்ணுலக ஆராய்ச்சியை முடித்து விண்ணுலக ஆராய்ச்சிக்கு விழைந்துள்ளான்.

1957-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாசம் 4-ம் தேதி உலகவரலாற்றிலேயே ஒருபொன்னாள். பொன் எழுத்துக்களாற் பொறிக்கப்பட வேண்டிய நன்னாள். அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை ஆகாயவீதியிலும், சந்திரமண்டலத்திலும் “ஸ்புட்னிக்” எனப்படும் செயற்கைச் சந்திரனும், அண்டவெளிராக்கெட்டுகளும் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் “நட்புறவு”—உபகிரகங்களும் விண்ணுலக ஆராய்ச்சியில் அயராது வலம்வந்து பல அரிய, ஆச்சரியமூட்டும் தகவல்களைத் தந்துகொண்டிருக்கின்றன.

இவ்வாறாக விஞ்ஞானிகளின் ஆய்வுத்திறன், கூரிய அறிவு, தன்னலமற்ற தியாகம் என்பன எம்மை இன்று நாகரிகமாக வாழவழிசெய்தன. பன்மையில் ஒருமையைக் காண்பதனைக் கருப்பொருளாகக் கொண்ட விஞ்ஞானிகள் பல இயற்கை நிகழ்ச்சிகட்குக் காரணங் கண்டபொழுது, யாவற்றையும் சில பொது விதிகளுக்குள் அடக்கி விளக்கிவிடலாமெனக் கண்டனர்.

அவதானித்தவற்றை அனுமானித்தும், அனுமானித்தவற்றைப் பல தடவை பரிசோதித்தும், ஊகமாயிருக்கும் உண்மையினைப் பரிசோதனைமூலம் மெய்ப்படுத்தும் முயற்சிக்கு வித்திட்டார் “கலிலியோ.” கண்டகோள்களின் கவர்ச்சி கருத்தில் வளர்ந்தது. பின்கண்டவற்றையும் உள்ளடக்கி இன்று “ஆயின்சுதையின்” உலகப்பொதுவிதியான தொடர்புநிலைக் கொள்கையினை வெளியிட்டுள்ளார்.

நெற்றிவியர்வை நிலத்திற் சிந்த உழைத்த மனிதனின் நெற்றியின் சுருக்கினுள்ளமைந்த பாகங்கள் வேலைசெய்தமையால் அளப்பரிய விஞ்ஞான சாதனைகளைப் பெற்றுவிட்டோம். “உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்” — அணுக்குண்டு சோதனையை நிந்தனை செய்வோம். இவ்விஞ்ஞான சாதனையை என்னென்போம்? அன்று சூழ்நிலையில் அடிமை மனிதன்—இன்று சூழ்நிலையில் அவன் காலன். இந்த மாற்றம் விஞ்ஞானம் மனிதனுக்குத் தந்த ஏமாற்றம். “விஞ்ஞானம் மனிதருக்குள் தெய்வம்”.

மணல் ஒன்றோடொன்று ஒட்டி இறுகி மலையாகிறது. இயற்கையில் ஓயாது நிகழ்ந்துவரும் நிகழ்ச்சியின் பயன் இது. இங்ஙனம் எண்ணத்தின் தொகை மனிதன். எண்ணத்தை நல்லதாக்கிவிட்டால் மனிதனும் நல்லவனாகிறான். மற்றும், எண்ணத்தைக் கெடுத்துவிட்டால் மனிதன் தானே கெட்டவனாகிறான். விரைவில் ஒருவன் கெட்டுப்போய் விடலாம். ஆனால், நல்லவன் ஆதற்கோ மலையின் வளர்ச்சி போன்று நெடுநாள் ஆகிறது.

— ‘திருக்குறள்’

ஆதாரக்கல்வி

திருவாட்டி, பு. கந்தசாமி

விடுகை வருடம்

‘எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத்தகும்’ என்பது அமுத வாக்கு. கல்வி வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டியானது. கண்கள் சீவராசிகளுக்கு எவ்வகை உதவியானவைகளாக அமைந்தனவோ அதேபோல் வாழ்க்கையாகிய சீவனுக்கு எண், எழுத்தாகிய கண்கள் உதவியானவை என்பது புலனாகும்.

ஒன்று இரண்டு என்று தொடர்புற்று வளரும் எண்களும், அ, ஆ என்று தொடர்புற்றுவளரும் எழுத்துக்களும் வாழ்க்கையின் ஆக்கத்தை வளர்க்கும் விதம் என்ன? உள்ளத்தில் எழும் எண்ணங்கள் எண், எழுத்துக்களின் ஒலிவடிவத்திற் பரிணமிக் மிக்கின்றன. ‘அம்மா ஒன்று தா’ என்று குழந்தை தாயிடம் தன் எண்ணத்தில் எழுந்த கருத்தை எண்ணும் எழுத்தும் சேரும் முறையில் இயல்பாகவே வெளியிடுகின்றது. இந்தச்சமயத்தில் குழந்தை ‘எழுதப் பழகவுமில்லை எண்ணிப் பழகவுமில்லை’ குழலுக்கமையக் குடும்பப் பழக்கவழக்கங்களை யொட்டி வளர்ந்த தன் எண்ணங்களிலிருந்தே தன் கருத்தை வெளியிடுகின்றது.

இன்றைய உலகில் உயிர்வாழ்வதற்குரிய அத்தியாவசிய தேவைகளுள் உணவு, உடை, உறைவிடம் என்பன முதன்மை பெறுகின்றன. இத்தேவைகளைத்தேடி அடையும் வழிமுறைகளிற் கல்வியின் தேவையும் தானே இணைகின்றது. எமது முக்கிய உணவுப்பொருள் நெல்லரிசிச்சோறு. இச்சோற்றைப் பெறுவதற்கு நெல்லை விதைக்கின்றோம். அரிசியைப்பெற்று அதனைச் சோறுக வடிக்கின்றோம். இந்தவிதத்திற் தொழிற்படச் செய்வது கல்வியே. நம் நாட்டுக்கும் பண்பாட்டுக்கும் அமைந்த வகையில், மக்களின் தேவைகளையும் அவற்றை அடையும் வழிவகைகளையும் கல்வியின் கண்கொண்டு ஆராய்வதும், எமக்கும் எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கும் நற்பயன்தரும் முறையில் கல்வியை அமைத்துக் கொள்வதும், நம் தலையாய கடன்களிலொன்றாகும். மக்களின் முக்கிய தேவைகளாகிய உணவு, உடை, உறைவிடம் என்பவற்றைப் பெறுவதற்குள்ள உழைப்பையும், அதனால் ஏற்படும் களைப்பையும், களைப்புக்குப்பின் தேவையான ஓய்வையும், ஓய்வுக்குப்பின் மனதில் மகிழ்ச்சியூட்டக்கூடிய

அம்சங்களையும் கோவையாக்கிப் பார்ப்பதே நம்கடனாகும். குழந்தைகளுக்கும், வளர்ந்தவர்களுக்கும், தனிமனிதனுக்கும், சமூகத்திற்கும் பயன்படும்வகையில் அமைத்து வளர்ப்பதே கல்வியின் நோக்கமாகும்.

பண்டைக்காலத்தில் இலங்கைமக்கள் தங்கள் தேவைக் கதிகமான உணவுப்பொருட்களை உற்பத்திசெய்து குவித்ததோடன்றிப் பிறநாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்து சிறந்த வர்த்தகத் தொடர்பையும் வளர்த்தனர். ஆனால் ஐரோப்பியரின் வருகைக்குப்பின் இலங்கை மக்களின் உணவு உற்பத்தியில் அவர்களின் கவனம் செல்லவில்லை. ஏற்றுமதிப் பொருட்களான தேயிலை, இறப்பர், தென்னை போன்றவற்றிலேயே அவர்களின் நாட்டம் சென்றதால் இங்குள்ள நெல்வயல்களும் குளம், குட்டைகளும் பாழாயின. இதனால் இலங்கை மக்களிடையே பசி, பட்டினி, வேலையில்லாத்திண்டாட்டம் முதலியன மலிந்தன. நாட்டில் இருபது சதவீத உத்தியோகச் சிப்பந்திகளை மாத்திரம் தயாரிக்கும் பேனாமுனைக் கல்வியால் படித்த மாணவ மாணவிகளிடையே இன்று வேதனையும், வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும் அளவுகடந்து பெருக்கெடுத்துள்ளது. இந்த நிலைமைகளில் மாற்றம் ஏற்பட்டாலன்றி நாட்டு மக்கள் வாழ்வு வளமடைய மாட்டாது.

கற்பித்தல், பதித்தல், பிரயோகித்தல் என்ற முறையைப் பின்பற்றியதாகத்தோன்றும் தற்போதுள்ள கல்விமுறை வெறும் அறிவு வளர்ச்சியைமாத்திரமே ஆதாரமாகக் கொண்டது. அறிவோடு ஆக்கமுயற்சியும் இணைக்கப்பட்டு அது அனுபவத்துடன் சேர்க்கப்படும்போதுதான் கல்வி பூரணத்துவ மடைகின்றது. தற்போது இலங்கையிற் கற்பிக்கப்படும்முறை தனிப்பாடத் திட்டத்தையோ, பெரும்பாடத் திட்டத்தையோ கொண்டது. இதில் தனித்தனி பாடங்களுக்கு நேரமும் வகுக்கப்பட்டு அவற்றிற்கான ஆசிரியர்களும் பாடத்தைக் கற்பிக்கும் முறையிற் செயற்படுகின்றனர். இப்பாடங்களில் மாணவர்களுக்கு ஏற்படக் கூடிய கருத்துணர்ச்சி, விவேகம், விசேடதிறமை இவற்றை மட்டிட்டு அவ்வத்துறையில் விசேடபயிற்சியும் பெறச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேற்போக்காக இம்முறை சிறந்ததாகக் கருதப்பட்டாலும் பெரும்பாலான மாணவர்கள் இம்முறையாற் பயன்பெற முடியாது. மக்களின் அறிவு வேராகவும், வாழ்க்கை வேராகவும் இருந்துவந்தது. பள்ளியில் படித்துப் பட்டம் பெற்றோரும் பண்பின்றி வாழ்க்கை நடத்துவதை நாம் காணும்போது அவர்கள் கல்வியால் என்னபயனை அடைந்தார்கள் என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

வாழ்வுக்கு ஆதாரம் தொழில். தொழிலுக்கு ஆதாரம் பலதிறப்பட்ட தொழில்நுட்ப அறிவு. ஆகவே தொழிலோடு கூடிய அறிவுவளர்ச்சிக் கல்விதான் இன்றைய சமூகத்துக்குத் தேவையானது. இதுதான் ஆதாரக்கல்வி என்ற கருத்தைத் தெளிவுபடுத்தும் அம்சமாகும். எமது பாடசாலைகளிற் கைப் பணிப்பயிற்சி ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். மாணவர்களும் அத்துறையில் மிகச்சிறிய அளவிற்குப் பயிற்சி பெறுகிறார்கள். ஆசிரியர்களுக்கும் கற்பிக்கும் பணி அத்துடன் தீர்ந்து விடுகின்றது. ஆனால் இத்தொழிற்பயிற்சி முறையைக் கொண்டே மாணவர்களுக்குத் தேவையான வாழ்வாதாரக்கல்வியைப் பெருக்கிக் கொடுப்பதோடு நாட்டுமக்களுக்குத் தேவையான உபயோகப் பொருட்களையும் உற்பத்திசெய்து விடலாம் என்பதை ஆதாரக்கல்விமூலம் நாம் பெறக்கூடியதாகவிருக்கிறது. உதாரணமாகக் கைப்பணி ஆசிரியரும் மாணவருமாகச் சேர்ந்து வெண்காயக்கூடு உற்பத்தி செய்கிறார்கள். இதன்மூலம் அவர்களுக்கு ஊதிபம் கிடைப்பதுடன் வெண்காயச் செய்கையாளரும் பலநாட்களுக்கு வெண்காயத்தைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருந்து நல்ல விலைக்கு விற்கவும் உதவியாகிறது இக்கூடுகள் பின்னப்படும்போது இடைவெளியாற்றல், கணிதம், சித்திரம் போன்ற பல பாடங்களைக் கற்பிக்க முடிகிறது. இதைப்போலவே நெசவுப்பயிற்சி அளிக்கும்போதும் மக்களுக்குத் தேவையான உடைகளை உற்பத்தி செய்வதுடன், பல தரமான வர்ணங்கள், சித்திரங்கள் அமைப்பதிலும் விஞ்ஞான பௌதீக கணிதசாத்திரங்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. தோட்ட வேலைப் பாடமூலம் கொத்துதல், பண்படுத்தல், நாற்றுநடுதல், பயிர்களை ஏற்ற முறையில் வளர்த்தல் போன்ற பல்வேறு முயற்சிகளினூடே தாவரசாத்திரத்தை மாணவன் கற்கமுடிகிறது.

இப்படியே தனிப்பாட, பெரும்பாட விதான அமைப்பிலும் பலதரப்பட்ட தொழில்முறைக்கல்வியை இணைக்கக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே இப்போதுள்ள கல்வித்திட்டத்தை ஒட்டியே அடிப்படையான பல மாற்றங்களைச் செய்யுமிடத்து எங்கள் நாட்டுக் கல்வித்திட்டத்திலுள்ள மிகப்பெரிய குறைபாடுகள் தானாகவே மறைய ஏதுக்களுண்டு. காந்தியடிகளின் இலட்சியத்திட்டமான ஆதாரக்கல்விமுறை நமக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கிறது. அரசியற் சுதந்திரம் மாத்திரம் மக்கள் வாழ்வில் மலர்ச்சி தந்துவிடாது என்ற உண்மையையும் உணர்ந்தார் மகாத்மகாந்தியடிகள். அரசியற் சுதந்திரத்துடன் பொருளாதாரச் சுதந்திரத்தையும் சேர்த்து அடைவதாலேயே மக்கள் வாழ்வில் மலர்ச்சி ததும்பும் என்பதையும் அறிந்த அடிகளார்

ஆதாரக்கல்விமூலமே மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்ய முடியும் என நம்பினார். ஆதாரக்கல்வி வயதை நான்கு பிரிவாகப் பிரித்துப் பாடங்களும் வகுக்கப்பட்டன:

- 2 — 6 வயதுவரை பூர்வாதாரக்கல்வி
- 7 — 14 வயதுவரை ஆதாரக்கல்வி
- 15 — 18 வயதுவரை உயர்தர ஆதாரக்கல்வி
- 19 — 21 வயதுவரை விசேடப் பயிற்சி

முதற்பருவம் தாயோடு கூடிய பிள்ளையாக வளருங்காலத்தில் நிறைவேறுவதாகும். இரண்டாம் பருவம் ஆசிரியர்களுடன் மாணவர் சேர்ந்து பெறும் கல்வியாகும். இக்காலமே மாணவர்களின் முக்கியமான கல்விக்காலமாகும். அடுத்தபருவம் மாணவர் தன்னுணர்வு கொண்டு ஆசிரியருதவியுடன் கல்வி பெறுங்காலமாகும். நான்காம் பருவம் மாணவர் தமக்குள்ள விசேட திறமைகளை விருத்தியாக்கிக்கொள்ளும் காலமாகும். இக்கல்வியிலுள்ள விசேடதன்மைகளை ஆராய்வாம். ஆதாரக்கல்வியானது வாழ்க்கைக்காக, வாழ்க்கைமூலம் பயிலும் கல்வி. இதன் அடிப்படை நோக்கமானது சுரண்டலும், தீங்கிழைக்கும் தன்மையும் இல்லாத சமுதாயத்தை உருவாக்குவது. சமூகச் சூழ்நிலைக் கேற்ப ஓர் உற்பத்தித் தொழிலைச் செய்வதால் மாணவர்கள் கல்வியறிவை அனுபவத்துடன் இணைத்துப் பெறுகிறார்கள். உற்பத்திசெய்யும் பொருட்களின் விற்பனையால் பள்ளிச் செலவின் ஒருபகுதியை ஈடுசெய்யமுடியும். பல அடிப்படைத் தொழில்களைச் செய்யும்போது மாணவர்களின் சீரிய பண்புகளான ஒழுக்கமுடமை, தன்மதிப்பு, கூட்டுறவு மனப்பான்மை, விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மை போன்றனவற்றைப் பெறுகிறார்கள். ஆதாரக்கல்வியின் மூலம் மாணவனின் உள்ளடங்கிய இயற்கைத் திறன்களை வெளிப்படுத்தவும் அவற்றைச் செம்மைப்படுத்தவும் முடியும். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தொழில்களின்மூலம் பல்வேறு பாடப்பிரிவுகளும் போதிக்கப்படுகின்றன. இக்கல்விமுறையில் ஆசிரியரும் மாணவரும் சேர்ந்தே தொழில்நுட்பங்களைப் பரிசீலனை செய்து உழைக்கின்றனர். பாடசாலைக்கும், சமூகத்திற்கும், நெருங்கிய தொடர்பை ஏற்படுத்த இக்கல்விமுறை பெரிதும் உதவுகின்றது. இக்கல்விமுறை கிராமங்களில் மட்டுமன்றி நகர்ப்புறங்களிலும் பின்பற்றக் கூடியதாக அமைந்துள்ளது.

இவ்வாறு பல புதுப்புதுக்கருத்துக்களைக் கொண்ட ஆதாரக்கல்வியை நம்நாட்டில் உள்ள பாடத்திட்டத்துடன் இணைக்க முடியுமா? அப்படி இணைக்கப்படின் அத்திட்டம் வெற்றி அளிக்குமா? என்பனபோன்ற வினாக்களுக்கு விடைபகர வேண்டி

யது நம்கடனே: இந்தியாவுக்கென வகுக்கப்பட்ட இப்பாடத் திட்டம் அதே தட்ப வெப்பநிலைகளையும், சமூகப் பிரச்சனைகளையும் கொண்ட நம் நாட்டுக்கும் பொருந்தும் என்பதற் சந்தேகமில்லை. வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதனவான ஐந்து செயல்களை மையமாகக்கொண்டு இப்பாடத்திட்டம் அமையவேண்டும். முதலாவதாக, துப்புரவுடனும், உடல்நலத்துடனும் வாழும் பயிற்சி, தன்னம்பிக்கை பெறும் முயற்சி, ஓர் அடிப்படை உற்பத்தித் தொழிலிற்பயிற்சி, சமுதாயத்திற் பொருந்தி வாழ்வதற்கேற்ற குடிமைப்பயிற்சி, மனமகிழ்கலைப்பயிற்சி என்பவற்றை மூலாதாரத் தொழிலுடன் இணைத்தே இப்பாடங்களைக் கற்பிக்க முடியும். ஆயினும் சில பாட அறிவை இதன்மூலம் கற்பிக்கவியலாதவிடத்து அதற்கு நேரகுசியில் பாடநேரத்தை ஒதுக்கிக் கற்பிக்கலாம். விசேட பயிற்சிகள் பெறும் மாணவருக்குத் தனியாக அப்பயிற்சியை அளிக்கலாம். ஆயினும், இப்பயிற்சிக் கல்லூரிகளுடன் அதற்கிணைந்த, தொழிற்பயிற்சிக் கூடங்களும் அமைக்கப்பட வேண்டும். உதாரணமாக, விவசாயக் கல்லூரியுடன் ஒரு விவசாயப்பண்ணையும், மருத்துவக்கல்லூரியுடன் மருத்துவச் சாலைகளும் இணைந்திருப்பது மாணவர் பயிற்சிக்கு இன்றியமையாததாகும். இக்கல்வித்திட்டத்தின்படி பள்ளிச்செலவின் ஒருபகுதியை அங்கு நடைபெறும் தொழில் உற்பத்தியின் மூலம் பெறவேண்டும். இலங்கை அரசாங்கம் கல்விப்பகுதிக்குப் பெருந்தொகையான பணத்தைச் செலவிடுகின்றது. இத்திட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு இதற் பயிற்சிபெற்ற ஆசிரியர்கள் தேவை என்பது உண்மையேயாயினும் ஆசிரியர்களுக்கு நாட்டுப்பற்றை உண்டாக்குவதன் மூலமும், கல்வி வளர்ச்சியிற் சேவைசெய்யும் எண்ணத்தை உண்டாக்குவதன் மூலமும், பலதிறப்பட்ட பயிற்சிகளை அளிப்பதன் மூலமும் தகுதிவாய்ந்த ஆசிரியர்களைப் பெறமுடியும்.

எனவே, இக்கல்வியின் மூலம் நம்நாட்டில் இன்று நிலவும் பசி, பட்டினி, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம்போன்ற அத்தியாவசிய வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகளையும், சாதிசமய, மொழிப் பூசல்களையும் தீர்க்கமுடியும். இக்கொள்கையை நன்முறையிற் புகுத்துவதன்மூலமே உலகில் உண்மையான சமதர்மக் கொள்கைகளை நிலைநாட்ட முடியும்.

பாப்பாவின் கோபம்

— திருவாட்டி. மி. இளையதம்பி
1ஆம் வருடம்

தங்கப் பதுமை தானே—பாப்பா
சந்திரக் குஞ்சு தானே
எங்கள் குல விளக்கே—பாப்பா
ஏனிந்தக் கோபமடி?

பட்டுக் கருநீலச்—சட்டை
பற்றி இழுப்ப தேனே?
வெட்ட வெளிதனிலே—பொம்மை
வீசி எறிந்ததேனே?

திங்கள் முகங்கருகிக்—கமலக்
கண்களில் நீர் பெருகி
பொங்கி வழியுதடி—பாப்பா
போது மிக் கோபமெல்லாம்

குருத்துப் போற் காலிரண்டும்—பாப்பா
குதித்துக் குதித்தாடி
நெருப்பைப் போல் நிறமாச்சே—பாப்பா
நிறுத்தாயோ கோபமதை

என்னிடஞ் சொல்லி விடு—பாப்பா
உன்னை யடித்தவரைக்
கன்னத்திற் கிள்ளிடுவேன்—அவரைக்
கம்பாலடித்திடுவேன்

விம்மி வெதும்பாதே—பாப்பா
வேதனை கொள்ளாதே
பொம்மையுந் தந்திடுவேன்—ஒருக்கால்
புன்னகைதான் புரிவாய்

தமிழ் வீழாக் காட்சிகள்

மதுசூதன் வந்தென் கைத்தலம் பற்றக்
கனாக் கண்டேன் — தோழி.

கருங்காலிக் கட்டையிலே
கடைந்தெடுத்த கட்டழகா.

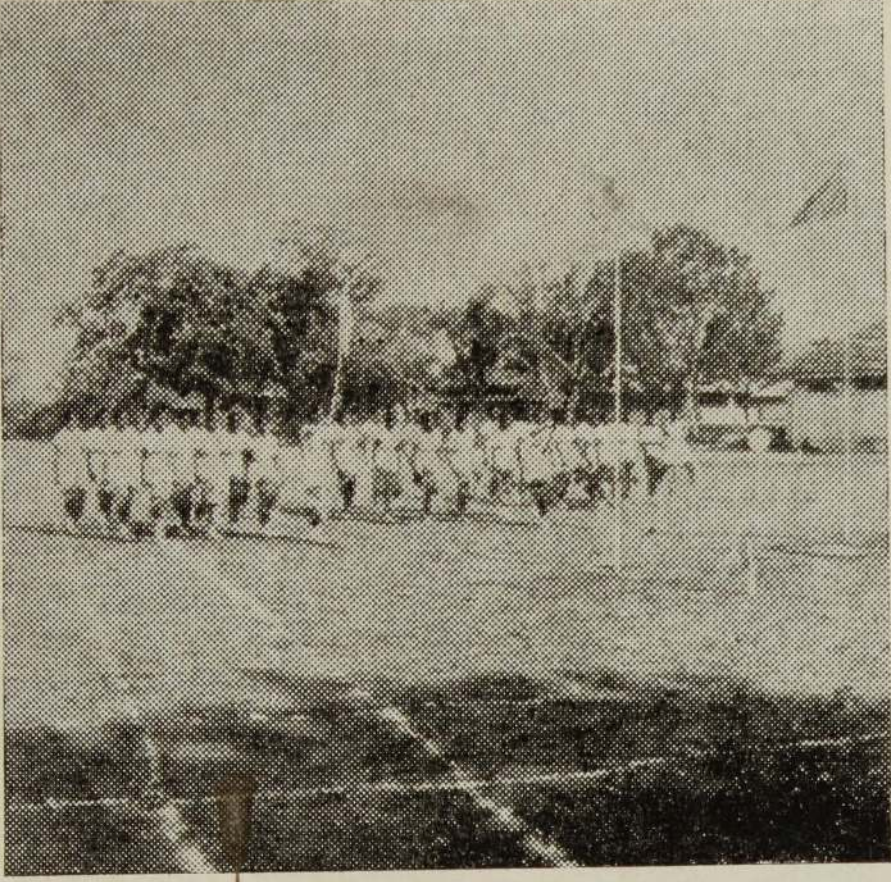

ஆயிழையர் அன்னத்தைப் பிடித்து
மன்னன் திருமுன்னர் வைக்கின்றனர்.

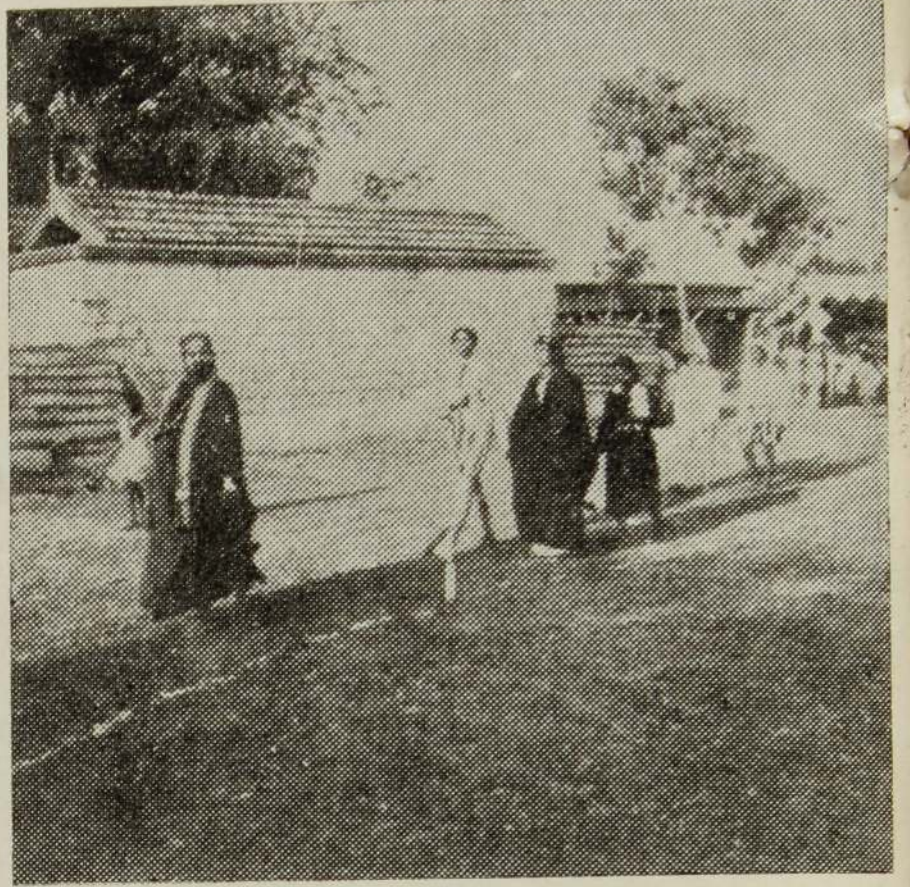

அணிமொழியளாம் தமயந்தியினதும்,
அண்ணலாம் நளனதும் சுயம்வரத்தைக்
கண்டு களிபேருவகை எய்துகின்றோம்.

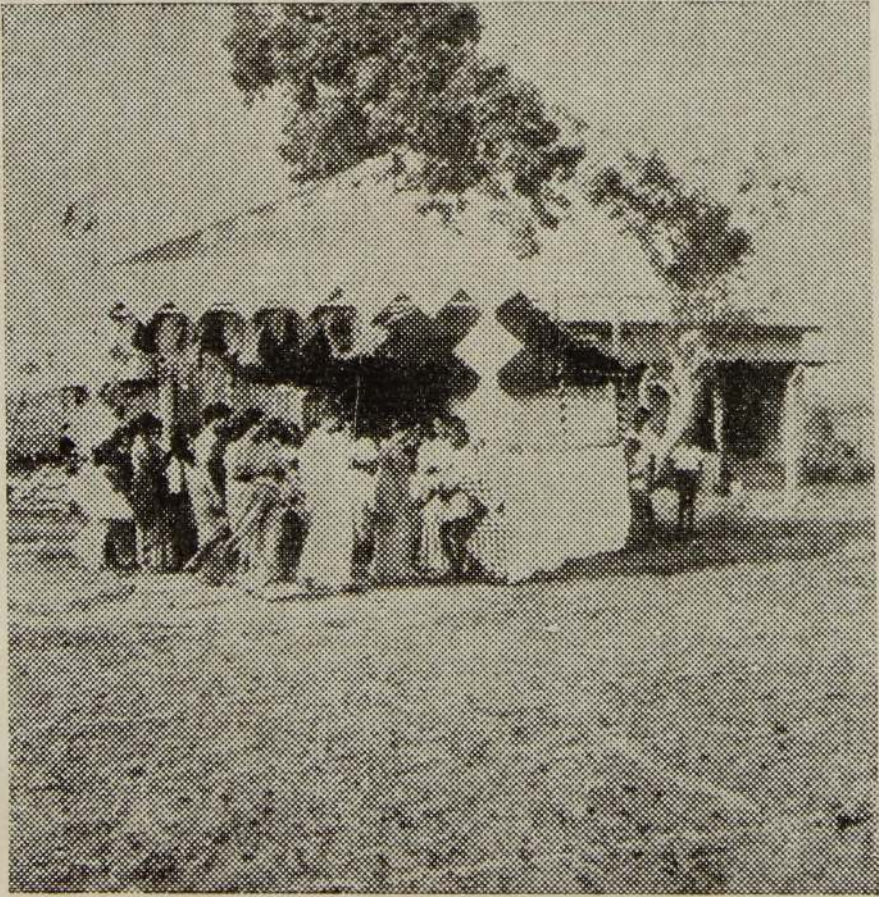
மெய்வல்லுனர்ப் பேரட்டியில் சில காட்சிகள்

அரிவையரின் அலங்கார அணிநடை

கழகவிளையாட்டு முன்றிலில்
ஷைலொக்கையும், அன்ரனியோ
குமுவினரையும் அல்லவா
காண்கிறீர்கள் !

பிரதம விருந்தாளர்,
அதிபர் முதலியோர்
இல்லங்களைப் பார்வையிடுகின்றனர்.

கோதையர் கோலமிடுகின்றனர்.

குடியியல் கற்பித்தலில்

அட்டவணைகளின் பிரயோகம்

— 'கமலா'

விடுகை வருடம்.

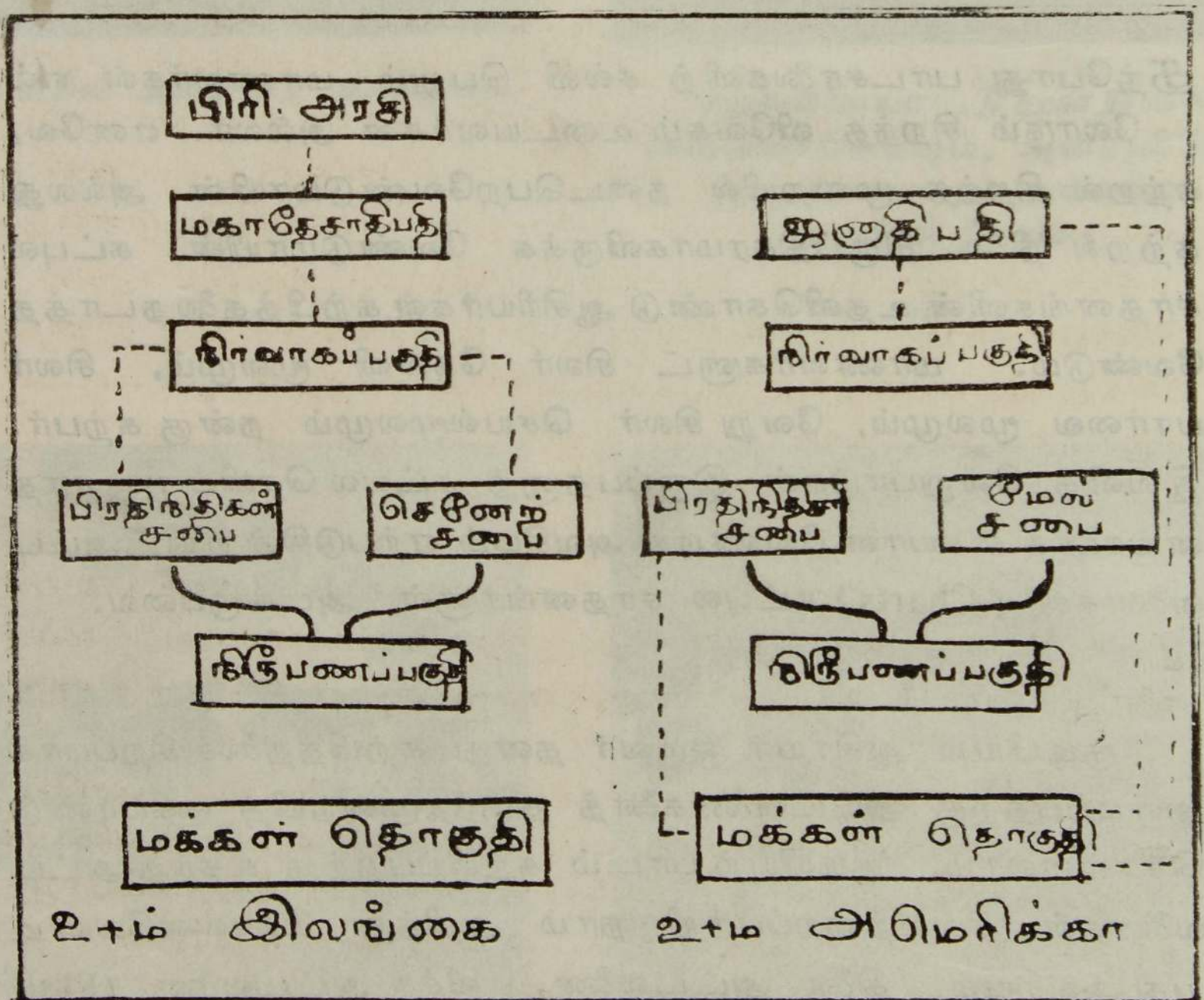
தற்போது பாடசாலைகளிற் கல்வி பெறும் மாணவர்கள் எல்லோரும் சிறந்த விவேகம் உடையவர்கள் அல்லர். எனவே, கற்றல் சிறந்த முறையில் நடைபெறவேண்டுமாயின் அல்லது கற்றல் நிலை திருப்திகரமாகவிருக்க வேண்டுமாயின் கட்புல சாதனங்களின் உதவிகொண்டு ஆசிரியர்கள் கற்பித்தலை நடாத்த வேண்டும். மாணவர்களுட் சிலர் கேள்வி மூலமும், சிலர் பார்வை மூலமும், வேறு சிலர் செயல்மூலமும் நன்கு கற்பர். இவ்வித வேறுபாடுகள் இருப்பதனாற் கட்புல செவிப்புல சாதனங்களைக் கையாள வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகின்றது. அட்டவணைகள் (Charts) கட்புல சாதனங்களுள் அடங்குபவை.

குடியியல் ஆசிரியர் ஒருவர் தனது கற்பித்தலைச் சிறப்பாக அமைப்பதற்கு அட்டவணைகளைத் தகுந்தமுறையிற் கையாண்டு கொள்ளலாம். குடியியற் பாடம் கற்பிப்பதற்கு உகந்த அட்டவணைகள் சிலவற்றைப்பற்றி நாம் அறிந்து கொள்ளவேண்டியது அவசியம். கிளை அட்டவணை, வீச்சு அட்டவணை (Flow Chart), பட அட்டவணை, கோள அட்டவணை ஆகிய நான்கு வகை அட்டவணைகளையும் குடியியல் ஆசிரியர் ஒருவர் எவ்வாறு கையாளலாம் என்பதைப்பற்றிச் சிறிது நோக்குவோம்.

ஒரு நாட்டின் அரசியற்சபை எவ்விதம் அமைந்துள்ளது, அது எவ்வாறு வளர்ச்சியடைந்துள்ளது, இரு வேறு சபைகளுக்கிடையேயுள்ள வேறுபாடுகள் என்ன என்பவற்றைக் கற்பிக்கும்போது ஒரு குடியியல் ஆசிரியர் கையாளக்கூடிய சிறந்த உபகரணம் கிளை அட்டவணையேயாம். உதாரணமாக இலங்கையின் பாராளுமன்ற நிர்வாக முறையும், அமெரிக்காவின் ஜனாதிபதி நிர்வாக முறையும் எவ்வாறு அமைந்துள்ளன என்பதைக் கிளை அட்டவணையின் உதவி கொண்டு மாணவர்களுக்குத் தெளிவுறுத்தலாம். இம்முறையை இங்குக் காண்போம்.

கிளை அட்டவணை

பாராளுமன்ற நிர்வாக முறைக்கும் ஜனாதிபதி நிர்வாகமுறைக்கும் உள்ள வேறுபாடுகள்

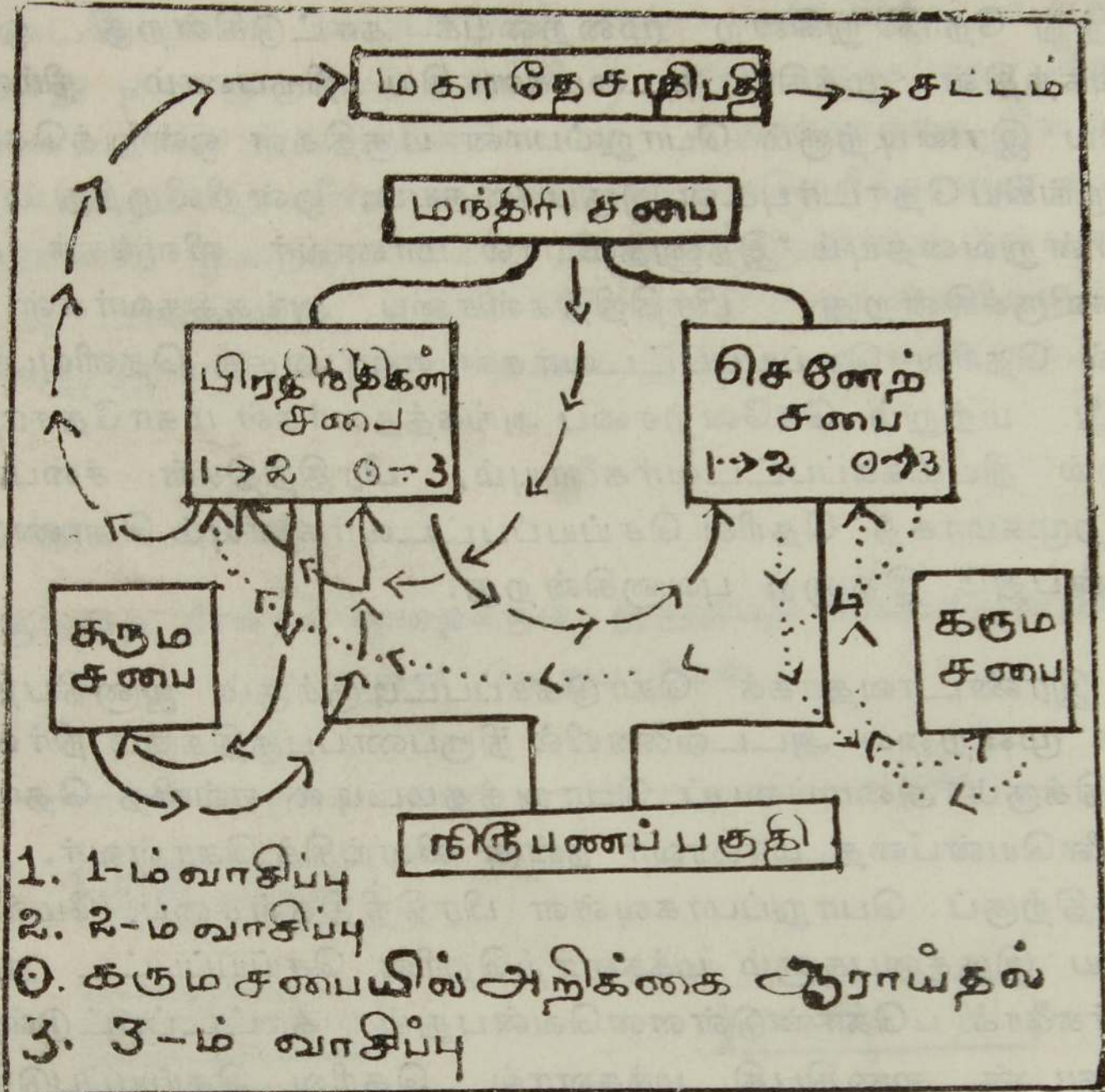

மேலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அட்டவணைகள் பாராளுமன்ற நிர்வாகமுறை, ஜனாதிபதி நிர்வாகமுறை ஆகிய இரு

ஆட்சிமுறைகளையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. முதலாவது அட்டவணை ஒரு நாட்டின் நிர்வாகப்பகுதி நிரூபணப்பகுதியிலிருந்து தோன்றுகின்ற முறையைக் காட்டுகின்றது. ஓர் அரசாங்கத்தின் முக்கிய கடமைகளாகிய நிரூபணம், நிர்வாகம் ஆகிய இரண்டிற்கும் பொறுப்பான பகுதிகள் ஒன்றுக்கொன்று நெருங்கிய தொடர்புடன் இருப்பதையும், ஒன்றிலிருந்து மற்றது தோன்றுவதையும் இதனுதவியால் மாணவர் விளங்கக் கூடியதாகவிருக்கின்றது. பிரதிநிதிகள்சபை அங்கத்தவர்கள் மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்கள் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. மற்றும் செனேற்சபை அங்கத்தவர்கள் மகாதேசாதிபதியினால் நியமிக்கப்பட்டவர்களையும், பிரதிநிதிகள் சபையினால் மறைமுகமாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்களையும் கொண்டுள்ள தென்பதும் இதனாற் புலனாகின்றது.

இரண்டாவதாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் ஜனாதிபதி நிர்வாக முறையை அட்டவணையில் நிரூபணப்பகுதிக்கும் நிர்வாகப்பகுதிக்கும் அமைப்பைப் பொறுத்தமட்டில் எவ்வித தொடர்புமில்லையென்பதை மாணவர் நன்கு விளங்கிக் கொள்வர். நிரூபணத்திற்குப் பொறுப்பாகவுள்ள பிரதிநிதிகள்சபை, மேல்சபை ஆகிய இருசபைகளும் மக்களாற்றெரிவு செய்யப்பட்ட அங்கத்தவர்களைக் கொண்டுள்ளனவென்பதுங் காட்டப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் ஜனாதிபதி மக்களால் தெரிவு செய்யப்படுகின்ற ரென்பதையும், ஜனாதிபதியே நிர்வாகப்பகுதியின் சிருஷ்டிகர்த்தாவென்பதையும் இவ்வட்டவணை விளக்குகின்றது. எனவே, சுருங்கக்கூறின் இலங்கையில் நிரூபணப் பகுதியிலிருந்து நிர்வாகப்பகுதி தோன்றும் முறையையும், அமெரிக்காவில் நிரூபணப் பகுதிக்குப் புறத்தேயிருந்து நிர்வாகப்பகுதி தோன்றும் முறையையும், இரு நாடுகளின் நிரூபணப்பகுதிகளின் அமைவையும் இவ்வட்டவணை விளக்குகின்றது. இந்த வகையான அட்டவணைகளை ஆசிரியர் வேண்டியவிடத்துக் கையாளுவது விரும்பத்தக்கது.

இரண்டாவதாக ஒருசபை தொழிலாற்றும் முறையையோ அன்றி ஒரு ஸ்தாபனம் தொழிற்படும் முறையையோ விளக்க வேண்டுமாயின் வீச்சு அட்டவணை (Flow chart) மிகவும் பொருத்தமான கட்புலச் சாதனமாக அமையும். உதாரணமாகப் பாராளுமன்றத்திலே ஒரு மசோதா சட்டமாகும் முறையைப் பற்றிய பாடம் நடந்துகொண்டிருக்கையில் பின்வரும் அட்டவணை பாடத்தின் விளக்கத்திற்கு எந்த அளவுக்கு உதவும் என்பதைப் பார்ப்போம்.

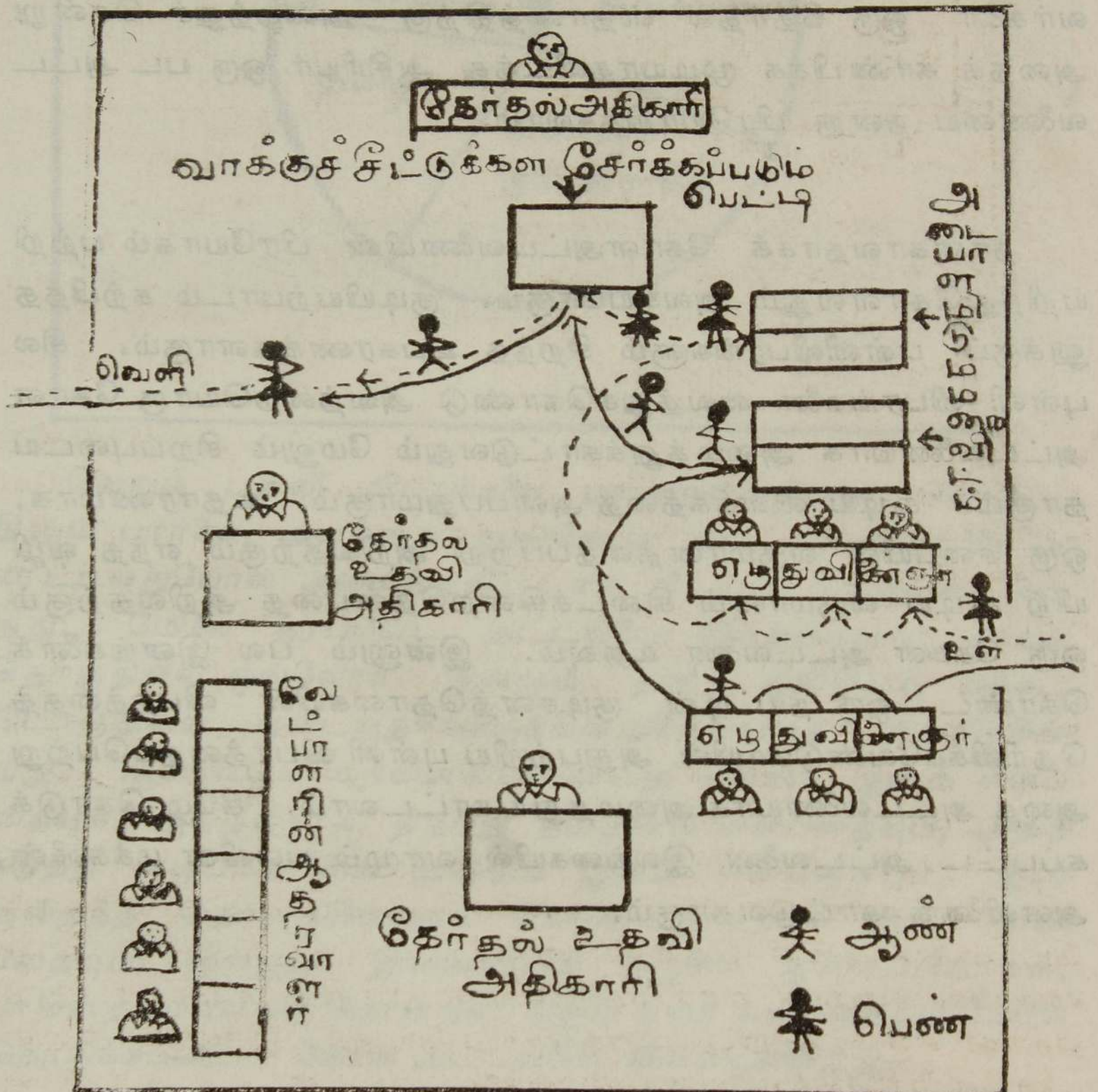

பிரதிநிதிகள் சபையில் ஓர் அரசாங்க மசோதா எங்ஙனம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப் படுகிறதென்பதை மேலே கொடுக்கப்பட்ட அட்டவணை விளக்குகின்றது. இஃது ஓர் அரசாங்க மசோதாவாக விருப்பதனால் மந்திரிசபையிலிருந்து பிரதிநிதிகள் சபையில் ஆரம்பித்து வைக்கப்படுவதையும், பிரதிநிதிகள் சபையில் 1ஆம் வாசிப்பும், 2ஆம் வாசிப்பும் நடைபெற்றுப் பின்னர் கருமசபைக்கு அனுப்பிவைக்கப்படுவதையும், கருமசபையின் அறிக்கை பின்னர் பிரதிநிதிகள் சபையில் ஆராயப் பட்டு அதன்பின்னர் 3ஆவது வாசிப்பு நடைபெறுவதையும், அதன்பின்னர் மசோதா செனேற்சபைக்கு அனுப்பி வைக்கப் படுவதையும், அங்கும் கீழ்ச்சபையில் நடைபெறுவதுபோன்று மும்முறை வாசிக்கப்படுவதையும் மேலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அட்டவணை நன்கு தெளிவாக்குகின்றது. அத்துடன் செனேற் சபையில் 3ஆவது வாசிப்பு முடிவடைந்ததும் மசோதா பிரதிநிதிகள் சபைக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுவதும், இச்சபை அதனை மகாதேசாதிபதிக்கு அனுப்பிவைக்க, அவரின் சம்மதத்துடன் மசோதா சட்டமாக வெளிவருவதும் இவ்வட்டவணைமூலம் தெளிவாகின்றது. எனவே, பாராளுமன்றத்தில் ஒரு சட்டம்

ஆக்கப்படுங்கால் அங்கு நடைபெறும் விடயங்கள் யாவையும் மனக்கண்முன் கொண்டுவந்து தெளிவுபடுத்த இவ்வட்டவணை மாணவர்களுக்கு உதவுகிறது.

அடுத்ததாக, படஅட்டவணை குடியியல் மாணவருக்குக் கவர்ச்சியையும், விளக்கத்தையும் ஒருங்கே அளிக்கக்கூடிய உபகரணமாகும். ஒரு ஸ்தாபனத்தின் வெவ்வேறு பகுதிகளில் உத்தியோகஸ்தர் கடமையாற்றும் முறையையோ அன்றித் தேர்தல் ஸ்தாபனத்திலே தேர்தல் நடைபெறுவதையோ அல்லது ஒரு புகையிரத நிலையத்தின் பகுதிகளை விளக்கும் நேரத்திலோ படஅட்டவணைகள் ஏற்ற கட்புல சாதனங்களாக அமையும். கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள படஅட்டவணை வாக்களிப்பு நிலையத் தைப்பற்றிக் கூறுவதாகும்.

பட அட்டவணை வாக்களிப்பு நிலையம்

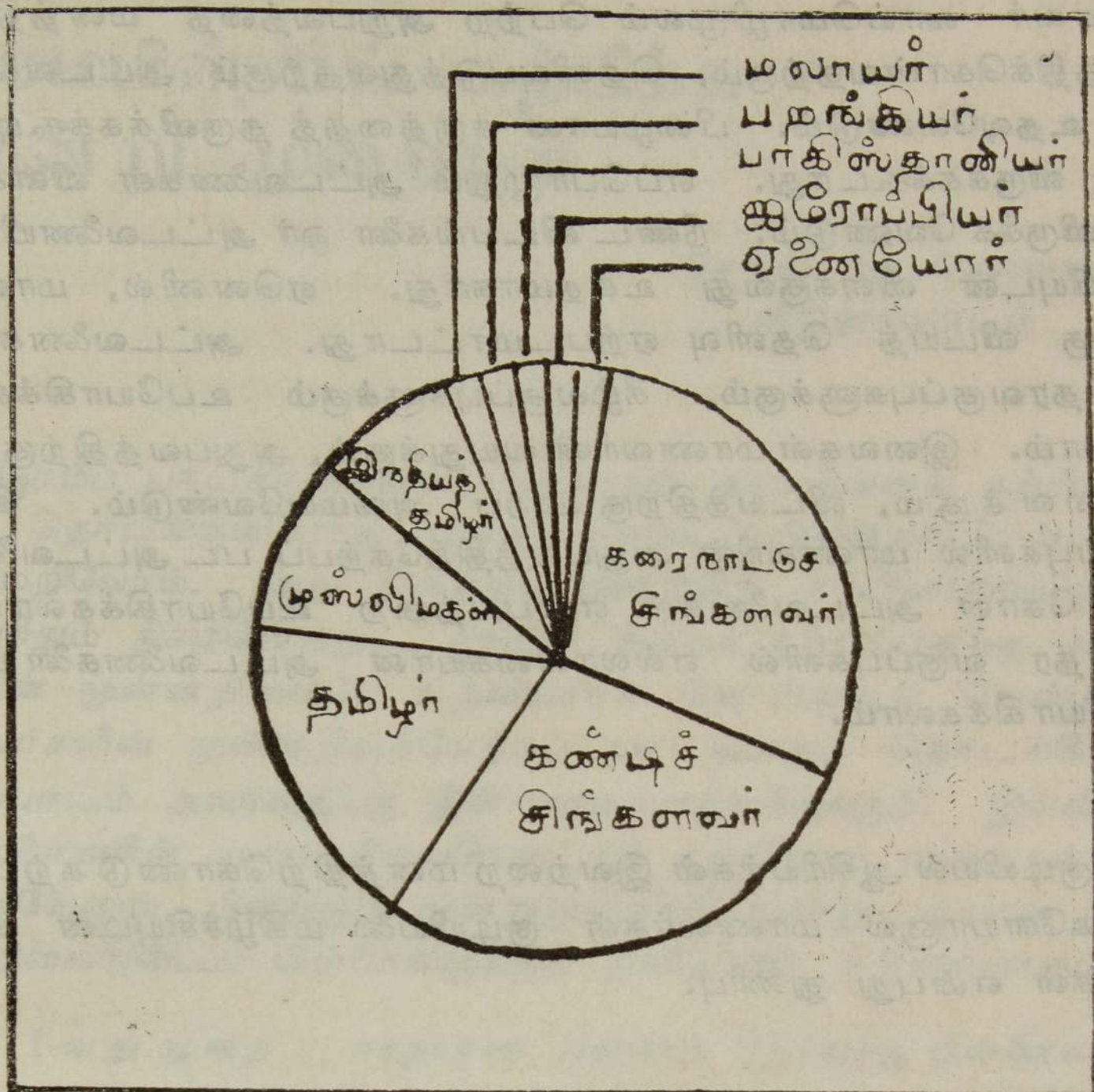

மேலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் படஅட்டவணையில் வாக்களிப்பு நிலையம் ஒன்று விளக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் தேர்தல்

உத்தியோகஸ்தர்களின் ஸ்தானங்களும், வாக்காளர் வாக்களிக்கும் முறையும் காட்டப்பட்டுள்ளது. வாக்காளர் வாயில் வழியாக நிலையத்துப் புகுவதும், வாயிலுக்கருகில் இருமருங்கிலும் இலிகிதர்கள் இருப்பதும், அவர்கள் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் வேறு வேறாக அமர்ந்துள்ளமையும் அட்டவணையிற்காணப்படுகின்றன. முதலாவது இலிகிதர் வாக்காளரின் பெயரைக் கூப்பிட, இரண்டாவது இலிகிதர் மைபூச, மூன்றாவது இலிகிதர் வாக்குச்சீட்டைக் கொடுப்பார். இதுவும் அட்டவணைமூலம் காட்டப்பட்டுள்ளது. மேலும் வாக்காளர் வாக்குச்சீட்டுடன் தனியறையுட் பிரவேசித்து அடையாளமிடுவதையும், அதைப் பின்னர் பெட்டியுள் போட்டுவிட்டு மறுபக்கத்தால் வெளியேறுவதையும் இவ்வட்டவணை விளக்குகின்றது. மாணவர்களை ஒரு தேர்தல் ஸ்தானத்திற்கு அழைத்துச் சென்று அதைக் காண்பிக்க முடியாதவிடத்து ஆசிரியர் ஒரு பட அட்டவணையை நன்கு பிரயோகிக்கலாம்.

நான்காவதாகக் கோள அட்டவணையின் பிரயோகம் பற்றியறிந்துகொள்வதும் அவசியமாகும். குடியியற்பாடம் கற்பித்தலுக்குப் புள்ளிவிபரங்களும் சிறந்த உபகரணங்களாகும். சில புள்ளி விபரங்களை வைத்துக்கொண்டு அவற்றையொரு கோள அட்டவணையாக அமைத்துக்காட்டுவதும் மேலும் சிறப்புடையதாகும். கூடிய விளக்கத்தை அளிப்பதுமாகும், உதாரணமாக, ஒரு சபையின் வருமானத்தைப்பற்றி அறிவதற்கும் எந்த வழியிற் கூடிய வருமானம் கிடைக்கின்றதென்பதை அறிவதற்கும் ஒரு கோள அட்டவணை உதவும். இன்னும் பல இனங்களைக் கொண்ட ஒரு நாட்டின் குடிசனத்தொகையின் விபரத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டுமாயின் அதுபற்றிய புள்ளி விபரத்தைப்பெற்று அதை அட்டவணையாக அமைத்துக் காட்டலாம். கீழே கொடுக்கப்பட்ட அட்டவணை இலங்கையில் வாழும் பலவின மக்களின் அளவினைக் காட்டுவதாகும்.

கோள அட்டவணை

வெறும் புள்ளி விபரங்களை மாணவர்களுக்குக் கொடுப்பதிலும் பார்க்க, அவற்றை ஒரு கோள அட்டவணையாக மேலே காட்டியதுபோல அமைத்துவிட்டால் விடயம் தெளிவடைகின்றது. மேலே தரப்பட்ட அட்டவணை இலங்கைவாழ் மக்கள் தொகுதியில் ஒவ்வோர் இனமும் தனித் தனியளவு மக்கட் தொகுதியை யுடையதாகவிருக்கின்றதென்பதை விளக்குகின்றது. ஆகக்கூடிய மக்களைக்கொண்டது சிங்கள இனம் என்பதையும், அடுத்ததாக நிற்பது தமிழினம் என்பதையும், அதற்கடுத்த கூடியதொகை முஸ்லிம் இனம் என்பதையும், ஆகக் குறைந்த தொகையினரைக் கொண்டது பறங்கி இனம் என்பதையும், இன்னும் இலங்கையில் ஒருசில ஐரோப்பியர்கள், பாகிஸ்தானியர்கள் போன்றவர்களும் உளர் என்பதையும் மேலே கொடுக்கப்பட்ட கோள அட்டவணை விளக்குகின்றது.

அட்டவணைகள் தயாரிக்கும்போது சிலவிதிகளை மனத்திற் கொள்ளவேண்டும். அட்டவணைகள் எவ்வகையாயினும் எடுத்த

துக்கொண்ட விடயத்தின் சுருக்கத்தை அடக்கவேண்டும். மாணவர் வாய்மொழிமூலம் பெற்ற அநுபவத்தை மனத்தில் இருத்திக்கொள்வதற்கும், தெளிவுபடுத்துவதற்கும் அட்டவணைகள் உதவவேண்டும். பிழையான கருத்தைத் தருவிக்கக்கூடியதாக விருக்கக்கூடாது. எப்பொழுதும் அட்டவணைகள் விளக்கமாகவிருக்க வேண்டும். நீண்ட விடயங்களை ஓர் அட்டவணையின் உதவியுடன் விளக்குவது உசிதமாகாது. ஏனெனில், மாணவர்க்கு விடயத் தெளிவு ஏற்படமாட்டாது. அட்டவணைகள் உயர்தரவகுப்புகளுக்கும், கீழ்வகுப்புகளுக்கும் உபயோகிக்கப்படலாம். இவைகள் மாணவரின் வயதுக்கும், அநுபவத்திற்கும், தேவைக்கும், விடயத்திற்குமேற்ப அமையவேண்டும். கீழ்வகுப்புகளில் மாணவரின் அநுபவத்திற்கேற்பப் பட அட்டவணைகள், கோள அட்டவணைகள் என்பவற்றை உபயோகிக்கலாம். உயர்தர வகுப்புகளில் எல்லாவகையான அட்டவணைகளையும் உபயோகிக்கலாம்.

குடியியல் ஆசிரியர்கள் இவற்றை மனத்திற்கொண்டு கற்பிப்பார்களேயானால் மாணவர்கள் குடியியலை மகிழ்ச்சியுடன் கற்பார்கள் என்பது துணிவு.

சமாதானம் வேண்டுமென்று உலகத்தவர் ஓலமிடுகின்றனர். ஆனால், அவர்கள் உள்ளத்தில் ஓயாது பொங்கியெழுந்து கொண்டிருப்பது போராட்டமும், சஞ்சலமுமேயாம். தான், தனது என்பவற்றைத் துறந்தார்க்கன்றி நிலைத்த சமாதானம் உண்டாகாது.

— “பத்திர கிரியார்”

தசமபின்னங் கற்பிக்க மூன்று முறைகள்

— செல்வி. வே. செல்வராணி
விடுகைவருடம்

ஆரம்ப பாடசாலைகளில், பிள்ளைகள் தசமபின்னங் கற்பிக்கத் தொடங்கும்போது மிகவும் கஷ்டப்படுகின்றனரென்பதையாமறிவோம். அது திருந்திய முறையிற் கற்பியாமையினாலே பெரிதும் நிகழ்கின்றது. இப்பாடத்தைக் கற்பிப்பதற்கு மாணவரின் முன்னறிவையே உதவியாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும். அவர்களின் முன்னறிவுக்கேற்கப் பாடத்தைத் தொடங்கினால் அப்பாடம் அவர்களுக்கு இன்பகரமானதாயிருக்கும். இவ்விதம் பிள்ளைகளின் முன்னறிவையொட்டிக் கற்பிக்கும் முறைகள் பல உளவேனும், பின்வரும் மூன்றுமுறைகள் மூன்று படியான முன்னறிவையுடைய பிள்ளைகளுக்குத் தனித்தனி ஏற்றனவாகும்.

1-வது முறை : சாதாரண பின்னம் தெரியாத பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிக்கும் முறை.

இவர்களுக்கு முதன்முதல் கரும்பலகையில் ஒரு இலக்கத்தை உ-ம்: 5 ஐ எழுதிப் பின் இடப்பக்கமாக இன்னொரு 5 எழுதி இப்படியே இடப்பக்கமாக ஐந்துக்களை எழுதி அவை ஒவ்வொன்றின் 10 மடங்கு எனவும், பின் அத்தானங்களையே வலப்பக்கமாகப் பார்த்தால் பத்திலொரு மடங்கு எனவும் காட்டுதல் வேண்டும். பின்னர் முன்னெழுதப்பட்ட ஐந்திற்கு வலப்பக்கத்தில் ஐந்து எழுதினால் அது ஐந்தின் பத்திலொன்று ஆகும் என்றும், ஆகவே அதை 5 என (5×5) எழுத வேண்டும் எனவும், இப்படியே வலப்பக்கம் செல்லச் செல்ல முன்தானங்களின் பத்திலொன்றாக இருக்குமெனவும் காட்டுதல் வேண்டும். கூட்டல், கழித்தல் படிப்பிப்பதாயின் தசக்குற்றுக்கள் நேரேயிருக்க எழுதச்செய்யவேண்டும் என்கூறிச் செய்துகாட்டுக.

2-வது முறை : சிறிது பின்னமறிந்த பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிக்கும் முறை.

இந்தமுறைப்படி 4, 5 ஆம் வகுப்புகளிற் படிப்பிக்கலாம். இவர்களுக்கு $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$ என்பனபோன்ற சில பின்னங்கள் தெரியுமாதலின் இவைகளையே முன்னறிவாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும். இதனை ஆதாரமாகக்கொண்டு பின்வருமாறு படிப்பிக்கலாம். (10) பத்துச்சதம் ஒரு ரூபாவின் என்ன பங்கு என்று மாணவரைக்கேட்டால் அவர்கள் ஒரு ரூபாவின் பத்திலொரு பங்கு ($\frac{1}{10}$) என்று சொல்லுவர். அதை இன்னொருமுறையாக எழுதினால் $\cdot 1$ ரூபா என எழுதலாமென எழுதிக்காட்டி முப்பதுசதம் ஒரு ரூபாவின் என்னபங்கு என்றுகேட்டால் $\frac{3}{10}$ (பத்தில் மூன்று ரூபா) $\cdot 3$ ரூபா எனக்கூறுவர். எழுப்பதுசதம் ஒருரூபாவின் என்னபங்கு எனக்கேட்டால் $\frac{7}{10}$ ரூபா, $\cdot 7$ ரூபா எனக்கூறுவர். இதை ரூபாவோடு சம்பந்தப் படுத்திக் காட்டுமிடத்து

ரூ - ச	
$\cdot 1$	- 10
$\cdot 3$	- 30
$\cdot 7$	- 70
<hr/>	
1.1	1 - 10
<hr/>	

என எழுதலாமெனச் செய்துகாட்டி, 1.1 ரூபாவை மேற்படி சொல்லலாம் என்று கேட்டால் 1 - 10 சதம் என்பர். கூட்டல், கழித்தல் செய்யும்பொழுது தசமக்குற்று நேரேயிருக்க எழுதிச் செய்யும்படி செய்து காட்டவும். முதலில் 9க்குள் கூட்டல், கழித்தல் இருக்கவேண்டும். பின்பே, இரண்டு மூன்று தசமதானங்களுக்கு வரவேண்டும். அடிமட்டத்திலும் வைத்து $\cdot 1$, $\cdot 2$, $\cdot 3$, $\cdot 4$ என்பவற்றை விளக்கிக் காட்டவேண்டும். இவற்றிற் பல அப்பியாசங்களுங் கொடுக்கவேண்டும்.

3-வது முறை: சாதாரணபின்னம் நன்கு அறிந்த பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிக்கும் முறை.

$\frac{1}{10} \times \frac{1}{100} \times \frac{1}{1000}$ இவற்றைச் சுருக்கமாக எழுதும்முறை ஒன்றுண்டெனக்கூறி அது $\cdot 333$ என எழுதிக்காட்டி முதலாவது 3, $\frac{3}{10}$ என்றும், 2வது $\frac{3}{100}$ எனவும், 3வது $\frac{3}{1000}$ என்றும் கூறி இத்தசமக்குற்றுப் பகுதிகளாய் 10, 100, 1000 என்பவற்றையும் இடையேயுள்ள சக அடையாளங்களையும் அடக்கியிருக்கிற தெனக் கூறவேண்டும். பின் $\frac{3}{10} + \frac{3}{100} + \frac{3}{1000}$ ஐ எழுதி இவற்றைத் தசம பின்னங்களாகச் செய்து பின்னும் ஒவ்வொரு தசம

தானங்களைப் பற்றியும் வற்புறுத்தவேண்டும்: இவ்விதம் பல அப்பியாசங்கள் கொடுத்தபின், இதன் உண்மையை $\cdot 491, \cdot 573$ என்றும், தசமபின்னங்களைச் சாதாரண பின்னமாக்குதல் மூலம் விளக்கலாம். அதாவது $\cdot 491 = \frac{4}{10} + \frac{9}{100} + \frac{1}{1000}$ என்று எழுதுவதிலும் பார்க்க $\frac{400}{1000} + 90 + 1 = \frac{491}{1000}$ எனச் சுருக்கமாக எழுதலாமெனக் கூறி $\cdot 573$ ஐயும் இவ்வாறே செய்துகாட்டிப் பல அப்பியாசங்கள் மூலம் தாடனப்படுத்தல் வேண்டும். ஆகவே சாதாரண பின்னமாக்கும் பொழுது பகுதிக்கு 1 உம் தசமதானங்கள் எத்தனையோ அத்தனை சுன்களும் இடவேண்டும். தொகுதி தசம தானத்தின் எண்களே.

அப்பியாசங்கள் கொடுக்கும்போது படிப்படியாகப் பின்னங்களைச் சுருக்கிச் சொல்வதையும் சேர்க்கலாம். இறுதியில் வரும் சுன்களுக்கு விலையில்லையென்பதையும், கடைசியாகக் காட்டிக் கொள்ளலாம்.

அதன்பின் சாதாரண பின்னத்தைத் தசமபின்னமாக்குதல் படிப்பிக்கலாம்.

இளஞ்செடி கோணலாக வளருமானால் அதை நேராக்குவதற்குப் போதிய அவகாசம் வேண்டும். வன்முறையை உபயோகித்தால் செடி ஒடிந்துபோய்விடும். குழந்தைக்குக் கடுமையான நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளுவாயாகில் தீமையன்றி நன்மையே கிடையாது.

— டாக்டர் அலக்சியேஸ்

பேச்சுப் பாடமும் மாணவரும்

— திருவாட்டி ப. வேலுப்பிள்ளை,
முதலாம் வருடம்.

பேசுதற்கு முதற்கருவி மொழியாகும். குழந்தை முதலில் அம்மா, அப்பா, அக்கா, அண்ணா எனப் பேசத் தொடங்குகின்றது. இத்தகைய வாய்மொழிப் பயிற்சியே பேச்சுப்பாடத்தின் நோக்கங்களை எய்துதற்கு முதற்படியாகும். பேசுவதற்கு ஒரு பிள்ளைக்குச் சொல்வளம் வேண்டும். சொல்வளத்தைப் பெறுவதற்கு அனுபவங்கள் இன்றியமையாதன. ஆதலால், அத்தகைய அனுபவங்களைப் பெறுவதற்கு ஆசிரியராகிய நாம் துணைபுரியவேண்டியதவசியம். ஒரு குழந்தை வீட்டுச்சூழலிலும், பாடசாலையிலும் பெறுமனுபவங்கள் அவனது சொல்வளத்தைப் பெருக்கி, மனக்கருத்தை வெளிப்படுத்தும் பேச்சினை வளர்க்க உதவுவனவாக இருக்கின்றன.

இளமைதொட்டே குழந்தை திருத்தமாகப் பேசுதற்குப் பெற்றாரும், உற்றாரும் உறுதுணைபுரிதல் அவசியமானது. “இளமையிற் கல்வி சிலையிலெழுத்து” எனவும், “தொட்டிலிற் பழக்கம் சுடுகாடுமட்டும்” எனவும் ஆன்றோர் பல முதுமொழிகளை எடுத்தியம்பியுள்ளனர். இவைகளை மனத்திற்கொண்டு இளமைதொட்டே சிறந்த செந்தமிழ்ச் சொற்களையும், சொற்றொடர்களையும் அவர்கள் தம் நாளாந்த வாழ்க்கையில் வழங்க வாய்ப்பளிக்கவேண்டும். சிறந்த பேச்சு, நாப் பழக்கத்தினால் மட்டுமே வளர்வதாகும். இதனாற்போலும் “செந்தமிழும் நாப் பழக்கம்”, “வாயுள்ள பிள்ளையே பிழைக்கும்” என்பனவாய் சொற்றொடர்கள் அடிக்கடி நஞ்செவியிற் கேட்கின்றன.

இதுவரை சிறுசமூகமாகிய வீட்டுச்சூழலில் இருந்த குழந்தை, சற்று விரிந்த பாடசாலைச் சூழலை அடைகின்றது. இப்பாடசாலையிலேதான் இவர்கள் பேச்சு விளக்கமும், தெளிவும், விரிவும் பெற்று உரம்பெறுகின்றது. மாணவனின் பேச்சு, காலத்திற்குக் காலம் படிப்படியாக முன்னேறுவதற்கு ஆசிரியரின் பொறுப்பு முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது என்ப.

ஒரு மாணவன் சுயமாகவே பேசத் தூண்டப்படுவதற்கு அவன் உள்ளத்தை ஈர்க்கக்கூடிய பொருள்கள் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றனவென்பதை நாம் மறத்தலாகாது. எனவே,

அவனது வயது, அநுபவம், அறிவு, ஆர்வம் என்பவற்றிற்கேற்ப அவன் வாழ்க்கையிற்றுய்க்கும் பொருள்கள், நிகழ்ச்சிகள், காட்சிகள், வரலாறுகள் என்பன இடம்பெறத்தக்கன. மாணவர் தேவையை நிறைவுசெய்யக்கூடிய சிறந்த கதைகள், உரையாடல்கள், பாடல்கள், பழமொழிகள், நாடகங்கள், ஆட்டக் கதைப் பாடல்கள், உரைப்பகுதிகள் என்பன அவற்றுட் சில எனலாம். இவற்றை நெட்டுருச் செய்யும்போதும், ஒப்புவிக்கும் போதும், கதைகளைச் சொல்லும் போதும், கேட்கும்போதும் அடிக்கடி பல்வேறுசொற்களை உச்சரித்தலால், சொற்களினோசை, பாடலின் இனிமை, புதிய சொற்களின் அறிவு, கருத்துவளம் என்பன ஏற்படும். நல்ல ஒலிப்பு, குரலின் ஏற்றத் தாழ்வு, முதலிய நல்ல பழக்கவழக்கங்களும் அமையும். சுயமாகப் பேசத் தூண்டப்படுதலால் மாணவன் தன்சக மாணவருடனும், மற்றவர்களுடனும் கூச்சமின்றியும், அச்சமின்றியும், தன்னம்பிக்கையோடு பேசும் ஆற்றலை வளர்த்துக்கொள்வான்.

மாணவர் சிலரிடத்திற் சில குறைபாடுகள் மிகுதியாகக் காணப்படும். மாணவரின் தெளிவற்ற பேச்சு, திருத்தமில்லாத ஒலிப்பு, இடத்திற்கேற்றபடி குரலில் எடுத்தல், படுத்தல் முதலிய ஏற்றத் தாழ்வுகளின்மை, விபத்திலகப்பட்டுப் பேச இயலா திருப்பவர்களையும் ஆசிரியர் கவனித்து அவர்கட்குத் தாழ்வு மனப்பான்மை ஏற்படாவண்ணம் ஒவியம், கைவேலை முதலிய கலைகளில் ஈடுபடுத்தி அவர்தந் திறமையை வளர்ப்பது நன்மை விளைக்கும்.

பேச்சில் குறைவுடைய மாணவர்க்குத் தனிப்பயிற்சி அளித்தலும் அவசியமாகும். பேச்சிற் பிழைகள் காணுமிடத்து அப் பிழைகள் விடுபவரைச் சுட்டிக்காட்டுதல், அவர் மனம் கன்றுவதற்கு ஏதுவாகும். எனவே, பொதுப்படப் பிழைகளைத் திருத்துவதே நன்று. இன்றேல் தனிமையிற் கூறியும் திருத்தலாம். நல்ல ஓசையுள்ள பாட்டுக்கள், பழமொழிகள், நொடிகள், பந்திகள் என்பனவற்றையும் பன்முறை சொல்லப் பயிற்சி கொடுத்தலும், மனனஞ் செய்வித்தலும், பேச்சுக் கருவியாகிய தொண்டை, வாய், மூச்சுப்பை, பல், உதடு, நா, அண்ணம், மூக்கு என்பன தொழிற்படுவதற்கேற்ற முயற்சிகள் அளித்தலும் சிறந்தனவாகும். நானெகிழ்பிறழ் பயிற்சியுடன் நாவின் நுனி கீழும் மேலும் புரளுதற்கேற்ற பயிற்சியும் கொடுத்தல் நன்று. அன்றி, மாணவர்க்கு முகம்பார்க்குஞ் சிறு கண்ணாடிகளைக் கொடுத்துச் சரியானமுறையில் ஆசிரியர் சில ஒலிகளை ஒலித்துக்காட்டுவதோடு, அங்ஙனமொலிக்குங்கால் ஒலி உறுப்புக்களின் நிலையையும், திருந்திய உச்சரிப்பையும் கண்ணாடியின் உதவியினால் மாணவரை உணரச்செய்யலாம். சிறந்த ஒலிப்பும், தெளிவும் உள்ளாரது பேச்சை இசைத்தட்டு வாயிலாகவும், வானொலிக் கருவிமூலமும் செவிமடுக்க விடலாம். பேச்சுப்பாட நேரத்திற் திருத்தமான பேச்சும், மற்றைய நேரங்களில் அதற்கு

மறுதலையாகவும் பேசுதல் மாணவனது பேச்சுத் திறமையைப் பாதிக்கும் என்பதையும் நாம் மறத்தலாகாது. முதல் நிலை வகுப்புக்களிற் பல்வேறுபாடங்களைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் மிக விரைவாகவும், படபடப்பாகவும் பேசுதல், இன்றேல், ஆமைவேகத்தில் இயம்புதல் என்பன அன்றாடிக் காணப்படும் குறைபாடுகளிற் சிலவாகும். இன்னும் இவர்களது பேச்சில் இலக்கணவழு மலிந்துமிக்கிருக்கும். கொச்சைமொழிகள் கலந்திருக்கும். பேச்சு நடையிற் தெளிவு, இனிமை, தூய்மை காணப்படா. கூறியது கூறல், மாறுபடக்கூறல், சொற்றொடரிற் கடையெழுத்தை அல்லது கடைச்சொல்லை விழுங்கி ஒலியை அழுக்குதல், எண்ணத் திற்கும் மொழிக்கும் தொடர்பின்றிச் சொற்பொருட் குற்றம் நிகழ்த்துதலாய் வழுக்களும் இவர்களிடத்து எண்ணி நந்து காணப்படும். இக்குறைபாடுகளை ஆசிரியர் எங்ஙனம் திருத்தி வழிப்படுத்தலாம் என்பதைச் சிறிது ஆராய்வாம்.

மாணவர் பின்பற்றும் ஊக்கமுடையவர். ஒரு தாயின் மூத்தமகவிலும் பார்க்க அடுத்த குழந்தை விரைவிற் பேசக் கற்கின்றது. சிலதருணங்களில் தாய் மொழியைவிடப் பிறமொழிகளையே பேசும் வல்லமையையும் எய்துகின்றது. காரணம் முன்னவர் பேச்சைப் பின்னவர் பின்பற்றுதலே. இதனை ஆசிரியர் மனத்திற்கொண்டு மாணவர்க்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குதல் அவர்தங் கடமையாகும். செந்தமிழ் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் அம்மொழியின் சிறப்பை உணர்ந்தவராய், அதனைத் தெளிவாக ஒலித்தும், உச்சரித்தும் பேசும் ஆற்றல் வாய்ந்தவராக இருப்பது வேண்டற்பாலது. அன்றியும், ஆசிரியர் கற்பிக்கும் போது மாணவனது நல்ல பேச்சுக்குத் தடையாகக் காணப்படும் சாதாரண குறைபாடுகளுடன் வேறு சில குறைபாடுகளையும் உற்று நோக்குதல்கூடும். மாணவர் பலவித நோய்களாலும், நரம்புத்தளர்ச்சியினாலும் பாதிக்கப்பட்டிருப்பின் இவற்றையறிந்து ஆசிரியர் பெற்றருடைய ஒத்துழைப்பையும், வைத்திய ஆலோசனையையும் பெற்று உதவிகொடுத்தல் வேண்டும்.

மாணவர் பாடசாலையில் வாழுங்காலத்து மட்டுமன்றிப் பாடசாலையை விட்டகன்ற காலத்தும் சமூகத்திற் தன் கருத்துக்களையும், உணர்ச்சிகளையும் வெளியிடவும் பேச்சு உதவுகின்றது. அரசியல் வானில் சுடர்விட, வாணிகத்துறையில் வலுவுற்று விளங்க, பாமரமக்களுக்குப் பயன்தரும் மொழி பகர, இன்னும் இவைகளுக்கு மேலாக எம்பெருமானை ஏத்தித்துதிக்க, எல்லாவற்றிற்கும் பேச்சு அருந்துணைபுரிகிறது. எனவே, இப் பேச்சுப் பாடத்தை உயரிய நோக்குடன் சிறந்தமுறையிற் கற்பித்தால் மாணவர் முன்னேற முடியும். மாணவர் முன்னேறச் சமுதாயமே உயர்வடையும்.

Various types of speech training devices in the teaching of English as a second language

— Mrs. K. Rajasundram,
2nd Year.

Any form of knowledge, ability or skill must be put to use or else it is liable to decay through disuse. This applies all the more to language ability and particularly to speaking ability. An important reason why we learn a language is to speak it. The more we speak a language, the more ability in it increases. Children who learn a new language are very happy when they can understand others speaking the language. But nevertheless they themselves are all too eager to speak it. When a child can speak a few sentences correctly in a new language he wants to go ahead. It is at this stage that the teacher must provide the child with all the opportunities and facilities for speech. It is only by speaking that the child can fix the words, phrases and patterns that he has learnt in their proper context. It is by speaking that errors in pronunciation and sentence construction can be remedied.

The important task of the teacher at this stage is to make the child want to speak. The child will want to speak only if he is motivated by a genuine desire to express himself in an actual life situation or in an interesting situation where speech is worthwhile. The child should be brought face to face with interesting situations which will provide the stimulus for spontaneous speech. The clever teacher will provide these situations for speech through speech devices, where all the pupils can actively participate and

eagerly co-operate. Some such speech devices are questioning, picture reading, story telling, dialogue, describing incidents, miming and dramatisation. We shall deal with each of them in detail.

The simplest speech training device is questioning technique. Nevertheless this is a difficult device and must be used by the new teacher very carefully after much thought and planning. An inexperienced teacher might be tempted to ask a varied battery of questions, the answers of which require a good knowledge of a large number of structures. Such type of questioning will do more harm than good to the learner of a foreign language, who is at the initial stage. The procedure with regard to the use of questions should be as follows: First the teacher asks the questions and she herself answers them. Eg: What is this? It is a table. The next stage would be to ask the pupils the questions which require 'yes' or 'no' answers.

Eg:—Is this a table? Yes, it is.

Is this a book? No, it is not. The next would be three question procedure.

Is this a book? Yes, it is.

Is this a pencil? No, it is not.

What is it? It is a book.

At the end of the first year or early in the second year, the question sequence method could be adopted. In this method the questions, "Where is.....?", "When is.....?", "Why is.....?" are asked frequently on various topics always in the same order to get the same types of answers.

The action chains should be adopted a little later after the questioning stage. It consists of a number of actions that follow in a sequential order. Firstly, the teacher does the action saying at each stage what he is doing. Secondly, the teacher calls up a few of the best pupils to perform the actions and at the same time to repeat what they are doing. Next the action can be performed and repeated by groups

in chorus. A variation of the above process could be the triangular action chain. One pupil gives the order. Another carries out the order. A third pupil tells the class what the second pupil is doing. Eg:—

John:— “Chandra, please stand up.”

Chandra:— “I am standing up.”

Tom:— “Chandra is standing up.”

These action chains can be centred round life-like situations as for example, sweeping the floor, watering the plants, washing the face and so on.

By this method pupils are taught to use language independently of the teacher. It makes teaching interesting, enjoyable and easy. It teaches the meaning of words and sentences to the pupils through demonstration. This avoids the use of translation. It gives training and preparation for free composition. It also helps pupils to write clear and simple descriptions and stories.

Picture reading is a device that is very often adopted in the teaching of speech. To make this device effective, the pictures should be large, so that all the pupils can see the different items in the picture without difficulty or effort. They should be preferably coloured and changed often in order to make the children interested in them. Pictures should represent persons, objects and activities which are within the experience and the understanding of the pupils. They also should illustrate an incident or an activity rather than represent an object. The different items in the picture should be inter-related and should represent a meaningful and systematic whole.

Now we shall see briefly the procedure to be adopted in picture reading. A large coloured wall picture of a familiar scene such as a fair or a market is hung up in the class. Children are given a few minutes to study the picture. The children make short sentences describing the picture. Then questions are asked by the teacher and answers are given by the pupils based on the picture. Each pupil will make a few connected sentences about each unit in the picture.

Pupils use their imagination and try to weave a simple story round the picture. Thus an attempt is made to relate the incidents and activities in the picture to the child's personal experiences. Thereby this device helps a great deal in speech training.

Story telling is another important device in speech training. All children love to listen to stories. It is a highly enjoyable activity even outside the class-room. The good teacher could profitably utilise this natural love for stories in children to teach them language. Some points must be taken into consideration by the teacher in order to make story telling effective. Firstly, the teacher must write out the story within the pupils vocabulary and sentence patterns. The story must be related by the teacher rather than be read by her. It must be simple, natural, informal, clear-cut, straight forward and centred round things which the child sees, hears and handles. It should have local colour and setting. The teacher should as far as possible act the story by gestures and modulation of the voice. The teacher should bear in mind that the most important thing in story telling as a speech device is not the story itself. The teacher's aim should be to use story telling as a means to a linguistic end, i. e. to teach the pupils words, phrases, and sentence patterns by constant repetition so that they become part and parcel of their language ability.

The dialogue is important in speech training because it gives practise in all the three different modes of speech, namely the statement, the question and the command. In real life, there is much dialogue between one person and another. In using dialogue as a speech device the teacher must try to create the correct atmospheric situation for free and spontaneous speech. Dialogues must be real and centred round topics with which the pupils come in contact. There are some advantages of dialogue in speech training. Children get accustomed to asking and answering promptly and to the point. Free and natural speech is encouraged. It also gives an opportunity to the teacher to correct bad constructions.

Descriptions of places, persons, objects and processes are considered as speech training devices. This speech device can be very effectively introduced to the children in the form of games and riddles. For example, one child describes a person, process or object without naming what actually it is. The other pupils try to identify it by the description.

Gesture is a very effective aid to the language teacher. It helps the teacher to teach meanings without the help of the mother tongue. Miming too helps in this way.

Dramatisation is also a fruitful device in speech training. Children highly enjoy acting a part. Dramatisation can start almost from the beginning, after the children have learnt about twenty or twenty five sentence structures. It is important that the material which is to be dramatised must be strictly within the extent of the child's vocabulary. Dramatisation helps to fix the words and structures in the mind of the child through activity. The material which is dramatised must be suited to the age and interests of the pupils. Dramatisation is a speech device which requires much planning and skill on the part of the teacher, if it is to be successful.

As the conclusive point we should agree that the important task of the language teacher is to make the children interested in the speech lesson. This can be created by utilising the various speech devices. The teacher must keep the pupils occupied, active and interested. The pupils must feel that the new languages that they are learning can be put to many practical uses in their daily lives. They must be encouraged to make use of the new language to satisfy their curiosity, to make known their wants and needs, to communicate their ideas and to express their emotions.

பெருமைசான்ற பேராசிரியர் வாழ்க

— திருவாட்டி. ந. மனோன்மணி
1 ஆம் வருடம்

ஏடெடுத்தேன் பாட்டெழுத இயலவில்லை
எம்மதிப ரெழிலுருவந் தோன்றுதன்னப்
பேடினையே யொத்தநடைப் பெற்றிகண்டு
பேசாது வாய்திறந்து பார்த்திருப்போம்
சுடினையில்லா அவரெம் முன்னால் வந்தால்
எம்மின்னல் பஞ்சாகப் பறக்குமம்மா
நாடுபுகழ் நல்லதிபர் நானிலத்தில்
நலம்பெறவே வாழ்த்தி யிதைத் தொடருகின்றேன்.

இகமதிலெம் மதிபரெழில் இயல்பைக்கூற
இந்திரனாலும் முடியாதென்னால் ஆமோ?
முகவொளியோ வாரத்தின் முதல்நாள் கண்டார்
முகமதுவோ வாரத்தி னிரண்டாம் நாளே
முகநோக்கி யெமதில்ல மேகக் கேட்போம்
முறுவளிப்பார் வாரத்தின் மூன்றாம் நாளால்
அகமதினின் றெழுமுறுவ லாரும் நாளே
அணுக வஞ்சம் வாரத்தினிறுதி நாளே.

முத்தெனவே சொல்லுதிர்ப்பார் முழுநிலாவெண்
முகத்தினை நோக்கிடின முறுவல் தோன்றி நிற்கும்
கத்தியினுங் கூரியநற் புத்தியம்மா
கருணைமுகங் கண்டாலே கவலை நீங்கும்
இத்தரைமீ தினிவிவர்க்கே யுவமையாக
எடுத்தியம்ப யாருமில்ை மதனன்தானும்
சித்திரமாயெழுத வொண்ணாச் சிறப்புப்பெற்ற
சேல்விழியார் எம்மதிபர் நாமம் அஃதே.

“பத்திரிகை தினந்தோறும் படிக்கவேண்டும்
பாவையருட் திலகமென விளங்கவேண்டும்
சுத்தமனம் படைத்தவரா யிருக்கவேண்டும்
சுவையுடனே கல்வியினை யளிக்கவேண்டும்”

எத்தனையோ புத்திமதியிது போலெங்கட்
கெந்நாளு மெம்மதிபரெடுத்துக் கூறி
வித்தகரா யெமையாக்க விழைவாரம்மா
வியனுலகில் யாமதிட்டசாவிகள் தான்.

திருவாட்டி “பெரேரா” வென்றொருகாற் சொன்னால்
திரண்டிடுமே கலாசாலை முழுதும் முன்னால்
பொருளெதற்குப் புவிமீதிலவர் தம் பேச்சிற்
பொதிந்திருக்கும் நகைச்சுவையே போதுமென்போம்
கருணை வடிவாக வந்து களிப்பிலாழ்த்திக்
‘கல்விக்கொள்கை’ தன்னைக் கனிவாழூட்டும்
அருள்வடிவ மவரென்றெம் மகத்தால் வாழ்த்தும்
அதிட்டத்தைப் பெற்றோமென் றூர்த்தோம் யாமே.

ஞாயிறென ஒளிவீசி நம்மை ஈர்க்கும்
நல்ல திருவாட்டி “செல்வத்துரை” யேயென்று
நேயமுடனுரைக்கின்றோம் நித்தமெம்மை
நேர்வழியிற் செலுத்தித் தன் நேர்மைகாட்டும்
ஆயகலை யத்தனையு மமைந்த அன்பின்,
ஆளுமையின் பிறப்பிடமு மவரேயென்றும்
தேயமதிலோருவமை கூற வொண்ணாத்
தேசுபெற்றூரிவரென்றும் செப்பினோமே.

திருவாட்டி “கூல்” என்று சொன்னாலுள்ளம்
தெவிட்டாதே குணக்குன்ற யென்றுமெங்கள்
அருகாமை அவரிருக்க, அருள் பாவிக்க
ஆண்டவனை வேண்டுகின்றோமவர் நல்லாற்றல்
தருவாரே விஞ்ஞானம் கணிதத்தாலே
தந்திடுநற் சொற்பொழிவைக் கேட்டேயுள்ளம்
உருகாநின்றோம் உவகை பூத்து நல்ல
உழைப்பினையே யுவந்தளிப்பார் உவமையில்லார்.

தையலினைக் கற்பிக்குந் தையலெங்கள்
தண்மதியாம் திருமதி “தாஸ்” என்று சொல்வோம்
நெய்யினிலே தேன்கலந்த நிகரிற் சொல்லும்
நேர்மையினைக் கடைப்பிடிக்கும் நினைவுங்கொண்டு
மைதிட்டாக் கண்களிலே மகிமைபொங்க
மனையியலைக் கற்பிக்கும்போது எங்கள்
மெய்யெல்லா முருகுமம்மா மெய்தானீது
மேன்மையுற எமை வாழவைப்பார் மாதோ.

செல்வி “சந்தனநங்கை” என்று சொன்னால்
செகமதிலே யறியாதார் யாருமுண்டோ?
கல்வியிலே கடலவர் சொல்லாட்சி மிக்கார்
கவலைதனை யறியாத கருணையுள்ளம்
நல்லிசையைக் கேட்டாலோ நாகங்கூட
நகர மறந்தின்புற்று நாடிநிற்கும்
பல்கலையில் வல்லவரெம் பாக்கியத்தால்
பக்கத்தில் நின்று ‘மொழி’ பகர்கின்றாரே.

கானமழை பொழிந்தின்ப வெள்ளந்தன்னில்
கலாசாலைதனை அமிழ்த்தும் கருணையுள்ளத்
தேனமுதத் திருவாட்டி “பத்மநாதன்”
தொசையெட்டுந் தன்புகழைப் பரப்பி நின்றார்
வானவருங் கேட்டின்ப மெய்தி நிற்கும்
வகையினிலே யெமக்கிசையை யள்ளி யூட்டும்
வீணைநிகர்க் குரலுடையா ரென்றுசொல்லி
வியனுலகிற் பாராட்டும் விறல் பெற்றோமே.

கைப்பணியைச் சித்திரத்தைக் கனிவாய் நல்கும்
கலைச்செல்வி திருவாட்டி “ஜேக்கப்” என்று
செப்பிநிற்கச் செய்த தவமேதோ வென்று
சிந்தை மகிழ்ந்தோமவருந் தமக்கிப் பாரில்
ஒப்புமிக்காரில்லையென உறுதி சொல்லும்
உயர் படியிலேறிநின்ற ருவகை பூத்தோம்
எப்பொழுது மெமைநோக்கி முறுவலிக்கும்
இன்முகத்தை யென்றென்றும் மறக்கமாட்டோம்.

உடலுறுதியில்லையென லுளத்திலன்பு
ஊற்றெடுக்க வொண்ணாதே யென்று தேர்ந்தெம்
அடவீனையே பெருக்குமொரு அன்புக்கோயில்
அவர்தாமெம் திருவாட்டி “தர்மராஜா”
புடமிட்ட பொன்னெனவே பொலிந்து தோன்றும்
போதிலவர் கட்டளைக்குப் பணிந்தே நாமும்
கடலெனவே யார்த்தெழுமோம் களிப்புமிக்கு
காசினியில் யாம் செய்த தவமேதானே.

‘சங்கைக் குரிய சகோதரி’யாரெங்கள்
சாந்தமிகு “சில்வேரியா” வென்போமே
பங்கயத்தை யொத்தவொரு வதனந்தன்னிற்
படருகின்ற புன்னகையோடெம்மை நோக்கித்

தங்கநிறச் சகோதரியார் சாற்றுவா'ரித்
தாரணியிற் தேவனை நம்பிடுக' வென்று
பொங்கிடுநல் லுவகையுடன் போதனையைப்
புந்தியிலேற் றுய்ந்திடுவோம் புதுமை காண்போம்.

கங்கையினைக் கையாலே காட்டுமெங்கள்
கனிவான "வீரமணியுயர்" பின்பு
பொங்கியெழும் வெஞ்சினத்தை முகத்தாற் காட்டிப்
பூரிப்பையுங் காட்டி நிற்பார் நாங்கள்
எங்கனையே மறந்திருப்போம் இனியகீதம்
இசைத்தெம்மை யிவ்வுலகுக் கிழுத்து வந்து
செங்கையினுற் பதாகத்தைக் காட்டச் சொல்வார்
சிரிப்போடு நடனத்தைப் பயில்வோம் யாமே.

'பொன்மட்டுமிருந்தாற் போதாதே யிந்தப்
புவிதனிலே பொலிவுற நற்குகழும் வேண்டும்
கண்ணெனவே யதைக் காக்கவேண்டு'மென்று
கனிவுடன் சொல்வார் 'பொன்னம்பல' மென்றென்றும்
என்னவிதமாக வதைப் பேணவேண்டும்
எப்படியெம் மாணவர்க்குக் கூறவேண்டும்
இன்றோன்னவற்றை யவரெடுத்துக் கூறும்
இயல்பே தானெமைத் தூண்டியியக்குதம்மா.

கசடறக் கற்க. அதிவிடியற் காலத்தில் உன் பாடங்
களைக் கற்க. வைகறையில் நா லு ம ணி க் கு த் து யில்விட்
டெழுக. நல் நுண்ணறிவும் செம்மையான ஓர்ந்தறிவும்
உனக்கு அருளும்படி பகவானைப் பிரார்த்திக்குக. பிறகு
கற்க. உன் எல்லாத் தேர்வுகளிலும் மெச்சும்படி தேறு
வாய்.

(சுவாமி சிவானந்தர்)

நாயன்மார் மனைவியரின் மாண்பு

— திருவாட்டி. வி. முருகையா
விடுகை வருடம்

மேன்மைகொள் சைவநீதி இந்நிலவுலகில் நம்மிடையே நின்று நிலவுகின்றதென்றால், அதன் காரணம், காலத்துக்குக் காலம் இறைவன் திருவருளாலே அவதரித்துப் பத்திமையையும், திரு வருட் சிறப்பையும், உலகிற்குக் காட்டிய நாயன்மாரின் பத்தி நெறியே ஆகும் என்பது எவராலும் மறுக்கற்பாலது. அப் பெருந்தகையர் பிறவாதிருந்தனரேல், பரசமயப் பெருங்காற்றி னால், எம் சைவசமயப் பெருமரம் அலைக்கப்பெற்று, ஆணிவேரற் றுப் போயிருக்கும். அத்தகைய இடர்ப்பாடு நேரிடாது, சைவ சீலர்களாகிய நாயன்மார் அறுபத்துமூவரும் அவதரித்தமையால் எம் சமயம் சிறப்புற்றது.

மாண்புமிக்க இந்நாயன்மாரிற் பெரும்பாலானோர் “இல் வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றினின்ற துணை” என்ற வள்ளுவப் பெருமான் வாக்கிற்கமைய இல்வாழ் வில் நின்று இறைவன் பணிபுரிந்தவர்கள். விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்தவர்கள். வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து, அதன் பயனாய் வானுறையுந் தெய்வத்துள் வைத்து எண்ணப் படுபவர்கள். இவ்வாறு நாயன்மார் ஈடில்லாப் பீடு பெறக் காரணமாக இருந்தவர்கள் வள்ளுவப் பெருந்தகையின்,

“மனைத்தக்க மாண்புடையளாகித் தற்கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத்துணை.”

என்னும் திருக்குறளுக்கு இலக்கணமாக விளங்கிய அவர்தம் மனைவிமாரே என்று கூறுதல் மிகையாகாது. வறுமையின் கொடுமையின்போதும், வேறும் பற்பல சோதனைகளின் போதும், மனம் தளராது, புடமிட்ட பொன்போற் றிகழ்ந்த அம்மாதர சிகளின் மாண்புதான் என்னே!

தொண்டர் சீர்பரவும் சுந்தரரால் திருத்தொண்டத் தொகை யிலே, “இல்லையே யென்னோத இயற்பகைக்கு மடியேன்” எனப் புகழ்ப்பெற்றவர் இயற்பகை நாயனார். அவ்வாறு அவர் பாடல் பெறும் பேறுக்குக் காரணமாக இருந்தவர் அவர் மனைவியார்

ஆவர். வரையாது வழங்கும் வள்ளலான இயற்பகையாரைச் சோதிக்கும் நோக்கோடு மனைவியைத் தரும்படி வேண்டுகிறார் பிராமண உருவில்வந்த இறைவன். சிவனடியார் விரும்புவது உயிரேயானாலும் கொடுக்கத் தயங்காத இயற்பகையார், மனைவியைக் கொடுக்கத் தயங்குவாரா? தான்செய்த பெரும்பேறென வெண்ணி, மறையவர் வேண்டுகோளை மனையாளிடம் உரைக்கின்றார். கேட்டார் அம்மையார்! கற்பின் செல்வியாம் அம் மங்கை நல்லாள் என்ன செய்திருப்பார்?

‘மதுமலர்க் குழன் மனைவியார் கலங்கி
மனந் தெளிந்தபின் மற்றிது மொழிவார்’

‘ஒருவனுக் கொடுத்தி’ யென்னும் வரன் முறை பூண்டு, காதலிருவர் சுருத்தொருமித்து வாழும் தமிழ்நாட்டிலே, கட்டிய கணவனைவிட்டு மாற்றான் பின்செல்ல எப்படி அவர் மனம் இணங்குவார்? அதனாலே மனனின் உரைத்த மாற்றங்கேட்டுக் கலங்குகின்றார். பின் கற்பெனும் திண்மைமிக்கவரானமையின், தம் கொழுநன் சொற்படி நடப்பதே தம் கடனென மனம் தெளிந்து, தன்றனிப்பெருங் கணவரை “என் உயிர்க் கொரு நாதர் நீருரைத் தொன்றை நான் செயுமத்தனையல்லாலுரிமை வேறுளதோ எனக்கென்று” கூறி வணங்குகிறார். நவநாகரிகச் சுரியில் அமிழ்ந்து கிடக்கும் நம் நங்கையர்க்கு, அம்மையார் வரலாறு வியப்பை ஏற்படுத்தக்கூடும். அன்றி, அது அவர்தம் நகைப்புக்கும் இடமாகக்கூடும்! ஆயினும், உற்றுநோக்கின், அஃது அந்நாயனார் மனைவியாரின் மாண்பை, படிசொற்கடவாத பண்பை எடுத்துக்காட்டா நிற்பதை ஈண்டுக் காணலாம். பார்ப்பின் வழிச்செல்லும் நிழல்போலக் கணவன் வழிச்சென்றமையாலன்றோ தம் கற்புக்குப் பங்கம் நேராப் பேற்றையும், இறைவன் இன்னருளையும் பெற்று இலங்குகின்றார்!

இளையான் குடி என்னும் ஊரில் வாழ்ந்தனர் மாறனார் என்னும் பெருஞ்செல்வர். நம்பனடியார்க்கு நல்காத்திரவியத்தால் பயனேதுமில்லையென உணர்ந்த அவர், சிவனடியார்க்குத் தம் செல்வத்தை வாரி வாரி வழங்கினார். அதன்பயனாய் நல்குரவு அவரை நலியவைத்தது. ஆயினும் நற்பணியைக் கைவிடவில்லை, அவரது வள்ளல் உள்ளம். ஒருநாள் இரவு, மழையோ ‘சோ!’ என்று பெய்கிறது. அந்நேரத்தில் நாயனார் வீட்டுக் கதவும் தட்டப்பெறுகின்றது! கதவைத்திறக்கின்றார் நாயனார். துளிசொட்ட நனைந்தவண்ணம் பசியுடன் நிற்கின்றார் சிவனடியார் வடிவில் வந்த எம்பெருமான்! பரிவுடன் அவரை அழைத்து உள் அமர்த்துகின்றனர் மாறனாரும் அவர்தம் மனைவியாரும். இரு

வருக்கும் மனம்பதறுகின்றது. பசியோடிருக்கும் சிவனடியார்க்கு அமுதளிக்க வீட்டில் ஒருமணி அரிசிகூட இருக்கவில்லை. செய்வதறியாது மனைவிமுகம் நோக்கிச் சங்கடப்படுகின்றார் கணவர்! சமயோசிதம்மிக்க மனைவியார், அன்று காலையிலேதான் வயலில் விதைத்த நெல்மணிகளை வாரிவரும்படி கூறுகின்றார். நாயனாரும் மனம்மகிழ்ந்து காரிருளிலே, காலினாலே வழிதடவிச் சென்று, அவ்வண்ணஞ்செய்து மீள்கின்றார். மாண்புமிக்க அவர்தம் மனைவியார் என்ன செய்கின்றார்? கணவன் வரவை எதிர்நோக்கி வாயிலிலேயே காத்துநின்று, அவரிடத்து நெல்மணிகளை வாங்கிச் “சிந்தையில் விரும்பி நீரிற் சோற்றினை அலம்பி ஊற்றி” விட்டு வெந்தழலடுப்பில் மாட்ட விறகின்மை காரணத்தால் கூரையை அறுத்து வீழ்த்தி அடுப்பிலிட்டு அமுது சமைக்கின்றார். செல்வக்காலையில் கணவனுக்கு உறுதுணையாக அமைந்த அம்மையார், வறுமையிலும் செம்மையாக வாழ்கின்றார். கொல்லையிலே பறித்த இலைக்கறிகளை ஆய்ந்து புனலிடைக் கழுவித்தக்க புனித பாத்திரத்திலிட்டு, முன்னர் செல்வத்திலே திளைத்திருந்தகாலே செய்தகைப் பழக்கத் தேர்ச்சியினால். வேறு வேறு கறியமுதாக்கிப் படைக்கின்றார். அதனாலன்றோ இறைவன் திருவருளைப் பெற்று, இன்றும் நாம் அவர்தம்மை நினைவுகூரும் பெற்றி பெற்றனர் அம்மையாரும் அவர்தம் மனனாகும் மாறனாரும்!

தங் கணவனாரின் திருத்தொண்டுக்கு உதவுவதில் இவர்கள் செய்த தியாகத்தையும் விஞ்சிநிற்கின்றது அடுத்துவரும் பெண்கள் திலகங்களின் வரலாறு. உலகிலே உயர்ந்ததெனப் பலராலும் பாராட்டப் பெறுவது தாயன்பு. இறைவனையே தாயாகப் போற்றுபவர் அடியார்கள். ஒருதாய் தன் மகவின்மேற் கொண்ட பாசம் அளவிடற்கரியது. தன் மகனின்மேல் ஈ மொய்த்தால், அது தன்கண்ணிலே முள்ளாற் குத்தப்பட்டது போன்ற வேதனை அடைவாள் அவள். கண்ணின் கருமணிபோலக் குலத்துக்கே ஒருவனான மகனை வெட்டிக் கறிசமைத்துக் கொடுக்க வேண்டிய அதிபயங்கரமான நிலை, மனைக் கடனுடைய திருவெண் காட்டம்மையாருக்கு, சிறுத்தொண்டநாயனார் மனைவியாருக்கு உண்டாகிறது. நமக்கெல்லாம் அந்தநிலை ஏற்பட்டிருப்பின் நாம் என்ன செய்திருப்போமோ! மனத்திடங்கொண்ட, மனையறத்தின் வேராக விளங்கிய சந்தன நங்கையார் தன் ஆசாபாசங்களைக் களைந்துவிட்டுக் கணவனே சகலமும்என நம்பி, அவர்க்கு உறுதுணையாக நின்றார். அதனால், மாட்சிபெற்றார்! ஆவிக்கு நேரான தலைமகன் அரவந்தீண்டி இறந்துபட்டான். தாயுள்ளம் எவ்விதம் தவித்திருக்கும்! ஆயினும், அடியார்க்கு அமுதளிக்கும் விரதத்தினின்றும் தம் கணவர் இம்மியளவேனுந் தவறக்

கூடாது என்பதற்காகத் தந் துயரை மறைத்துக் கணவனார் வழிநின்று பெருமை பெற்றார் அப்பூதியடிகள் மனைவியார். என்றோ ஒருநாள் “எம்மை நீர் தீண்டுவீராகில் திருநீலகண்டம்” என ஆணையிட்டதனால், தன் கணவன் மேற்கொண்ட விரதத்திற்குப் பங்கம் நேரிடாது, தம் இளமை வாழ்வைத் துறந்து, வைராக்கிய நிலை நின்று அதனாலே தங் கணவராகிய திருநீலகண்டரும் தாமும் இறைவன் திருவடி சேரும் பெரும் பேறு பெற்றவர் திருநீலகண்ட நாயனார் மனைவியார். பெருஞ் செல்வமெல்லாம் இழந்துவிட்ட நிலையிலும், இறைவனுக்குக் குங்கிலிய தூபமிடும் நியமத்தினின்றும் வழுவக் கூடாதென்ப தற்காகத் தந் திருமாங்கல்யத்தைக் கொடுத்தவர் குங்கிலியக் கலய நாயனார் மனைவியாரன்றோ.

இங்ஙனம் மேலே எடுத்துக்காட்டிய பெண்மணிகளைத் தவிர, இன்னும் எத்தனை எத்தனையோ நாயன்மாரும் தம் மனைத்தக்க மாண்புடை மனைவியராலேயே ஆக்கமும், ஊக்கமும் பெற்றுப் பெருமையெய்தினர். இதை நாம் ஓர்ந்து தெளிந்து, அம் மங்கையர் திலகங்களின் மாண்பை மனத்தில் இருத்தி, அவர்தம் மாட்சியைப் போற்றி அவர்வழி ஒழுகுவோமாக.

நாம் நயந்து போற்றவேண்டிய தெய்வங்கள் நமது நாட்டு மக்களேயாவர். நாம் ஒரு வரோ டொருவர் பொருமை கொண்டு போராடுவதை ஒழித்து, ஒருவரை ஒருவர் போற்றி அன்பு செய்வோமாக!

— சுவாமி விவேகானந்தர்

சிந்தனைச் சுழலிலே

— செல்வி வ. மாரீமுத்து,
(பழைய மாணவி)

“சீ, சிச், சிச், சிச்” பல்லி சொல்லியது. எதிர்காலத்தை எண்ணிப் பார்த்தேன், பல்லி சொல்லிற்று. உணர்ச்சிகள் பின்னினை. வடமானில வனிதையரை ஆசிரிய திலகங்களாக உருவாக்கி வழிசெலுத்த ‘ஒண்ணே ஒண்ணு கண்ணே கண்ணு’ என நின்று நிலவும் கலைக்கோயில் என்பதில் எனக்குப் பெருமை தான். இருந்தாலும் அந்த வனிதையர் வாழ்வில் வஞ்சம் புகுத்தப்பட்டு, அவர் தொகையைக் குறைத்துவந்தால் அதில் வருத்தம் இருக்காதா எனக்கு? ஏன்? நான் தாய்மைக்கு விதிவிலக்கானவளா? கொடிக்குக் காய் பாரம் என்று கூறும் மரபில் வந்தவளல்ல நான். அப்படியானால், அடுத்துச் சில ஆண்டுகளாக எனக்கு ஏன் இந்த அநீதி இழைக்கப்படவேண்டும்! நிலை மாறும் இந்த அவனியிலே, அடிக்கடி மாறும் அரசியற் திட்டங்களிலே எப்படித்தான் நம்பிக்கை வைப்பது! என் சிந்தனைகள் இவ்வாறு பின்னிப் பிணைகையிலேதான் அந்தப் பல்லியும் சொல்லிற்று. “எல்லாம் நன்மைக்கே”. என்னை அறியாமலே என் உதடுகள் கூறின.

நெளிந்த நல் நெடுவீதி முன்புறமும்—அடர்ந்து வளர்ந்த பற்றைக்காடு அயற்புறமும், ஓங்கிவளர்ந்து நிழல்தரு மரங்களுடன் கூடிய வட்டவடிவமான பூந்தோட்டம் உட்புறமும் சேர்ந்து என் சுற்றூடல் அமைந்தால் சுகம்பெறு சூழலிலேயே என் வாழ்க்கை அமைந்துவிட்டது என்று வர்ணிக்கத் தோன்றுகிறது. அவ்வின்பச் சூழலிலிருந்து வாழக்கற்கும் வனிதையருக்கு வழி வகுக்கின்றேன்—கற்றார் காழும் காரிகைகளுக்கு மடி வகுக்கின்றேன்—பண்புயர் பாவையருக்குப் படியமைக்கின்றேன் என்றால்—என்னைப்போல் கொடுத்துவைத்துப் பிறந்தவர்கள் வேறு யாரும் இருக்க முடியுமா?

என் சேவையில் ஈரொன்பது ஆண்டுகள் கழிந்துவிட்டன. இன்னும் குன்ற இளமைக்கும், குதூகல வாழ்க்கைக்கும் குறைவில்லை. அயரா உழைப்பிற்கும், அனுபவப் படிப்பிற்கும் அளவில்லை. குன்ற இளமை இருந்துவிட்டாலும் தாய்மையின் பண்பிற் தாழ்ந்துவிடவில்லை நான். என்றும் தாய்மைக்கு மாட்சிமை அதிகம்தானே! என்னை வந்தடையும் செல்வச் சீமாட்டியிடம் அளவற்ற பாசம்—ஏன் தனிப்பட்ட பாசம்கூட எனக்குண்டு. சான்றோன் எனக் கேட்கும்போது தாயுள்ளம் அதிக

மாகத்தானே மகிழ்கின்றது. பெற்றுவிட்ட பிள்ளைகள் எல்லாம் சான்றாண்மை வீரர்களாக இருந்துவிட்டால் பூலோகமே சுவர்க்க லோகமாகவன்றோ மாறிவிடும்! இவற்றை எண்ணும்போது எனது உள்ளத்தெழும் இன்ப உணர்ச்சிகளை எங்ஙனம் அடக்கு வேன்? “பல ஆறுகள் ஒருகடலை அடைவதுபோல், நாட்டின் நாலாபுறத்துமிருந்து என்னைச் சேர்ந்து வாழும் பெண்ணினத் தின் பெருமை கேண்மின், என்று ஓர் அறை கூவலைவிடப் பல முறை சிந்தித்ததுண்டு.” அதனால்.....!

“வாழத் துடிக்கிறோம் அன்னாய் — வழிகள் காட்டுவாய் அம்மா”, இது நான், அந்த வனிதையர் வண்டிநிறைந்த பாரத் துடன் வந்துநிற்கும் முதல்நாள் அவர்களின் வதனங்களிற் படிக்கும் முதல் வாசகம். ஈராண்டு சிரித்துச் சிரித்துப் பழகு வர். காலஎல்லை முடிவுற்றதும் வைத்தது எடுக்க விரைவார் போற் சென்றுவிடுவர். அன்று அந்தக் கடைசிநாள். அவர்கள் போகும்போக்கு, அதன் விரைவு — அப்பப்பா! — அப்பொழு தெல்லாம் என் நினைவேது அவர்களுக்கு? வீட்டின்பத்தை நாடி யோடும் ஞானிகளுக்குப் பிறபொருளிற் பற்றேது? இதை உணர்ந்துவிட்ட நானும் பெருமனத்துடன் அவர்களை மன்னித் தருளுவேன்.

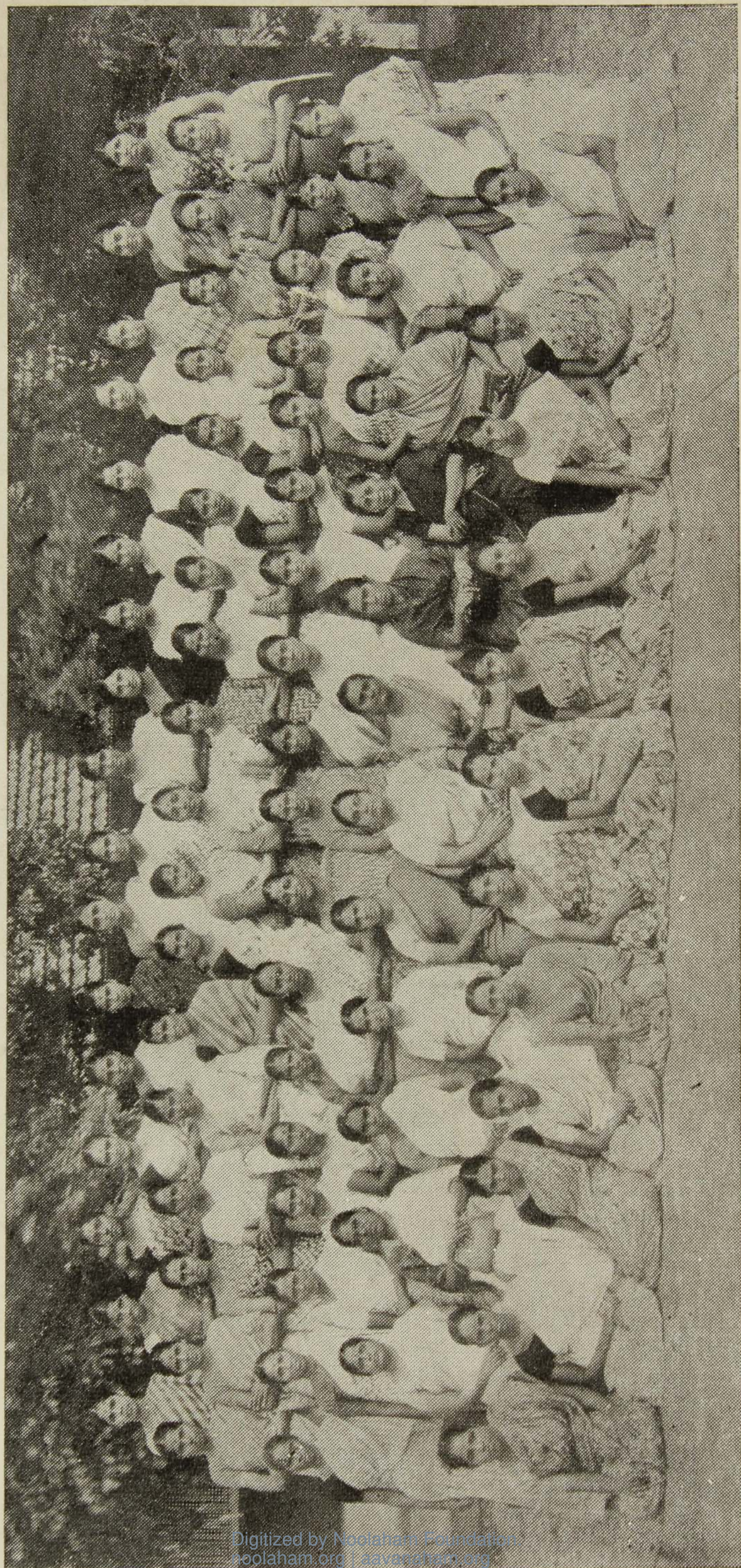
ஈராண்டுப் பயிற்சிக்கு என்னை நாடிவந்து ஓடிச்சென்றாலும், அவர்களிடம் ஏற்றிவிடும் பாரம் அவர்தம் வாழ்நாளை வளப் படுத்தப் போதுமென்றே கருதுகிறேன். தொங்கிய கூந்தலைத் தோளிலசையவிடாது தொத்தவைக்கும்போதும், பாலப்பருவம் கடந்ததை மறந்து “அணிலும் கூடும்” ஆசையுடன் விளையா டும்போதும் — அடிக்கும் மணியோசைக்கெல்லாம் அரவம்கேட்ட அரவுபோல் அங்குமிங்கும் ஓடித்திரியும் அந்த வேளையிலும், அதிகாலவேளையில் அயர்ந்து தூங்கும் சில ஆரணங்குகள் படும் அவல நிலையிலும் அவர்களை அவதானித்துச் சிரித்துச் சிரித்து என் பெருவயிறே நோவெடுக்கிறது. இம்மாதரசிகள் வள்ளு வனை வாழ்த்தவும், பாரதியைப் பாராட்டவும், மகாத்மாவை மாட்சிமைப்படுத்தவும், விவேகானந்தரை விசேடிக்கவும், கலை மகளுக்குக் கையெடுக்கவும், தமிழுக்கே விழாவெடுக்கவும் தவற மாட்டார்கள். ஆண்டவன் படைப்பில் அனைவரும் சமமென் றாலும், அமைப்பிலும், குணத்திலும் ஒருவரைப்போல் ஒருவர் அமைந்து விடுவதில்லை என்பதும் அழிக்கமுடியாத உண்மை தான். என் பெண்களிற் பொறுப்பின்றி வளர்ந்து விட்டவர் சிலர் — புத்தகப் பூச்சிகளாகவே இருந்துவிட்டவர் சிலர் — தமக் குத் தேவையற்ற பழக்க வழக்கங்களிற் றம்மைப் பறிகொடுத் தோர் சிலர் — இயற்கையிலேயே ஒதுங்கி வாழ்ந்தோர் இன்னும் சிலர். எதற்கெடுத்தாலும் முன்னுக்கு நிற்போர் அதிலும், சில ராக வகைப்பட்டாலும், தத்தம் குறைகளைக் குறைத்துக்

குணக்குன்றுகளாக, பெண்ணினத்தின் கலங்கரை விளக்கங்களாக, பெருமைதரு ஆசிரியத் திலகங்களாக வெளிப் போகும் பொழுது எனதுள்ளம் வீரப்படையும். விம்மிதங்கொள்ளும். நாட்டின் பலதிக்கிலும் சிதறிச் செல்லும் மாணிக்கங்களின் மாட்சிமையிற்றான் என் பெருமைபின் அகலமும் தங்கியுள்ளது எனலாம். இதனால், அவர்கள் பிரிந்து சென்றாலும், தத்தம் குடும்பச் சூழலில் என்நினை விழந்தாலும், அவர்களில்—அவர்களின் வாழ்கையிலெனக்கு அக்கறையுண்டு. ஏன்? “பெற்ற வயிறு பித்தும் பிள்ளைமனம் கல்லும்” என்பதும் நாமறிந்தது தானே! எனவே, எங்கெங்கு இருந்தாலும், குறிக்கோள் தவறாமல் வாழவேண்டுமென்று வாழ்த்துகின்றது இந்தத் தாயுள்ளம்.

இதற்கிடையில் இன்றோர் நினைவும் இடையில் வருகிறதே! “இன்பமும் துன்பமும் சுழல் சக்கரமன்றோ.” இன்பத் தென்றல் வீசிக்கொண்டிருக்கையில் அன்றொருநாள் இதயம் வெடிக்கும் செய்தியொன்று கிடைத்தது. அதுதான் என் தொழில் பறிபோகப்போகிறது என்பது. எங்கோ அடித்த சாவுமணி என் காதருகேயும் ஒலித்தது. என் கண்கள் மயங்கின; உலகம் சுழன்றது. உணர்ச்சிகள் தடைப்பட்டன. நாட்கள் — மாதங்கள் — ஏன் ஒருவருடமே உருண்டது. என் செல்வங்களின் இனிய முகங்களை நான் காணவில்லை. ஏக்கம் என்னை வாட்டியது. மழைத்துளி காணாப் பயிரினம்போல உள்ளத்துணர்ச்சிகள் வரண்டன. என் நிலைக்கிரங்கி எனக்காகப் பேசியவர் சிலர். இதனால் மீண்டும் விடிவெள்ளி காலித்தது என்றுதான் கூறவேண்டும். என் பாவையரின் பண்புதவழ் முகங்கள் மீண்டுமென்முன் தோன்றின. அப்பொழுதுதான் நாக்கில் ஈரம் கசிந்தது. உள்ளத்தென்பு உண்டானது. இன்று மீண்டும் இன்பத் தென்றல் வீசுகின்றது. என்றாலும் எவ்விதம் எதிர்காலம் என்று எண்ணிப்பார்த்தேன்; பல்லியும் சொல்லியது.

நானிலம் செழிக்க நன்றாக வாழவேண்டியவர்கள் பெண்களல்லவா? எனவே நல்லிணக்கமுள்ள நாரீமணிகளை நாட்டிற்கு நல்கவேண்டியது நாட்டரசாங்கத்தின் கடமையாகும். தொட்டிலையாட்டும் கையல்லவோ தொல் உலகையாளும் கை? அப்படியாயின் நல்லறிவுள்ள பெண்மணிகள் நாட்டில் நிறைய வேண்டாமா? பண்புடைப் பாவையர் எங்கும் பரவவேண்டாமா? பாலரைப்பயிற்றும் பள்ளியாசிரியர் பெருகவேண்டாமா?

எனவே, இவர்களுக்கெல்லாம் வழிகாட்டும் இவ்வன்னையின் வாழ்வு வற்றாத சுனையாகவேண்டும். வளம்பொருந்திய விளைநிலமாகவே நிலைக்கவேண்டும். வளரும் மதிபோல், என்னிடம் வரும் வனிதையர் தொகை பெருகவேண்டும். செல்லரிப்பது போன்ற எனதுள்ளத்துயர் நீங்கவேண்டும். சீரிளமை நீடிக்க வேண்டுமென்கிறேன். என் வேண்டுகோளுக்கு எதிர்காலம் எப்படியோ? சிந்தித்துப்பாருங்கள்.

அதிபர், பேரரசியருடன் முதலாம், இரண்டாம் வருட ஆசிரிய மாணவர்கள்.

கோவைத் தாயிடம் விடைபெறும் கோதையர்

திருவாட்டி ம. நடராசர்,
1-ம் வருடம்.

கோப்பாய் மகளிர் ஆசிரிய^X கலாசாலை
தோப்பாய்த் திகழ்ந்து மணம்விசக் — காப்பாய்
கரிமுகனே! ^Xகணபதியே! கந்தனின்^X சகோதரனே!
^X புரிகுவையே யென்று மருள்.

ஆயிரத்துத்^X தொளாயிரத்து ^Xஅறுபத்தைந் தாமாண்டிற்
தூயவாசிரிய ரென வெளியேறும் — சேயிழையார்
தம்மைப்பற்றிச்சிறிது தமிழேன் மொழிந்திடுவேன்
செம்மையீர் செவிசாய்ப் பீரே.

அன்னம்மா வென்றவொரு ஆரணங் கராலியினாள்
என்னம்மா சொல்வேனெமக்கீந்த — அன்னந்தான்
இன்னமுமெம் நாவில இனிக்கின்ற தறுசுவையைச்
சொன்னபடி யீந்தாள் சுகி.

சற்குணதேவியென்று சாற்றினாற் சந்திரனே
பற்பல காதத்தாரம் பறப்பானாம் — பொற்றொடியாள்
நுண்கலையாள், நுண்மதியாள், நுண்ணறிவாள், தண்டமிழின்
கண்போன்றாள் கரவெட்டி யாள்.

ஞானேசுவரியென்ற நல்லிருபாலை நங்கை
தானே யியங்கிடு நற்றன்மையுளாள் — வானேர்
புகழுடையாள் புந்தியிலேநற் சிந்தனையுடையாள்
அகமதிலே யன்புடையா ளறி.

ஞானம்மா வென்றவுடன் நாவுமினிக்குமம்மா
கான மழைபொழிவாள் கட்டழகி — மான்விழியாள்
மங்காத உடுவானாள் மகிழ்வலைப் பந்தாட்டத்தில்
புங்குடு திவாளென்றே புகல்.

ஞானம்பிகை யென்ற நன்முல்லைத் தீவினளாம்
தேனுவல் பேச்சுத் தெவிட்டாதே — பானம்
பருகிடும் போதும்பகிடி பகர்ந்தாளேற் குலுங்கநகைத்
தருந்திடவே மறந்திருப்ப ரறி.

‘கேட்டுட்’ என்றோர்மங்கை சுருவிற் பதியினளாம்
‘பீட்டுட்டும்’ சோறுந் தருவாளாம் — வாட்டமிலா
வட்டமுகத் தழகி வளர் உணவு மந்திரியெம்
இட்ட உதவித் தலைவி யியம்பு.

கமலாவெனக் கூறினுயர் கனித மேதையிவள்
தமர் பிறரென்றேபேதம் பாராள் — சமமாக
அனைவரையு மதித்திடுநல் லழகுமங்கை மாதகலாள்
மனையிலிருந்தே வருவாள் மகிழ்ந்து.

கனகம்மா வென்றவொரு கருஞ்சுருளைக் கூந்தலுளாள்
தினமுந்தான் கறுப்பென்று தேம்பிடுவாள் — மனமகிழ்ந்து
மகளிர் கலாசாலை மதிவதனியெனப் போற்றும்
முகமுடையாள் மிருகிலிளாள் மொழி.

கண்மணியென்ற லெங்கள் கலாசாலைத் தாயிற்குக்
கண்மணி போல்வாளென்று கழல்வோம்யாம் — நன்மணியாய்ப்
பத்தழகும் பெற்ற பாவையவள் பாரினிலே
புத்தூரைச் சேர்ந்தவளாம் புகல்.

குகானந்த நாயகியென்றூற் கூந்தலழகியவள்
புகவஞ்சும் பொய் சோம்பல்போயொதுங்கும்—நகைமுகத்தாள்
நல்வினையாட்டுத் தலைவிநம் தமிழ்மன்றத் தலைவி
பல்கலைப் பாவையுடுவிலாள்.

வில்லியென்ற நாமமுள்ள தொல்மிருகவிற் செல்வி
நல்லியல்பாள் நாவன்மை தானுடையாள்—அல்லியைப்போல்
ஆவேசமாக அழகாகப் பேசிடுவாள்
தாவாதே பரிசுவனைத் தவிர்த்து.

உலோகநாயகியென்ற உருவிற் சிறியவளின்
சுலோகமோ “இராதா இல்லம்”—தலைவியெனப்
பதவிபெற்ற நாட்தொட்டுப் பாடுபட்டாளதற்காக
உதவுவள் முள்ளியவளை வந்து.

மனோன்மணியென்றே கூறும் மாநகர் பூநகரியினுள்
வினோபாவினுருடையாளுள் முடையாள்—சினமென்றால்
என்னவிலை வீசையெனக் கேட்கு மியல்புடையாள்
முன்னிற்பாள் முருகனிடம் முனைந்து.

நாகேசுவரியென்று நல்லவொரு நங்கையுளாள்
பாகாயினிக்குமவள் பண்கேட்டால்—நோகாமல்
இல்லத்திற் கென்றோடிப் போகாமற் பயின்றிடுவாள்
முல்லைத் தீவாளென்றே மொழி.

பரமேசுவரியென்ற பாவையொரு கடுகேதான்
தரமோ பெரிதம்மா தாரணியில்—கரங்கூப்பித்
தொழுது மணிகிலுக்கும் தோகையவள் தொல்லையில்லாள்
கொழும்புத் துறையாளே குறி.

பவளராணியென்ற பரிதியொளி போன்றவளாம்
கவலையறியாள் கஞ்ச வதனமுளாள்—நவமாகக்
கல்விமந்திரிப் பதவியேற்றுக் கடமைசெயும்
செல்வி சாவகச் சேரியாள்.

புட்பராணியென்ற பொன்னகர்ச் சங்கானையினுள்
இட்டம்போற் கனியியற்றுமியல்புள்ளாள்—கட்டங்கள்
கணக்கின்றி வந்தாலுங் கலங்காத சிந்தையினுள்
இணக்கமுளா ளெம்மோடி யம்பு.

புவனேசுவரியென்ற பூசையறை நினைவிலெழும்
நவமாகச் சிவபூசை புரிந்திடுவாள்—தவமுடையாள்
தங்குதடையேதுமின்றித் தவத்தோத்திரம் பாடும்
புங்குடுதீவா ளென்றே புகல்.

இராசம்மாவின் முகத்தி லிராசகளை தோன்றும்
பராபரனைப் பாடிடு நற் பாவையவள்—தராதரத்தைப்
பாராது பழகிடுவாள் பண்போடொழு கிடுவாள்
ஊர் சாவகச்சேரி யோது.

இரத்தினமென்றே கூறுமின் சொல் நிறைவுடையாள்
புரத்தீசனைப் போற்றும் பொற்புடையாள்—சிரமீது
கைகூப்பி நாளுங் கழல்தொழுவாள் கலைவல்லாள்
தையலவள் நீர்வேலி யாள்.

இரத்தின பூபதியென்ற இடைக்காட்டு நன்மாது
கரத்தினிலே தூரிகையை ஏந்திவிட்டால்—தரத்தினிலே
முதலென்று மதலையுமே முறுவலித்துக் கூறவல்ல
விதமாக வரைவாள் விரைந்து.

இரத்தினேசுவரியென்பாள் இரத்தினக்கல் போன்றவளே
சிரத்தை மிகவுடையாள் சிற்றிடையாள்—இரத்தநிறச்
சேலைதனை மிகவிரும்பும் சேயிழையாள் நல்லச்சு
வேலியினைச் சேர்ந்தாள் விளம்பு.

சிவசோதியென்றாலெம் சிந்தை குளிர்ந்திடுமே
தவஞ்செய்தோம் யாம் தலைமைமாணவியாய்—அவர் வரவே
ஆதிப் புலவர் குலத்துதித்த பூங்கொடிதான்
சூதறியாள் சுன்னாகத் தாள்.

சிவபாக்கியமென்றாற் சிறிய சிரித்தமுகம்
எவர் முன்னுந் தோன்றுமின்சொல்லாள்—அவளெங்கள்
கூட்டுறவுச்சங்க முதலாளி கணக்கருந்தான்
நாட்டமுளாள் மந்துவிலாள் நவில்.

செல்வராணியென்று செப்பினாற் சிந்தைமகிழ்ந்
தெல்லார்க்கு மிதஞ்செய்யு மின்னுருவம்—வல்லாளே
நாற்புகா ஊசிமுனையிலும் நுழைந்துதவும்
நோற்பினுள் நுணுவினா ளறி.

தவமணியென்றே சொன்னாற் தண்ணென்றிசைபாடிப்
புவனத்தையே யிர்க்கும் பொன்போன்றாள்—தவமேதோ
நாம் செய்தேவந்தாள் நல் வவுனியாவாளழகில்
வீமன் மடந்தை தோற்றாள்.

தெய்வாணை யென்பவளோ தித்திக்கும் பேச்சழகி
மெய்காக்கும் சுகாதார மந்திரியாம்—நெய்யினிலே
செய்த பலகாரம் போன்றிருக்கு மவள்பேச்சு
பொய்கூருக் கரவெட்டி யாள்.

திலகாப்பாள் என்ற திறமைபெற்ற நல்லமுது
சிலாபத்து நல்லமுத்து சிறப்புடையாள்—பலகாலும்
மேடையிலே யெழுந்தருளி மெய்சிலிர்க்கப் பேசிடுவாள்
கோடையிலே குளிர்மழைபோற் குறித்து.

யோகம்மா என்பவள்நற் தியாகமன முடையாள்
சோகரச மறியாச் சிந்தையினுள்—பாசனவே
உருகிடுவாள் மற்றோரினுளம் வாடினுத் தமிழாள்
மருவு மீசாலையாள் மதி.

இராசம்மாவென்றவொரு இளந்தாயெந் நாளுந்தான்
பராவுவளே பரமனைப் பாக்கள்பாடி—அராவணிந்தான்
ஆண்டுமூன்றாக்கி விட்டானருள் புரிந்து காத்திடவே
வேண்டிடுவாள் மானிப்பாய் மதி.

விசாகபூஷணியென்ற வீணைக் குரலாளைத்
தசமுகனு மிசைப்பிச்சை யிரந்திடுவாள்—வசமாகி
வாய்திறந்து பார்த்திருப்போம் வாய்திறப்பாள் தேன்சொரியும்
தூயவள் தொல்புரத்தாளென் றுணர்.

அடங்காத மனது குரங்கு போன்றது. அது ஆசை
என்னுங் கள்ளைக் குடித்துவிட்டது. வெறிபிடித்து ஆட்டு
கிறது. பின்பு பொருமை என்னுந் தேள் அதைக்கொட்டி
விட்டது. அப்பொழுது அது படும்பாடு சொல்லிமுடியாது.

‘தாயுமானவர்’

மகளிரெடுத்த முத்தமிழ் விழா

— சீதாதேவி கணபதிப்பிள்ளை,
1-ம் வருடம்

தமிழ்த் தாய்க்கு விழாவெடுத்தனர் பண்டைத்தமிழ் மன்னர்
கள். இலக்கிய வாயிலாக அவ்விழாவெடுப்புகள் பற்றி நாம்
படிக்குந்தோறும் விழாக்காட்சி நம் கண்முன்னே தோன்றுகிறது.
சேர, சோழ, பாண்டியரும், அவர் தம் குடிகளும் தம் அன்னை
யைப் போற்றுவதும் ஏத்துவதும் எம் கண்களில் நிறைந்த
காட்சியாகின்றது. தமிழ் மன்னராட்சி குன்றவும் அந்நிய
ராட்சி ஒங்கவும் ஒரு காலம் இடையிட்டது. விழாவெடுப்பு
களைக் காண்பதரிதாயிற்று. பண்டைய மன்னர்களும் அவர் தம்
குடிகளும் கண்ட விழாக்களை இன்றைய மக்கள் ஊனக் கண்க
ளால் காணமுடியாதாயினும் அகக் கண்ணால் காணும் வாய்ப்
பை நல்கியவர்கள் அன்று வாழ்ந்த அறிஞர்களும் கவிஞர்களு
மாவர். அவர்களின் முயற்சி இலக்கியங்களாக வடிவமெடுத்து
எம்முள் புகுந்து அன்றைய மன்னரிடையும் மக்களிடையும்
காணப்பட்ட அரும் பண்புகளை எமக்கும் அளித்துக்கொண்டிருக்
கின்றன. இப்பண்பே ஆடித் திங்கள் இருபத்து நான்காம் நாள்
கோவை அரசினர் மகளிர் ஆசிரிய கலாசாலை மாணவிகள் தமி
ழன்னைக்கோர் விழாவெடுக்கக் காரணமாயிற்று.

ஆடவர் நிகழ்த்தும் விழாவெடுப்பிலும் ஆரணங்குகள்
நிகழ்த்தும் விழாவெடுப்பு அன்னைக்கு மிகுந்த சிறப்பைக் கொ
டுக்கும் என்பது இவர்தம் அழியா நம்பிக்கை போலும்! இவ்
வணங்குகள் ஆடிப்பாடி அமரரும் வியக்க விழா எடுத்தனர்.
அள்ளி முடித்த கொண்டை; இடுப்பிலே வரிந்து கட்டியசேலை;
அன்னைக்கு விழாவெடுப்பதில் மகிழ்ச்சி பொங்கும் முகம்.
இவர்கள்தாம் இலக்கியங்கள் எடுத்தியம்பும் நங்கை நல்லா
ரோ! இந்நிலையிற் பட்டாம் பூச்சிகளெனப் பறந்து திரிந்தனர்
கோவை அரசினர் மகளிர் ஆசிரிய கலாசாலை மாணவிகள்.
“உலகம் போற்றும் உத்தமக் கவிஞர்களையும், மக்கள் இதயங்
களில் மங்கா இடம் பெற்ற மாபெரும் அறிஞர்களையும் ஈன்
றெடுத்த கன்னித்தமிழ்த்தாயினைப்போற்றி ஏத்துவம் வாரீர்”
என்ற வாலைகளின் ஆவல் ததும்பும் குரல் கலாசாலைக் கட்டி

டங்களின் சுவர்களெங்கும் பட்டுப் பேரொலி எழுப்பியது: அது எதையோ எனக்கு நினைவூட்டுகிறது. சேரன் செங்குட்டு வன் கண்ணகிக்கு விழா எடுப்பதுபற்றி முரசறைவிக்கின்றான்: முரசொலி முழக்கம் நாட்டின் நாலா பக்கங்களிலும் ஒலிக் கிறது. எங் கழக நங்கையரின் முழக்கமும் நாற்றிசையும் ஒலிப் பது அந்நிகழ்ச்சியையே என் நினைவிற்குக் கொண்டு வந்தது. கலாசாலைச் சூழ்நிலையிலே ஓர் உயிரோட்டம். பணியாட்கள் முதல் பேராசிரியைகள் வரை ஏதோ ஒரு புத்தூக்கம். மலர் களும் செடிகளுமே பூத்துக் குலுங்கி எம் மகிழ்ச்சியில் தமது பங்கும் குறைவல்ல என்பதை எடுத்துக்காட்டின. பூமித்தாயின் மடியில் உறங்கும் அவற்றிற்குத்தான் இவ்விழா எத்துணை ஆவ லைத் தூண்டியதோ! எட்டி எட்டி எமது காரியங்களைக் கவ னித்து மட்டிலா மகிழ்ச்சி தெரிவிப்பனவாகி முகம் தூக்கி எழுந்து மலர்ந்து சிரித்தனவே.

விழாவிற்கு முதல்நாள், அரண்மனையில் மன்னன் வீற்றிருக் கின்றான். மந்திரிகளும் மற்றையோரும் சபையில் கூடவே வீற் றிருக்கின்றனர். ஆலோசனைச்சபை போன்று தோன்றுகிறதே இச்சபை. குடிமக்களுக்கு உறக்கமே இல்லைப்போலும் இன்று. சிறகடித்துப் பறக்கும் சிட்டுக்குருவிகள் போன்று மகளிர் அங்கு மிங்குமாகப் பறக்கிறார்கள். பாதித் தூக்கத்திலிருக்கும் எனக்கு என் தூக்கத்தைக் கலைக்கவோ, கண் திறந்து என் கண்களில் நிறைந்து தோன்றும் காட்சியை நீக்கவோ முடியவில்லை. மீண் டும் புரண்டு படுத்தேன். அலங்கரிக்கப்பட்ட மண்டபம், அங்கே ஆயிரமாயிரம் முடிமன்னர். இவர்கள் விண்ணவரோ, மன்னவரோ என்று கண்டவர்கள் வியக்குந் தோற்றம். இவர் கள் யார் வரவையோ எதிர்பார்த்திருப்பதாக இவர்களின் விழிகள் பேசுகின்றன. கட்டழகிகளான கன்னியர் மூவர் அரம்பையர் போன்று இவர்கள்முன் தோன்றுகிறார்கள். இவர் கள் வரவைத்தான், அம்மன்னவர்கள் இதுவரை எதிர்பார்த்த னரோ? இக் கன்னியரழகைப் பருகுவென்றே என் கண்கள் விழித்துக் கொண்டன. இதுவரை நான் கண்டது கனவா? என் கனவிலே உதயமாகிய நன்னாளும் என்னுடன் சேர்ந்து கொண்டே விழித்துக் கொண்டது.

கழக எல்லையெங்குந் திருமண ஏற்பாடு. வாயிலிலே வளைத் துக் கட்டப்பட்ட குலைதள்ளிய வாழைகளிரண்டும் விழாக்காண வருவோருக்குச் சிரந் தாழ்த்தி வணக்கந் தெரிவிக்கின்றன. வழியெல்லாம் அசைந்தாடிய மாவிலைத் தோரணங்கள் ஆயிரம் கரம் நீட்டி ஆவல் பொங்க அவர்களை “வம்மின்! வம்மின்!” என்று அழைக்கின்றன. மண்டப வாயிலிலே நங்கையர் பலர்

இன் முகங்காட்டி விழாக் காண வந்தோரை நல் வரவு கூறி வரவேற்கின்றனர். ஏறக்குறைய விழாவிற் கலந்துகொள்ள வேண்டியவர்களெல்லோரும் வந்துவிட்டார்கள். மண்டபத்தின் முன்புறத்தே முத்தமிழக் கொடிக் கம்பம் உயர்ந்து தோன்று வது, “தொன்று நிகழ்ந்ததனைத்து முணர்ந்திடு சூழ்கலை வாணர்களும்—இவள் என்று பிறந்தவள் என்றுணராத இயல் பினளாம் எங்கள் தாய்” என்ற உண்மையைச் சொல்லாமல் சொல்வது போன்றிருந்தது. இந்த உண்மையை ஆமோதித்து அவளை வாழ்த்தவென வண்ண வண்ணச் சேலைகட்டிய வனி தையர்கள் கொடிக் கம்பத்தைச் சூழ நிற்கின்றனர். விழாத் தலைவர் கொடி ஏற்றுகின்றார். மகிழ்ச்சி ஆரவாரத்துடன் வனி தையர் தமிழ்த் தாய் வணக்கம் பாடுகின்றனர். அடுத்து அலங் கரிக்கப்பட்ட அரண்மனை மண்டபத்துள் நுழைவது போன்று நாமெல்லோரும் கழக மண்டபத்துட் புகுகிறோம். சங்கப் புல வரோ எனும்படி தமிழறிஞர்கள் பலர் மேடையிலே வீற்றிருக் கிறார்கள்.

கருத்தரங்கு ஆரம்பமாகின்றது. தமிழ்த்தாய்க்கென எடுக் கும் விழாவாக இருப்பதனாலோ, பெண்மையைப்பற்றி ஆண்க ளுக்கே அதிகம் தெரியும் என்றதனாலோ ‘பெண்மை எது?’ என்ற விடயத்தில் நடக்கும் கருத்தரங்கில் ஆடவரே பெரும் பான்மையினராகக் காணப்படுகின்றனர். அவர்கள் காட்டும் பெண்மை எந்தமிழ்த்தாயின் பெருமையை, ஏன் அத்தாயின் சேய்களாகிய தாய்க்குலத்தின் பெருமையையல்லவா எமக்கு எடுத்து விளக்குகிறது. “ஒரு தமிழ் விழாவிலே இத்தகைய கருத்தரங்கு அவசியமா?” என்று என்னையே கேட்டுக்கொள் ளுகிறேன். “ஏன் பண்டைத்தமிழ் மன்னர்கள் இத்தகைய விழாக்களிலே கவிஞர்களையும் கலைஞர்களையும் அழைத்துப் பரிசளித்துக் கௌரவிக்க வில்லையா? தமிழ்த்தாயின் நீண்ட நல் வாழ்வுக்குக் கவிஞரும் கலைஞரும் ஆற்றவேண்டிய தொண்டுகள் பற்றி ஆய்வுகள் நடத்தவில்லையா? ஆம் நம் விழாப் பேச்சா ளர்கள்தாம் நம் தாயின் பெருமை பேசுவந்த கவிஞரும் கலை ஞரும் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியுமா?” என்வினாவுக்கு விடையை நானே கண்டு கொண்டேன்.

கருத்தரங்கு முடிவுறுகிறது. கதம்ப நிகழ்ச்சிகள் ஆரம்ப மாகின்றன. மண்டபம் நிறையவிருந்த பார்வையாளரின் கண்கள் மேடையிற் தோன்றவிருந்த நிகழ்ச்சியை எதிர்பார்த்து

நிலைத்த பார்வையுடையனவாகின்றன. இதற்கிடையில் மேடையில் தோன்றவிருந்த ஆரணங்குகளின் அரவம் கேட்கின்றது. அவர்கள் திரைமறைவில் மேடையில் ஏறிவிட்டார்களோ என்னவோ,

“ ஈழத் திருநாட்டின் சீருஞ் சிறப்புஞ் சொல்லிக்
கோல்கள் கரத்திலேந்தி ஆடிடுவோம் ”

என்ற இசை ஒலியால் எங்கும் அமைதி காணப்படுகிறது. வண்ணக் கோட்டுச்சேலைகட்டி வனப்பான கூந்தலைக் கோலஞ் செய்து, நீண்ட சடை பின்னிப் பூ முடித்துக் கோல்கள் கரத்திலேந்திக் கோலாட்டம் ஆடினர் அணங்குகள். இவர்களின் ஆட்டத்தில் விழாவெடுக்கும் விறுவிறுப்புக் காணப்படுகிறது. அடுத்து, சூடிக் கொடுத்த நாச்சியாரான ஆண்டாள் மேடையில் தோன்றுகிறாள். அவள் பிடிக்கும் அபிநயங்கள் அவளின் உள்ளக்கனவை வெளிப்படுத்தினாலும் அதில் நனவு நிகழ்ச்சி ஒன்று நடக்கிறதென்பது என் கனவு. ஆடலும் பாடலும் ஒன்றோடொன்று இணைந்து பார்வையாளரைப் பரவசத்திலாழ்த்தி விடுகிறது.

“ மத்தளம் கொட்ட வரிசங்கம் நின்றாத
முத்துடை தாமம் நிறை தாண்ட பந்தற் கீழ்
மைத்துனன் நம்பி மதுசூதன் வந்தெந்தன்
கைத்தலம் பற்றக் கனக கண்டேன் தோழி நான். ”

இம் மண்ணுலகில் நடக்கும் தமிழ் விழாவைக் காணவந்து அதனைக் கண்ட களிப்பினால் விழைந்தாடும் மாதிவள் விண்ணவளோ என்ற வியப்பில் என் சிந்தனை சுழல்கையிலே பாட்டொலி நின்று விடுகிறது. திரை இழுக்கப்படுகிறது. அவள் மறைந்து விடுகிறாள்.

மீண்டும் திரை இழுக்கப்படுகின்றது. ஓர் ஆடவனும் ஒரு மடந்தையும் காட்சியளிக்கின்றனர். இவர்களின் நடை, உடை, பாவனை, பேச்சு யாவும் இவர்கள் நெய்தல் நில மக்களென்பதை நன்கு தெளியவைக்கின்றன. இடுப்பிலே கட்டிய பறியும், தலையிலே கட்டிய துணியும், நீட்டி முறுக்கிய மீசையும், எடுப்பான தோளும் அவன் திரைகடலோடித் திரவியந் தேடுந் தீரன் என்று சான்று பகர்கின்றன. உச்சியிலே அள்ளி முடிந்த கொண்டை, கணைக்கால் தெரியக் கட்டிய நாட்டுச்சேலை, வாட்டசாட்டமான உடற்கட்டு, தளக்கான நடை இத்தனையுஞ் சேர்ந்த அவன் நெய்தல் நிலப் பெண்ணுக்கோர் எடுத்துக் காட்டு. தமிழ்த்தாயின் வளங்களெல்லாம் அவர்களைச் சூழ்ந்

துள்ள எல்லையற்ற பெருங்கடலிலேதான் உண்டென்பது இவர்களுக்குத்தான் நன்றாகத் தெரியும் போலும். பாட்டொலிகேட்கிறது. அவன் பேசுகிறான்.

“பொழுது விடிஞ்சு போச்சுப் பெருங்கடலோஞ்சு போச்சுப்—பொன்னி

தொழுதுவிட்டு மீன் பிடிக்கப் போய் வாறேன் பொன்னி.”

அவள் பதில் விடுக்கிறாள்:—

“கடலும் அலை விழுந்தும் காற்று விழவில்லை மச்சான் வடகடலில் அலை திரண்டு வருகதே பாராய்.”

இது அவர்களுக்கே உரியதான பேச்சு. கைவழி செல்லும் நயனமும் கண்வழி செல்லும் மனமுமாக இவர்கள் தம் உள்ள உணர்வை ஒருவருக்கொருவர் வெளிப்படுத்துகின்றனர். கடைசியில் ஏதோ முடிவுக்கு வந்தவர்களாய்,

“நானும் நீயும் மீன் புடிச்ச இந்த நாட்டுக்குச் சேவை செய்யவேணும்” என்று உறுதிகூறி மக்களிடமிருந்து விடை பெறுகிறார்கள். அவர்களின் இவ்வுறுதிமொழி ஒவ்வொருவரும் தன்னாலியன்றவரை நாட்டுக்குச் சேவை செய்யவேணும் என்ற ஓர் உயரிய நோக்கை எல்லோர் உள்ளங்களிலும் உண்டாக்கி விடுகிறது. அத்துடன் இந்தச் சோடியின் தோற்றமும் எல்லோர் உள்ளங்களிலும் உறைந்து விடுகிறது.

இனி நடக்க விருப்பதென்ன? தமிழ்த்தாய்க்கு விழா வெடுத்த நமக்கு இந்த மங்கல நாளிலே ஒரு மங்கல நிகழ்ச்சியை—விண்ணவரும் போற்றும் வியத்தகு வீமன் திருமடந்தையின் திருமணத்தை நடத்தி விடுவோம் என்ற எண்ணம் நமக்குத்தோன்றியதிற் தவறில்லையல்லவா? தன் கருத்தைக் கவர்ந்த நங்கை நல்லாள் பற்றி நளன் சிந்திக்கின்றான். இதே வேளையில் அவளும் மங்கையர் தம் மனத்தை வாங்குந் தடந்தோளான நளனையே அடைந்துவிடத் துடிக்கிறாள். இவர்கள் தம் காதலை அறிந்த ஓர் அன்னம் வீமன் திருமடந்தையை நளனது வாம நெடும்புயத்தே வைப்பதாக உறுதி கூறுகிறது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் இந்திரன் முதலாகிய தேவர்களும் தமயந்தியை அடைய முயல்கின்றனர். இதன் முடிவாக மண்ணக மன்னரும் விண்ணகவேந்தரும் மண்ணுலகில் தமயந்தியின் சுயம்வர மண்டபத்தில் ஒன்று கூடுகின்றனர். சுயம்வர மண்டபக் காட்சி நம் எல்லோரையும் ஒரு புது உலகிற்கு அழைத்துச் செல்கிறது.

மிக உயர்ந்த விலையுடைய ஆடை ஆபரணங்களை அணிந்து முடிகளும் கவசங்களும் காண்போர் கண்களைப் பறிக்கும் வண்ணம் வீற்றிருக்கின்றனர் மன்னர்கள். மங்கையர் மூவர் தோன்றுகிறார்கள்? இவர்கள் யாரோ? தேவ மாதர்களோ? இல்லை! மண்ணவரும் விண்ணவரும் அடையத் துடிக்கும் பூமடந்தையாம் தமயந்தியே இருமருங்கும் தோழியர் சூழநடுவண் நிற்பவள். விரித்த கூந்தலும் வெண்துகிலும் விளங்கு பொன் முடியும் களங்கமற்ற மதிமுகமுங் கொண்டு தோற்ற மளிக்கும் முன்னவள் யார்? இவள் தான் கலைச் செல்வியோ? ஆம், கலையரசியே இங்கு சுயம்வரங் காண எழுந்தருளி விட்டாள். இல்லை, முடிமன்னரை வீமன் திருமடந்தைக்கு அறிமுகஞ் செய்து வைக்கும் அரும்பணியை மேற்கொள்ள வந்தாளவள்.

இந்தச் சுயம்வரமண்டபக் காட்சியை என்றோ ஒரு நாள் விபரமறியாத இளமையில் நான் பார்த்ததாக உள்ளத்திலே ஒரு பிரேமை. என் நினைவுகள் பன்னிரண்டு வருடங்கள் பின்னோக்கி ஓடின. நான் எட்டாவது வகுப்பிற் படித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, தமயந்தி சுயம்வரம் பற்றி என் ஆசிரியை கற்பித்த காட்சி என் மனத் திரையில் அச்சமயம் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. மேற்கொண்டு கடந்தகால நிகழ்ச்சிகள் என்னுள்ளத்திலே அலை பாயுமுன் சுயம்வர மண்டபத்தில் திடீரென்று நிலவிய அமைதியால் என் கவனஞ் சிதறடிக்கப்பட்டது. அறிமுகப் படலம் முடிந்தது. தமயந்தி சிந்திக்கிறாள். ஏன்? விண்ணவரும் இங்கு வீற்றிருக்கிறார்களே. நளனுக்கும் அவர்களுக்கும் எவ்வித வேறுபாடுந் தெரியவில்லையே! கூர்த்தமதியும், இயற்கை விவேகமும் பெண்மை நலமுமுடையவள் தமயந்தி. ஆம், அதனாலே அறிந்தாள் நளன்தன்னை ஆங்கு. சூட்டி விட்டாள் மணமாலே அவனுக்கு. சுயம்வர மண்டபம் இவர்களின் சோடிப் பொருத்தத்தினாலோ என்னவோ புத்தழகு பெற்றுப் பொலிகின்றது, நளனும் தமயந்தியும் அனைவரதும் அன்பையும் ஆசியையும் பெறுகிறார்கள். ஆடல் காண்கிறார்கள். தன் விழாக்காண வந்த அத்தம்பதிகளை உளமார வாழ்த்துகிறாள் தமிழன்னை. தரும தேவதையே இந் நன்னிகழ்ச்சியைத் தமிழ்த்தாயுருவில் வந்து நிறைவேற்றினாள் போலும். எங்கும் ஒரே குதூகலம். சபையோரின் மகிழ்ச்சியை அவர்களின் கைதட்டல் ஒலியும், ஆரவாரமும் எடுத்துக் காட்டின.

இன்னும் எதையோ எதிர்பார்த்து ஏங்குகின்றன இரசிகப் பெருமக்களின் கண்கள்: நடிகர்கள் அத்தனை பேரும் மேடையிற் தோன்றினர். அவர்கள் யாவரும் ஓர் இராச பரம்பரையினர் என்றே காட்சியளிக்கின்றனர். சபையோரின் வியப்பிற்கோர் அளவில்லை. மகளிர் கழக மேடையில் இத்தனை ஆடவர்களும் எங்கிருந்து தோன்றினரோ? அதிலும் எல்லோரும் முடிமன்னர்களாக காட்சியளிக்கின்றனரே! சபையோர் தம் சந்தேகத்திற்கொரு முடிவு காணுமுன் நடிகர்களின் வாழ்த்துப் பாக்களும் வணக்கப் பாக்களும் எங்கும் ஒலிக்கின்றன. “ஒரு நாடகம் — அதுவும் சரித்திரசம்பந்தமான நாடகம் நடைபெற்றது! பெண்களாகவே அத்தனையர்தர நாடகத்தைத் தயாரித்து நடித்தார்களென்பது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது” என்ற கலைநிகழ்ச்சிகட்குத் தலைமைதாங்கிய கலையரசு அவர்களின் வார்த்தைகளால், எல்லோருள்ளங்களும் பேருவகையினாலும் பெருமிதத்தினாலும் நிறைவுறுகின்றன. நம்மிடம் பொன்னும் மணியுமில்லை. புகழோங்கும் கவிஞரை நாம் அழைக்கவில்லை. ஆனால், கன்னித் தமிழ்த்தாய்க்கு நாம் என்றுஞ் செய்யும் அன்புத் தொண்டும் நன்றிக்கடனும் இதுதான் என்பதை ஏனையோருக்கும் செயல்முலம் எடுத்துக் காட்டினோம் என்பதில் நாம் பெருமையுறுதிருக்க முடியுமா?

மனவடக்கமும், புலனடக்கமும் உன்னை ஓர் உறுபல ஆற்றல் மிகுதியான படைத்தலைவரிலும் பார்க்க அதியாற்றல் மிக்க உண்மையானதொரு வீரரமணியாக்கும்.

— சுவாமி சிவானந்தர்

புயல் வகுத்த வழி

— திருமதி. மங்கையர்க்கரசி சின்னத்தம்பி

கிரண்பரிய பேரொளியாய், கேட்பதற்குப் பேரொளியாய், எண்ணரிய கருத்தினொன்றாய், ஏகனாய், அநேகனாய், உமை பாகனாய்ப் பாசம் கடந்தோனாய், அணுவிலும் அணுவாய், பெரி தினும் பெரிதாய் விளங்குகின்ற இறைவனையோ அவன் செய லையோ இப்படியென்றே இவ்வளவென்றே எடுத்தியம்ப இயலா தாகும். இத்தகு இறைவன் தன் படைப்புக்களோ பலவிதம்.

எத்தகைய சூழ்நிலைகளில் மக்களுளரோ அதற்கேற்ப வாழ்க்கைமுறையும், தொழில்முறையும் அமைந்திருக்கும். இத் தகைய சூழ்நிலையில் அமைந்ததே வடமாகாணத்திலுள்ள மயிலிட் டிக் கிராமம். செல்வங்கள் பவவற்றைத் தன்னகத்தேயுடையது கடல். அக்கடலே அவ்வூர் மக்களின் வாழ்வுக்கும் தாழ்வுக் கும் அடிப்படை. (இக்கிராமக் கரையோரங்களின் விதி.) நாளாந்தம் கடலை நம்பி வாழ்வோர் இங்குவாழும் மீனவர்கள். ஒவ்வொருநாளும் இயற்கையுடன் போராடிவென்ற பயனைக் கொண்டுவந்தாற்றான் மறுநாள் வயிற்றுப்பசியகலும்.

மார்கழிமாதம். மழைபெய்யவேண்டிய காலம்தான். ஆயினும், இறைவன் மீனவர்தம் நன்மைக்காகவோ என்னவோ மழையைக் குறைத்துவிட்டான். அன்றொரு திங்கட்கிழமை. பொழுது சாய்கிறது. அவ்வூர்க்குழந்தைகள் சிலர் குடிசைகளின் முன்புறத்தே சடுகுடு விளையாடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். அன்னையரின் அழைப்புக்கேட்டு உள்ளே செல்கின்றனர். அந் நேரம் வானத்தில் மின்னவேண்டிய நட்சத்திரங்கள் அக்குடிசை களினுட் புகுந்துவிட்டனவோ! ஆம். குடிசைகளிலுள்ள விளக்குகள் ஒளிவிடுகின்றன. எல்லோரும் குழுமி இறைவழி பாட்டில் ஈடுபடுகின்றனர். அஞ்சா நெஞ்சம்படைத்த மீனவர் தம் கடமையைமேற்கொண்டு செல்ல, அன்னவரின் பிரிவை ஆற்றாத அன்புமனைவியர் கடலைநோக்கி இரங்கி நிற்கின்றனர்.

ஒரு வீட்டில் மாத்திரம் இன்னும் ஒருவரும் வெளியேறக் காணோம். ஏனோ! சற்றுக் கவனிப்போம். அவர்கள் மணமாகிச் சில காலந்தான். முதன்முதல் இன்றுதான் அப் பெண்

ணின் கணவன் விட்டுப்பிரியப்போகிறான்: பெண்ணின் விம்மலைத் தொடர்ந்து ஆண்குரலொன்று கேட்கிறது.

“லக்குமி! நான் போய்வர விடைகொடு”

“.....”

“நானே உனக்கு என்ன வாங்கிவருவேன் தெரியுமா?”

“எனக்கு ம்..... ஒன்றும் வேண்டாம்”

இப்போது அவளது முகத்தில் யார் இந்த வண்ணம் பூசியதோ? தலை குனிகிறது. வாடிய முகம் மலர்ச்சியடைகிறது: மலர் முகத்துடன் விடையும் கொடுக்கிறாள். அப்போது அடுத்த வீட்டு நண்பனின் “மாதவா! இன்னும் தாமதமேன்?” என்ற அழைப்புக்கேட்டதும் மாதவன் தனியாக நிற்கும் மனைவியை விட்டுப் பிரிகிறான். அவளது கண்களை நீர் மறைக்கிறது. ஏக்கம் பெருமூச்சாக மாறுகிறது. குடிசையினுட் திரும்புகிறாள். தன் தெய்வத்தின் உருவச்சிலையைப் பார்த்து ஏதோ கேட்க வாயெடுக்கிறாள். அது தன்முன் ஒளிவிட்ட விளக்கொளியைக் காற்றினால் மறைத்துத் தன்னைப் பார்க்கவொட்டாது தடுத்துவிடுகிறது. அவள் தட்டுத்தடுமாறிக் காலடி எடுத்து வைத்ததும் ஏதோ நிலத்திலிருந்த பொருள் தடுக்கிக் கீழே விழுகிறாள்: மயக்கமும், இருளும் அவளைக் கரம்நீட்டி அழைக்கிறது.

இலட்சுமியை விட்டுப்பிரிந்த மாதவனைப் பிரிவு வாட்டினாலும் நண்பர்களுடன் சேர்ந்து தன் தொழிலைக் கவனிக்கச் செல்கிறான். கடற்கரையைடைந்தவர்கள் படகுகளை அவிழ்த்து வலைகளுடன் புறப்படுகின்றனர். மனம் முதலிற் தெய்வத்தைப் பிரார்த்திக்கிறது. சிறிதுதூரம் செல்கின்றனர். அவர்களுடனாகளிற் சில பாடல்களும் ஒலிக்கின்றன. அந்த இரவிலும் ஏதோ ஒரு வெளிச்சம்! இது முன்னிலாக் காலமல்லவே! பின்னரும் அதே வெளிச்சம். ஆம். மழைக்கறிகுறியான மின்னல்தான். தொடர்ந்தும் மின்னல். மீனவர்களது நெஞ்சம் பலமாக அடித்துக்கொள்கிறது. சிலர் திரும்பிவிடுவோமா என்றுகூடச் சிந்திக்கின்றனர். இதை முதலில் விரும்பியவன் மாதவன். அவனுக்குத்தான் தொழிலைவிட இலட்சுமி தனியாக மழை, மின்னலைக் கண்டு பயந்துகொண்டிருப்பாளே என்ற கவலை. எனினும், வெகுதூரம் வந்துவிட்டோமே என்ற எண்ணம் தொடர்ந்து முயற்சியில் ஈடுபடச்செய்கிறது. வரவரப் படகுகள் வலிப்பதே சிரமமாகிக்கொண்டு வந்தது. காற்றின் ஒலி இரைச்சலுடன் வந்துகாதைத் துளைக்கிறது. படகை மோதுகிறது. அவர்கள் உள்ளத்திற் தத்தம் மனைவி மக்கள்பற்றிய எண்ணமும், தம்

வாழ்நாள் இந்நிலையில், இந்நேரத்திலேயே முடிந்து விடப்போகிறதே என்ற ஏக்கமும் தலையெடுத்தது. பேய்ச்சூழுவனியாற்கடல் தன் பேரலைகளை எழுப்பி ஆர்ப்பரிக்கக் கைபிடி மெதுவாக நழுவுகிறது. தம்மெண்ணம்போற் படகுகள் ஆடியசைகின்றன. இந்நிலை எவ்வளவு நேரந்தான் நீடிக்கமுடியும். சிலநேரங்களிற் படகுகள் எப்பக்கம் சாய்ந்தனவோ தெரியவில்லை. படகுகளைக் கைவிட்டவர்கள் அலைகளையும், பாறைகளையும், இராட்சதப் பெருமீன்களையும் துணைதேடின அவை அவர்களுக்கு உதவுமா?

*

*

*

அவ்வீட்டில் விளக்கையே காணோமே என்று பார்த்த அடுத்த வீட்டுப் பாட்டிவந்து தனக்குத்தெரிந்த மருந்துவகைகளைக் கொடுத்த பின்னரே இலட்சுமி கண்விழித்தாள். பின்னர் ஒருசில மணிநேரங்களிற் தூக்கம் அவளை ஆட்கொண்டது. நடுச்சாமம் ஜில்லென்று முகத்தில் யாரோ நீர் தெளிக்கிறார்களே! கண் விழித்தாள். என்னே கொடுமை! அக்குடிசையின் ஒருபக்கக்கூரை பிய்த்துக்கொண்டு போய்விட்டது. அதன் வழிவந்த மழைத் தூறல்களே அவளது முகத்திற் தெளிக்கப்பட்ட நீர். மற்றக் கூரையும் காற்றுடன் போராடிக்கொண்டிருக்கிறது. அவளுக்காக இன்னொரு ஜீவன் கடலலைகளுடன் போராடிக்கொண்டிருந்தது அவள் மனக்கண்முன் தோன்றியது. 'கிரீச்' என்று வீரிட்டுக்கத்தினாள். இதென்ன அவள் குடிசைமுன் ஒருசிறு படையெடுப்பு! ஆம். அடுத்த குடிசைகளும் காற்றின் கடுவேகத்தாற் சின்னாபின்னமடைந்துவிடவே அங்கிருந்த சிறுவர் சிறுமியரும், இடுப்பிலும். உடலிலும் பாலரைச் சுமந்தோராய், நாதியற்றோராய்ச் சில பெண்களும் காட்சியளித்தனர். இனி, அவர்களில் ஒருத்திதானே இலட்சுமியும். ஆம். மணமிகுந்த மலர் வாடுகிறது. இனி என்ன செய்வாள்? அவளுக்கு யார் கதி? அவள் கதிதான் இப்படியெனின் அவள் கணவன் கதிதான் யாதோ? தரையில் இப்படி வீசும்புயல் கடலிற் கோரமாக.....தன் அரக்கத்தனத்தைக் காட்டும்..... அந்நேரம் அவர்கள் அப்புயலிற் சிக்குண்டு ஐயோ! இவ்வாறு புலம்பும் பெண்களின் ஓலம்கூட இறைவனின் காதில் விழவில்லையோ. அல்லது புயலின் வேகத்தால் அவன் செவிகளும் செவிடாகி விட்டனவோ. இந்நிலையிற் காற்றும் தன் வேகத்தைக் குறைக்கின்றது. மேகமும் சற்றுவெளுக்க ஆரம்பிக்கிறது. பெண்களும், பிள்ளைகளும் ஓட்டமும் நடையுமாகக் கடற்கரையை அடைகின்றனர். நன்றாக விடிந்துவிட்டது. கடலும் காற்றும் தம் கோரத் தாண்டவத்தைச் சற்றுக் குறைத்துக் கொள்ளுகின்றன.

காலைநேரம் வீட்டிற்கே திரும்பிவிடும் அவ்வூரவர்கள் அன்று கடற்கரையிலேயே இல்லை. கண்ணுக்கெட்டிய தூரம்வரை கடலில் வெள்ளத்தையன்றி மனிதர்களையே காணோம். இலட்சுமி போன்ற பெண்கள் கண்களிலும் அதே வெள்ளம். நிலம் இலட்சுமியைத் தாங்குகிறது. அவள் விழுந்த வேகத்தில் மார்பிடை ஏதோ குத்துகிறது. அது மூன்றுமாதங்களுக்கு முன் அவள் கழுத்திற் சரண்புகுந்த தாலிச்சரடு 'இன்னும் ஏன் என்னைத் தாங்குகிறாய்' என்று கேட்பது போலிருந்தது. இந்நேரம் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் உறவினர்களை யெண்ணிப் புலம்புகின்றனர். இத்தனை நாட்கள்தானா அவள் வாழ்வு. மூன்று மாதங்களில் வி...தவை... ஆ...! இது நீதியா? நியாயமா? இனி அவள் பற்றுக்கோடில்லாக் கொம்புதானா? அந்நிலை அவளுக்கு ஒரு வெறியையூட்டுகிறது. வேகமாக எழுந்து ஓடுகிறாள் கடலை நோக்கி. தன் தலைவனை நாடி ஓடுகிறாள். அந்நேரம் அவள் அடிவயிற்றில் ஏதோ துடிக்கிறது. அது அவள் ஓட்டத்தையும் தடுக்கிறது. என்னை கொடுமை! இறக்கவும் தடையா? படைத்த இறைவன் வாழ்வழி வகுத்தானா? வாழ்வழியில்லாவிட்டாலும் சாகவாவது விட்டானா? எதற்கும் தடையா?

அன்புமயில் ஆடலுக்கு மேடையமைத்துத் துன்பமென்னும் நாடகத்தைக் காண்பதா? நால் விழிகள் காணவேண்டிய அன்புமகனை இரு விழிகளாலே..... அந்தோ அவள் நிலைகண்டு இரங்குவார் யார்? பசி என்றாற் புசியென்பார் யார்? உண்ணவோ, உடையோ, உறக்கமோ இன்றி... நாதியற்று வீதியிற் திரிவது தானா அவள் முடிவு. இதற்கு வழிவகுப்பார் யார்? பஞ்சனை விரிப்பு அந்தப் பரந்தவெளிதானா? பாதுகாப்புக் கூரையெல்லாம் பகலவனின் கடுவெயிலும் பனியுந்தானா? ஆகா! இப்பட்டு மெத்தையிற் பிறக்கப்போகும் அவளது மகள் எவ்வளவு பாக்கியசாலி...! அவள் சிந்தனை சிதறுகிறது. அவளன்பன் வருகிறான். ஆவலுடன் சிரிக்கிறாள். அதற்கு முடிவேது. சிரித்துக்கொண்டே யிருக்கிறாள். அந்தச் சிரிப்பு எதிரொலியாகி அவளையே பயமுறுத்துகிறது. இன்னும் சிரித்துக்கொண்டேயிருக்கிறாள். அவளைப் பார்த்து நாம் அழுவதா? சிரிப்பதா?

இங்கு இவ் வருடத்திலே

முதலாம் பருவம்

- 6- 1-65 கலாசாலை ஆரம்பம். புதிய மாணவமன்றம் தன் பொறுப்பை ஏற்கின்றது.
- 15- 1-65 முதலாம் வருட ஆசிரிய மாணவிகளைக் குதூகலத் துடன் வரவேற்கின்றோம்.
- 20- 1-65 புதிய சகோதர மாணவிகளுக்குத் தேநீர் விருந்தளித்து மகிழ்கின்றோம். சகோதர மாணவிகள் தங்களை அறிமுகம் செய்கின்றார்கள்.
- 23- 1-65 கலாசாலை மன்றங்களுக்குப் புதிய நிர்வாக உறுப்பினர்கள் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர்.
- 29- 1-65 காந்திமகானின் அமரதினத்தையொட்டித் தமிழ் மன்றத்தினர் பொதறிவுப் போட்டி நடாத்துகின்றனர்.
- 30- 1-65 காந்திமகானின் அமரதினத்தைத் தமிழ் மன்றம் சிறப்பாகக் கொண்டாடுகின்றது. மயிலிட்டிக்குச் சென்று புயலினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவி செய்கின்றனர். தமிழ் மன்றம் சர்வோதய நினைவுக் கட்டுரைப் போட்டி நடாத்துகின்றது.
- 16- 2-65 இரண்டாம் வருட ஆசிரிய மாணவிகளின் படிப்பித்தற் பயிற்சி தொடங்குகின்றது.
- 26- 2-65 கொழும்பில் நடைபெறும் கைத்தொழிற் பொருட்காட்சியைப் பார்வையிட ஆசிரிய மாணவிகள் செல்கின்றனர்.
- 1- 3-65 மகாசிவராத்திரியைப் பக்தி பரவசமாகக் கழிக்கின்றார்கள். சிவதொண்டன் நிலையத்தில் நடக்கும் மகாசிவராத்திரி வழிபாட்டில் பங்குகொள்ளுகின்றார்கள்.
- 12- 3-65 தமிழ் மன்றத்தின் சார்பில் பேச்சுப்போட்டி நடைபெறுகின்றது.
- 15- 3-65 தமிழ் மன்றத்தின் சார்பில் கதை சொல்லுதற் போட்டி நடைபெறுகின்றது.

- 26- 3-65 வருகை தந்த போளவிளாளு அரசினர் மகளிர் ஆசிரிய கலாசாலைப் பேராசிரியர்களையும், மாணவிகளையும் அன்புடன் வரவேற்று மகிழ்கின்றோம்.
- 3- 4-65 முதலாம் பருவ இறுதிநாள்.

இரண்டாம் பருவம்

- 3- 5-65 இரண்டாம் பருவம் தொடங்குகின்றது.
- 12- 5-65 தமிழ் மன்றத்தின் சார்பில் நடைபெறும் செய்யுள் அபிநயப் போட்டியில் பங்குபற்றுகின்றோம்.
- 22- 5-65 தமிழ் மன்றத்தின் சார்பில் பண்டிதர் க. குகதாசன் உரையாற்றுகின்றார்.
- 24- 5-65 இரண்டாம் வருட ஆசிரிய மாணவிகளின் படிப்பித் தற் பயிற்சி தொடங்குகின்றது.
- 8- 6-65 சமூகவியல் மன்றச் சார்பில் கூட்டுறவு உதவி ஆணையாளர் திரு. மு. மதிபாலசிங்கம் 'கூட்டுறவு' பற்றி உரையாற்றுகின்றார்.
- 10- 6-65 கிறிஸ்தவதினம் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது.
- 16- 6-65 உடற்பயிற்சிப் போட்டியில் ஆசிரிய மாணவிகள் ஈடுபடுகின்றனர்.
- 18- 6-65 திருவாட்டி. க. திருநாவுக்கரசு 'குடும்ப நலத் திட்டம்' என்னும் விடயம்பற்றிப் பேசுகின்றார்.
- 22- 6-65 'திருவள்ளுவர் தினம்' கொண்டாடப்படுகின்றது.
- 3- 7-65 மாணிக்கவாசகர் குருபூசைத் தினம். திரு. எஸ். கணேசசுந்தரத்தின் காணொமிர்தம் கேட்டுக் களிக்கின்றோம்.
- 10- 7-65 மெய்வல்லுனர்ப் போட்டி நிகழ்கின்றது. கோப்பாய்த் தொகுதிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திருவாளர் சி. கதிரவேற்பிள்ளை அவர்கள் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொள்கின்றார்.
- 16- 7-65 ஆசிரிய கலாசாலைகளின் வித்தியாதிபதி திரு. W.A. J. W. ஜயதிலகா அவர்களும், பலாலி அரசினர் ஆசிரிய கலாசாலை அதிபர் திரு. சி. கந்தசாமி அவர்களும் கழகத்தைப் பார்வையிடுகின்றனர்.

- 24- 7-65 தமிழுக்கு விழா எடுத்து மகிழ்கின்றோம். முதலியார் செ. சின்னத்தம்பி அவர்களும், கலையரசு க. சொர்ணலிங்கம் அவர்களும் நிகழ்ச்சிகளுக்குத் தலைமை தாங்குகின்றனர்.
- 30- 7-65 இரண்டாம் பருவத் தேர்வு ஆரம்பமாகின்றது.
- 7- 8-65 இரண்டாம் பருவ இறுதி நாள். மகிழ்ச்சியுடன் வீடு செல்கின்றோம்.
- 18- 8-65 பழைய மாணவர் தினம் நடைபெறுகின்றது. பிரதம பேச்சாளராக திரு. பி. சுவரிமுத்து அவர்கள் கலந்துகொள்கிறார். சர்வோதயதினப் போட்டிகளில் வெற்றியீட்டியவர்கள் பரிசில்கள் பெறுகின்றனர்.

மூன்றாம் பருவம்

- 6- 9-65 மூன்றாம் பருவம் ஆரம்பமாகின்றது.
- 11- 9-65 கவிஞர் பாரதியின் 'நினைவுதினம்' கொண்டாடப்படுகின்றது.
- 25- 9-65 'நவராத்திரி விழா' ஆரம்பமாகின்றது.
- 28- 9-65 திரு. பி. சுவரிமுத்து அவர்கள் உரையாற்றுகின்றார்.
- 2-10-65 காந்திமகானின் பிறந்த தினத்தைக் கொண்டாடுகின்றோம்.
- 6-10-65 இரண்டாம் வருட ஆசிரிய மாணவிகளின் படிப்பித்தற் பரீட்சை நடைபெறுகின்றது.
- 11-10-65 முதலாம் வருட ஆசிரிய மாணவிகள் படிப்பித்தற் பயிற்சிக்குச் செல்கின்றனர்.
- 22-11-65 முதலாம் வருட மாணவிகள் மூன்றாம் பருவத் தேர்வில் ஈடுபடுகின்றனர்.
- 1-12-65 கலாசாலை விருந்துபசாரம் நடைபெறுகின்றது.
- 3-12-65 கிறீஸ்துபெருமானின் பிறந்ததினம் கொண்டாடப்படுகின்றது.
- 4-12-65 மூன்றாம் பருவ இறுதிநாள். இரண்டாம் வருட ஆசிரிய மாணவர்கள் பயிற்சிபெற்று வெளியேறுகின்றனர்.

கவிஞன் உள்ளமுங் கற்பனையும்

— செல்வி. சு. தவமணிதேவி
விடுகை வருடம்

கற்பனையைப்பற்றிப் பலரும் பலவாறுகக் கூறுகின்றனர். “கற்பனை கடந்தசோதி” எனக் கடவுளை அடியார்கள் போற்றுகின்றார்கள். ஒருவன் தான் ஓரிடத்திலிருந்து கொண்டே மனத்தைப் பற்பல இடங்களுக்குச் செலுத்துதலே கற்பனையென்பர் சிலர். புலன்கள் ஒருபொருளை நேரே அனுபவியாவிட்டாலும் அந்தப் பொருளை நினைவிற்குக் கொண்டுவருஞ் சத்தியென்பர் வேறுசிலர். நாம் வாழ்க்கையிற் பெறமுடியாததைக் கற்பனையாற் பெறலாம் என்பது பிறிதொருசாரார் கூற்று.

இக்கற்பனையை உளவியலார் இரண்டாக வகுத்துக்கூறுவர் ஒன்று ஆக்கக்கற்பனை. மற்றது நினைவுக் கற்பனை. இவற்றுள் ஆக்கக்கற்பனையே சிறந்தது. ஒருபொருளைக் கண்டவுடன் யாவரும் அதன் புறத்தோற்றத்திலேயே கருத்தைச் செலுத்துவர். அத்துடன் நில்லாது அப்பொருளின் தன்மை, அது இவ்வுலகில் நிலவுங்காரணம், ஏனையபொருள்களோடு அதற்குள்ள தொடர்புகள் என்பனவற்றை ஆராய்தல் ஆக்கக் கற்பனையாலேயாம். ஒருபொருளை ஆராய்ச்சியாளன் கண்டு ஒருமுடிபைக் காரண காரியத் தொடர்புகள்மூலம் நிரூபிப்பான். கவிஞன் அங்ஙனஞ் செய்யின் அவன் கவிஞனுமல்லன், அவனியற்றும் கவிதைகளும் சிறந்த கவிதைகள்மாமா. அப்பொருளின் காரணகாரியத் தொடர்பை நுட்பமாக ஆராய்ந்து அழகுபடக் கூறும் ஆற்றல் வாய்ந்தவன் கவிஞன். கற்பனையிற் திளைக்கும் கவிஞன் படைப்பான கவிதைகள் படிப்போர், கேட்போர் உள்ளங்களைக் கிளர்ச்சியடையச் செய்வன. இக்கவிதைகளைப் படித்துவிட்டு இவை மெய்யானவையென்றோ, வாழ்க்கைக்குப் பயன்படாதவையென்றோ கூறி முடிவுகட்டுவது பொருத்தமுடைத்தன்று. இதனை ஓர் உதாரணமூலம் ஈண்டு நோக்குவோம்.

வானநூலாராய்ச்சியாளன் ஒருவன் சந்திரனைக் காண்கின்றான். அதனைப்பற்றிச் சிந்திக்கின்றான். அவனின் மனத்திலுள்ள ஆய்வுக்கம் தொழிற்படுகின்றது. பூமிக்கும், சந்திரனுக்

குமுள்ள இடைத்தூரம் பற்றியும், சந்திரனில் உயிர்கள் உள் ளனவா சந்திரமண்டலத்தையணுக முடியுமா என்றும் இன்னோ ரன்ன வினாக்களுக்கு விடைகாணுமுகமாகப் பல விடயங்களை அவன் ஆராய்கின்றான். ஆராய்ந்த சில முடிபுகளைக் காரண காரியத் தொடர்புடன் நிலைநாட்டுகின்றான். அதனை உலகம் ஏற்றுக் கொள்கின்றது. இதே சந்திரனைக் கவிஞர்களுங் காணு கின்றார்கள். அவர்களின் கற்பனையும் ஊற்றெடுக்கின்றது. அது சிறந்த கவிதைகளாக வெளிப்படுகின்றது. ஆனால், அக்கவிதை கள் வானநூல் ஆராய்ச்சியாளன் முடிபுகள் போன்றிருக்க மாட்டா. அவற்றிற் பொதிந்து விளங்கும் கற்பனையழகுகள் கற்போர், கேட்போர் உள்ளத்தில் இன்பம் பயப்பனவாகும்.

காட்டிலே முல்லைமலர்கள் மலர்கின்றன. ஆகாயத்திலும் நட்சத்திரங்கள் பிரகாசிக்கின்றன. வெண்மதியும் வானவீதியில் வருகின்றன. இவைகளைக்கண்ட வில்லிபுத்தூரார் இவற்றி னிடையே ஓர் ஒப்புவமை கற்பிக்கின்றார். காட்டிலே மலர்ந்த முல்லைப்பூக்கள் ஆகாயத்திலே நிரையாக வைத்த நட்சத்திரங் கள் போன்று அவர்தங் கற்பனைக் கண்களுக்குத் தோன்றுகின் றன. வசந்தகாலத்துக்குரியவனான மன்மதனது விழாவிற் கு வைத்த வெள்ளிக்கும்பம் போலச் சந்திரன் உதயமானான் என் பதை அவர்,

“கானெலா மலர்ந்தமுல்லை ககனமீதெழுந்ததென்ன
வானெலாம் வயங்குதாரை நிரைநிரை மலர்ந்து தோன்ற
வேனிலான் விழவின் வைத்த வெள்ளிவெண் கும்பமென்ன
தூநிலா மதியம் வந்து குணதிசைத் தோன்றிற் றம்மா”

எனக் கற்பனையழகைக்கொண்டு காட்டுங் காட்சி எத்துணை இன்பந்தருவது! இன்னும், சந்திரனைப்பற்றிக் கவிஞர்கள் சில ரின் கற்பனையை நோக்குவோம்.

பரந்த வானத்தை நோக்கிய கவிஞரொருவர் எம்மருங்கும் நீலவண்ணஞ்சூழ நடுவே முழுமதி பிரகாசிக்கக் காண்கின்றார். இஃது இயற்கையே. ஆயின், கவிஞன் கற்பனைக் கண்கட்கு அது பரந்த கடல்கூழ் தீவெனவே தோன்றுகின்றது. அதே வானினை நோக்கிய பிறிதொருவர் கண்கட்கு வானம் நீலக்கடலாகவும், நட்சத்திரங்கள் மீன்களாகவும், சந்திரன் அக்கடலிற் செல்லும்

ஓடமாகவும் தோன்றுகின்றன. தம்மை மறந்த நிலையிற் கற்
பனையுலகிற் சஞ்சரிக்கத் தொடங்குகின்றான் கவிஞன்.

“எல்லையில்லாததோர் வானக்கடலிடை வெண்ணிலாவே — விழிக்கு
இன்பமளிப்பதோர் தீவென்றிலங்குவை வெண்ணிலாவே.”

*

*

*

“மீனினம் ஓடிப் பரக்குதம்மா — ஊடே
வெள்ளி ஓடமொன்று செல்லுதம்மா
வானுங் கடலாக மாறுதம்மா — இந்த
மாட்சியில் உள்ளம் முழுகுதம்மா”

என்று பாடியிருப்பது எம்மையும் அவர்களோடு கற்பனைச்
சிறகடித்துப் பறக்கச் செய்கின்றது.

நீலக்கடல், கடலிடையில் அலைகள் வரிசையாக வீசுகின்
றன. அலைகளுக்கிடையில் வெள்ளிக்கிண்ணம் போன்ற வட்ட
மான சந்திரன் தோன்றுகின்றான். இதைக் கம்பநாடர் சாதா
ரணமாகக் கூறவிரும்பவில்லை. சந்திரனோடு தங்கற்பனைக் கருத்
தையும் சேர்த்து ஓர் இன்பக்காட்சியை வடிக்கின்றார்.

“கற்றை வெண் கவரிபோற் கடலின் வெண்டிரை
சுற்றி நின்றலமரப் பொலிந்து தோன்றிற்று
விறற் தெம்பகையென வெழுந்த இந்திரன்
கொற்ற வெண்குடையெனக் குளிர் வெண்டிங்களே”

என்கின்றான் கவிஞன். அரக்கரின் துன்பத்திற்காளாகிய இந்
திரன் அஞ்சி ஓடுங்கியிருந்த சமயத்தில் அநுமன் இலங்காபுரியை
அடைகின்றான். அரக்கர் விரைவில் அழிந்து விடுவார்களென்ற
எண்ணம் இந்திரனுக்குத் தோன்றுகின்றது. அவ்வெண்ணத்தி
னால் அளவற்ற மகிழ்வு கொண்டு சாமரைகள் வீசத் தன் வெண்
கொற்றக் குடையுடன் வெளிவந்தது போலச் சந்திரன் கவிஞன்
கண்களுக்குக் காட்சிதருகின்றான்.

கற்பனையுலகில் வாழுங் கவிஞன் கண்களுக்கு ஒருபொருள்
புலப்படுவதுபோல நமக்குப் புலப்படுவதில்லை. மழைபெய்வதை
நாமுங் காண்கின்றோம். அது நமக்கு வெறுந் தண்ணீர்த் துளி
யாகவே காட்சியளிக்கின்றது. ஆனால், கவிஞன் கண்களுக்கு
அங்ஙனந் தோன்றுவதில்லை. மழைத்துளியைக் கண்டமாத்தி
ரத்தே அவன் சிந்தனை பலகோணங்களுக்குந் தாவுகின்றது.
அது கவிஞன் கண்களுக்கு மென்மலராகவும், கொல்லுமம்புக
ளாகவும், பூமாதேவியின் மானத்தினைக் காக்க வானம் நெய்

தளிக்கும் நூலிழையாகவும், மன்மதன் அனுப்புந் தூதுவராக
வும் உழவர்க்கிரங்கி ஈசன் உகுக்குங் கண்ணீர்த் துளியாகவுந்
தெரிகின்றது. கவிஞன் இதனை,

“வானவர் மென்மலர் தூவுறாரோ அன்றி
வெப்ப வரக்கனைக் கொல் சரமோ
மானில நங்கையின் மானங்காக்க வெளி
மகிழ்வொடு நெய்திடும் நூலிழையோ
தேமலர்ப் பூங்கனை மன்மதனே காதல்
சேதி சொல்லிவிட்ட தூதுவரோ
ஏனெனக் கேட்பாரற்ற உழவர்க்கிரங்கி
ஈசன் உகுக்குங் கண்ணீர்த் துளியோ”

எனக் கவிபுனைந்து விடுகின்றான்.

கன்னியாயிலுள்ள ஏழு வெந்நீருற்றுக்களை நாம் கண்டிருப்
போம். அவற்றின் தன்மைகளை வியந்து நீராடியுமிருப்போம்.
நீரில் மூழ்கியெழுந்ததும் எமது நினைவுக்கும் முடிவு கட்டிவிடு
வோம். ஆனால், நம்மீழ்த்துத் தங்கத்தாத்தா எனப் புகழப்
படும் செந்தமிழ்க் கவிஞரோ அவற்றைப் பலவாறு கற்பனை
செய்கின்றார். அவரது கற்பனையைக் கண்டு களிப்போம்:

காதலனைப் பிரிந்தவளின் மனம் போல ஒன்று
கவிபாடிப் பரிசுபெறான் மனம் போல ஒன்று
தீதுபழி கேட்டவன்தன் மனம் போல ஒன்று
செய்த பிழைக் கழுங்குமவன் மனம் போல ஒன்று
நீதி பெற வேழை துயர் மனம் போல ஒன்று
நிறை பழித்த கற்புடையாள் மனம் போல ஒன்று
காது பழுக்கானுடையான் மனம் போல ஒன்று
கனலேறு மெழு நீர்கள் உண்டு கன்னியாயில்

எனக் கூறுங் கவிஞர் அனைவரையும் அக் கற்பனைக் கேணியில்
மூழ்கிப் புத்துணர்ச்சி பெறவைக்கின்றார். இஃது அவரின் கற்
பனைத் திறனன்றோ.

இவ்வாறு கற்பனையிற் சிறந்த கவிஞர் பலரின் கவிதைகள்
இலக்கியப் பரவையிற் பரந்து கிடக்கின்றன. கற்பனைக்கண்க
ளால் நாம் கண்டு அநுபவித்த காட்சிகளைப் பிறருங் காண
வேண்டுமென்ற பரந்த நோக்கினைக் கொண்டெழுந்த இப்பாடல்
கள் படிப்போர்க்கும் பெரிதுமின்பம் பயப்பனவாகும்.

பணிபுரிவோம் வாரீர் !

— ச. திலகம்பாள்,
விடுகை வருடம்.

1. வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டி வைப்போமென்ற
வீணாரின் வார்த்தையை ஓட்டி வீட்டோம்
நாட்டுக்கெம் சேவையை நஸ்கிடுவோம்—இங்கு
கூட்டாக வாருங்கள் பெண்ணினங்காள் !
2. முன்னை இறைவன் முனிக்கு மொழிந்தவெம்
முன்னோர் வளர்த்திட்ட முத்தமிழாம்
அன்னைத் தமிழை அரியனை யேற்றவே
கன்னல் மொழிப் பெண்ணே கும்மியடி.
3. கல்வியைக் கற்று முன்னேறிடுவோ மெங்கள்
சொல்லுக்குச் சக்தியை ஊட்டிடுவோம்
வெல்லும் வழிதனை ஊக்குவித்தே—இங்கு
வெற்றிக் கொடி பிடித்தே கிடுவோம்.
4. செந்தமிழ் நாடெங்குஞ் செல்வோமடி பாலர்
சிந்தையெலாம் தமிழாக் கிடுவோம்
பந்தமிலான் புகழ்போலத் தமிழ் வாழ
வந்தனை செய்வோமே வாருங்கடி !
5. தங்கத் தமிழ்மொழி பேசிடுவோ மெங்கள்
தாய்த்திரு நாட்டினைப் போற்றிடுவோம்
மங்காப் புகழுடன் வாழ்ந்திடவே—எங்கள்
சிங்காரப் பெண்ணேநீ கும்மியடி.
6. புத்தரும் யேசுநபி நாயகமுஞ் சைவ
வித்தகர் ஏத்தலும் அத்தனையே
எத்திசையுமிதை ஏற்பதற்குப் பணி
அத்தனையுஞ் செய்வோம் வாருங்கடி.

7. அன்பே அகிலத்தின் ஆள்பொருளாம் யாரும்
இன்புடன் ஏற்றிடச் செய்வோமடி
துன்பப்போர் பாரில் தொலைந்திடவே—பெண்ணே
அன்பைத் துணைக்கொள்வோம் வாருங்கடி.
8. பெண்ணிற் பெருந்தக்க வேறிலவே யென
மண்ணகத் தோர்கள் மதித்திடவே
திண்மையுடையதாங் கற்பினைக் காப்போமே
பெண்மயில்காள் கும்மி கொட்டுங்கடி.
9. மடமைதனைச் சீராய் ஓட்டிடுவோ மெங்கள்
கடமையைச் செய்து களித்திடுவோம்
உடமையாம் பெண்களின் பண்பதனை—இங்கு
திடமாய் நிலைபெறச் செய்திடுவோம்.
10. எங்கள் சேவையது ஈசன்பணியென
எங்கும் நிலைத்திடச் செய்திடவே
பங்கமறப் பணி யாற்றிடுவோம் பாரில்
இங்கிதமாகவே வாருங்கடி.

அழகிய முகம் ஒருவரை வசீகரிக்கும்.
ஆனால், அன்பான பேச்சு ஒருவரை அடிமைப்
படுத்தும்.

— காந்தியடிகள்

புவியியல்

— செல்வி. இ. கந்தையா,
விடுகை வருடம்.

மார்ந்தர்தம் உறைவிடமாகிய புவியின் தன்மையை ஆராய்ந்த அறிஞர், சமூகத்தை நல்லமுறையிலுருவாக்கப் புவியியல் இன்றியமையாத பாடமெனக் கண்டனர். எனவே, புராதன மான எண், எழுத்து, வரலாறு முதலிய பாடங்களுடன், நவீன கல்வித்திட்டத்தில் புவியியல் எல்லாப் பாடசாலைகளிலும் கற்பிக்கவேண்டிய ஒரு பாடமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனினும், பாடசாலைகளில் ஆசிரியர் கற்பிக்கும் முறைகளினால் மாணவர்கள் இப்பாடத்தை வெறுக்கின்றனர். உண்மையில் புவியியல் ஒரு வெறுக்கத்தக்க பாடமன்று. புவியியல் என்றால் என்ன என்பதையும், அதன் நோக்கத்தையும், ஏற்றமுறையிற் கையாண்டு கற்பிப்பார்களானால், புவியியல் எல்லோராலும் விரும்பப்படும் பாடமாக அமையும்.

பூமிக்கும் மனிதனுக்குமிடையில் ஏற்படுந் தொடர்புதான் புவியியலாக மலர்ந்தது. அதாவது, பூமியைப்பற்றிய சாத்திரத்தையும், அப்பூமியில் ஒரு மனிதன் தனக்குக் கிடைத்த சூழலைப் பற்றியும், அச்சூழலிற் தன்னை அமைத்துத்தான் நிலைத்துச் செல்கரியமாக வாழ்வதற்குச் செய்யப்படும் சகல எத்தனங்களையும் எடுத்துக் காட்டுவதாகும்.

இப்பாடத்தை வகுப்பறையிற் கற்பிப்பதன்மூலம் மாணவருக்கு விரிந்த மனப்பான்மை, ஒற்றுமை, சூழலுக்கேற்ப வாழ்ந்தன்மை முதலிய பண்புகளை வளர்க்கமுடியும். பிற நாட்டாரைப்பற்றிய விடய அறிவையும், அவர்கள் வாழ்க்கையிலேற்படும் கஷ்டங்களையும், பலன்களையும்றிந்து எமது நாட்டிலேற்படும் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கவுங்கூடிய விடய அறிவையும் பெறுகிறார்கள். இந்நோக்கங்களை மனதிற்கொண்டு புவியியல் கற்பிக்கப்படுமானால், பலமொழி பேசும் ஒரு நாட்டினரை ஐக்கியப்

படுத்தும் நேசமனப்பான்மை மாணவருக்குண்டாகும். புவியியல் மாணவர்கள் கல்விச் சுற்றுலாவின்போது பல இடங்களுக்குச் சென்று காட்சிகளையும், பல விடயங்களையும், நேரிற் பார்த்து அறிவதினாலும், படங்கள் சலனப்படங்கள், உண்மை உபகரணங்கள், மாதிரி உருவங்கள் முதலியவற்றைக் கையாளுவதாலும், காரணகாரியத் தொடர்புடன் விடயங்களைக் கற்பதினாலும் இரசனை, கற்பனை, ஞாபகம், சிந்தனை, விவேகம் முதலிய மன வாற்றல்கள் அவர்களிடம் செயற்படக் கூடியதாகவிருக்கும். எதிர்காலத்திற் சமூகத்தோடியைந்து வாழ்வதற்கும், சிறந்த பிரசையாக வாழ்ந்து நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கு வழிகோலவும், புவியியல் அறிவு அத்தியாவசியமாகும்.

சமூகவியற் பாடத்தை நோக்குங்கால் எல்லாப் பாடங்களுக்கும் இசைந்து கொடுப்பது புவியியலே. பூமியின் விஸ்தீரணம், குடிசனத்தொகை, ஏற்றுமதி, இறக்குமதி, விளைபொருள் முதலியன புள்ளிவிபரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதால் கணிதத்துடன் தொடர்புகொள்ளுகிறது. உஷ்ணத்தினால் வாயுவின் அழுக்கம் மாறுபாடடைகின்றது. இதனால் காற்றுவீசுகின்றது. மழைக்கேற்பப் பயிர்களுண்டாகுதல், மின்சார உற்பத்தி இவையெல்லாம் பௌதிக மாற்றத்தினால் உண்டாகிறது. எனவே, புவியியலுக்கும், பௌதிக சாஸ்திரத்திற்குமிடையிற் தொடர்புண்டு. விளக்கப்படங்கள், குறிப்புப்படங்கள், சமய ரக்கோட்டுப்படங்கள் முதலியன வரைவதற்குச் சித்தி இயைபு அவசியம். சரித்திரத்திலிருந்தே புவியியல் எழுந்தது. எனவே, புவியியலுக்கும், சரித்திரபாடத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டென்பது தெளிவாகின்றது. இதேபோன்று இரசாயனம், இயற்கைப்பாடம், தாவரசாஸ்திரம் முதலிய பாடங்களுடனும் தொடர்புடைய பாடமாயிருப்பதால், மாணவர்களுக்கு எல்லாத்துறையிலும் ஆற்றலை உண்டாக்கும் ஒரு பாடமாகத் திகழ்கின்றது.

இத்தகைய சிறப்புப்பொருந்திய பாடத்தை மேற்கூறிய நோக்கங்கள் யாவும் பூர்த்திசெய்யப்படும் முறையில் எங்ஙனம் கற்பிக்கலாம் என்பதை ஆராய்வோம். இப்பாடத்தைப் படிப்பிக்கும் ஆசிரியர் தம் வகுப்பிலிருக்கும் மாணவரைப்பற்றி நன்கு அறிந்து அவர்களுக்கு ஆர்வமூட்டக்கூடியமுறையிற் பாடத்தைக் கவர்ச்சியுடையதாகவும் சுவையுடையதாகவுமமைத்துப் படிப்

பித்தல் வேண்டும். ஆரம்பவகுப்புகளில் கதைமுறை, அவதான முறை, பிரயாண முறை, புத்தகப்படிப்பு முறை, சொல்லிக் கொடுத்தல்முறை முதலிய முறைகளைக் கையாண்டு படிப்பிக் கலாம்.

கதை முறை: கதை கேட்பதில் சிறுவர்களுக்கு விருப்ப மாகையால் ஆரம்ப வகுப்புகளில் புவியியல் விடயங்களைக் கதை ரூபமாகச் சொல்லிக் கொடுத்தல் விரும்பத்தக்கது. புவியியல் விடயங்களைச் சுயசரிதை மூலமாகவும், பிரயாண அனுபவத் தைக் கதையாகவும் மாற்றி அவர்களுக்குக் கவர்ச்சி ஏற்படும் முறையிற் கற்பிக்கவேண்டும். பிக்மீஸ் சாதியாரைப் பற்றியும், அந்நாட்டுச் சுவாத்தியத்தைப் பற்றியும் படிப்பிக்க வேண்டுமானால் “ ஓர் ஊரிலே ஒரு சிறுவன் இருந்தான் ” என ஆரம்பித்து, அவர்களது உடை, உணவு, உறைவிடம், தொழில் இவைகளின் மூலம் அந்நாட்டுச் சுவாத்தியத்தையும், இயற்கையமைவையும் படிப்பிக்கலாம். இவைகளைப்பற்றி ஆசிரியர் படிப்பிக்கும்பொழுது பூகோளஉருண்டை மாதிரி உருவங்கள், விளக்கப் படங்கள், அவர்களின் பொருள்கள் முதலிய உபகரணங்களை உபயோகித்துப் படிப்பிக்கலாம்.

மேல்வகுப்புகளில் மாதிரிப்படிப்பு, ஒப்பிட்டுப் பார்த்தல், பிரதேசப்படிப்பு, உபந்நியாசமுறை, சுயகருமமுறை, புத்தகப் படிப்புமுறை, பிரயாணமுறை எனப் பலமுறைகளைக் கையாண்டு படிப்பிக்கலாம். இவ்வாறு பல முறைகளைக் கையாண்டு கற்பிக்கப்படுமானால் பாட விடயங்கள் மாணவர்களின் மனதில் நன்கு பதியும். இம்முறைகள் சிலவற்றை எங்ஙனம் வகுப்பறையிற் கையாண்டு கற்பிக்கலாம் என்பதைப்பற்றி ஆராய்வாம்.

மாதிரிப் படிப்பு முறை: இம்முறையைக் கையாளுவதால் குறைந்த நேரத்திற் கூடிய விடயத்தைத் தெளிவாகவும், விபரமாகவும் கற்பிக்கமுடியும். உதாரணமாக, உலகிற் கோதுமைச் செய்கை என்னும் விடயத்தை எடுத்துக்கொண்டால், கோதுமை விளையும் இடங்களைத் தனித்தனி எடுத்து விபரிப்பதிலும் பார்க்கச் சிறப்பான ஒரு இடத்தை எடுத்து அங்கு இப்பயிர் விளைத்தற்கேற்ற ஏதுக்களெவை? என்பதை விளக்கி, இதை மாதிரியாகக்கொண்டு, உலகில் கோதுமை விளையும் ஏனைய இடங்களைப்பற்றி விளக்கலாம். இம்முறையைக் கையாண்டு படிப்பிக்கும்பொழுது முதல் விடயத்திற்கு 50% நேரமும், மற்ற

விடயத்திற்கு 10% நேரமும் செலவிடுதல்வேண்டும். பிரயோகத்தின்போது உலகப்படத்தில் கோதுமை விளையும் ஏனைய இடங்களை அடையாளமிடும்படி விடுவதால், மாணவர்களுக்குச் சிந்தித்துச் செயலாற்றும் தன்மை வளரும். இம்முறையைக் கையாளுவதால் மாணவர்கள் ஒழுங்காகவும், தொடர்பாகவும் விடய அறிவைப் பெறமுடிகிறது. இப்பாடத்தின் போது பூகோள உருண்டை, உலகப்படம், குறிப்புப்படம் முதலிய உபகரணங்களையும், வேண்டுமானால் சலனப்படமூலம் கோதுமைச் செய்கையையும் காட்டினால் விடயம் மாணவர் மனதில் நன்கு பதியும்.

ஒப்பிடுதல் முறை: இம்முறையைக் கையாளுவதானால் ஆசிரியர் அதிக விடயஅறிவு நிரம்பியவராக இருக்கவேண்டும். விடயங்களைத் தொடர்புபடுத்திப் படிப்பிப்பதாலும், ஒற்றுமை, வேற்றுமைத் தன்மைகளைச் சுட்டிக்காட்டப்படுவதாலும், ஞாபகம், கற்பனை முதலிய ஆற்றல் நன்கு செயற்படும். இம்முறையைக் கையாளும்பொழுது தெரிந்த விடயத்திலிருந்து தெரியாத விடயத்திற்குச் செல்லவேண்டும். முதலிற் சூழலில் இருக்கும் விடயத்தை எடுத்துக் கற்பிக்கவேண்டும். இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஏனைய விடயங்களை ஒப்பிட்டுக் கற்பிக்கலாம். உதாரணமாக, இங்கிலாந்தின் நெசவுத் தொழிலைப்பற்றிப் படிப்பிக்கவேண்டுமானால், இலங்காஷயரில் பருத்தி, யோக்ஷயரில் கம்பளி எனப் பிரித்து இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப் படிப்பிக்கலாம். எனினும், எல்லா விடயங்களையும் இம்முறையைக் கையாண்டு படிப்பிக்கமுடியாது. ஒற்றுமை வேற்றுமை காணக் கூடிய நெருங்கிய விடயங்களையே ஒப்பிட்டுப் படிப்பிக்கலாம்.

மேற்கூறிய முறைகளைக் கையாண்டு புவியியல் கற்பிக்கப்படுமானால் புவியியல் எல்லோராலும் விரும்பப்படும் பாடமாக அமைவது மட்டுமன்றி, சமூகத்தோடு அனுசரணையாகப் பழகுவதோடு, நாடும் சுபீட்ச பாதையிற்செல்ல, மாணவர்கள் உதவுவார்களென்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

வகுப்பறையிற் கற்பிக்கும் இருமாதிரிப் பாடங்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

ஏழாம்வகுப்பில் ஒப்பிடுதல் முறையைக் கையாண்டு படிப்பிக்கும் மாதிரிப் பாடம்

விடயம் : பிரித்தானியாவின் நெசவுத்தொழில்.

மாணவனது முன்னறிவை அறியும்பொருட்டு, இலங்கையில் இருக்கும் தொழிற்சாலைகள் சிலவற்றைக் கேட்டு, மாணவரது முன்னறிவைப் பரீட்சித்தபின் ஆசிரியர் பாடத்தை ஆரம்பிக்குகலாம்.

முதலில் பிரித்தானியாவின் படத்தைக் காண்பித்து பிளையின் மலை, யோக்ஷயர், இலங்காஷயர் முதலிய இடங்களைக் காட்டி மாணவர்களது மனதில் அவ்விடயங்களைப் பதித்தல். அடுத்து ஆசிரியர் இலங்காஷயரின் படத்தை மாணவரின் முன்வைத்து நெசவுத்தொழிலைப்பற்றி விளக்குதல்.

இலங்காஷயரின் நெசவுத் தொழில்

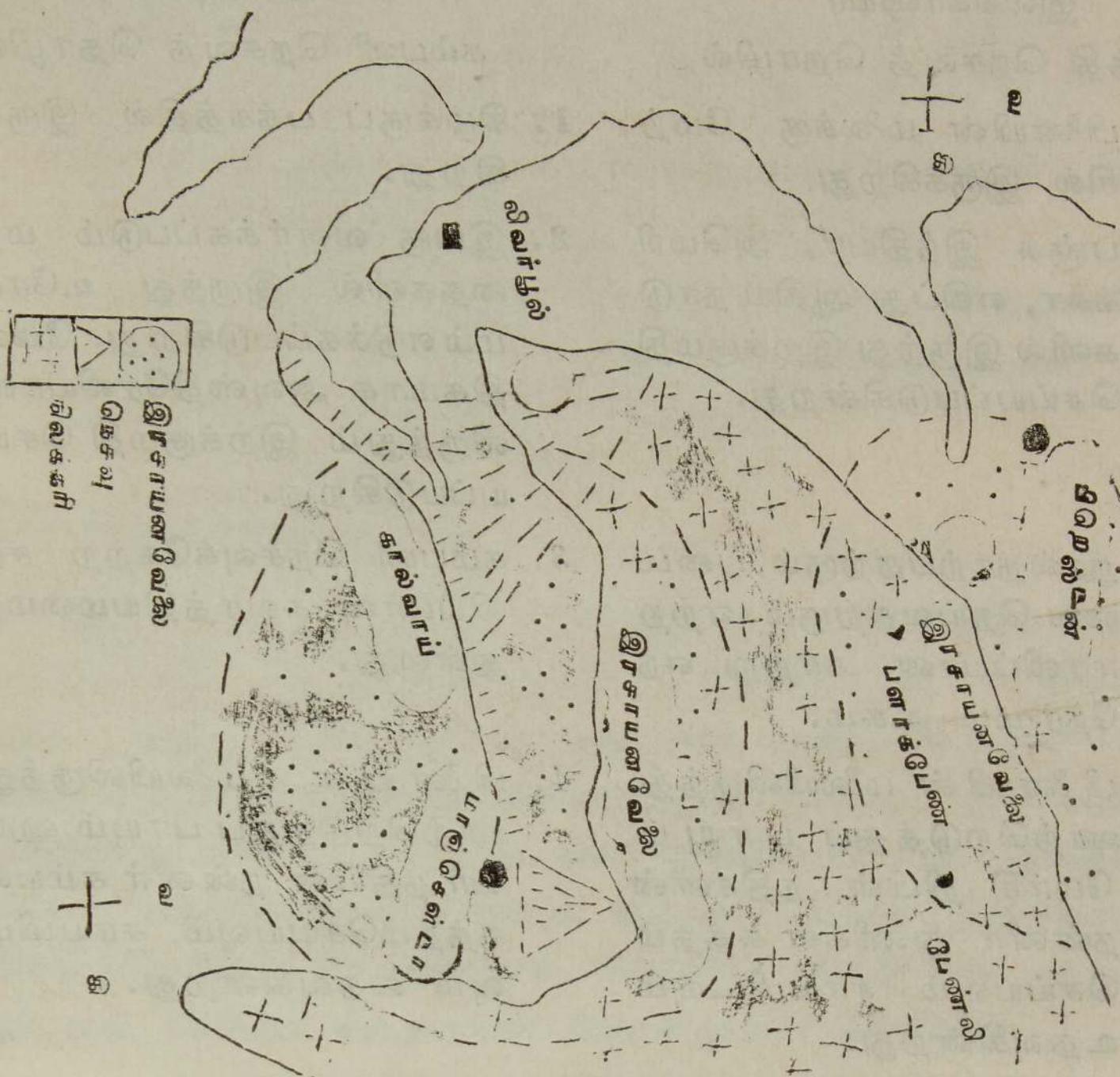
இப்பகுதியில் ஏராளமான நிலக்கரியுண்டு. இந்நிலக்கரியே இங்கு தொழிற்சாலைகள் தோன்றுவதற்கு முக்கிய காரணமாக இருந்தது. இங்கே எந்நேரமும் ஈரலிப்பானகாற்று வீசிக்கொண்டிருக்கும். இவ்வீரலிப்பு நூல் நூற்கும்போதும், புடைவை நெய்யும்போதும் நூல் இழைகள் அறுந்துபோகாதபடி பாதுகாக்கின்றது. பிளையின் மலையிலிருந்து ஊற்றெடுத்துப் பாயும் மேர்சி றிபிள் நதிகளின் நன்னீர் புடைவைகளைச் சலவைசெய்யவும் சாயமிடவும் உதவுகின்றன. அருகே இரும்பு, உருக்குத் தொழிற்சாலைகளிருப்பதால் இத்தொழிலுக்கு வேண்டிய இயந்திரங்கள் இலகுவில் மலிவாகக் கிடைக்கின்றன.

இத்துணை வசதி இருந்தும் முக்கிய மூலப் பொருளாகிய பருத்தி இந்தியா, அமெரிக்கா, எகிப்து முதலிய இடங்களிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றது. மேர்சி நதியின் முகத்துவாரத்திலிருக்கும் லிவர்பூல் துறைமுகத்திலிருந்து மாஞ்செஸ்டர்வரை கால்வாய் வெட்டப்பட்டிருப்பதால், பஞ்சு கொண்டுவரும் கப்பல்கள் தொழிற்சாலை வாசலிலே பஞ்சை இறக்குமதி செய்கின்றன. இவ்வசதியினால் பஞ்சை வாங்கும் செலவு குறைகின்றது. மாஞ்செஸ்டர் நெசவுத் தொழிலுக்கு மத்தியும், சந்தையுமாக அமைந்துள்ளது.

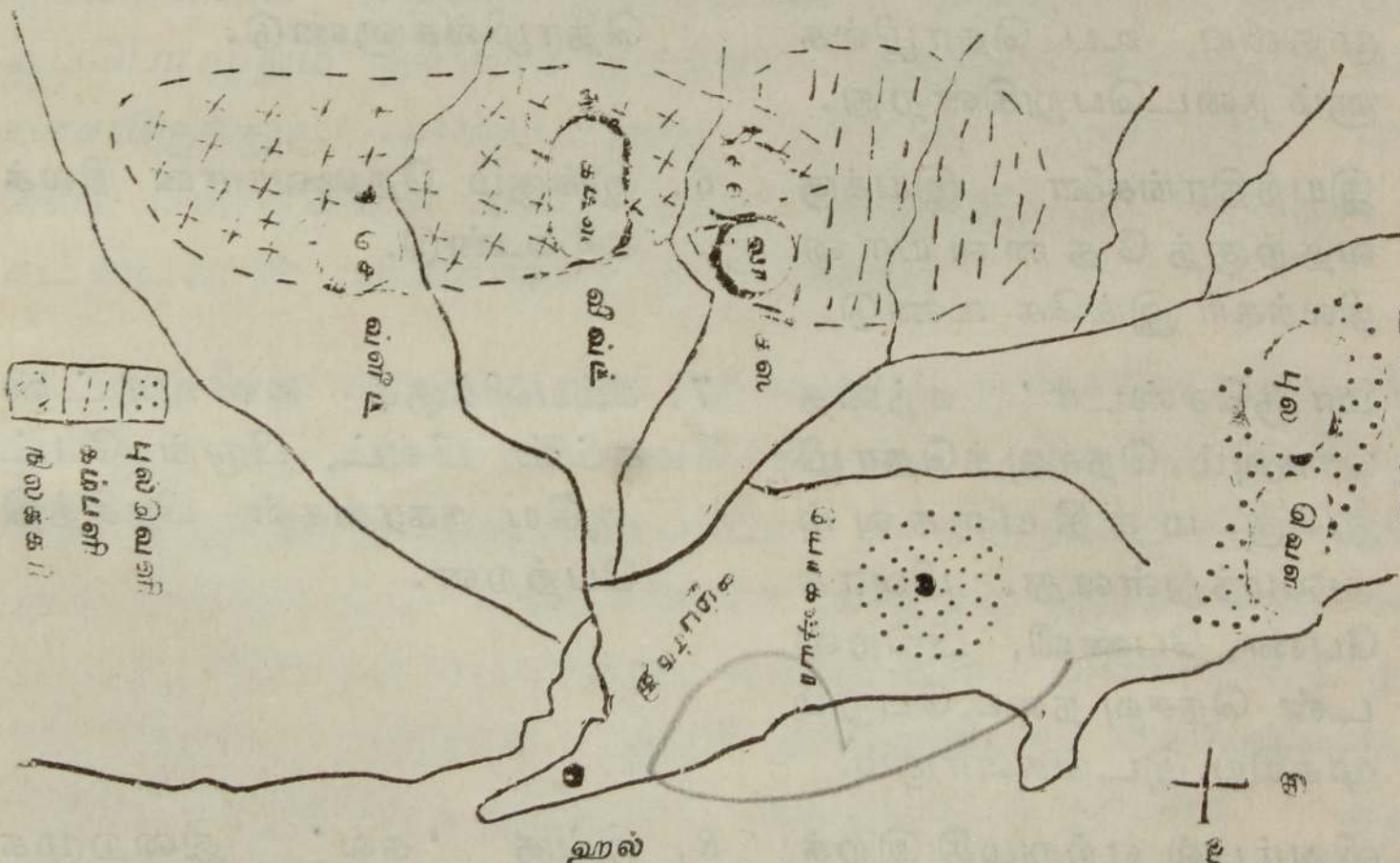
இத்தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்டு இலங்காஷயர் மாகாணத்தில் சலவை, உப்புத் தயாரித்தல், நூல் நூற்றல், சாயமிடல் முதலிய உபதொழில்கள் நடைபெறுகின்றன.

இவ்வாறு இலங்காஷயரின் பருத்தி நெசவுத் தொழிலை விளக்கிய பின்பு, யோக்ஷயரின் கம்பளி நெசவுத் தொழிலுடன் ஒப்பிட்டு விளக்குதல்.

இலங்காஷயர் மாகாணம்

யேரகாஷயர் மாகாணம்

பருத்தி நெசவுத் தொழில்

கம்பளி நெசவுத் தொழில்

1. பிளையின் மலைக்கு மேற்கில் இருக்கிறது.

1. கிழக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிறது.

2. பஞ்ச இந்தியா, அமெரிக்கா, எனிப்து ஆகிய நாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றது.

2. இங்கு வளர்க்கப்படும் மந்தைகளில் இருந்து உரோமம் எடுக்கப்படுகிறது. மேலதிகமாக அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்தும் இறக்குமதி செய்யப்படுகிறது.

3. நூல் நூற்பதற்கும், புடைவை நெய்வதற்கும் ஏற்ற ஈரலிப்பான காற்று எந்நேரமும் வீசும்.

3. கம்பளி நெசவுக்கேற்ற ஈரலிப்பான சுவாத்தியமமைந்துள்ளது.

4. பிளையின் மலையிலிருந்து ஊற்றெடுத்துப் பாயும் மேர்சி றிபிள் நதிகளின் நன்னீர் துணிகள் சுத்தம் செய்யவும் சாயமிடவும் உதவுகின்றது.

4. பிளையின் மலையிலிருந்து ஊற்றெடுத்துப் பாயும் ஹம்பர் நதியின் நன்னீர் கம்பளி சுத்தம்செய்யவும், சாயமிடவும் உதவுகின்றது.

5. நூல் நூற்றல், சலவை செய்தல், வர்ணமிடல் முதலிய உப தொழில்களும் நடைபெறுகின்றது.

5. சாயமிடல், கம்பளி சுத்தம் செய்தல் முதலிய உப தொழில்களுண்டு.

6. இயந்திரங்களை இயக்குவதற்குத் தேவையான நிலக்கரி இங்கே உண்டு.

6. இங்கும் தேவையான நிலக்கரி உண்டு.

7. 'மாஞ்செஸ்டர்' சந்தையாகவும், நெசவுத்தொழிலுக்கு மத்தியாகவும் அமைந்துள்ளது. பிளாக் பேண், பேண்லி, பிறெஸ்டன் நெசவு நடைபெறும் முக்கிய இடங்களாகும்.

7. கம்பளிக்குக் கலிவாட்ஸ் கட்ஸ் பில்ட், பிறுங் பேட் ஆகிய நகரங்கள் பிரசித்திபெற்றன.

8. லிவர்பூல் ஏற்றுமதி இறக்குமதித் துறைமுகமாக அமைந்துள்ளது.

8. இங்கு 'கல்' துறைமுகமாக அமைந்துள்ளது.

பதித்தலின்போது சில வினாக்களைக் கேட்கும், குறிப்புப் படங்களில் சில இடங்களைக் காட்டும்படியும் விடலாம். (பிரயோகப்படியில் பின்வரும் வினாக்களைக் கொடுக்கலாம்.)

1. யோக்ஷயரில் கம்பளி நெசவு விருத்தியடைவதற்குரிய காரணங்களைக் கூறுக.

2. பின்வருவனவற்றைப் படத்திற்குறிக்க. (பிரித்தானியா) இலங்காஷயர், யோக்ஷயர், லிவர் பூல், கம்பர்நதி, பிளையின் மலை, மாஞ்செஸ்டர் கால்வாய்.

2. கதை முறை

ஆரம்ப வகுப்புகளில் எக்ஸ்ஸிமோ சாதியாரைப் பற்றிப் படிப்பிக்கப்படும் மாதிரிப்படம்: எக்ஸ்ஸிமோ சாதியாரின் உடை, வீடு, மிருகங்கள், வாகனங்கள் முதலியவற்றின் படங்களை, ஆசிரியர் கதைசொல்வதற்குமுன் காட்டி, இப்படத்தில் இருப்பவர் யார்? நமது ஊர் மக்களைப்போல் இருக்கிறார்களா? அவர்களது வீடு நமது வீட்டைப்போல் இருக்கிறதா? என்பதுபோன்ற கேள்விகளைக் கேட்டுப் பிள்ளைகளை உற்சாகமூட்டிய பின்பே கதையைச் சொல்லுதல் வேண்டும்.

பாட வளர்ச்சி: இலாபலாந்து தேசத்தில் துயூரி என்னும் பெயருடைய சிறுவன் இருந்தான். அவனுடைய தேசத்தில் எப்பொழுதும் குளிராக இருக்கும். தண்ணீர் உறைந்து கட்டியாகவிருக்கும். மாரிகாலத்தில் சூரியனே தோன்றாது. மரஞ்செடி கொடிகளைக் காண்பதரிது. ஒருவிதமான பாசியும், சில கட்டையான மரங்களுமே காணப்படும்.

துயூரிக்கு வயது பத்து. தன் தகப்பனாரோடும், தாயாரோடும் ஒரு சிறு கூடாரத்தில் வசிக்கிறான். (இதுவே அவர்களது வீடு) துயூரி நமது உடைகளைப்போல் தரித்திருக்கவில்லை. தோலினால் செய்யப்பட்ட உடைகளையே அணிந்து இருக்கிறான். காற்சட்டை, தொப்பி, சப்பாத்து, கைக்கு உறை இவைகளைத் தரித்திருக்கிறான். ஒருநாள் துயூரி தன்னுடைய தோழர்களுடன் விளையாடிக்கொண்டிருந்தான். அவனுடைய தாயார் “துயூரி! துயூரி! இங்குவா. உனக்குப் பசிக்கவில்லையா?” என்று கூப்பிட்டாள். துயூரி வீட்டிற்கு ஓடினான். சாப்பிடுவதற்கு உட்

கார்ந்தான். அவனுடைய தாயார் பணிகாரம், மான்கறி, மீன், கோப்பி முதலியவற்றைக் கொடுத்தாள். துயூரி வயிறுநிறைய அண்டான்.

திடீரென 'ஓநாய்! ஓநாய்!' என்ற சத்தங் கேட்டது. உடனே தகப்பனார் ஓர் ஈட்டியை எடுத்துக்கொண்டு மற்றவர்களுடன் ஓடினார். சில ஓநாய்கள் அவர்களது கடம்பை மான்கூட்டத்தைத் தாக்கிக்கொண்டிருந்தன. ஓடினவர்கள் தங்களுடைய ஈட்டிகளால் சில ஓநாய்களைக் கொன்றும், மற்ற ஓநாய்களைத் துரத்தியடித்தும் மான்களைக் காப்பாற்றினார்கள்.

துயூரிக்கு ஒரு வண்டியுண்டு. அதற்குச் சக்கரம் கிடையாது. பார்ப்பதற்கு ஒரு படகைப் போலிருக்கும். கடம்பை மான் இவ்வண்டியை இழுத்துச் செல்லும். துயூரிக்கு இவ்வண்டியிற்போக மிகவும் விருப்பம். சிலசமயங்களில் துயூரி தன் தகப்பனாரோடு பொறிவைத்து மிருகங்களைப் பிடிப்பான். பிடித்த மிருகங்களின் தோலைப் பத்திரப்படுத்தி வைப்பார்கள். வருஷத்திற்கு ஒருமுறை தங்களுடைய சக்கரமில்லாத வண்டியில் ஏறி அதிக தொலைவிலுள்ள ஒருருக்குப் போவார்கள். அங்கு தாங்கள் கொண்டுவந்த தோல்களைக் கொடுத்துவிட்டு கோப்பி, மா, புகையிலை முதலியவற்றை வாங்கிக்கொள்வார்கள்.

பணமில்லாதவனின் பிழைப்பு, அறிவில்லாதவனின் வியாபாரம், நல்ல நாடு இல்லாதவனின் நீதியாட்சி, குரு வழிகாட்டாத வித்தை, குணம் இல்லாத மனைவி, விருந்து இல்லாதவன் வீடு இவை பயனற்றவை.

— ஔவையார்

குமரப் பருவம் தாக்கத்திற்குரியதா ?

சீதாதேவி கணபதிப்பிள்ளை

1-ம் வருடம்

ஆங்கிலக் கவிஞர் ஷேக்ஸ்பியர் ஒரு குழந்தை பிறந்து மனிதனாவதற்குள் ஏழு வளர்ச்சிப் படிகளைத் தாண்டிச் செல்கிறது என்று கூறியுள்ளார். அவர் கூறியுள்ள படிகளை இக்கால உளநூலாசிரியர்கள் நான்கு பிரதான வளர்ச்சிப் படிகளுக்குப் படுத்திக் கூறியுள்ளனர். அவை (1) குழவிப் பருவம். (2) பிள்ளைப்பருவம். (3) குமரப் பருவம். (4) முதிர்ச்சிப் பருவம் என்பனவாம். பிள்ளைப் பருவத்திற்கும், முழுவளர்ச்சி பெற்ற முதிர்ந்த பருவத்திற்கும் இடைப்பட்ட பருவமே குமரப்பருவம்.

9-12 வயது வரைக்கும் உள்ள காலத்தை முன்குமரப் பருவம் என்றும், 12 வயதிற்கு மேற்பட்ட காலத்தைப் பின் குமரப் பருவம் என்றுங் கூறலாம். எனினும், குமரப் பருவத்தின் தொடக்கத்தையும், முடிவையும் திட்டமிட்டுக் கூறுவது கடினம். இப்பருவத்தினரிடம் பல்வகைப் பிரச்சனைகள் எழுவதால் இவர்கள் விடயத்தில் பெற்றோரும், ஆசிரியரும் மிகவும் ஆராய்வுடன் நடந்து கொள்ளல் வேண்டும். மற்றப் பருவத்தினரிலும் பார்க்க இப் பருவத்தினர் நன்முறையில் வழிநடத்தப்படவேண்டும் என்பது உளநூல் ஆசிரியர்களின் கருத்து. 'பிரேட்' (Freud) என்னும் உளநூலாசிரியர் மூன்று வயதிலேயே ஒரு பிள்ளையின் வருங்காலம் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. அதாவது, எல்லாத் தன்மைகளும் இவ்வயதில் வளர்ச்சியடைந்து விடுகிறது என்று கூறுகிறார். இவரின் கூற்றுப்படி பிள்ளைப் பருவமோ, யவனப் பருவமோ முக்கியமானதாகத் தோன்றவில்லை. ஆனால், பல ஆசிரியர்களின் கருத்துப்படி குமரப்பருவம் முக்கியமான பருவம் எனலாம். இப் பருவத்தினரிடம் உடல் உள வளர்ச்சிகளில் பலவகை மாற்றங்கள் காணப்படுகின்றன. எனவே, 'பிரேட்டின்' கூற்றை நாம் முற்றாக ஏற்றுக்கொள்ளல் தக்கதன்று.

குமரப் பருவம் மிகவும் கஷ்டத்திற்கும், தாக்கத்திற்கு முரியது என்ற அபிப்பிராயத்தைப் பலர் உடையவராக இருக்கின்றனர். இப்பருவத்தில் பல்வேறுவகை உடல் உள மாற்றங்

களை அடையும் பிள்ளை தன்னிடம் காணப்படும் மாற்றங்களுக் கேற்பவும், தன்னைச் சுற்றியுள்ள சமூகத்திற்கேற்பவும் தன்னை மாற்றியமைத்துக் கொள்ள வேண்டியவனாகிறான். இந்நிலையிற் றான் இப்பருவத்தினருக்குக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இவ்வகைக் காரணங்களுக்காக இப்பருவம் தாக்கத்திற்குரியதாக வேண்டிய அவசியமில்லை. மாற்றத்திற்கேற்பவும், சமூகத்திற்கேற்பவும் தம்மை மாற்றி அமைத்துக்கொள்ள நல்ல முறையில் இவர் களுக்கு வழி காட்டப்பட்டால் இப்பருவம் தாக்கத்திற்குரிய தன்று.

இப்பருவம் தாக்கத்திற்குரியதென்று கருதப்படுவதற்குக் காரணங்கள் யாவை? இப்பருவத்தினரிடம் காணப்படும் உடல் உள மாற்றங்கள் யாவை? இவர்கள் தாக்கத்திற் குள்ளாவ தைத் தடுக்க எவ்வெவ்வகைகளில் வழிகாட்டப்படலாம் என் பதை ஆராய்வோம்.

இப் பருவத்தில் விரைவான உடல் வளர்ச்சி ஏற்படுகின் றது. 12—14 வயதுக்குள் உடல் உறுப்புக்களில் பல மாறு பாடுகள் ஏற்படுகின்றன. உயரமும் எடையும் உச்ச நிலையை அடைவதுடன் தசைநார்களும் அவற்றின் தொழில்களும் நன்கு ஒழுங்கு படுகின்றன. மார்புக்கூடு விரிதலும் இதயம் நுரை யீரல் போன்ற அகவுறுப்புக்கள் வளர்ச்சியடைதலும் நடை பெறுகின்றன. மிகுந்த விரைவில் உடல் வளர்ச்சி ஏற்படுவ தால் பல உறுப்புக்களும் ஒன்றுபட்டுச் செயலாற்றுவதிற் தடுமாற்றம் ஏற்படுகின்றது. எண்டோகிரீன் சுரப்பிகள் வேகமாக வேலை செய்யத் தொடங்கி ஆண்பெண் தன்மைகளின் வளர்ச்சியை மிகைப்படுத்துகின்றன. ஆண் பிள்ளைகளின் குரலில் மாற்றம் ஏற்படுகின்றது. பெண் பிள்ளைகள் பூப்படைகின்றனர். இப்படியான பல மாற்றங்கள் இப்பருவத்தில் ஏற்படுவதால் இப்பருவத்தினர் சிலர் தகுந்த வழிகாட்டிகளின் துணை கிடைக் காதவிடத்துத் தம்மைச் சமநிலையில் வைத்திருக்க முடியாமல் திணறுவதுண்டு. ஏற்ற வழிகாட்டிகளும், சாதகமான சூழலும் கிடைக்காதவிடத்து இப்பருவத்தினரின் உளநிலை பாதிக்கப்படு கின்றது. இவ்விடத்து இப்பருவம் தாக்கத்திற்குரியதுதான் என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது. ஆனால், இவ்விதம் நடந்து விடாமற் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது பாடசாலை, வீடு, ஆகியவற்றின் கடமையாகும்.

உடல் உள மாற்றங்களை உண்டுபண்ணும் குமரப்பருவம் தாக்கத்திற்குரியதென்று கருதப்படுவதற்குச் (i) சமூக அமைப் பு (ii) உடல் வளர்ச்சிக் காலத்தில் உளத்தில் ஏற்படும்

மாற்றங்களும் காரணமாகின்றன என்று கூறப்படுகின்றது. இவ்வகைக் காரணங்கள் பெற்றோரினதும், ஆசிரியரினதும், முயற்சி செயற்படுமிடத்து ஏற்றுக் கொள்ளப்படாதனவாம்.

சில சமூகங்களின் அமைப்பு மிக இறுக்கமாக இருக்கிறது. இப்பருவத்தில் பல மாற்றங்கள் ஏற்படுவதால் இம்மாற்றங்களின் மத்தியில் ஒருவர் தன்னிடத்தில் சமநிலையை ஏற்படுத்துவது சற்றுக் கடினம். உதாரணமாக ஒரு சிறுமியை எடுத்துக்கொள்வோம். இவள் தனது பதின்மூன்றாவது வயது வரைக்கும் சுதந்திரமாகத் திரிந்தவள். இவ்வயதில் அவள் பூப்படைந்து விடுகிறாள். இப்பொழுது அவளின் சமூகம் அவள் இஷ்டப்பட்டபடி வெளியே தனிமையிற் செல்வதையோ, தன் விருப்பப்படி உடை அணிந்து கொள்வதையோ எதிர்ப்பாலாருடன் கலந்துரையாடுவதையோ ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. இங்கு இவ்வகைப் புதிய கட்டுப்பாடுகள் தனக்கு ஏன் இருக்க வேண்டுமென்பதைச் சிறுமி உணராதவளாகிறாள். அவள் மனதில் பல கிளர்ச்சிகள் எழுகின்றன. இவ்வகை நிலைகளை அகற்றக்கூடியதாகச் சமூக அமைப்பும் சூழலும் இருந்து சிறந்த வழிகாட்டிகளும் இருந்தால் இப்பருவத்தினர் எவ்வித தாக்கத்திற்கு முட்படமாட்டார்.

சமூகத்தில் இருக்கும் கட்டுப்பாடுகள் இப்பருவத்தினரிடையே வேற்றுமணப்பான்மையை வளர்ப்பதாக இருத்தல் ஆகாது. அனாவசியமான கட்டுப்பாடுகளால் அவர்களின் உள்ளக் கிளர்ச்சி தூண்டப்படும். எனவே சமூக அமைப்பு இப்பருவத்தினருக்குச் சாதகமாக அமைய வேண்டும். பெற்றோர் சகோதரர்கள், தோழர்கள், ஆசிரியர்கள், ஆகியோரும் சூழலில் அடங்குவர்.

உடலில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் உளத்தன்மைகளிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. உடல் உள மாறுபாடுகளால் மனவெழுச்சிகள் தீவிரமும், சிக்கலுமடைகின்றன. இவ்வெழுச்சிகள் முதிர்ச்சிபெறும் பாலுணர்ச்சியுடன் ஓரளவு தொடர்பு கொண்டவை. இப்பருவத்தில் எழும் உள்ளக் கிளர்ச்சிகள் பெரும்பாலும் உறுதியற்றிருக்கும். ஆனால், அவை வலியுற்றுக் கிளர்ந்தெழும். மகிழ்ச்சி, பாலுணர்ச்சி, அச்சம், சினம், பொருமை, பேரவா ஆகிய இவை பொங்கியெழுந்து ஒன்றோடொன்று மோதும் இயல்பிலும் அளவிலும் இவை குழந்தை உணர்ச்சிகளினின்றும் வேறுபட்டவை. இப்பருவத்தினர் ஒரு சமயம் தம்மைக் கண்டு பூரிப்படைகின்றனர். மறுசமயம் தீராக் கவலையும் இன்னொரு சமயம் பெருமையும், பிறிதொரு சமயம் மனத் தளர்ச்சியுமடைகின்றனர். பலவகை உணர்ச்சிகட்குட்

படுகின்றனர்: இந்தவிடத்து இப்பருவத்தினர் மெய்ப்பாட்டுப் பிரச்சனைகளாற் தாக்கப்படுவாராயின் மெய்ப்பாட்டு நிலை பாதிக்கப்படும். மெய்ப்பாட்டுக் கற்றல் சிறந்த முறையிலேற்படாத விடத்து மெய்ப்பாட்டு நிலையிலே தளர்ச்சி ஏற்படலாம். சலனம் ஏற்படலாம். ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடான மெய்ப்பாடுகளால் மோதப்பட்டு இவர்கள் அவதியுறுவர். சிலர் நெறி தவறிச் சமூகத்திற் கொவ்வாதவற்றையுஞ் செய்வர். இந்த விடத்துத் தாக்கத்திற்குள்ளாகின்றவர்களை நன்கு அறிந்து நெறிப்படுத்தல் வேண்டும். அனுதாபத்துடன் அவர்களின் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முன்வர வேண்டும். மெய்ப்பாடுகள் தூய்மைப் படுத்தப்படல் வேண்டும்.

மேலும் குமரப்பருவத்தினரது மனப்பாங்கு, அவர்கள் பெற்றோர், உடன் பிறந்தோர், தோழர்கள், ஆகியோரினதும் மனப்போக்கைப் பெரும்பாலும் சார்ந்திருக்கிறது. இப்பருவத்தினரிடம் ஆசிரியரும், பெற்றோரும், அறிவுடன் கூடிய ஒத்துணர்ச்சியைக் காண்பிக்கவேண்டும். தங்கள் குமரப் பருவவளர்ச்சிகளையும், செயல்களையும் நினைவுக்குக் கொண்டுவருவதன் மூலம் தம்பிள்ளைகளின் நிலையுணர்ந்து செயலாற்றுபவராக வேண்டும். இப்பருவத்தினரின் தோழர்கள் நற்குணமுடையவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். நல்ல உணவும், போதுமான அளவு ஓய்வும் இவர்களுக்குக் கிடைக்கிறதா என்பதைப் பெற்றோர் கவனித்தல் வேண்டும். இப்பருவத்தினருக்குத் தம்மிடையே ஏற்படும் மாறுதல்களைக் கண்டு அனுவசியமான பயந்தோன்றுதலைத் தவிர்க்க வேண்டும். இவ்வகைக் கஷ்டத்தை நீக்கவே இவர்களுக்குப் பால் சம்பந்தமான கல்வி அளிக்கப்பட வேண்டுமெனக் கூறப்படுகிறது.

அடுத்து இப்பருவத்தினரிடம் சிந்தனைவிருத்தி, நியாயித்தல், காரணகாரியத் தொடர்பறிதல், பரந்த சமூகத்திலீடுபாடுடமை, சமூக அந்தஸ்து, ஆற்றல், இவற்றை அறிதல் போன்ற பல்வேறு பண்புகளைக் காணலாம். இவர்கள் பல்வேறு கவர்ச்சியுடையவராகவும் பல்வேறு சுவைகளை உடையவர்களாகவும் இருப்பர். இத் தன்மைகள் நெறிப்படுத்தப்பட்டு வளர்ச்சிக்குதவக்கூடியதாக அமையவேண்டும். இதற்குச் சாதகமான சூழலை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். அறிவுப் பாடங்களும் அவற்

ஹையொட்டிய முயற்சிகளும் நன்கு அளிக்கப்பட்டால், சிந்தனை, காரண காரியத் தொடர்பறியுந் தன்மை ஆகியன ஒழுங்குறும். பாடசாலையாகிய சிறு சமூகத்திலும் பாடசாலையின் அயலாகிய பரந்த சமூகத்திலும் தொடர்பு கொண்டு சாரணர் இயக்கம், சமூக சேவை, தேசிய சேவை போன்ற முயற்சிகளில் ஈடுபடும் வாய்ப்புக்களைப் பாடசாலை அளிக்குமாயின், இப்பருவத்தினர் தம் ஆற்றலை அறியவும், அவை மற்றவர்களால் கணிக்கப்பட வும், அதனால் இப்பருவத்தினர் சமூகத்தில் அந்தஸ்துடையவராய் வரவும் வாய்ப்புகளேற்படும். பாடசாலைக்குள்ளும், புறமும், பல்வேறு முயற்சிகளில் ஈடுபடுவதால் அவர்களின் பல்வேறு கவர்ச்சிகளும் கவனிக்கப்படும். அதனால் அவர்களுக்குத் திருப்தி, உளமகிழ்ச்சி எல்லாம் கிட்டும். சுவைகளெல்லாம் விரும்புதற் குரிய தோற்றங்களைப் பெறும். சக்தி நல்வழிப்படுத்தப்பட சமூகத்திற் கேற்றவனாக ஒருவன் தன்னையமைத்துப் பொருத் தப்பாடடைகின்றான். இவ்விடத்து ஒருவித தாக்கத்திற்குமிட மில்லாது போகின்றது? காரணம் யாது? பருவத்தின் தன்மைக் கேற்ப அதன் வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய தேவைகள் கவனிக்கப் பட்டமையே.

சுருங்கக் கூறின் வீட்டுச்சூழல், பாடசாலை, இப்பருவமான வர்கள் அதிகமாக உறவு கொள்ளும் ஸ்தாபனங்கள் ஆகியன திருத்தமாக அமையவேண்டும். விசேடமாக ஒத்த வயதினரை யுடைய தோழர்குழாம் (Peer Group) வளர்ச்சிக்குப் பாதகமான தாய் அமைதல் கூடாது. பாடசாலை நிர்வாகம், அதாவது கட்டுப்பாடு, அதிபர் — ஆசிரியர் தொடர்பு, ஆசிரியர்களுக் கிடையிற் காணப்படும் உறவுநிலை, ஆசிரிய — மாணவர் தொடர்பு, மாணவர்களுக்கிடையிற் காணப்படும் இயைபுநிலை, ஆதியனவும், பாடசாலைக் கல்விக்கிரமம், அதனுள் அடங்கும் பல்வேறு முயற்சிகள், ஆசிரியர் கையாளும் கற்பித்தல் முறை கள், உபாயங்கள் ஆதியனவும் சிறப்பான எடுத்துக்காட்டுகளாக அமையுமேயானால் குமரப்பருவம் தாக்கத்திற்குரியதான பருவம் அன்று என்பது தெளிவாகின்றது.

சரித்திர பாடத்தில் கட்புல செவிப்புல உபகரணங்களின் உபயோகம்

— செல்வி. அ. முருகேசு,
விடுகை வருடம்.

ஒரு மாணவன் தான் கற்றுக்கொள்ளும் பாடங்களை ஐயந்திரிபற விளங்கிக்கொள்ள கட்புல செவிப்புல உபகரணங்கள் உதவிபுரிகின்றன, என்பது நாம் அனுபவவாயிலாக அறிந்த உண்மை. நேரமும் (time) தூரமும் (space) சரித்திரபாடத்தினின்றும் பிளக்கப்படமாட்டா. இவற்றைப்பற்றிய உணர்வு பன்னிரண்டு, பதின்மூன்று வயதுடைய மாணவர்களுக்குத்தான் ஏற்படும். எனவே, சரித்திர பாடத்திற்கற்றல் இலகுவாக்கப்படவேண்டுமேயானால் கட்புல செவிப்புல சாதனங்களுக்கூடாகப் பெற்றுக்கொள்ளும் அனுபவங்கள் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றன. நீண்ட காலத்தொடர்புகளை, கால அளவுகளை, நாம் சொற்ப நேரத்தில் மாணவன் முன்னிலையில் வைத்து அவற்றை அறியச் செய்யவேண்டியிருப்பதால், வாய்ப்பிரசங்கம் மாத்திரம் நோக்கத்தை நிறைவேற்றாது. அன்றியும் வாய்மொழி விளக்கத்திற் காதுகளுக்குமட்டும் வேலை இருப்பதால் மற்றப்புலன்கள் இளைஞர்களுடைய கவனத்தை வேறிடங்கட்கு இழுத்துச் செல்கின்றன. ஆசிரியர் எவ்வளவு புலன்களுக்கு வேலை கொடுக்கிறாரோ அவ்வளவுக்குப் பாடம் மனதிற் தெளிவாகப்பதியும். சிறுவர்கள் தொடக்கம் பெரியவர்கள் வரையில் சரித்திர பாடத்தை வெறுப்பது கண்கூடு. சரித்திரபாடத்தை ஓர் உயிர் நிறைந்த பாடமாக்க வேண்டுமானால் கட்புல செவிப்புல சாதனங்களின் உபயோகம் இன்றியமையாதது.

கட்புல சாதனங்கள் பலதிறப்பட்டவை. புதை பொருள்கள், மரங்கள், ஆறுகள், குளங்கள், அணைக்கட்டுகள், கட்டிடங்கள், முத்திரைகள், படங்கள், அட்டவணைகள், மாதிரி உருவங்கள், புள்ளிவிபரங்கள், பாடப்புத்தகங்கள், சஞ்சிகைகள், கரும்பலகை என்பன கட்புல சாதனங்களுக்குள் அடங்கும்.

புதைபொருள் ஆராய்ச்சியாளரால் கண்டெடுக்கப்பட்ட ஆதிகால மனிதன் உபயோகித்த ஆயுதங்கள், ஆபரணங்கள், உடைகள், அவர்கள் வழிபட்ட தெய்வங்களின் சிலைகள், நாணயங்கள் யாவும் நூதனசாலைகளில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றை நன்கு பயன்படுத்த வேண்டியது ஆசிரியரின் கடமையாகும்.

ஓர் ஆசிரியர் மூன்றாம் வகுப்பு மாணவர்க்கு பழையகற்கால மனிதனைப்பற்றி, அன்றி, புதியகற்கால மனிதனைப்பற்றிப் படிப்பிக்க எடுத்துக்கொண்டால் முதலில் நூதனசாலைக்குக் கூட்டிச்சென்று நேரடியான அனுபவத்தைப் பெறச்செய்யலாம். அதாவது மனிதனின் உடை, அவன் உபயோகித்த அணிகள், ஆயுதங்கள், வாழ்ந்துவந்த வீடுகள், அக்கால வழிபாடு ஆதியவற்றை மாணவருக்கு விளக்க உதவியான பொருள்களை நேரிற்பார்த்துத் தொட்டுணர்ந்து அவற்றைப்பற்றிச் சம்பாஷிப்பதால் சரித்திரம் கவர்ச்சியானதும், உயிருள்ளதுமான பாடமாக மாறுகின்றது. அத்துடன் கற்றலும் சிறப்புற அமைந்துவிடுகிறது.

இடைநிலை வகுப்புகளில் பௌத்த சமயவளர்ச்சி, இலங்கையை ஆட்சிபுரிந்த சிங்கள மன்னர்கள் என்பனபற்றிப் படிப்பிக்க விரும்பின், ஆசிரியர் தவணை விடுமுறைகளில் மாணவரைக் கல்விச்சுற்றுலாவுக்குக் கூட்டிச்சென்று, அக்கால மன்னர்கள்கட்டிய அரண்மனைகள், கோவில்கள், மசூதிகள், வெள்ளரசமரம், அழிந்துபோன கோட்டைகள், அடுத்துள்ள பிரதான வீதிகள், என்பனவற்றைப் பார்வையிடச்செய்யலாம். இவ்வகைக் கட்டில் சாதனங்களைச் சுற்றியே அக்காலச் சரித்திரம் உருவாகியுள்ளது. இவற்றைப்பார்த்து இவற்றோடு இணைந்துள்ள சரித்திரத்தைக் கற்பதற்கும், வகுப்பறைப் பாடமாகச் சரித்திரத்தைக் கற்பதற்கும் இடையிற்றான் எத்துணைவேறுபாடு. இவ்வகைக் கட்டில் சாதனங்கள் அநுரதபுரி, பொல்ல நறுவை போன்ற இடங்களிற்றான் அதிகம் காணப்படுகின்றன. இவ்விடங்களிலுள்ள பாடசாலைகள் இவற்றை நன்கு பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். ஏனைய பாடசாலைகள் இவற்றின் புகைப்படங்களைக் கையாளலாம். முத்திரைகள், நாணயங்கள் ஆகியவைகளும் சிறந்த கட்டில் சாதனங்களே. ஒரு நாட்டின் தலைவர்கள், மன்னர்கள், நாட்டின் பொருளாதாரம், அரசியல் முறைகள் என்பனபற்றியறிவதற்கு இவைகள் பயன்படுகின்றன. மாணவர்தம் சுயமுயற்சியினால் இவற்றைச் சேகரித்து

ஒட்டிவைக்கும் பழக்கத்தையுடையவர்களாய் இருக்கச் செய்தல் வேண்டும் ஒட்டப்பட்ட நாணயங்கள், முத்திரைகள் என்பன வற்றின் கீழ் அவற்றைப் பற்றிய விளக்கங்களையும் குறித்து வைக்கும்படி செய்யலாம்.

படங்கள் பலவகைப்படும். சலனப்படங்கள், சலனமற்ற படங்கள், தேசப்படங்கள் ஆகியன சிறந்த கட்புல சாதனங்கள். சலனமற்ற படங்களை எந்த ஆசிரியரும் கையாளலாம். அவற்றை இயக்குவதற்கு எவ்வித இயந்திர ஆற்றலும் வேண்டப்படமாட்டாது. தலைவர்களின் படங்கள், பல இனமக்களின் படங்கள், பாராளுமன்றங்களின் படங்கள், குளங்கள், கட்டிடங்கள், கோவில்கள் போன்றவற்றின் படங்கள் தாராளமாகக் கையாளப்படலாம். சலனப்படங்கள் தயாரிப்பது செலவிற்குரியதாகும். பொருளாதாரம், இடம் கொடுக்குமேயானால் துட்டகைமுனு, எல்லாளன், புத்தசமயம் இலங்கைக்கு வந்தமை போன்ற விடயங்களைச் சலனப்படங்களாக அமைத்து அவற்றின் மூலம் சரித்திரத்தைக் கற்பிக்கலாம். சலனப்படங்களோடு விளக்க உரைகளும் சேர்ந்துள்ளபடியால் அது கட்புல செவிப்புல சாதனமாகும். ஆசிரியர் உதவியின்றியே விடயத்தை விளங்கிக்கொள்ள முடியும். பிரித்தானியா, அமெரிக்கா போன்ற இடங்களில் சலனப்படங்கள் அதிகமாகக் கையாளப்படுகின்றன. பிறநாட்டுத் தூதுவராலயங்களிலிருந்து சலனப்படங்களைப்பெற்று நாமும் சில சரித்திரவிடயங்களை மாணவர்க்குப் பாடசாலையிற் தெரியவைக்கலாம். இலங்கையில், பண்டாரநாயக்காவின் இறுதியாத்திரை படமாகக் காண்பிக்கப்பட்டது. அதிலிருந்து பண்டாரநாயக்காவின் சரித்திரத்தை அறிந்து கொள்ளலாம். காலஞ்சென்ற முன்னாள் ஐக்கிய அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஜோன் கென்னடி அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றையும் நாம் சலனப்படமூலம் காணக்கூடியதாக இருந்தது. இந்நிகழ்ச்சிகளை எதிர்காலச்சிறாரும் கண்டு சரித்திரவரலாறுகளை உண்மையாக அறியமுடியும்.

தேசப்படங்கள் ஒருநாட்டுக்கும், பிறிதொரு அயல் நாட்டுக்கும் உள்ள தொடர்புகளையும், இடைத்தூரங்களையும், நாடுகளின் அமைப்புமுறைகளையும் அறிய உதவுகின்றன. அத்துடன் மக்கலன் போன்ற பிரயாணிகள் உலகைச்சுற்றி வந்தவரலாற்றைக் கூறவும் உதவுகின்றன. சுருங்கக்கூறின், தூரத்தைப் பற்றிய உணர்வைத் தேசப்படங்கள் ஏற்படுத்துகின்றன.

அட்டவணைகளும் சரித்திரபாடத்தில் கையாளப்படக்கூடிய கட்புல சாதனங்களாகும். வம்சாவழி அட்டவணை, கால அட்டவணை, கிளை அட்டவணை ஆகியன சரித்திரபாடத்திற் கையாளப்

படலாம்: உதாரணமாக இங்கிலாந்தில் ஆட்சிபுரிந்த ரியூடர் வம்ச மன்னர்களை மாணவர்க்கு அறியச் செய்வதற்கு வம்சாவழி அட்டவணை பெருந்துணை புரியும். புள்ளிவிபரங்களும் சரித்திர பாடத்திற்கு உதவும் சாதனங்களாகும். உதாரணமாக, போத்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் என்பவர்களின் காலத்தில் இலங்கையின் பொருளாதார நிலைமை, குடிசனத்தொகை என்பவற்றின் புள்ளிவிபரங்களைத் திரட்டிக் கணனரேகைப் படங்கள் தயாரித்து ஏற்றத்தாழ்வுகளை விளக்கலாம். இதனால் எந்த அரசன் ஆட்சிபுரிந்த காலத்தில் பொருளாதாரம் குறைந்துள்ளது, எந்த அரசன் யுத்தங்களால் அதிக பணத்தைச் செலவு செய்தான் என்று பலவிடயங்களைத் தெரியவைக்கலாம். இவ்வித அட்டவணைகளைக் கையாளுவதால் மாணவர் எவ்வித மயக்கமுமின்றி விடயத்தைத் தெரிந்துகொள்ள ஏதுவாகும்.

அடுத்து, மாதிரி உருவங்களையும் கட்புல ஏதுக்களில் ஒன்றாகக் கொள்ளலாம். மாணவன் தான் நேராகப் பார்க்கமுடியாத ஒன்றின் மாதிரி உருவத்தை அதன் சிறிய அளவிற்கு காண முடிகிறது. மாணவன் தான் பார்க்கும் சிறிய உருவைக் கற்பனையின் உதவியாற் பெரிதாக்கிக் காணவும் முடியும். காசியப்பொற் கட்டப்பட்ட சிகிரியாக்கோட்டையை நோக்குவோமானால், எல்லா மாணவரும் அங்குசென்று உச்சிவரை ஏறிப் பார்க்க வாய்ப்புக்கள் கிடையா. இந்தவிடத்து, கோட்டையின் மாதிரி ஒன்றைக் காண்பித்தால், அதனால் மாணவர் பயனடைவர். மாதிரி உருவம் எப்பொழுதும் ஒருபொருளின் உண்மையான உருவத்தையும், தன்மைகளையும் காட்டுவதாக அமைய வேண்டும்.

பாடப்புத்தகம் கரும்பலகை என்பன ஆசிரியருக்கும் மாணவருக்கும் என்றும் உரித்தானவை. எந்நேரமும் கையாளப்படக் கூடியவை. பாடப்புத்தகங்கள் வேண்டியவிடத்து திறம்படக் கையாளப்படின் பயன் கொடுப்பவையாகும். இவை மாணவரின் வயது, தரம், கவர்ச்சி என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டவை. எனவே, நல்லமுறையிற் கையாளப்படல்வேண்டும். கரும்பலகை மிகவும் பிரயோசனமான ஒரு சாதனம். அதிற் போடப்படும் விடயம் ஒழுங்குற அமைதல் முக்கியம். எழுத்துக்கள் தெளிவாக இருத்தல் வேண்டும். பாடத்தின் புறத்தோற்றம் கரும்பலகையில் இடம் பெறுதல் நன்று. மாணவரிடமிருந்து வருவித்து, விடயத்தைக் கரும்பலகையிற் போடுதல் நன்று.

வானொலி, ஒலிப்பதிவுக்கருவிகள், சொற்பொழிவு என்பன செவிப்புல சாதனங்களாகக் கையாளப்படலாம். மாணவனுக்குச் செவியின்பத்தை அளிக்கவல்ல செவிப்புல சாதனங்களில் ஒன்றான வானொலிக்கருவியை நோக்குவோம். ஒருவன் தான் ஆற்றல்மிக்க வல்லுனர்களின் பேச்சுக்களையும், நாடகங்களையும்

கருத்தரங்கங்களையும் கேட்டு வளர்ச்சியடைவதுடன், வளர்ச்சி பெற்ற ஒருவன் தானும் பிறர் பயன்பெறும் பொருட்டுத் தன் னுற்றலையும் வெளியிட உதவும் கருவியாக இருக்கிறது. வானொலி நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்பதற்குப் பாடசாலையில் நேரம் ஒதுக்கி வைக்கப்படவேண்டும். அதுவுமன்றி வானொலி நிகழ்ச்சிகளிற் பங்குபற்ற ஆசிரியர் மாணவரை ஆயத்தம் செய்து அவர்களின் வளர்ச்சிக்கு உதவவேண்டும். வானொலிக்கருவிகள் அநேக பாட சாலைகளில் இருப்பதாலும், அதில் சரித்திர விடயங்கள் ஒலி பரப்பப் படுவதாலும் அவ்விடயங்களை மாணவர் அனுபவித்துப் பயன்பெற வாய்ப்பு அளிக்கப்படவேண்டும்.

சரித்திர அறிவு நிரம்பிய பெரியார்களை அழைத்துச் சில விடயங்களைப் பற்றிப் பேசும்படி செய்யலாம். ஆசிரியரின் பேச்சையே கேட்டுக்கேட்டு அலுத்துப்போன மாணவர்க்கு இது ஒரு மாற்றத்தையும், உற்சாகத்தையும் அளிப்பதாகும். எந்த நேரமும் இப்படிப்பட்ட பெரியார்கள் கிடைக்கமாட்டார்கள். எனவே சிறந்த சொற்பொழிவுகளை ஒலிப்பதிவு செய்துவைத்துக் கொண்டால், வேண்டிய நேரத்தில் அவை கையாளப்படலாம்.

இவ்வாறு கையாளப்படும் கட்புல செவிப்புல சாதனங்கள் சிறுர்களின் கண்ணைக் கவரக்கூடியதாயும், விளக்கமானதாயும் அமையவேண்டும். வகுப்பில் இருக்கும் எல்லா மாணவரும் பார்த்துப் பயன்பெறக்கூடியதாய் எவ்விதகருத்து வேறுபாட்டையும் உண்டாக்காதனவாய் இருத்தல் இன்றியமையாதது. சிறுர்களுக்கு உபயோகிக்கப்படும் ஏதுக்களில் இருக்கும் எழுத்துக் கள் அவர்களின் கண்ணோட்டத்திற்கு ஏற்றதாய் இருத்தல் வேண்டற்பாலதொன்றாகும். ஆசிரியர் என்ன விடயத்தை மாணவர்மனத்திற் பதியச்செய்யவேண்டும் என்று விரும்புகிறாரோ அந்த விடயத்தைத் தெளிவாகக் காட்டும் சாதனங்களாக அமைதல் வேண்டும். விடயத்தின் கருப்பொருளை (Figure), அதன் பின்னணி (Ground) மறைத்துவிடாத வகையிற் சாதனங் கள் அமைதல் வேண்டும்.

இச்சாதனங்கள் தகுந்தமுறையிற் கையாளப்படின் அவை நன்மையே பயக்கும். வகுப்புக்கேற்ற சாதனங்களை ஏற்ற விடத்து ஆசிரியர் கையாளுவாராயின், கற்றலுக்குச் சாதகமான கற்றல்நிலை ஏற்படும். மாணவரும் சிறந்த முறையிற் கற்றுப் பயனடைவர் என்பதைச் சரித்திர ஆசிரியர்கள் மனத்திற்கொண்டு கட்புல செவிப்புல சாதனங்களைக் கையாளவேண்டியது அவசியம்.

பாலரும்

கைவேலையும்

— செல்வி. க. ஞானம்மா

விடுகை வருடம்

பாலர்களின் உள்ளக் கருத்தை அவர்கள் செய்யும் கைவேலைகள் மூலம் அறிய முடிகின்றது. அதற்கேற்ற சாதனங்கள் அவர்களுக்குக் கிடைப்பின் நாம் ஆச்சரியப்படத்தக்க விதத்தில் அவர்களின் செயல்கள் விருத்தியுறுவதைக் காணக் கூடியதாக இருக்கும். இக்காலத்துப் பாலர்களே வருங்காலத்தில் அரசியல் வாதியாகவோ, கலைஞனாகவோ, சிற்பியாகவோ, ஓவியனாகவோ, இவ்வாழ்வானாகவோ வருகின்றனர். இதனை ஆசிரியர்களாகிய நாம் நன்குணர்ந்தாற்றான் பாலரின் நாட்டங்களையறிந்து அவர்களின் கைவழிக் கண்ணும், கண்வழி மனமும் சென்று பூரணத்துவ மனிதனாகவர உதவிசெய்ய முடியும். சில பெற்றோரும் மற்றோரும் கைவேலை செய்வது இழிந்த தொழிலென்றும், புத்தியில்லாத மந்தத் தன்மையுடையவர்களே கைவேலை செய்வதற்குத் தகுந்தவர்களென்றும் எண்ணுகின்றனர். இத்தகைய கொள்கை மாணவரிடமும் ஏற்படாதவாறு பல்வேறு தொழில்களிலும் அவர்கள் மதிப்புவைத்து நடக்கக் கூடியதாக ஆசிரியர் பயிற்றவேண்டும். கைவேலையினால் கைப்பயிற்சியும், மற்றப் பாடங்களில் படித்த பாடங்கள் இலகுவாக மனத்திற் பதியக்கூடியதாகவும் இருக்கும். அத்துடன் தசைநார்கள் பலப்படுவதற்கும், ஓய்வுநேரத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கும், உற்சாகத்தை யூட்டுவதற்கும், உத்தேசத்தை எடுப்பதற்கும், ஆக்கும் சக்தி பெறுவதற்கும் கைவேலை உதவி புரிகின்றது. இவை நன்கு விருத்தியடைவதற்கு நாம் அநேக துணைக்கருவிகளை உபயோகிக்க வேண்டும்.

பாலர்கள் எல்லோரும் ஒரே தன்மையுடையவர்களல்லர். பாலர்களின் விவேகத்தைப் பொறுத்து ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு பாடங்களில் திறமையுடையவர்களாக இருப்பர். இவற்றை ஆசிரியர் முதலில் அறிந்துகொள்வது கடினம். பாலர்

கள் வர்ணம் வடிவு இவற்றில் நாட்டமுடையவர்களா யிருப் பார்கள். பல வர்ணத் தாள்கள் (Glazed Paper) புதினத்தாள் கள், ஒற்றுத்தாள்கள் (Blotting Paper), களிமண், பனையோலை, நிறமெழுது (Play Wax) என்பவற்றை உபயோகித்துக் கைவேலையைக் கற்பிக்கலாம். களிமண்ணுக்குப் பதிலாகப் புற்றுமண் உபயோகிக்கலாம். பாலர்கள் தாம் அனுபவத்திற் கண்ட பொருள்களைச் செய்துபார்ப்பதில் ஆர்வமுடையவர்களாக இருப் பர். பாலர் கைவேலையைப் பின்வருமாறு பிரிக்கலாம்.

காகித வேலை:

பலவித வர்ணத்தாள்கள், ஒற்றுத்தாள்கள், மெல்லியதாள் கள், புதினத்தாள்கள், உரத்த காகித அட்டைகள் என்பவற் றைக் கொண்டு ஆரம்பத்திற் கைவேலையைக் கற்பிக்கலாம். பாலர் முதலில் பாடசாலைக்கு வரும்பொழுது அவர்களுடைய தசைநார்கள் போதியபயிற்சி பெற்றிருக்க மாட்டா. எனவே, பாலருக்கு மெல்லிய தாள்களைக் கொடுத்துக் கசக்க விடவேண் டும். பாலர் தாள்களைக் கசக்கிப் பந்து செய்ய விடலாம். முத லில் சிறியனவாகச் செய்து, பின்னர் பெரிய பந்துகளாக உருட்ட விடலாம். இங்ஙனம் கசக்குவதில் ஓரளவு பயிற்சி பெற்றபின் ஒற்றுத்தாள்கைக் கொடுத்துக் கிழிக்கவிட வேண்டும். கிழிக்கும்பொழுது முதலில் வட்டமாகவும், பின்னர் சதுரமாக வும், பின்னர் நீள்சதுரமாகவும் கிழிக்கப் பழக்கவேண்டும். மாண வர்களின் அனுபவத்திற்குட்பட்ட பந்து, ஆப்பிள், தோடம் பழம், பூரண சந்திரன் போன்ற பொருள்களின் உருவங்களைக் கிழிக்கவிடலாம். சதுரங்களாகக் கிழிக்கும்பொழுது மேசை, பெட்டி, கரும்பலகை போன்ற வடிவங்களைக் கிழிக்கவிடவேண் டும். நீள்வடிவங்களாகப் பென்சில், மெழுகுதிரி, கரட், வெண் டைக்காய், முருங்கைக்காய் என்பனபோலக் கிழிக்கவிடலாம். தாள்களைக் கசக்கியும், கிழிக்கவும் விட்டபின்னர் வர்ணத்தாள் களைக் கொடுத்து மடித்துப் பெட்டி, தோணி, மைக்கூடு, விசிறி என்பன போன்ற உருவங்களையும் மடித்துக் கிழித்து உறி, குருவி என்பனபோன்ற உருவங்களையும் செய்யவிடலாம்.

தாள்களைக் கசக்கியும், கிழித்தும் மடித்தும், உருவங்களைச் செய்து கைப்பயிற்சி யடைந்ததும், கத்தரிக்கோலைச் சரியாக உபயோகிக்கக் கூடியளவு அவர்களுடைய கை சுவாதீனப்பட்டு விடும். பின்னர் ஆசிரியர் கடதாசியை மடித்துக் காட்டவேண் டும். மாணவர்கள் அவதானிப்பார்கள். மடித்த கடதாசியை

விரும்பிய உருவங்களுக்கு வெட்டும்போது, மாணவர் அவதானித்த பின்னர், தாங்களும் கடதாசியை மடித்து வெட்டப் பழகுவர். வெட்டும்பொழுது பல உருவங்களை வெட்டக் காட்டிக் கொடுக்கலாம். உறி, விளக்கு, மாலை, விசிறி, பட்டம் போன்ற உருவங்களை வெட்டுதல்மூலம் செய்யலாம். உதாரணமாக, யப்பானிய விளக்குச் செய்யவேண்டுமானால் 10" x 7" அளவுள்ள ஒரு கெட்டிக் கடதாசியை எடுத்து நீளப்போக்கில் இரண்டாக மடித்து, மடிப்பிலிருந்து ஓரங்களுக்கு வெட்டுதல் வேண்டும். வெட்டுக்களின் இடைவெளிகள் அரை அங்குல இடைவெளியுள்ளனவாக இருக்கவேண்டும். வேண்டுமானால் ஓரத்திலிருந்து ஓர் அங்குல அளவுக்கு மடித்துக் கொண்டால் வெட்டுக்கள் ஒரேயளவாயிருக்கும். பிறகு கடதாசியைத் திறந்து இரண்டு அகலப் பக்கங்களையும் ஒட்டிவிடவேண்டும். பின் ஒரு கயிற்றைக் கட்டித் தொங்க விடலாம். இவைகளைவிடக் குருவிகள், மிருகங்கள், பழங்கள் போன்ற அழகிய பிறவுருவப் படங்களையும் வெட்டி ஒட்டவிடலாம்.

களிமண் வேலை :

களிமண்ணில் வேலைசெய்வதற்கு முதல்நாளே ஆசிரியர் களிமண்ணை நன்றாகப் பதப்படுத்தித் தூசிகளின்றித் துப்புரவாக்கியபின், நீர்விட்டுக் குழைத்து ஈரம் காயாவண்ணம் ஈரச்சாக்கினால் மூடிவைப்பின், அடுத்த நாள் களிமண் வேலைக்குரிய பாடத்தைத் தொடங்குவதற்கு இலகுவாயிருப்பதுடன், பதமாயும் இருக்கும். பிள்ளைகள் இலகுவிற் செய்யக்கூடியதாக வட்டம் முதல் நீள்சதுரம்வரை உருவங்கள் செய்ய விடவேண்டும். மாணவரின் உடைகள் பழுதாகாவண்ணம் ஆசிரியர் ஒரு பாத்திரத்திற் தண்ணீரும், துடைப்பான்களும் வைத்திருக்க வேண்டும். களிமண்ணில் உருவங்கள் செய்யும்பொழுது மாணவர்கள் நேரிற்கண்டு அனுபவித்த உண்மையான மாதிரி உருவங்களையே செய்யவிடுதல் நன்று.

நிற மெழுகு : (Play Wax)

எல்லா இடங்களிலும் களிமண் கிடைக்காது. எனவே, களிமண் கிடைக்காத இடங்களில் நிற மெழுகு உபயோகிக்கலாம். இதனை எல்லாப் பாடசாலைகளிலும் உபயோகிக்க முடியாது. வசதியுள்ள இடங்களில்தான் இதனை உபயோகிக்கலாம்.

இதனால் ஆசிரியருக்கு அதிக கஷ்டமில்லை. சுகாதாரத்திற்கும் நன்று. கையில் ஒட்டமாட்டாது. மழை, வெயில் என்று பாராது எந்தக் காலங்களிலும் இதனை உபயோகிக்கலாம். இதில் பலவித நிறங்கள் உண்டு. மாணவர் வேலைசெய்யும் போது இலகுவாகத் தாம் விரும்பிய உருவங்களை அமைத்துக் கொள்ள முடியும்.

கைவேலைப்பாடம் பிள்ளைகளுக்குத் தம்முடைய கைகளைத் திறமையாக உபயோகிக்கக் கற்பிப்பதுடன், ஏனைய பாடங்களை யும் விளக்கமுறச் செய்கிறது. உதாரணமாக: 'தேவதத்த னின் கிளி' என்ற கதையை நடாத்தியபிறகு அக்கதை சம்பந்த மான படம்ஒன்றை வரையச் செய்யலாம். ஆகவே, கைவேலைப் பாடம் பலவகைத்தாயிருக்க வேண்டும். களிமண்ணில் உருவ மமைத்தல், கடதாசி வெட்டல், விளையாட்டுப் பொருட்கள் செய்தல் என்று இவ்வகையாகப் பாடங்களை மாற்றிக் கொள்ள லாம். மாணவர் மற்றப் பாடங்களைப் படித்துக் களைத்திருக் கும் நேரத்தில் கைவேலைப்பாடம் இருக்கக் கூடியதாக நேர சூசிகை அமைக்கப்பட வேண்டும். இப்படிச் செய்தாற்றான் மாணவர் சோராது ஊக்கமுடன் தொழிற்படுவர். கை வேலை யிற் சிறந்த பயிற்சியுடைய ஓர் ஆசிரியர் இப்பாடத்தை மாணவ ருக்குக் கற்பிக்கப்புகின், எதிர்காலத்தில் நல்லபயனை அடையக் கூடியதாயிருக்கும்.

கைவேலை படிப்பிப்பதன் பொதுமுறை :

1. நோக்கம் கூறுதல்

இதில் ஆசிரியர் தாம் கற்பிக்கப்போகும் பாடத்தின் நோக் கத்தையும், பயனையும் கூறுதல்.

2. ஆசிரியர் செய்துகாட்டுதல்.

ஆசிரியர் கைவேலை படிப்பிக்கப் போகும்பொழுது மூன்று மாதிரி உருவங்களையாவது கொண்டு செல்லவேண்டும்.

- (i) முழுவதும் செய்திருத்தல் வேண்டும்.
- (ii) அரைவாசி செய்திருத்தல் வேண்டும்.
- (iii) செய்யத் தொடங்கிய மாதிரி உருவம்.

ஆசிரியர் செய்து காட்டும்பொழுது நீண்ட உபந்நியாசம் செய்யாது செய்முறையில் காட்டவேண்டும். மாதிரி உருவத்

தின் ஒருபகுதியைச் செய்தபின்னர் நீங்கள் செய்யப்போகும் மாதிரி உருவம் இதேபோலவரும் என்கூறிப் பூரணமாக்கப் பட்ட மாதிரி உருவத்தைக் காட்டுதல் வேண்டும்.

3. மாணவர்களைச் செய்யும்படி தூண்டுதல்.

ஆசிரியர் மாதிரி உருவத்தின் அரைப்பங்கைச் செய்து காட்டிய பின்னர் நீங்களே செய்யுங்கள் என்கூறி அவர்களைத் தூண்டுதல். வகுப்புக்கேற்ப ஆசிரியர் உபகரணத்தைச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் மாணவர்களிடம் அவதானிக்கும் சக்தி கூடுதலாக இருக்கும். அத்துடன் தேவைக்கேற்பவும், சூழலுக்கேற்பவும் அவை செய்யப்பட வேண்டும். உதாரணமாக, பட்டம் செய்யும்பொழுது காற்றுள்ள நேரம்தான் செய்யவேண்டும். இப்படி இயற்கையையொட்டி உபகரணங்களைச் செய்யவேண்டும்.

4. மட்டிடல்.

மாணவர்செய்த உருவங்களை ஆசிரியரே மட்டிட்டுக் கூறலாம். ஆனால், ஆசிரியர் மட்டிட்டுக் கூறுவதிலும் பார்க்க, மாணவர்களை மட்டிடவிடுதல் மிகவும் நன்று. ஏனெனில், மாணவர்கள் தாங்களே மட்டிடுவதால் தங்களைத் தாங்களே சீர்தூக்கிப் பார்ப்பதற்குப் பழகிக் கொள்கிறார்கள்.

எனவே, இன்றைய இளஞ் சிறுர்களுக்குக் கைவேலை கற்பிக்கப் புகும் ஆசிரியர்கள் இத்தகைய முறைகளைக் கையாளின் மாணவர் கல்வித்துறையிற் பெரிதும் நன்மைபெறுதல் கூடும்.

மண்டிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க்கெல்லாம் உண்டி
கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே.

— சாத்தனார்

எங்கழக ஆளுமன்றம்

ஆள்பதி

திருவாட்டி. இ. ஆனந்தக்குமாரசாமி

முதலமைச்சர்

செல்வி. சிவசோதி முத்துக்குமாரசாமி

கல்வியமைச்சர்

திருவாட்டி. பவளராணி பரமசாமி

போக்குவரத்தமைச்சர்

செல்வி. சற்குணதேவி வேலுப்பிள்ளை

சுகாதாரவமைச்சர்

செல்வி. தெய்வயானை கந்தப்பு

கலாச்சாரவமைச்சர்

செல்வி. தவமணி சுவாமிநாதர்

உணவமைச்சர்கள்

1-ந் தவணை செல்வி. அன்னம்மா முருகேசு

2-ந் தவணை திருவாட்டி. கேட்றூட் விஜயகுமார்

3-ந் தவணை திருவாட்டி. நெவல் ஜோசபின் எட்வேட்

ஆண்டுதோறும் புதிதாக அமைக்கப்படும் எமது கல்விக்கழக மாணவர்மன்றம், இவ்வாண்டும் தனது கடமையிற் பொறுப்புணர்ச்சியுடனும், ஆர்வத்துடனும் சனையாதுழைத்து வந்ததையிட்டு நாம் பெருமைகொள்கின்றோம். நாட்டுமக்களின் தேவையை ஒரு பாராளுமன்றம் எங்ஙனம் நிறைவுசெய்கின்றதோ, அங்ஙனமே எங்கழக உறுப்பினரின் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதலையே தன் பெருநோக்காகக் கொண்டது எம் மன்றம்.

எமது கழகக் கலைநிகழ்ச்சிகள், விழாக்கள் போன்ற பல் வேறு புறக்கிரிகைகளிற் கருத்துன்றிச் செயலாற்றுவதால், இது பலரது பெருமதிப்பினைப் பெற்றுள்ளது. எம்மன்றம் விசேடமாக இம்முறை 'முத்தமிழ் விழா' ஒன்றினை வெகுசிறப்பாக நடாத்தி வெற்றி கண்டதிற் பெருமையடைகின்றது. மன்றச் செயற்குமுவினர் கடமையுணர்வுடன் செயலாற்றுகின்றனர். பானினைந்தூட்டும் தாயினும் சாலப்பரிந்து, மாணவர் தேவையுணர்ந்து, உளமுவந்துதவியளிக்கும் நம் அறிவுமிக்க அதிபர் திருவாட்டி. இ. ஆனந்தக்குமாரசாமி அவர்களைக் காப்பாளராகப் பெறும் பேற்றினைக்கொண்டது இம்மாணவர் மன்றம். மன்ற வளர்ச்சிக்கயராதுழைத்தமையிட்டு எம்மன்றம் அன்றாடம் நன்றியும் கடப்பாடுமுடைத்து. எதிர்காலத்திலும் இம்மன்றம் சீர்மைபெற்றோங்க இறைவனை வழத்துகின்றோம்.

செல்வி. சிவசோதி முத்துக்குமாரசாமி

(தலைமை மாணவி)

எமது தமிழ் மன்றம்

காண விலங்கெனப் பச்சையுன் தின்று

காசினியோர் திரி நாளிலே

நாளில மா மனை மீதிலே நல்ல

நாகரிக விளக்கேற்றியவன் நந்தமிழ்

நங்கை யன்றோ !

காப்பாளர் : செல்வி.க. சௌந்தரம் சந்தனநங்கை

தலைவர் : செல்வி. த. குகானந்தநாயகி

உபதலைவர் : செல்வி. இ. சிவக்கொழுந்து

தகைசான்ற தமிழ் நங்கையின் அருமை பெருமைகளை யுணர்ந்து கழகமமைத்து இன்றைக்குப் பத்தொன்பதாண்டுகள் நிறைந்துவிட்டன. இக்காலத்துள் சங்கத் தமிழ் மூன்றையும் ஈடிணையின்றி வளர்ப்பதில் இக்கழகம் ஆற்றிய தொண்டு அளப்

பரிது. செந்தமிழ்ச் செல்வர்களையும், முத்தமிழ்ச் சதுரர்களை யும் வருவித்து அவர்தம் வாயிலாக எம்மிடை பல்லான்ற அறிவைப் பெருக்கி வளம்படுத்துதலோடு, சிறந்த நாவன்மை, ஆக்கத்திறன், கருத்துணர்ச்சி என்பன வளரத் துணைபுரிகிறது இம்மன்றம். விவாதம், பேச்சுப்போட்டி, கதைப்போட்டி, செய்யுட்போட்டி, அபிநயப்போட்டி, பொதறிவுப் போட்டி, கட்டுரைப்போட்டி என்பவற்றை நடாத்தி, அறிவுடை நடுவாளர்களை அமர்த்தி அவர்தம்வாயிலாக ஆழ்ந்த அறிவுபெறும் வாய்ப்பினை அளிப்பதோடு, போட்டிகளில் வெற்றியீட்டியோருக்குப் பரிசில்கள் வழங்கி ஊக்குவிக்கும் பெருமையும் இம்மன்றத்திற்கே உரியதாகும். அன்றியும், இசைப்பயிற்சி, கருத்தரங்கம், கவியரங்கம் என்பன நிகழ்த்துவதிலும் இது பின்னிற்கவில்லை. ஆண்டுதோறும் தமிழுக்கு விழாவெடுப்பதுடன், காந்தி மகான், வள்ளுவனார், பாரதியார் போன்ற மக்கள் திலகங்கட்கும் விழாவெடுத்து வருவதெனில் நந்தமிழ்மன்றத்தின் செயற்றிறன் இயம்பவும் எளிதோ?

தமிழ் நங்கைக்கு மன்றமமைக்கக் காரணராக விளங்கிய தோடமையாது, அம்மன்றக் காப்பாளராகவும் திகழ்பவர் பேராசிரியை செல்வி. க. சௌந்தரம் சந்தனநங்கை அவர்கள். மெய் வருத்தம் பாராது, பசினோக்காது, அல்லும் பகலும் அனவரதமும் அயராதுழைத்து, ஊக்கமளித்ததுடன், எம்மைப் பலதுறைகளிலும் மேன்மையுற வழிகாட்டும் அன்னாருக்கு இம்மன்றம் என்றும் நன்றியும் கடப்பாடுமுடைத்து. அவர்தம் சேவை மேன்மேலும் நிலைபெற்றோங்க இறைவனை இறைஞ்சுகின்றோம்.

இம்மன்ற நிகழ்ச்சிகளில் ஆர்வமும், ஊக்கமுங்காட்டி உற்ற விடத்து உவந்துதவியளித்துவரும் அன்பும், பண்புமிக்க அதிபரவர்கட்கும், ஏனைய பேராசிரியர்கட்கும், மன்ற நிகழ்ச்சிகளிற் கலந்து சிறப்பிக்கும் மன்ற உறுப்பினர்கட்கும், தமிழ்மன்றத்தின் சார்பில் உளங்கனிந்த நன்றியைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

இக்கழகத்தினூடே பயிற்சிபெற்றுப் பூரணத்துவமடைந்த ஆசிரியமணிகள் செல்லுமிடமெல்லாம் பெறும் புகழுரை சிறப்பாக இம்மன்றத்திற்கு உரித்தாகுமெனக் கூறுவதிற் பெருமித மடைகிறோம்.

இத்தமிழ்மன்றம் என்றும் மேன்மைமிக்கு விளங்க எல்லாம் வல்ல மெய்ப்பொருளை உளமாரப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

க. தெய்வயானை,
(மன்றச் செயலாளர்.)

நுண்கலை மன்றம்

மன்றக் காப்பாளர் : திருவாட்டி. பொ. பத்மநாதன்
தலைவர் : செல்வி. வே. சற்குணதேவி
உபதலைவர் ; திருவாட்டி. கை. விமலாதேவி

கள்ளமில்லா உள்ளத்தில் ஊற்றெடுப்பது கானவெள்ளம். கலாதேவியின் பூரண அருள்பெற்ற எங்கலாசாலை நுண்கலை மன்றம் இசையிலும், நடனத்திலும், ஓவியத்திலும் எம் ஆசிரிய மாணவிகளின் ஆற்றலை வெளிக்காட்டப் பூரண வாய்ப்புக் களைக் கொடுத்துள்ளது. அதனால் எம்மாணவிகள் அக்கலைகளிற் சிறந்தோங்க அருந்துணைபுரிந்து வருகிறது. ஒவ்வொரு ஆசிரியைக்கும் இருக்கவேண்டிய கலைத்திறனை இம்மன்றம் அளித்து வருகிறது.

மாதம் ஒருமுறை கூடும் இம்மன்றத்திலே மாணவிகளின் தனிப்பட்ட ஆற்றல்கள் வெளிப்படுவதால் ஏனைய மாணவிகளும் அதனால் பெரும்பயன்பெற ஏதுவாகிறது. இல்லங்கட்கிடையே இசைப்போட்டியை இம்மன்றம் நடாத்துகின்றது.

எம்மன்றம் சிறப்புற்று வளர எமக்கு உறுதுணையாகவிருக்கும் மன்றக் காப்பாளர் அவர்களுக்கும், வேண்டியபோது வேண்டிய உதவிகளைத் தந்துதவிய அதிபர் அவர்களுக்கும், மற்றும் பேராசிரியர்களுக்கும் எமது மன்றத்தின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இம்மன்றம் தொடர்ந்து நல்ல முறையிற் செயலாற்ற எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

செல்வி. சு. தவமணிதேவி
(மன்றச் செயலாளர்)

சமூக இயல் மன்றம்

காப்பாளர் : திருமதி. சு. செல்லத்துரை

தலைவி : திருமதி. க. இராசசுந்தரம்

உப. தலைவி : திருமதி. யோசப்பின் றெவல் எட்வேட்

தானும் வாழ்ந்து பிறரையும் வாழவைப்பவன்தான் மனிதன். மனித சக்தியின் உன்னதநிலை, அவனின் சமூகவாழ்விற்கு லங்குகிறது. ஒவ்வொருவரையும் சமூகவாழ்விற்கு அடிகோலுபவரும், ஆயத்தப்படுத்துபவரும் ஆசிரியர்களேயாவர். இப்பணியை ஆற்றுவதற்குப் பல்வேறு தேர்ச்சிச் சங்கங்களுமே உதவுகின்றன. இப்பணியை தனது முக்கிய குறிக்கோளாகக் கொண்டதே எமது சமூக இயல் மன்றம்.

தேர்ச்சிச் சங்கங்கள்மூலம், உத்தியோகத்தார், அங்கத்தவர் என்ற பாகுபாட்டை மாணவன் நன்கு உணர்கிறான். சரித்திரம், குடியியல், பூமிசாத்திரம் போன்ற பாடங்கள் மூலம் பிறசாதியார், பிறசமயத்தவர், பிறநாட்டார் முதலியோரின் பண்புகளையும் கலாச்சாரம் முதலியவற்றையும் நன்குணர்ந்து “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்,” என்ற ஒரு விரிந்த மனப்பான்மையைப் பெறுகிறான். “ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வே, நம்மில் ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவர்க்கும் தாழ்வே,” என்ற மகாகவி பாரதியின் வார்த்தைகளின் உண்மைக்கு ஏற்ப ஆசிரியர்கள் தம்முடைய பேச்சாலும் நடத்தையாலும் சமூகவளர்ச்சியை மாணவரில் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்பதே இம்மன்றத்தின் குறிக்கோளாகும். சுருங்கக்கூறின் ஒருவன் சிறப்பாகத் தனக்கும், பொதுவாகத் தனது அயலானுக்கும் தன்தேசத்திற்கும் வேறு தேசங்களுக்கும் செய்யவேண்டிய கடமைகளை அறியப் பண்ணுவதே இம்மன்றத்தினூடேபெறும் பயிற்சியாகும்.

இந்நோக்கம் பற்றியே இம்மன்றத்தின் சார்பில் விவாதம், சொற்பொழிவு, கருத்தரங்கம் என்பன இடம்பெறுகின்றன. அத்துடன் காலாகாலத்தில் அறிவாற்றல்மிக்க பெரியார்களை வருவித்து அவர்தம் வாயிலாக எம்மிடையே உயரிய கருத்துக்கள் நல்கும் பெருமையும் எம்மன்றத்திற்கே உரியதாகும்.

எமது மன்றம் பல்லாற்றாலும் மேன்மையுற்று விளங்க உறு
துணையாக விளங்கும் மன்றக்காப்பாளர் திருமதி. சு. செல்லத்
துரை அவர்கட்கும் வேண்டிய வேண்டியாங்கு உதவிகள் பல
புரியும் அதிபர் அவர்கட்கும், ஏனைய பேராசிரியர்கட்கும் எமது
மனமுவந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம். இம்மன்ற நலனுக்கு
ஒத்துழைத்த மன்ற அங்கத்தவர்கட்கும் எமது இதயபூர்வமான
நன்றி உரித்தாகுக. [எதிர்காலத்திலும் இம்மன்றம் சிறப்புற்
றோங்க எல்லாம்வல்ல இறைவனை இறைஞ்சுகின்றோம்.]

மு. அன்னம்மா

(மன்றச் செயலாளர்)

இந்துசமய மகளிர் மன்றம்

காப்பாளர் : செல்வி. க. செளந்தரம் சந்தனநங்கை

தலைவர் : செல்வி. க. பரமேசுவரி

உபதலைவர் : செல்வி. க. சீதாதேவி

‘அரிது, அரிது மானிடராதலரிது’ என்றனர் ஆன்றோர்.
எய்துதற்கரிய பிறவியை எடுத்த மக்கள் பிறவியின் பயனைப்
பெறுவதற்கு இறைவனைத் தொழுதல்வேண்டும். அங்ஙனம்
தொழுவதற்கும், நல்ல நெறியில் ஒழுகுவதற்கும் அமைந்தன
மதங்கள். அவை பலவாயினும் அடையும் பொருள் ஒன்றே.
இம்மதங்களைப்பற்றிய போதனைகளையும், சாதனைகளையும் கல்விக்
கூடங்களிற் பெறுவது நன்மை பயக்கும். இதனை அடிப்படையாகக்
கொண்டுபோலும் அரசியலாரும் சமயக்கல்விக்கு முக்கியத்துவங்
கொடுத்திருக்கின்றனர். இதற்கு, கோவை நகர
மைந்த நங்கல்விக்கூடம் சற்றுங்குறைந்ததன்று. இங்கு பயிலும்
மாணவிகள் கடைப்பிடித்தொழுகும் மதங்கள் நன்முறையிற்
போதிக்கப்படுகின்றன.

நாஸ்தோறும் எம்மன்றம் காலை, மாலை தவறாது வழிபாட்டு மண்டபத்திற் கூடித் தேவார திருவாசகங்களை ஓதி வழிபடத் தவறுவதேயில்லை என்பதிற் பெருமையடைகின்றோம். பத்தியுடன் பரவி ஏத்திச் சிவவழிபாடு செய்தற்குச் சிறந்த நன்னாளான மகாசிவராத்திரி தினத்தை, நான்குகாலப் பூசைகளுடன் சிறப்பாகக் கொண்டாடுகின்றது இம்மன்றம். சைவத்திற்கும், தமிழுக்குந் தொண்டாற்றி வழிகாட்டிய நாயன்மார்களின் குருபூசைத் தினங்களைக் கொண்டாடுவதையும் இம்மன்றம் வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. நவசத்திகளை வழிபடும் ஒன்பது இரவுகளிலும் ஆடல், பாடல், உரையரங்கு என்பன உயரிய முறையில் நிகழும். அன்றியும், இம்மன்ற உறுப்பினர் வாய்ப்புள்ள போதெல்லாம் பல தலங்கட்குஞ் சென்று கூட்டுவழிபாடு நடாத்திப் பத்திமையை வளர்க்கும் பணியையும் மேற்கொண்டுள்ளனர்.

இம்மன்றம் பல்லாற்றாலும் மேன்மை கொண்டோங்கக் காரணமாக விளங்குபவர் நம் மன்றக் காப்பாளரும், தமிழ் விரிவுரையாளருமான செல்வி. க. செள. சந்தனநங்கை அவர்களே. அன்றார் சமயத்தில் ஆழ்ந்த பற்று மிக்குடையவராய்ச் சமயக் கொள்கைகளைப் பரப்புவதில் ஈடிணையற்று விளங்குவதுடன் மன்ற நலனுக்காக வேண்டிய வேண்டியாங்கு உறுதுணை புரிகின்ற அன்றார்க்கு எமது மன்றம் என்றும் நன்றியுடைத்து. அன்றி, எங்கல்விக்கூடத்தினை இயக்கி, மாணவிகளின் நலனேதம் நலனென மதித்து உற்றுழி உதவிபுரியும் எம் அன்னையாம் அதிபர் திருவாட்டி. இ. ஆனந்தக் குமாரசாமி அவர்கட்கும், ஏனைய பேராசிரியர்க்கும், மன்றத்திற்குத் தொண்டாற்றிய மன்ற உறுப்பினர்க்கும் எமது உளங்கனிந்த நன்றி உரித்தாகுக.

எதிர்காலச் சிரார்கள் உள்ளத்தில் சமய உண்மைகளை உரிய முறையிற் போதிக்கவல்ல உத்தம ஆசிரியரை இம்மன்றம் மேன்மேலும் உருவாக்கவேண்டுமென இறைவனை இறைஞ்சுகின்றோம்.

அ. கனகம்மா
(செயலாளர்)

வினையாட்டு மன்றம்

காப்பாளர் : திருவாட்டி. டெ. தருமராசா
தலைவி : செல்வி. த. குகானந்தநாயகி
உப. தலைவி : செல்வி. சி. நாகேஸ்வரி

செயற்குழு

திருவாட்டி. ப. பவளராணி
திருவாட்டி. வீ. மகேஸ்வரி
செல்வி. கா. லில்லி
செல்வி. க. தெய்வயானை
செல்வி. க. யோகசௌந்தரி
செல்வி. பெ. மேரி

‘உடல்வளர உளம் வளரும், உரமான உடலிலே திடமான மனமுண்டு’ என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. இன்றைய இளைஞர் நாளை நாட்டின் பெருமக்கள். ஆசிரிய உலகிற் பங்குகொண்ட நாமனைவரும் வினையாட்டு, உடற்கல்வி ஆகிய துறைகளிற் போதிய அறிவும், பயிற்சியுங் கொண்டிருந்தாற்றான் ஒவ்வொரு மாணவனையும் வனப்பும், வலுவும், மகிழ்வும் பெற்றோருக்கி அதனால் தனக்கும், பிறருக்கும் உதவக்கூடியவனாக முடியும். இப்பெருநோக்கினை அடிப்படையாகக்கொண்டே ஏனைய கல்விக் கூடங்கள் போல் எமது கலாசாலையும் வினையாட்டிற்கு முக்கியத்துவமளித்துள்ளது,

மாணவிகள் புத்துணர்ச்சியும் உற்சாகமும்பெற ஊக்கமளிக்கிறது எம்மன்றம். மாலைவேளையிற் குழுக்களாகப் பிரிந்து வினையாட்டு மைதானத்தில் வலைப்பந்தாட்டம், எறிபந்து, வளையம் எறிதல், ‘பட்மின்றன்’ என்னும் வினையாட்டுக்களிலீடுபட்டு உளங்களிகூர்வர். இப்பயிற்சி காரணமாக இல்லங்கட்கிடையே போட்டிகள் நடாத்த ஏதுவாகின்றது.

எமது மன்றம் நிகழ்த்திய மெய்வல்லுனர்ப் போட்டி, கோப்பாய்த்தொகுதிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திருவாளர். சி. கதிரவேற்பிள்ளை அவர்களைப் பிரதம வீருந்தினராகக் கொண்டு இனிது நிறைவேறியது. இந்நிகழ்ச்சியில் ‘அருணா

இல்லம்' வெற்றிக்கேடயத்தைப் பெற்றது. இரண்டாம், முன்றும் இடங்களை முறையே சுவர்ண, இராதா இல்லங்கள் பெற்றன. செல்வி. ச. தனலட்சுமி வீரமணியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். செல்வி. சி. நாகேஸ்வரி இரண்டாமிடத்தைப் பெற்றார். குழுவினையாட்டுக்களில் 'இராதா இல்லம்' முதலிடம் வகித்தது.

எமது மன்றமும், போட்டிகளும் சிறப்புற நிகழ உறுதுணை புரிந்து உற்சாகமுட்டினார் அதிபரவர்கள். வேண்டிய வேண்டியாங்கு ஆக்கமும், ஊக்கமுமளித்து அயராதுழைத்தனர் உடற்கல்விப் பேராசிரியரவர்கள். இல்லங்கட்குப் பேருதவிபுரிந்து வெற்றியீட்ட அரும்பணியாற்றினர் இல்லத்தாய்மார்கள். இம்மன்ற நலனுக்காக இயன்றளவு தொண்டாற்றினர் ஏனைய பேராசிரியர்கள். தம்மாலான முயற்சியுடன் ஒத்துழைத்தனர் எம் சகோதரிகள். இவர்கள் யாபேருக்கும் எம்மன்றத்தின் சார்பில் உளங்கனிந்த நன்றியைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன். எதிர்காலத்திலும் எமது கலாசாலை விளையாட்டுத்துறையில் முன்னேறி முதன்மை பெறுவதாக.

செல்வி. த. குகானந்தநாயகி
(விளையாட்டுமன்றத் தலைவி)

அருணா இல்லம்

இல்லத் தாய்மார்கள் :

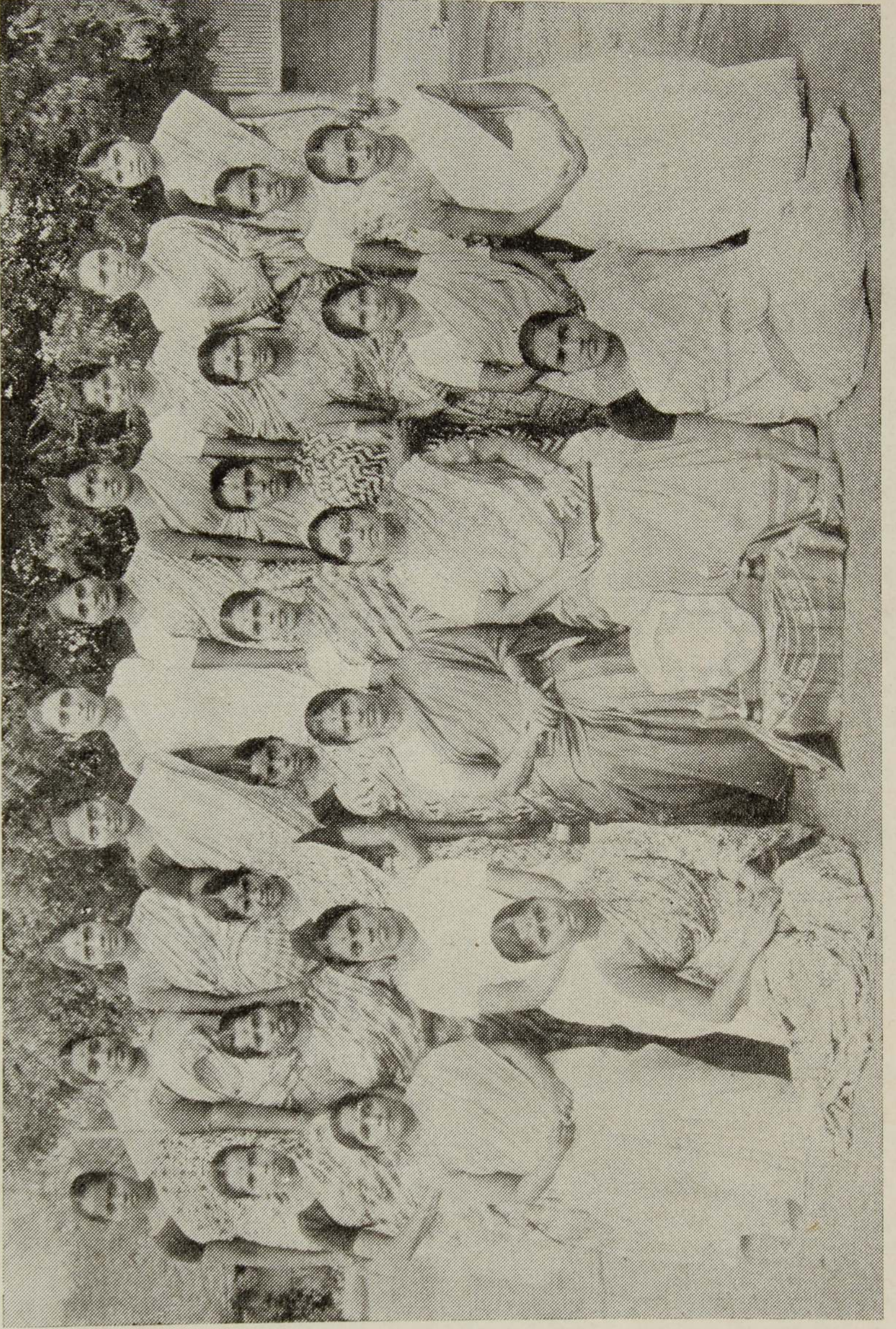
திருமதி. சு. செல்லத்துரை

திருமதி. பொ. பத்மநாதன்

தலைவி : திருமதி. ஞா. மகாலிங்கம்

உபதலைவி : திருமதி. மி. இளையதம்பி

ஆழி சூழ் உலகம் முழுவதையும் ஒரே குடைக்கீழ் ஆட்சி செய்யவல்ல வாவுபரித் தேரேறும் வெய்யோனாகிய அருணனைப் பெயராகவும் அகில இலங்கைக் கரையோர கற்பக விருட்சமாம் தென்னையைச் சின்னமாகவும் பெற்றுச் சுடர்விடும் எம்மில்லம் அழகு வனிதையர் இருபத்து இருவரைத் தன் அங்கமாகக்

மெய்வல்லுனர்ப் போட்டியில் முதலாம் இடம்பெற்ற அருணா இல்ல உறுப்பினர்.

கொண்டு விளங்குகிறது. செங்கதிரோன் பெயரால் விளங்கும் நம் இல்லத்திற்குச் சிவப்பு நிறம் வாய்க்கப் பெற்றது சாலப் பொருத்தமானதே.

சகல கலா வல்லுனராகத் திகழும் எம்மில்லம் பாவையரின் அயராத உழைப்பினாலும் அளவிறந்த ஆற்றலினாலும் நம் கலாசாலையில் இடம்பெறும் நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றிலும் பங்குகொண்டு கூடியளவு வெற்றிவாகை சூடியுள்ளது. மெய் வல்லுனர்ப் போட்டி, உடற்பயிற்சிப் போட்டி ஆகியவற்றில் முதலாம் இடத்தையும், வலைப்பந்தாட்டம், பேச்சுப்போட்டி கதை, சங்கீதம், செய்யுள் போட்டிகளில் இரண்டாம் இடத்தையும் பெற்றது பெருமைப் படத்தக்கதாகும்.

எம்மில்ல அன்னையராகிய பேராசிரியை திருமதி. சு. செல்லத்துரை அவர்களும் பேராசிரியை திருமதி. பொ. பத்மநாதன் அவர்களும் அல்லும்பகலும் அயராத உழைப்பை நல்கி எமக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் ஊட்டி, வழிகாட்டி எங்கள் வெற்றிக்கு உறுதுணையாயினர். அவர் தம் உதவி எமது பெரும் பேரேயாகும். அவர்களுக்கு எம் மனமார்ந்த நன்றி உரித்தாகுக. நாங்கள் வேண்டி நிற்கும் நேரங்களிலெல்லாம் வேண்டிய ஆதரவும் ஊக்கமும் அளித்த அதிபர் அவர்கட்கும், உடற்பயிற்சி ஆசிரியை அவர்கட்கும், மற்றும் பேராசிரியைகள் அவர்கட்கும் நாம் என்றென்றுங் கடப்பாடுடையோம். சகல துறைகளிலும் எம்மில்லம் சிறந்தோங்க ஒத்துழைத்த இல்ல உறுப்பினர்களுக்கும் என் நன்றி.

எம் இல்லம் இன்று போல் என்றும் வளர்பிறையென ஒளி வீச வேண்டுமென இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

திருமதி. ஞா. மகாலிங்கம்
(இல்லத்தலைவி)

இராதா இல்லம்

இல்லத் தாய்மார்கள்:

திருவாட்டி. J. D. பெரேரா

திருவாட்டி. R. H. R. ஹால்

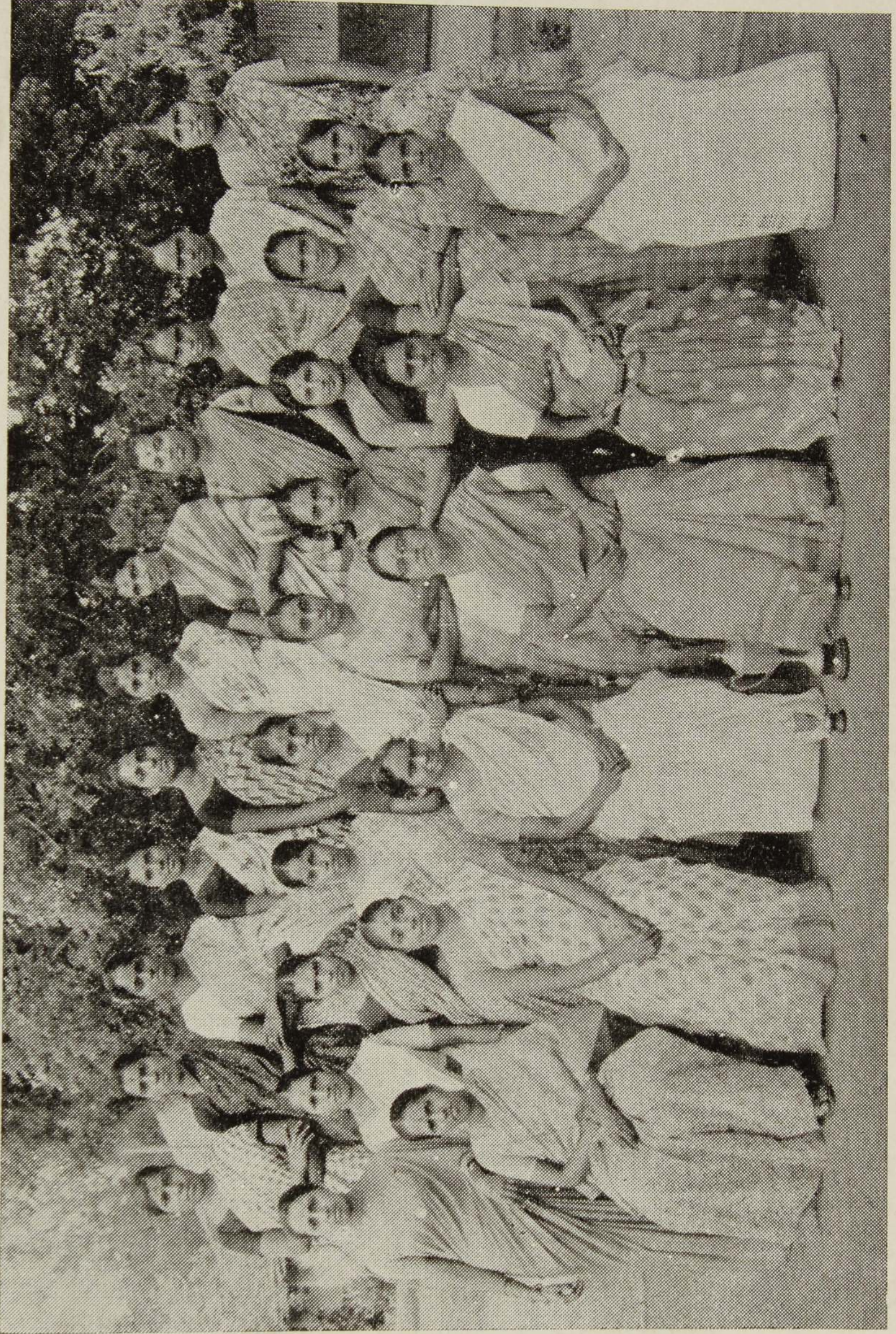
இல்லத் தலைவி: செல்வி. வ. லோகநாயகி

உப தலைவி: செல்வி. க. சீதாதேவி

இயற்கை வளங்குன்றியபோதும் மக்கள்தம் பெருமுயற்சியாற் பல்வளமும் பெருக யாழ்ப்பாண நன்னகரம் ஈழத்தின் மணிமகுடமாகத் திகழ்கின்றது. அந்நகரின் கண்ணென விளங்குங் கோவைநகர் ஒரே பெண்ணாசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையைத் தன்னிடத்தே கொண்டு பூரண பயிற்சியளித்துப் பெருமை கொள்கின்றது. எல்லோரும் வாழ வழிகாட்டுவதே அக் கலாசாலையின் குறிக்கோளாகும்.

நங் கலாசாலை இல்லங்களுள் இராதாஇல்லம் கடல் வண்ணமும் நந்தகுமாரனின் நாயகியின் பெயரைப் பெற்று, பல்லுயிர்களையும் பாங்குற வளர்க்கும் பரிதியைச் சின்னமாகக் கொண்டு, காண்போர் கண்களுக்குத் தன்மைதரு பசுமையை நிறமாகவுங் கொண்டிலங்குகின்றது.

பண்புமிகு நங்கையர் இருபத்தியிருவரைச் சேய்களாகக் கொண்டு அவர் தம் முக்கத்தால் மேன்மைபெற்றுத் திகழ்கின்றாள். அவர்கள் கலாசாலை நிகழ்ச்சிகள் யாவற்றிலும் பங்கு கொண்டு வெற்றி, தோல்வி என்பவற்றைச் சமமாகப் போற்றும் பெற்றியருமாவர். இல்லங்களுக்கிடையே நடைபெற்ற பேச்சுப்போட்டி, கதைப்போட்டி, செய்யுட்போட்டி, அபிநயப்போட்டி என்பவற்றில் முதலாமிடத்தை வகித்து வெற்றிக் கிண்ணத்தைப் பெறும்பேறு எம்மில்லத்தையே சார்ந்தது. வலைப்பந்தாட்டப் போட்டியிலும் வெற்றிபெற்றுப் பெருமை கொண்டது. மெய்வல்லுனர்ப் போட்டியிலும் எம்மில்லத்தினர் அயராதுழைத்துக் கட்சி விளையாட்டுக்களிலும், இல்ல அலங்காரத்திலும் முதலாமிடம்பெறத் தவறினரல்லர்.

வலைப்பந்தாட்டத்தில் முதலாமிடத்தைப்பெற்ற இரதா இல்ல உறுப்பினர்.

பேராசிரியர்கள் திருவாட்டி: J. D. பெரேரா அவர்களும், திருவாட்டி. R. H. R. ஹுல் அவர்களும் இல்ல நலனுக்காகவும், டலாசாலை நலனுக்காகவும் தொண்டாற்றுந் தாய்மார்களாகும் பேற்றைப் பெற்று வனப்புமிக்குத் திகழ்கின்றது நம்மில்லம். இவ்விருவருக்கும் எமதுளங்கனிந்த நன்றியுரியதாகும். மேலும், பலதுறைகளிலும் இல்லங்கள்யாவும் சிறப்புற வாய்ப்பளித்த அதிபர் அவர்களுக்கும், ஏனைய பேராசிரியர்களுக்கும் எமதில் லச்சார்பில் நன்றிகூறக் கடமைப்பாடுடையேன். என்னுடன் ஒத்துழைத்த சகோதரிகளுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன். எமதில்லம் என்றும் பொன்னுதுவளர இறைவனை வேண்டுகின்றேன்.

செல்வி. வ. லோகநாயகி,
(இல்லத் தலைவி).

சுவர்ண இல்லம்

இல்லத் தாய்மார்கள் :

திருமதி. மிதிலாதேவி தாஸ்
திருமதி. லுடிவிக்கா ஜேக்கப்

இல்லத்தலைவி : திருமதி. ப. பரமசாமி

உபதலைவி : செவ்வி. தா. பூலோகநாயகி

ஒருநாட்டின் செல்வநிலை பொன், பொருள் என்பவற்றிலேயே தங்கியுள்ளது. பொன்பெற்றாரே நாட்டின் புகழ்பெற்றாராவர். அத்தகைய பெருமைதிகழ் பொன்னின் நிறத்தைப் பெற்றும், வனப்புமிக்க 'சுவர்ண' என்ற பெயரைப்பெற்றும் பல்கலைப்பயிற்சிமிகு இருபத்திரண்டு நங்கையர்களை இல்ல உறுப்பினராகவுங்கொண்டு பொன்னிறப் பரிதியென விளங்குகின்றது எமது இல்லம்.

பல்வேறு துறைகளிலுமீடுபட்டுத் தந்திறமைகளையெல்லாம் பொறுமையுடன் வெளிக்காட்டுந் நங்கையர்கள் இவ்வருடம் நடந்தேறிய பல விடயங்களிலும் பங்குபற்றித் தம்மாலியன் றளவு வெற்றிகளை யீட்டியுள்ளனர் என்பதிற் பெருமையடைய வேண்டும். சங்கீதப்போட்டி, வினோதஉடைப்போட்டி என்பவற் றில் முதலாமிடத்தையும்; மெய்வல்லுனர்ப்போட்டி, உடற் பயிற்சிப்போட்டி, அபிநயப்போட்டி என்பவற்றில் இரண்டா மிடத்தையும் பெற்றுள்ளது எமதில்லம்.

எம் இல்லத் தாய்மார்களாகிய பேராசிரியர்கள் திருமதி. லுடிவிக்கா ஜேக்கப் அவர்களும், திருமதி. மிதிலாதேவி தாஸ் அவர்களும் எமக்குவேண்டிய நேரத்தில் ஊக்கமும், உதவியும் அளித்து வழிகாட்டும் உறுதுணையாளராக அமைந்துள்ளமை எம்பாக்கியமே. அவர்களுக்கு எம் இல்லஞ்சார்பாக மனங் கனிந்த நன்றியைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

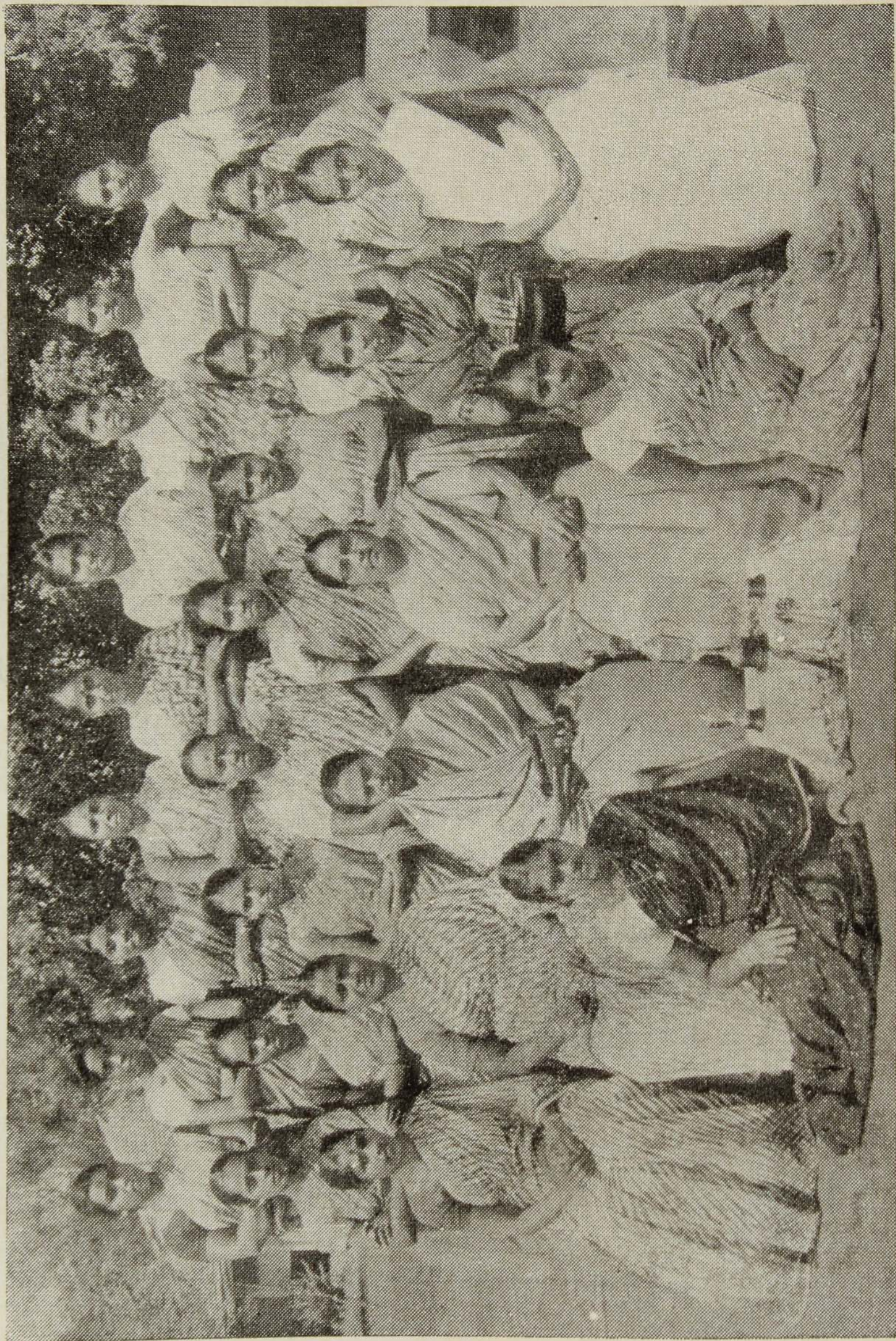
அத்துடன் வேண்டிய நேரத்தில் வேண்டிய உதவிகளை அக மும், முகமும் மலர்ந்த வண்ணம் எமக்களித்து ஊக்குவித்த பண்புசால் அதிபர் அவர்கட்கும், தினமுந் தவறாது ஆக்கமும் ஊக்கமும் உவந்தளித்த உடற்பயிற்சிப் பேராசிரியர் திருமதி. டெ. தர்மராசாவுக்கும் எம் நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன். மற்றும் எமது வெற்றிகட்கும், முன்னேற்றத்திற்குங் காரணமா யிருந்து ஒத்துழைத்த சகோதரிகட்கும் என் நன்றியுரித்தாகுக.

இன்றுபோல் என்றும் எமதில்லம் நிலைகுன்றாது வளர இறை வனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

திருமதி. ப. பாமசாமி
(இல்லத் தலைவி)

தீமையிலும் சிறிதளவு நன்மை செறிந்துதானுள்ளது. கூர்மை உடையவரே அதை வடித்தெடுத்துக் கொள்கின்றனர்.

— செகசிற்பியர்

மெய்வல்லுனர்ப் போட்டியில் இரண்டாம் இடம்பெற்ற சுவர்ணா இல்ல உறுப்பினர்.

1964-ம் ஆண்டு பயிற்சி பெற்று ஆசிரியராக வெளியேறிய மாணவிகள்

அபயாம்பிகையம்மாள் சுப்பராயச் செட்டியார்

பண்டத்தரிப்பு

எட்விச் அமிர்தநாதர்

பருத்தித்துறை

அந்தோனி திரேசியா பெர்னாண்டோ ஆனந்தன்

நீர்கொழும்பு

அன்னபூரணம் தம்பு

வசாவிளான்

நாகரத்தினம் பாலசிங்கம்

பண்டத்தரிப்பு

சிவபாக்கியம் ஏகாம்பரம்

பண்டத்தரிப்பு

சிவக்கொழுந்து இளையதம்பி

கட்டைவேலி

தேவசுந்தரியம்மா கோபாலசாமி

காங்கேசன்துறை

ட. மாரிசு ஞானமாணிக்கம்

கண்டி

சிஸ்ரர் மரியாகொற்றரி

கொழும்புத்துறை

இந்திராணி குழந்தைவேலு

கம்பர்மலை

கண்மணி சின்னத்துறை

காங்கேசன்துறை

கனகமணி சுப்பிரமணியம்

கொக்குவில்

பொன்னம்மா கணபதி

சரசாலை

வள்ளியம்மை மகாலிங்கம்

புங்குடுதீவு

மகாதேவி பதஞ்சலி

உசன்

பாக்கியம் முத்துக்குமாரு

மட்டுவில்

நாகரத்தினம் நடராசா

தெல்லிப்பளை

சிஸ்ரர் போல் ஸ்கொலஸ்ரிக்கா

கொழும்புத்துறை

பொன்னம்மா சின்னப்பிள்ளை

உசன்

மீனாட்சியம்மா சந்திரசேகரம்

அல்வாய்

சரசுவதி முருகேசு

கொடிகாமம்

செல்லமுத்து வைரமுத்து

அல்லாரை

மேரி-ஆன் புளொசம் சின்னத்துறை

யாழ்ப்பாணம்

இராசம்மா சிதம்பரப்பிள்ளை

சாவகச்சேரி

சிவபாக்கியம் காசித்தம்பி

உசன்

சிவபாக்கியம் விசுவலிங்கம்

அல்வாய்

ஸ்ரீமதி குலேந்திரராசா

வல்வெட்டி

மகாலட்சுமி சுப்பிரமணியம்
தவமணி பொன்னையா
வள்ளிப்பிள்ளை மாரிமுத்து
விசாகம்மா கைலாசபிள்ளை
மகேசுவரி கதிரன்
சிவயோகம் சிவசுப்பிரமணியம்
மகேசுவரி முருகன்
நாகம்மா பாலசிங்கம்
சின்னம்மா விநாயகமூர்த்தி
சர்வானந்ததேவி வினாசித்தம்பி

நுகெகொடை
வல்வெட்டி
நயினாதீவு
புதுக்குடியிருப்பு
சாவகச்சேரி
தெல்லிப்பளை
மட்டுவில்
சுன்னாகம்
இணுவில்
முல்லைத்தீவு

1965-ம் ஆண்டு பயிற்சி பெற்று வெளியேறும் மாணவிகள்

அன்னம்மா முருகேசு
எலிசபெத்து சற்குணதேவி வேலுப்பிள்ளை
ஞானேசுவரி மகாலிங்கம்
ஞானம்மா கந்தையா
ஞானம்பிகை மிக்கேற்பிள்ளை
ஜேட்றாட் விசயகுமார்
கமலாதேவி இராசசுந்தரம்
கனகம்மா அருணாசலம்
கண்மணி தாமோதரம்பிள்ளை
குகானந்தநாயகி தம்பித்துரை
லில்லி கார்த்திகேசு
லோகநாயகி வல்லிபுரம்
மனோன்மணி சுப்பிரமணியம்

அராலி
கரவெட்டி
கோப்பாய்
புங்குடுதீவு
அளம்பில்
சுருவில்
மாதகல்
மிருசுவில்
புத்தூர்
உடுவில்
உசன்
முள்ளியவளை
பூநகரி

நாகம்மா சின்னையா
 பரமேஸ்வரி கணபதிப்பிள்ளை
 பவளராணி பரமசாமி
 புஷ்பராணி கந்தசாமி
 புவனேசுவரி ஆறுமுகம்
 இராசம்மா சின்னத்தம்பி
 இரத்தினம் சின்னத்துரை
 இரத்தினபூபதி கந்தையா
 இரத்தினேசுவரி செல்வத்துரை
 செல்வராணி வேலுப்பிள்ளை
 சிவபாக்கியம் சிதம்பரப்பிள்ளை
 சிவசோதி முத்துக்குமாரசாமி
 தவமணிதேவி சுவாமிநாதர்
 தெய்வயானை கந்தப்பு
 திலகம்பால் சண்முகநாதன்
 யோகம்மா சுப்பிரமணியம்
 விசாகபூசணம் முருகையா
 இராசம்மா வல்லிபுரம்
 நாகம்மா தேவராசா
 பரமேசுவரி சிவானந்தம்

முள்ளியவளை
 கொழும்புத்துறை
 சாவகச்சேரி
 சங்கானை
 புங்குடுதீவு
 சாவகச்சேரி
 நீர்வேலி
 இடைக்காடு
 அச்சுவேலி
 மட்டுவில்
 மந்துவில்
 சுன்னாகம்
 வவுனியா
 கரவெட்டி
 உடப்பு
 மீசாலை
 தொல்புரம்
 மானிப்பாய்
 வேலணை
 கரவெட்டி

உங்கள் எவ்வித தேவைகளைப் பூர்த்தி
செய்யவும்

சகாயமான விலைகளில் சகல பொருட்களைப்
பெறுவதற்கும்

யாழ்ப்பாண ஐக்கிய வியாபாரச்
சங்கத்திற்கு

விஜயம் செய்ய மறவாதீர்கள்.

தொலை பேசி : 370. 438 & 537. தந்தி: “லக்ஷ்மி”

விலாசம் : 20, ஆஸ்பத்திரி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

போன் : 585

தந்தி : ‘மன்குரு’

நவ நாகரிக

நங்கையர்

விரும்பி அணியும்

நகைகள்

வைரங்களுக்கு

கே. என். எம்.

மீருன் சாஹிப்

தங்கப்பவுண்

நகை மாளிகை

கன்னாதிட்டி,

—

யாழ்ப்பாணம்.

S. SAVERIMUTTU

DEALERS IN:

FANCY GOODS,

PRESENTATION ARTICLES

AND

LADIES ORIGINAL HAIR WIGS

73, K. K. S. ROAD,

JAFFNA.

வெள்ளி விழா 1940—1965

25 வருட ஒப்பற்ற சேவை

வட இலங்கையில் புகழ்பெற்ற

புகைப்பட ஸ்தாபனம்

பாரத் ஸ்ரீமயோ

எமது ஆதரவாளர்களின் திருப்தியே எங்கள் மகத்தான
இலட்சியம்.

தொடர்ந்து எமக்கு மென்மேலும் ஊக்கத்தை அளிக்க
தங்கள் ஆதரவை பெரிதும் வேண்டுகிறோம்.

தொலைபேசி : 252

82/1, கன்தூரியார் வீதி,

—

யாழ்ப்பாணம்.

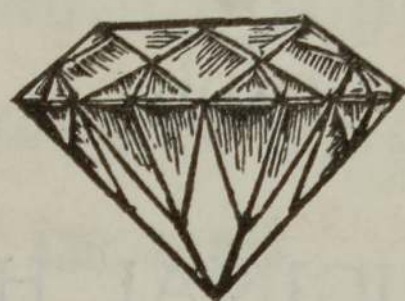
ஏ. கே. எஸ். அன் சன்ஸ்

வட இலங்கையின் மிகப் பெரிய

நகை, வைர, வியாபாரிகள்

“நகை மாளிகை”

யாழ்ப்பாணம்.

A. K. S. & SONS,

BIGGEST MANUFACTURING

JEWELLERS & DIAMOND MERCHANTS

IN NORTH CEYLON

JEWEL HOUSE

JAFFNA

Phone t 519

Est. 1914

Space Donated by the Alumnum People

Yarl Metal Industries,

250—252, K. K. S. Road,

JAFFNA.

Tel. 7049

திறம்

பலசரக்கு

சாய்ப்புச் சாமரன்களை

நிதான விலைகளில் பெற்றுச்செல்ல

என்றும் மறவாதீர்கள்.

சி. சின்னத்துரை & பிறதர்

39, கே. கே. எஸ். ரோட், :: யாழ்ப்பாணம்.

போன் : 284

கிளை : கொழும்பு.

சென். செபஸ்டியன்ஸ் ஸ்ரோர்ஸ்

18, பெரியகடை, — யாழ்ப்பாணம்.

நம்பிக்கை! நிதானம்!! மலிவு!!!

பெரோஸ், பெங்களுர், சேலம், மைசூர், கும்பகோணம்,
காஞ்சிபுரம்

பட்டு, பருத்திப் பிடவைகளுக்கு

தலைசிறந்த ஸ்தாபனம்.

The House Reputed for:

BANARES, BANGALORE, SALEM, MYSORE,
KUMPAKONAM

SILK & COTTON SAREES

Ladies' Dress Materials, Gents' Suitings & Novelties.

St. Sebastian's Stores

18, Grand Bazaar, — JAFFNA.

வந்தி

சுருஷம்

நீகார்மலர் மூப்பம்

சுருஷம் மூப்பம்

சுருஷம் மூப்பம்

சுருஷம் மூப்பம்

சுருஷம் மூப்பம்

சுருஷம் மூப்பம்

அர்ச். சூசைமாமுனிவர் சுத்தோலிக்க அச்சகம்
பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

Handwritten marks including a small squiggle, a line, and the letters 'R' and 'S'.